JO. GOTTFRIDI OLEARII

BIBLIOTHECÆ

SCRIPTORVM ECCLESIASTICORVM

TOMVS SECVNDVS

N. — Z.

JENAE,
apud JO. FELICEM BIELCKIVM.
M DCC X.

Digitized by Google

VA1 1506685

Digitized by Google

NALGODUS.

Cluniacenſis monachus, non fuit S. Majoli, abbatis Cluniacenſis anno 994. defuncti diſcipulus, prout falſo adſeruit Godefridus Henſchenius, quem ideò notavit Caſimirus Oudinus. Referendus noſter Nalgodus ad annum circiter 1100. Condidit *Vitam S. Majoli*, abbatis Cluniacenſis, quam exhibent Bollandiani ad XI. Maj. *Vitam S. Odonis*, abbatis *Cluniacenſis*, a Johanne Cluniac. exaratam, in compendium retulit. Hanc e tenebris protraxit Mabillon *Sec. Bened.* V. p. 186. De Nalgado Henſchenius in *præludiis ad Vitam Majoli* Joh. Mabillon Sec. V. O. B. p. 125. & 760. Oudin. l. c. p. 352. Cave P. II. p. 219. Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 110. Voſſius *de Hiſt. Lat. Lib.* III. p. 764.

NAUCRATIUS.

Monachus Conſtantinop. Coenobii Studienſis Alumnus, Theodori Studitæ diſcipulus, imaginum cultum perpetuò adſeruit. Multas exinde afflictiones perpeſſus eſt, modo in carcerem conjectus, modò verberibus adfectus. Epiſtolas ad Naucratium conſolatorias a Theodoro ſcriptas, videas apud Baronium. Floruit circa annum 813. Scripſit Naucratius *Epiſtolam*, in qua de perſecutionibus Iconolatrarum & Theodori Studitæ Laudibus egit. Extat illa Manuſcripta in Bibl. Paulina Lipſ. & penes Cl. Cavium, qui P. I. p. 361. ejus initium inſeruit. Quædam quoque ex illa habentur *Bibl. Patr.* T. XIV. p. 903. quæ Fr. Combefiſius latine reddidit. Illam autem indignam putat Cavius, quæ in publicum edatur.

NECTARIVS.

Tarſo Ciliciæ oriundus, ex Senatore Conſtantinop. ejusdem Eccleſiæ Archi-Epiſcopus electus anno 381 Hic ex ſententia Gregorii Nazianz. in obeundis Seculi negotiis dexter, in Eccleſiaſticis vero vivum præ ſe tulit cadaver. vid. Spondan. anno 381. n. 10. Obiit Nectarius anno 398. Scripſiſſe fertur *Homiliam de S. Theodoro* quam Joach. Perionius lat. reddidit & Aloyſius Lipomannus T. V. inſeruit teſte Labbeo p. 99. Ejusdem, ut & Joh. Chryſoſtomi, quem in ſede Conſtantinop. ſucceſſorem nactus, *Orationes ad populum* Pariſ. an. 1554. 8. prodiiſſe Simlerus & Poſſevinus notant; easdem a Perionio lat. redditas vidit Labbeus. *Sententia ejus Synodalis de Epiſcopatu Boſtrenſi* gr. lat. habetur Jur. Gr. Rom. l. 4. *Orationem de Jejunio* in Viennenſi Bibliotheca, ſicut & in Elect. Monachienſi haberi Spizelius *Arcan. Bibl.* p. 59. & 147. retulit. Conf. ſi placet Cave l. c. P. I. p. 160. *Du Pin. Bibl. Nouv.* T. II. p. 246.

NEMESIVS.

Ex Philoſopho Chriſtiano Emeſenus in Phoenicia Epiſcopus incertæ ætatis, ab aliquibus Sec. 4. ab aliis 5. adſcriptus. Ejus *liber de natura hominis* T. IX. Bibl. PP. Pariſ. edit. 2 f. 556. & alibi prodiit. Seorſim quoque editus gr. lat. ex Lud. Vallæ verſione Lugd. 1538. apud Sebaſt. Gryphium & Nicaſio Ellebodio interprete, apud Plantin. Antvverp. 1565. Denuò recognitus Oxonii 1671. 8. *Epiſtola* quædam Nemeſii inter Nazianzeni Carmina reperitur, quæ, an noſtro tribuenda, alii diſpiciant. Conf de eo Cave P. I. p. 159. & Labb. p. 100. Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 280.

NENNIVS.

Natione Britannus, Elvodugo Probo & Beulano Presbytero uſus Præceptoribus, Coenobii Bannochorenſis Monachus & poſtea abbas juxta Voſſium, Baleum & Cavium anno 620. floruit. Ab aliis vocatur *Gildas Hibernicus*. Hic utrum cum Auguſtino monacho diſputaverit, eruditi diſcutiant. Baleum id affirmantem non absque rationibus amplectitur Cave P. I. p. 316. Idem alium notat *Nennium* noſtro antiquiorem, Regis Luddi fratrem, qui ex Bardorum cantionibus & Flaminum Scriptis rerum Britannicarum hiſtoriam patrio ſermone compoſuiſſe dicatur. Hiſtoriam ejus Nennius Banochorenſis latine vertit ac ad ſua tempora continuavit. Manuſcriptum illius extat in Bibl. Weſt-

mona-

monaſteri@nſi regia, Cantabrigienſi academica, Cottoniana, & alibi. De quo quid ſentiat Vſſerius vid. Caveus l. c. Primus Nennii *Eulogium Britanniæ*, ex corruptis licet exemplaribus extulit Tho. Galeus *Rer. Angl. Script. T. I.* p. 91. Adde errorem Balei & Pitſei, qui ex unico hoc opere ſex vel ſeptem libros plane diverſos faciunt.

NEOPHYTVS.

Presbyter Græcus, Monachus & incluſus, anno 1190. floruit. Scripſit *Librum de Calamitatibus Cypri ab Anglis anno 1191. capta*, quem extulit græc. lat. Cotelerius *Monument. Eccleſ. Græc.* T. II. p. 457. Evolve Cav. l. c. P. I. p. 479. Du Pin. T. IX. p. 203.

NEROPIVS.

Ignotæ ætatis autor, cujus aliquam *Epiſtolam* ex editione Lugdunenſi Galleti dederunt *Collectores Magnæ Bibl. Colon.* T. XV. f. 995.

NESTORIVS.

Germanicia Syriæ Euphrateſienſis oppido oriundus, in monaſterio S Euprepii enutritus, Diodori poſtea Tarſenſis diſcipulus. Eccleſiæ cum factus eſſet Antiochenæ Presbyter, anno 428. Siſinnio Conſtantinopolitano Epuſcopo in ſede ſucceſſit. Hæreticorum malleus in initio videbatur, dum Arianos, Quartodecimanos, Macedonianos, Manichæos & alios vel omnium maxime affligebat. Ipſe tamen Hæreſiarcha factus nulli ſecundus. Cum enim Anaſtaſius Presbyter Mariam vocari non poſſe Dei param pro concione diceret, a partibus ejus ſtare non dubitavit Neſtorius. Qui cum admonitus de ea re fuiſſet, nec mentem mutaret, erroris & blaſphemiæ accuſatus a Concilio Epheſino, anno 431. celebrato, damnatus atque in exilium miſſus eſt. Varia in locis variis adverſa perpeſſus, anno 436. lingua ejus vermibus eroſâ interiiſſe creditur. Si Socrati Lib. VII. c. 32. & 34. credendum, homo erat indoctus, naturali facundia præditus, atque arrogantia elatus. Varias ſcripſit *Epiſtolas*. Binæ extant græc. lat. Concil. T. III. p. 316. 321. quarum poſteriorem a Mario Mercatore verſam inter Opera ejus a Garnerio edita P. II. p. 57. *Alia* II. lat. ibid. p. 349. *Epiſtola* ad Cæleſtium hæreticum. *Alia* ad Cœleſtinum Papam lat. a Mercatore factæ. ibid. *Sermo* adverſus Pelagianos. ibid. *Anathematiſmi* XII. lat. Concil. T. III. p. 424.

Digitized by Google

Fragmenta XX. ex Libro Sermonum græc. lat. p. 520. & alia fragmenta, quæ exhibet Cave P. I. p. 230. qui plurima Neſtorii Scripta adduxit. Plura tamen ipſi tribuit Gennadius *de Scriptoribus Eccleſ.* c. 52. De Scriptis Neſtorii conferri quoque meretur Cl. Du Pin. Bibl. Nouv. T. IV. p. 61. ſeqq. Bayle & Buddeus *in Lexicis. Memoires de Trevoux* T. VIII. p. 140. Arnold. *Hæreſ.* paſſim. Aub. Miræus in Scholiis ad Gennadium cap. 53.

NICASIVS DE VOERDA.

Sive *Voerdanus*, Marchlinienſis, a tertio ætatis anno oculis captus, Lovanii Theologiæ Lauream adeptus, & Rom. Pontificis indulgentia Sacerdos factus, publice ad populum diſſeruit & Sacerdotis cætera fere munia dextre obivit. Coloniam profectus Jurisprudentiæ ſtudio totum ſe mancipans, leges nunquam lectas, ſed auditas ſaltem ſic mente tenuit & recitavit privatim ac palam, ut Juris Doctor Academiæ ſuffragio ſit renunciatus. Obiit Coloniæ anno 1492. prout teſtatur Fr. Schwertius *Athen. Belg.* p. 571. Scripſit præter *Comment. ad Inſtitutiones Juris, Sermones elegantes & doctos in Lib. IV. Sententiarum*, it. *Lecturam 3. arborum Conſanguinitatis, Affinitatis & Cognationis Spiritualis* Colon. 1506. 8. per Quentelium excuſam. In titulo hujus lecturæ vocatur optimarum artium nec non Juris Pontificii Doctor Conſultiſſimus, Sacræ quoque Theologiæ inſignis, Palladii Lovanienſis Licentiatus profundiſſimus, Vir ingenii ſtupendi &c. in fine vero: Illuminatiſſimus piæ & in extinctæ memoriæ Vir, Philoſophus acutus, Theologus eminens, exin quod ſtupendum eſt, Antiſtii Juris, quod Canonum vocant, Doctor expertiſſimus.

NICEAS.

Aquilejæ ſub Chromatio Epiſcopo Sub-Diaconus, poſtea vero ejusdem in Sede Succeſſor. Floruit anno 420. Hieronymo familiariter uſus eſt Niceas, quem comitem habuit peregrinantem. Scripſit teſte Gennadio c. 22. ſimplici & nitido ſermone *Libellos VI. inſtructionis ad Neophytos* & *Libellum ad lapſam Virginem*, quam alii Ambroſio, Hieronymo, & Auguſtino falſò attribuunt. Vide nobis conſentientes Cl. Cavium P. I. p. 219. & II. p. 85. Cotelerium not. in l. II. *Conſt. Apoſt.* p. 186. Cl. Du Pin. *Bibl. Nouv.* P. III. p. 154.

NICE-

Digitized by Google

NICEPHORVS.

Monachus, qui ex ſententia Poſſini tempore Theodori Edeſſeni circa ann. 1101. floruit, ſcripſit Librum quem Cavius P. II. p. 219. præclarum & valde utilem vocat, eumque *de Cuſtodia Cordis*, quem extulit græc. lat. P. Poſſinus *Theſaur. Aſcet.* p. 404.

NICEPHORVS BLEMMIDA.

Presbyter & Monachus Monaſterii in Emathiis, aſperam & aſceticam vitam egit. Templum ſumptibus ſuis ædificavit, quod mira Sanctitate frequentavit. Patriarchatum Conſtant. ann. 1255. ſibi oblatum, recuſavit, *Vir* juxta Gregoram *Hiſt.* L. II. p. 33. *multis Virtutibus inſignis & ſapientia varia inſtructus, tum ea, quæ apud gentes in precio eſt, tum ea, quam Eccleſiæ Antiſtites & Oratores in noſtram utilitatem prodiderunt.* Proceſſionis SS. dogma adverſus græcos vel ipſe græcus propugnabat, latinis plurimum favens. Conf. tamen Leon. Allatium *de Conſenſu* l. 2. c. 14. §. 4. qui dubia partim movet, illa partim diſcuſſit. Scripſit *de Proceſſione SS. Lib. II.* quos vid. græc. lat. apud Odericum Raynaldum *Annal. Eccleſ.* T. I. *in app.* & L. Allat. inter *Orthodoxæ Græciæ Scriptores* T. I. p. 1. *Epiſt. ad plurimos data*, poſtquam Marcheſinam, Joh. Ducæ Imper. amaſiam, e foribus templi præcipitem dediſſet. græc. lat. ap. L. Allat. l. 2. c. 14. §. 4. *Epitome Logica & Phyſica* prodiit græc. lat. Aug. Vindel. 1605. 8. Reliqua in Manuſc. latent, ut ſunt: *Encomium in Joh. Evangeliſtam: Oratio de Anima: de Corpore: Enarrationes in aliquot Pſalmos. Opuſcula de Fide: de Virtute: Religione* & alia, quæ in Bibl. Vaticana, Vindobonnenſi, Pariſienſi & aliis aſſervantur, quorum initia exhibet Cave P. II. p. 249. Alia Opuſcula contra latinorum dogma de Proceſſione SS. Manuſcripta ſe vidiſſe teſtatur Allatius l. c. Conf. ſi placet, præter cit. Autores, Caſim. Oudin. p. 501. Ant. Poſſevinus in *app. S.* T. II. p. 118. L. Allatius *in not. ad Georg. Acropolit.* p. 244. Mallinkrot *Paralipom. de Hiſt. Græc.* n. 45.

NICEPHORVS BRYENNIVS.

Macedo, in Oreſtiade civitate natus, Nicephori Bryennii filius natu maximus anno 1118. claruit. Annam Comnenam, Alexii Comneni Imp. filiam in matrimonio habuit, à quo Panhyperſebaſtus id

id eſt ſuper omnes Auguſtus, poſt vero Cæſar creatus eſt. Conſtantinopolim urbem adverſus Gothofredum Bullionæum defendit & alia præclare geſſit, quibus brevitatis cauſa ſuperſedebimus. Mortuus videtur anno 1137. Vir erat teſte Zonara *annal. Lib. III.* doctrina egregie inſtructus, atque ſcripſit *rerum Byzantinarum Hiſtoriam lib. IV.* ab anno 1057. ad an. 1081. quæ græc. lat. cum verſione & notis Poſſini prodiit Paris. 1661. fol. cum animadverſionibus Caroli du Freſne ad calcem Cinnami Paris. 1670. f. Plura ſuppeditat Martinus Hanckius *de rerum Byzantinarum Scriptoribus* P. I. c. 28. pag 492. ſeqq. Du Pin. T. IX. p. 203.

NICEPHORVS CALLISTVS.

Calliſti Xanthopuli filius, profeſſione Monachus, Bibliothecam in S. Sophiæ Aſceterio repoſitam per plures annos uſurpavit. Floruit anno 1333. atque, cum nondum egreſſus eſſet annum 36. Hiſtoriam Eccleſiaſticam ex Euſebio, Socrate, Sozomeno Theodoreto, Evagrio & aliis contexere cœpit. Quo tamen ſucceſſu inſtitutum perduxerit, facile colligere licet ex fabulis, quibus repleta, putidiſſimis. Hinc judice Caſaubono, non pluris quam folia farfari, facienda eſt. Inſigne Nicephori ψεῦδος producit Arndius *notis* ad Franciſci Vavaſſoris *librum de forma Chriſti*, circa finem. Imo ipſe Vavaſſor, otioſus de forma Chriſti diſputator, Nicephoro in hoc negotio quaſi bellum indixit. Scripſit autem Nicephorus libros XIIX. a nato Chriſto ad mortem Phocæ nefandiſſimi & pernicioſiſſimi, ut eum l 18. c. 56. vocat, Tyranni. Hi adhuc ſuperſunt, reliqui vero quinque interierunt. Vnicum ejusdem exemplar ex Budenſi Bibliotheca in Bibl Vindobonenſem translatum eſt. Illos *XIIX Hiſtoriarum libros* transtulit latine Joh. Langius, qui Baſil. 1553. Antw. 1560. Paris 1566. ibid. 1573. Francof. 1588. prodierunt. Græc. lat edidit Front. Ducæus 1630. II. Vol. fol. *Catalogum Meretricum Imperatorum Conſtantinop. & Seriem Patriarcharum Conſtantinop.* extulit Phil. Labbeus *in Protreptico de Scriptoribus Byzantinis.* Paris. 1648. p. 34. *Synopſis totius SS. Jambicis trimetris digeſta* una cum *oratione ad Deum deprecatoria* prodiit græce Baſil. 1536. 8. *Oratio de Origine, Structura & miraculis templi B. Virgini Sacri ad Fontem*, extat in Bibl. Vindob. & Vaticana. Plura Leo Allatius *de libris Eccleſ. Græcorum* Diſſ. I. p. 70. II. p. 115. ſeq. H. Wharton in app. P. I. Cav. p. 20. Cave P. II. p. 275. Voſſius L. II. Hiſtor. Græc. c. 29. Labbeus p. 102.

NICE-

Digitized by Google

NICEPHORVS CHARTOPHYLAX.

Conſtantinopolitanus, vixit Seculo VII. juxta Bignæum *Ind. Chron.* Bibl Patr. Paris. edit. 2. cujus T. III. f. 414. exhibet geminas illius *Epiſtolas*, diſcrepantes a fragmento Epiſtolæ Nicephori Chartophyl. quod Grynæus pridem dederat Orthodoxo gr. græc. lat. f. 74. Idem Grynæus Præſulem eum Conſtantinopolitanum à nonnul is habitum refert, & quidem anno 560. At Coccius eum ad annum 830. Cavius vero 801. reponit. Extant quoque Epiſtolæ vix adductæ græc. lat. *in Jure græc. Rom. lib. V.* p. 3341. lat. vero *in Bibl. Patr.* T. XII. Conſule Caveum P. I. p. 356.

NICEPHORVS.

Conſtantinopolitanus, ſublimis ingenii homo, Conſtantino Aug. & matri Irenæ a Secretis, in Concilio II. Niceno Imaginum cultum ſtrenue promovit. Vitæ aulicæ pertæſus in monaſterium ſe contulit atque anno 806. mortuo Taraſio in dignitate Patriarchali ſucceſſit. Cum autem Leonis Armenii edicto flecti non poſſet, atque Imaginum propugnare cultum pergeret, in exilium miſſus atque in Monaſterium a ſe extructum deportatus anno 828. deceſſit. Varia ſcripſit quæ ex aliis transſcribimus: *Breviarium Hiſtoriæ* quod græc. & lat. Pariſiis 1616. Dionyſius Petavius edidit, iterumque vulgavit 1646. T. I. *Corporis Hiſt. Byzant.* & ad calcem Theophylacti Simocattæ *Hiſtoriæ* Paris. 1648. f *Chronologia Tripartita*, ſecundum rationem græcorum, quæ lat. primo prodiit ex interpretatione Anaſtaſii Bibliothecarii, deinde cum Commentario Joach. Camerarii Baſil. apud Oporin. 1561. iterumque cum notis Ant. Contii, ſicut & Margar. Bignæi Bibl. P. P. Paris. edit. 2. T. VII. f. 974. At græce eam primus edidit Joſ. Scaliger, in *Theſauro temporum* poſt Euſebium. Græc. verò & lat. ſimul cum Georgii Syncelli Chronico anno 1652. fol. typis regiis vulgavit Jacobus Goaz Ord. Prædic. *Confeſſionem fidei ſuæ*, quam anno 811. prolixa ad Leonem III. P. R. dedit epiſtola, exhibent græc. lat. *Acta Synodi Epheſinæ* anno 1591. Heidelbergæ & Paris. 1620. edita. Item *Concil.* T. VII. p. 1205. & Baronius T. IX. *Annal. Opuſcula IV. adverſus Iconomachos* lat. apud Caniſium *antiq. Lect.* T. XIV. p. 253. & *Bibl. Patr.* T. XIV. extant. *Canones breviculi XVII.* græc. lat. in Jure Græc. Rom. Lib. III. p. 195. apud Zonaram & alibi. *Canones alios XXVII.*

Digitized by Google

græc. lat. cum notis exhibet Cotelerius *Monument. Eccleſ. Gr.* T III. p. 445. *Epiſtola* græc. lat. ibid. p. 453. *Indiculus Librorum Canonicorum, Eccleſiaſticorum, Apocryphorum,* ad calcem Chronographiæ expreſſus, quem tamen Nicephoro abjudicat Pearſonus *Vindic. Ignat.* Par. I. Fragmenta ſatis ampla ex III. Libris ejus adverſus Iconomachos ſcriptis ſiſtit Fr. Combefiſius Auct. Paris. 1648. & alia, de quibus Cl. Cave P. I. p. 317. Labbeus p. 106. Vosſius l. 2. H ſt. Græc c. 25. & app. addendorum p. 539. Hanckius *de rerum Byzant. Script.* P. I. c. 12. p. 223. Stylum ejus maximopere commendat Photius Cod. 66. *Nihil* inquit, *ſtylus habet ſupervacaneum aut obſcurum; verborum delectu orationisque compoſitione, neque nimis diſſoluta, neque contra nimis adſtricta, anxie eſt uſus. Sed qualia adhiberet Rhetor quivis, vel conſummatiſſimus Orator. Vitat enim recens ficta, neque antiquitate uſuque probata præterit. Jucunditas adhæc illi gratiam conciliat in dicendo.* Conf. CL. Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. VII. p. 5. ſeqq. qui de Scriptis Nicephori prolixe diſſeruit. & CL. Buddeus in Lexico juxta cum aliis.

NICEPHORVS GREGORAS.

Byzantinus Joh. Glycy Patriarchæ, & Theodori Metochitæ diſcipulus, Andronico Imp. Charus, a quo Chartophylax Eccleſiaſticus creatus eſt. Barlaamum viriliter oppreſſit, ipſe tamen a Cantacuzeno ad tempus oppreſſus. Claruit autem Nicephorus anno 1345. Philoſophus & Hiſtoricus inſignis, artis etiam oratoriæ peritiſſimus. Scripſit *Hiſtoria Byzantina* lib. XI. qui in variis locis impreſſi ſunt. Prodierunt græc. & lat. interprete Hieronymo Wolffio, Baſil. 1562. f. Paris. 1567. f. Francof. 1568. 1587. f. Genev. 1615. f. Fragmenta quædam cum Nicephori Conſtantinop. Breviario primus protulit Dion. Petavius Paris. 1616. 8. Videas, de eo quid judicent Lipſius *Polit. Lib.* I. c. 9. §. 12. f. 17. & Card. Bona *Notit. autorum &c.* *Oratio in obitum Theodori Metochitæ* græc. lat. Lugd. Bat. 1618. ad calcem Metochitæ & ad calcem Glycæ Paris. 1660. *Comment. in Syneſium de Inſomniis* ad calcem Syneſii Operum græc. Paris. 1553. græc. lat. ibid. 1613. *Paſſio Cordati Corinthii aliorumque martyrum Achæorum* græc. lat. inter *Acta SS.* Mart. X. ab Henſchenio & Papebrochio cum notis excuſa. *Diſputatio contra Palamam: Technologia Grammatica: Orationes II. Lib. X. contra Synodum, quæ pro Palama contra Barlaamum & Acindynum*

ſenten-

ſententiam tulit. *Demonſtratio de emendando tempore Paſchatis: Tractat. de Conſtructione Globi* & alia quam plurima, quæ memorat Cave P. II. p. 279. & Poſſevinus in *app.* S. Oudinus l. c. p. 622. ſeqq. Reſtat unica adhuc Epiſtola commemoranda typis excuſa & græc. lat. edita a Cl. Normanno Vpſaliæ 1693. 4. inter Theoduli Opera.

NICEPHORVS.

Philoſophus & Orator Patriarcha Conſtantinop. an. 895. claruit *Oratione Panegyrica* ſive *Vita Antonii Caulei Patriarchæ Conſtantinopol.* qui anno 891. obiit. Habetur illa lat. apud Surium T. I. d. XII. Febr. & Bolland. ad d. XII. Febr. Manuſcripta vero in Bibl. Vindob. adſervatur. De eo Cave P. I p. 399. II. p. 168. Hanckius l. c. c. 20. p. 397. Voſſ. Hiſt. Gr. Lib. II. C. XXVI. p. 294.

NICEPHORVS VRANVS.

Magiſter Antiochiæ, S. *Symeonis Stylitæ Junioris Vitam* exaravit, quam expreſſerunt Bollandiani ad d. Maj. XXIV. Conf. Cave Diſſ. I. p. 13. ad calcem P. II. *Hiſtor. Litter.*

NICETAS.

Byzantinus, profeſſione Monachus, anno 1120. clarus compoſuit *Tractatum Apologeticum pro Synodo Chalcedonenſi adverſus Armeniæ Principem.* Extat illa græc. lat. *Græc. Orthod.* T. I. p. 663. Fragmenta vero apud L. Allat. *de Conſenſ.* L. I. c. 5. §. 3. p. 72. & lib. *de Purgatorio Eccleſ. Græc.* p. 314. Agit de Niceta Cave P. I. p. 456. Du Pin T. IX. p. 199.

NICETAS.

Choniates a Patria, alias vero *Acominatus* dictus, magnus Logotheta Secretorum, Inſpector ac Judex Veli ac Præfectus Sacro cubiculo initio Sec. XIII. claruit, vir dignitate, uti dictum, in Imperio & aula Conſtantinop. illuſtris. Obiit Niceæ poſt ann. 1206. Scripſit *Hiſtoriam* ſive *Annales* Libr. XXI. ab anno 1118. ad 1205. græc. & lat. primo editos interprete Hier. Wolffio Baſil. 1557. f. Pariſiis deinde lat. 1566. Francof. 1568. f. Genev. 1593. 4. poſtremo cum Scriptoribus Hiſtoriæ Byzant. anno 1647. f. operoſa cura Caroli Annib. Fabroti. Præter iſtos annales ſcripſit *Theſaurum Orthodoxæ fidei* Lib. XXVII.

quos in Bibl. Bodlejanæ, elegantisſime deſcriptos ſe vidiſſe teſtatur Cave P. I. p. 488. Libros V. priores vertit & lat. extulit cum doctisſimis notis Petrus Morellus Paris. 1580. Genev. 1592. 8. & exstant in Bibl. Patr. T. XXV. p. 54. ut & fragmentum ex libro XX. de Ordine, qui ſervatur, cum quis à Saracenismo ad Chriſtianiſmum tranſit T. II. *Bibl. Paris.* 2. f. 615. & inter Sylburgi *Saracenica* 1595. 8 p 74. Scripſit quoque *Confutationem Legis Muhammedicæ: Comparationem hyemis & æſtatis: Epiſtolas VI.* Quæ omnia adhuc Manuſcripta adlegat Cave P. II. p. 247. Evolv. Buddeus, Oudinus, Labbeus, Vosſius. De Stylo Nicetæ conſulas Lipſium l. c. ita ſcribentem: *Jam inter infimos quoque græcos duo ſunt, quos non contemno. Prior eſt Nicetas Choniates. Is parum adhuc vulgo notus, fateor; ſed digniſſimus notitia: purum, rectumque ingenium, ſi aliud illo ævo. Stylus ejus operoſus Poetas & Homerum ſæpe reſipiens: ut res & narratio ipſa diſtincta, compoſita ſine vanitate, ſine ineptiis, brevis quod ſatis ſit & fida. Crebra apud eum & opportuna monita: judicia non libera ſolum, ſed ſana.* Plura exhibet Thomas Pope-Blount Cenſur. *Celebr. Autor.* p. 404.

NICETAS DAVID.

Paphlago dictus apud Voſſium l. c. c. 25. forte, quia natione Paphlago fuit, ut arbitratur Labbeus, p. III. aut Dadybrorum in Paphlagonia ſub Metropolita Gangrenſi Epiſcopus extitit, prout conjicit Leo Allatius ad calcem T. I. *Græc. Orthodox.* Claruit Nicetas anno 880. Scripſit *Vitam S. Ignatii Patriarchæ Conſtantinop.* quæ gr. lat. inter Acta Concil. VIII. Ingolſtadii 1604. 4. edita & Concil. T. VIII. p. 1179. extat. *Apoſtolorum XII. Elogia XII. Orat. in Marcum, Evangelia in Nativitatem S. Mariæ: in Exaltationem S. Crucis. in S. Gregorium Theologum. In S. Hyacinthum Amaſtrenſem Martyrem* & alia, gr. lat. edidit Fr. Combeſiſius in Auct. Pariſ. 1672. *Encomium in Euſtachium, Agapium, Theopiſtum & Theopiſtem* gr. lat. cum notis extulit idem in *illuſtrium Chriſti Martyrum Triumphis* Pariſ 1660. 8. p. 45. Lib. pro *Synodo Chalcedonenſi adverſus Epiſtolam Regis Armeniæ*, gr. lat. ap. Leon Allat. *Græc. Orthod.* T. I. p. 663. quam tamen alii Nicetæ noſtro abjudicant. Conf. Cave P. I. p. 395. Oudin l. c. p. 177. Fr. Combefiſius in auctoribus recenſitis ante ſuam *Bibliothecam SS. Patrum Concionatoriam* p. 32 & alibi. Plura tamen Nicetæ Manuſcripta: *Carmen ad S. Angelum Hymnus in Mariam; Carmen ad S. Chriſtophorum Martyrem.* & alia extant in Bibl. Vindo-

Vindob. ut nos erudit Cl. Cave P. II. p. 166. Conf. Du Pin. l. c. T. VII. p. 196. qui Stylum ejus ab elegantia & nitore, quin imò facilitate jucunda maximopere commendat. Conf. Voſſius H. G. L. II. c. XXV. p. 289. Hanckius l. c. c. XVI. p. 258.

NICETAS.

Ex Chartophylace Conſtantinop. Maroniæ Theſſalonicenſis Archi-Epiſcopus, latinis admodum favit, quibuscum uniri avide ſperavit. Floruit an. 1201. atque ſcripſit *Lib. VI. Dialogorum de Proceſſione SS.* quorum fragmenta exhibet L. Allatius *adverſus Hottinger.* c. 19. p. 467. *Reſponſio* ejusdem *ad interrogata Baſilii Monachi* extat gr. lat. in *Jure Gr. Rom.* l. 5. p. 345. De eo Cave P. I. p. 487.

NICETAS PECTORATUS.

Sive *Stethatus*, monachus & Presbyter in Coenobio Studienſi, anan. 1057. clarus, latinorum hoſtis infenſiſſimus, ſcripſit *Lib. de Azymis, de Sabbatorum Jejuniis & nuptiis Sacerdotum adverſus Latinos.* Hunc exhibet Caniſius T. VI. p. 4. Baronius in T. XI. appendice & alii. *Canon in S. Nicolaum*, ex quo quædam profert L. Allatius *libro adverſus Hottinger.* c. 11. p. 208. *Tract. de anima* ex quo idem fragmenta dedit *lib. de Octava Synodo Photianâ* c. 14. p. 545. *Carmen Jambicum in Symeonem Juniorem, Præceptorem* gr. idem Diatriba *De Symeon. Script.* p. 168. & alibi. Reliqua in Manuſcriptis delitescunt, quorum quædam, v. g. *Oratio invectiva contra blaſphemam Armeniorum hæreſin*, & *Centuriæ III. capitum Asceticorum* in Bibl. Vindob. viſuntur, prout refert doctiſſimus Cave P. II. p. 199. Conf. Cl. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 78. & 111.

NICETAS.

Barianus de Placentia, Theologiæ Profeſſor, Ord. Erem. D. Auguſt. regularis obſervantiæ, Mediolani olim ſcripſit *Tractatum de monte Impietatis* anno 1494. ad Georgium Alban. Epiſcopum & Cardinalem. Impreſſus ille Cremonæ anno 1496, at recuſus & ſubjunctus *Montibus Pietatis Romanenſibus* Lipſiæ 1670. à D. Aſciano editis.

NICETAS SEIDUS.

Scriptor Græcus latinorum adverſarius qui juxta *Cavii* conjecturam circa ann. 1110. claruit. Scripſit adverſus Latinos, qui Dogmata & ritus ab Eccleſiæ Romanæ antiquitate commendabant, librum-

brum, hoc argumento : *Non ſimpliciter antiqua novis venerabiliora, adeoque neque nova vetus Roma, nec ſidis ſede.* Ex hoc Opuſculo quædam transſcripſit Leo Allatius *de Conſenſ.* Lib. I. c. 14. §. 1. 2. L. II. c. 1. §. 2. L. III. c. 12. §. 4. de eo Cl. Du Pin. T. IX. p. 198.

NICETAS SERRON.

Ex Diacono & Magiſtro Conſtantinop. Heracleenſis Archi Epiſcopus factus anno 1077. claruit Scripſit *Comment. in Nazianzeni Orationes* XVII. qui interNazianz. opera extat. Hunc mutilum atque mancum olim edidit Jac. Billius. *Catenam in Jobum* quæ lat. prodiit Venet. 1587. 4. & cura Patricii Junii Londini 1637 fol. quam tamen Olympiodoro magis adſcribit Cl. Du Pin. T. VIII. p. 114. *Comment. in Nazianzeni Tetraſtica, Monoſtica, & Epigrammata* græcè excuſum ſub Nicetæ Davidis Paphlagonis nomine Venet. 1563. 4. *Reſponſa Canonica* ad Interrogationes Epiſcopi cujusdam Conſtant. gr. lat. apud Leunclavium *Jur. Græc. Rom. Lib. V. p. 310.* De quibus tamen Cl. Cave P. II. p. 202. erudite obſervat, quod ſex tantum numero ibidem habeantur, at in Vindobonnenſi Bibl. in ManuſcriptoCodice novem capitula numerentur.

NICETAS.

Mytilenæus, Maroniæ ex magnæ Eccleſiæ Chartophylace Archi Epiſcopus Theſſalonicenſis anno 1101. clarus, ſcripſit *Reſponſiones ad interrogationes a variis* ad illum factas, quas vide gr. lat. *Jur. Gr. Rom.* Lib. V. p. 346. Lib. de *Miraculis S. Demetrii Martyris,* Manuſcriptus in Bibl. Bodlejana. Expoſit. *Canonum S. Damaſceni* & alia de quibus Cl. Cave P. II. p. 246. Hic Nicetas unus idemque videtur cum illo de quo p. 13. diximus.

NICETIVS.

Lemovicenſis Nobilis, Trevirenſis Monachus primum & poſtea abbas maximopere a Sidonio Apollinari & Gregorio Hiſtorico laudatus, L. X. Hiſt. c. 29. *Erat apud urbem Trevericam vir eximiæ Sanctitatis Nicetius Epiſcopus, non ſolum in prædicatione admirabilis facundia, verum etiam in operibus bonis ac mirabilibus celeberrimus habebatur in plebe.* Theodoricum Mediomatricum Regem & filium ejus Theodebertum vitiorum libere coarguit. Ob id veritus a Theodorico anno 527. Archi Epiſcopus Trevirenſis conſtituitur. Concilio Arvernenſi I. anno 549. Aurelianenſi V. & Arvernenſi II. 551. Pariſienſi II. Nicetius ſubſcripſit. Cum autem Clotharium Regem ob inceſtas nuptias ſæpius excom-

excommunicaret, ab eodem in exilium miſſus, a Sigeberto tamen Clotharii filio anno 565. revocatus ſedique priſtinæ reſtitutus eſt. Tranſiit ad Chriſtum anno 568. Illud in eo mirandum narrat Gregorius in Vitis Patr. c. 17. quod ad Clericatus ordinem natus videretur Nicetius, ut quidem cum Corona, quam Clerici tunc temporis geſtare ſolebant, infans inſtar attonſi rareſcentibus in orbem pilis ex matris utero prodierit. Scripſit Nicetius *de Vigiliis Servorum Dei Tract.* item *de Bono Pſalmodiæ* quem utrumque, Nicetæ Dacæo Epiſcopo alioqui ab Holſtenio & Sirmondo adſcriptum, noſtro vendicavit Luc. Dacherius *Spicileg.* T. III. *Epiſtola ad Juſtinianum Imper.* qua illum ab hæreſi revocat. & *Epiſtola ad Chlodoſvvindam Clotarii filiam,* qua eam hortatur, ut maritum ſuum, Alboinum, Longobardorum Regem ad fidem Catholicam adducat. Vtraque extat Concil. T. V. p. 832. Plura videſis apud Gregorium lib. *de Gloria Confeſſorum, Vitis Patrum & Hiſtoria Francorum.* Fortunatum *in Carminibus.* Surium *in Vitis SS.* Baronium & Spondanum in *annalibus.* Miræum in Faſtis belgicis. Browerum *in Not. ad Fortunatum.* Hadrianum Valeſium *in libris rerum Francic.* Sanmarth. Fratres *in Gall. Chriſt* Tom. I. f. 717. Cl. Cave P. I. p. 284. Oudin. l. c. p. 132. ſeqq. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. V. p. 73.

NICODEMVS.

Æthiops, ſuæque gentis monachorum Hieroſolymis ad Sepulchrum Domini degentium Abbas anno 1440. clarus, ſcripſit *Epiſtolam* ad Eugenium P. R. qua obſequium, Romanæ ſedi a ſe præſtandum, prudenter declinavit. Extat illa lat. Concil. T. XIII. p. 1214. De eo H. Wharton in app. P. I. Cav. p. 81.

NICODEMVS.

Ex Phariſæo, Chriſti Diſcipulus, cujus mentio facta Joh. III. 1. 2. c. VII. 50. XIX. 39. claruit ab anno 34. Scripſiſſe fertur *Evangelium de Paſſione & Reſurrectione Chriſti,* quod ex Ebræo in latinum ſermonem translatum exhibent *Orthodoxogr.* p. 643. Antwerp. 1522. Lipſ. 1516. 4. Saxonice quoque in Bibl. S. Benedicti Cantuar. illud extare nos docent Welochus *not. ad Hiſt. Bedæ* p. 77. ſeq. & Cave P. I. p. 9. Fides, quam meretur hoc ſcriptum nulla eſt, ſpurium quippe non immerito exiſtimandum, atque ſuppoſititium. Conf. Jo. Albertus Fabricius Cod. N. T. apocrypho, Ittigius de *Sec. I. Script.* p. 19.

NICO-

Digitized by Google

NICOLAVS AVXIMANVS PICENS.

Italus Picenus O. min. ſodalis Bernardino Senenſi admodum familiaris, Vir pius atque pro Seculi ratione non indoctus, Vicarius Provinciæ S. Angeli Terræ S. Præfectus. circa ann. 1430. claruit. Scripſit *Summam Caſuum Conſcientiæ* Venet. 1484. impreſſam. *Supplementum ad Summam Piſanellam* Mediol. 1444. Venet. 1469. 4. *Interrogatorium Confeſſorum* Venet. 1489. 8. *Comment. in Regul. Fratr. minorum, Juris Canonici Epitomen, Sermonum Librum & Quadrageſimale* eidem tribuit Lucas Waddingus de Script. O. min. p. 263. quæ autem teſte Whartono l. c. p. 72. nondum excuſa ſunt.

NICOLAVS BARIANVS.

Italus Placentinus O. Erem. S. Auguſtini regularis obſervantiæ monachus, Theol. & Juris Pontificii Doctor. claruit anno 1494. In defenſionem ordinis ſui ſcripſit *Cauſam Vitalianam, & præcedentiam Eremitarum & minorum*, Cremonæ 1500. *Quadrageſimale quodlibeticum* LXXVII. *quæſtionum prædicabilium*, Bonon. 1501. 4. De *Montibus Pietatis* Lib. ad Georgium Cardinal. Albanenſem Cremonæ 1496. & ad calcem *Libri de Montibus pietatis Romanenſibus* Lipſiæ 1670. 4. Conf. H. Wharton l. c. p. 121. Cave P. II. p. 318.

NICOLAVS CABASILAS.

Græcus, Scriptor doctiſsimus, Rom. Eccleſiæ hoſtis acerrimus, Sacelli primum curator, tum Archi-Epiſcopus Theſſalonicenſis Sec. XIV. circa ann. 1350. floruit. Scripſit *Liturgiæ expoſitionem*, quæ græco lat. in auct. Patr. Pariſ. 1624. T. II. p. 200. Lat. Venet. 1545. Antw. 1560. *De Vita in Chriſto* Liber ex interpretatione Jac. Pontani Ingolſt. 1604. 4. *Oratio contra Foeneratores* ab eodem Pontano lat. facta ibidem græce vero Aug. Vindel. manca licet atque mutila, integra vero Samoscii 1604. Hæc omnia Nicolai opuſcula habentur lat. Bibl. Patr. T. XXVI. *Encomium S. Theodoræ viduæ* gr. lat. apud Henſchenium d. April. V. Comment. in *Librum tertium magnæ Conſtructionis Ptolemæi*. Baſil. 1530. *Schemata quædam Aſtrologica, Obſervationes in viſionem IV. animalium Ezechielis, Lib. de Proceſſione SS. & alia* quam plurima exhibent H. Wharton l. c. p. 30. Leo Allatius *Diſſertatione de Nilis*. c. 14. Spizel. arc. Bibl. retect. p. 114. doctiſsimus Cave P. II. p. 280. qui eruditiſſime

me obſervat, quod in Bibl. Vindobon. *de Vita Chriſti Libri* VII. reperiantur manuſcripti, quorum ſex tantummodo priores ediderit Pontanus. Idem addit cauſam, cur doctisſima Nicolai ſcripta in membranis deliteſcant, atque tenebris damnata ſint, quod Latinorum placita multo acumine expugnaverit. De eo Anton. Poſſevinus *in app. S.* Aub. Miræus in auct. c. 439. p. 262. Phil. Labb. T. II. *Diſſ.* p. 114 Bellarminus, Mallinckrot, aliique complures.

NICOLAVS.

Arremarenſis primum Ord. Benedicti, poſt Claravallenſis Ord. Ciſterc. Monachus, S. Bernhardo a ſecretis Epiſtolis, præcipue circa annum 1152. clarus, ob pesſimam tamen verſationem in officio ſuo, in Italiam aufugit atque S. Bernhardi hoſtis acerrimus factus eſt. Scripſit *Volumen Epiſtolarum ad diverſos*, quod ſtudio Joh. Picardi in auct. Bibl. Veter. Patr. 1610. primum prodiit, dein T. XII. Bibl. Colon. P. I. f. 645. & alibi. Lib. *Sermonum Henrico Campaniæ Comiti* dicatus reperitur in Bibl. Ciſterc. T. III. p. 193. *Epiſtolas II.* primus extulit Baluzius. *Miſcell.* T. II. p. 234. Conf Labb. p. 116. T. II. Cave P. I. p. 469. Oudin. p. 435. ſeq. Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 91.

NICOLAVS de CLEMANGIS.

Origine Gallus, in pago Clemange, ſito in Campania, ejusdemque Provincia, Catalaunia, natus. Præceptoribus uſus Petro Nongentino, Gerhardo Macheto & Joh. Gerſone. Inſignis proinde Theologus factus atque Orator eloquentisſimus. In academia Pariſienſi ſcribendis Epiſtolis primum adhibitus, poſt Benedicto XIII. a ſecretis fuit. Poſt varias demum fortunæ viciſſitudines Theſaurarius apud Lingones, imò hoc abdicato officio, Cantor, nunquam vero Archidiaconus Bajocenſis Eccleſiæ factus eſt. Claruit anno 1416. Obiit circa ann. 142[illegible] & ſepultus eſt in Sacello Navarrici Collegii ſub Lampade, quæ coram magno altari de tholo pendet. Ibidem hoc ejus Elogium:

Qui Lampas fuit Eccleſiæ ſub Lampade jacet.

Epitaphium quoque ibidem adjectum exhibet Oudinus p. 700.

Belga fui, Catalaunus eram, Clamengius ortu:
Hic humus oſſa tenet, ſpiritus aſtra petit.

Fuit Nicolaus Vir pius, Scriptor nitidiſſimus, Schiſmatum & vitiorum Eccleſiæ cenſor accerrimus. Opera ejus aliquot prodierunt Pariſ. 1521. & a Margarino Bignæo in prima Bibl. Patr. editione repræſentantur. Plurima vero ex antiquiſſimis editionibus atque Manuſcriptis deſcripta, notisque illuſtrata & Gloſſario Latino-Barbaro auƈta, elegantiſſima editione produxit Joh. Martinus Lydius, Veteraqu. Verbi Dei miniſter, Lugd. Bat. 1613. 4. Eorum ſeriem, quia rarum earumque volumen eſt, recenſere non pigebit. Lib. *de corrupto Eccleſiæ ſtatu* cum ampliſſimis Lydii notis. Inde hunc librum cum ſequenti carmine ſeorſim recudi fecit Helmſt. 1620. Joh. a Fuchten & ante illum Leonhardus Hutterus Witteb. 1609. qui etiam Nicolai defenſionem adverſus Gretſerum ſuſcepit edit. ibidem 1613. 4. *Deploratio calamitatis Eccleſiaſticæ per Schisma nefandiſſimum, cum exhortatione Pontificum ad ejus exturpationem*, carmine heroico. De *Lapſu & reparatione Juſtitiæ*. ſeorſim. Viennæ 148?. 8. *Diſputatio habita per Scriptum, ſuper materia concilii generalis, cum quodam Scholaſtico Pariſ.* ſeorſim Viennæ 1482. 4. *De Annatis non ſolvendis*, quem tamen ſtyli barbaries Nicolao abjudicare videtur, extat in Faſciculo rerum Expetend. Colon. 1553. f. 189. *De filio prodigo. de fructu eremi: De fructu rerum adverſarum. de novis celebritatibus non inſtituendis. De Præſulibus Simoniacis. Oratio ad Galliarum Principes*, qua eos a bello civili dehortatur. *Epiſtola ad Gerhardum Machetum, quod tam corpore, quam mente e Babylone ſit fugiendum.* Epiſt. III. *ad Gregor. XII. ſcripta nomine Bened. XIII. pro extirpatione Schismatis & unione Eccleſiæ. Scripta quædam nomine academiæ Pariſienſis. Volumen Epiſt.* CXXXVII. cum notis Lydii. *Fragmentum Deſcriptionis Vitæ Tyrannicæ cum deteſtatione ac reprehenſione*, carmine heroico. *De Anti Chriſto, ejus ortu, Vita, moribus & operibus*. Tantum. Poſt hæc Librum *de Studio Theologiæ* extulit Dacherius *Spicil. T. VII. Epiſtolas aliquot hactenus* ineditas idem T. VI. *Carmen de Vitæ ruſticæ felicitate*, quære apud Camerarium Meditat. hiſtor. T. III. Manuſcripta alia Nicolai opuſcula, *Comment. in Eſaiæ capita LX. Sermones de Innocentibus: Epiſtolæ IX.* & plura dabit Launojus *Hiſt. Gymnaſ. Navarr.* P. II. p. 578. H. Wharton. p. 64. Oudinus p. 698. Poſſev. appar. S. T. II. p. 146. quos conſule. Miranda cæterum parrheſia, qua cordatus ille vir, in mediis deſperati ævi turbis, circa Concilium Conſtantienſe ſcilicet, cujus Patres carnales beſtias vocare auſus, vid. Lydium. *Epiſt. Dedic.* & Nicolai Epiſt. 102. p. 290. ſeqq. calamum tam aperte contra βδελύγματα ſtringere non fuit veritus. Cæteroquin evolve

volve Cl. Colomeſium *in Paralip. ad Script. Eccleſ.* pag. 705. inter Opera ejus a Fabricio edita.

NICOLAVS CVSANVS.

Sive de Cuſa, a vico Natali, Dioeceſis Trevirenſis, ita dictus, pauperculi piſcatoris filius, ex Canonicorum regularium, juxta Pennotum, Sodali, Monaſterii Woitsbergenſi Præpoſito, Archidiacono Leodienſi & Decano S. Florini, Brixinenſis Epiſcopus atque Cardinalis. Vir fuit profundæ ſcientiæ, parum tamen ſibi conſtans Concilii enim Baſileenſis autoritatem fortiter primo propugnabat, poſtmodum vero ad Eugenii partes deficiens. Floruit ab anno 1448 ad 1464. quo obiit. Opera ejus, quæ Pariſ. 1514. Baſil. 1565. T. III. fol prodierunt, ſunt ſequentia *De docta ignorantia* Lib. III. *Apologia ejusdem Tract. de Conjecturis*, quas ſeorſim explicatas germanice dedit Leonh. Kreutzheim Goerlicii 1588. *De filiatione Dei*: *de Geneſi*: *De Viſione Dei*: *de pace Dei Dialogus*: *De dato Patris Luminum*: *De quærendo Deum*: *De Veneratione Sapientiæ*: *de Deo abſcondito Dialogus*. *De annunciatione*: *de Catholica Concordantia Lib. III. De die Noviſſimo* & alia Cl. Whartono & Labbeo memorata, quæ, cum huc non faciant, ſponte noſtra prætermittimus. Quam libere compilationem antiquarum decretalium Pſeudo Iſidori perſtrinxerit, ex ejus de *concordantia Catholica* Lib. 3. c. 2. D. Zieglerus oſtendit, quem vide Prælim. ad Jus Canon. p. 51. Conf. Voſſius de *Hiſt. Lat.* II. p. 563

NICOLAVS DINCKELSPIEL.

Natione Svevus, Viennenſis Rector anno 1420. clarus, qui anno 1431. Concilio Baſileenſi interfuit. Scripſit *Sermones X. de dilectione Dei & Proximi*: *de Præceptis Decalogi*: *de Oratione Dominica*: *de tribus partibus poenitentiæ*: *de VIII. Beatitudinibus*: *De VII. Peccatis mortalibus*: *Confeſſionale Peccatorum*: *De V. ſenſibus*, quæ ſingula prodierunt Argentinæ 1516. fol. Plura Manuſcripta memorat Henr. Wharton *app. Cav.* p. 68 ut ſunt, *Tract. de donis SS. gratitudine & Ingratitudine*: *de Communione Sacramentali*, quæ in Bibl. Auguſtana adſervantur. Conf. Simler. *Biblioth. Tigur.* p. 518. Poſſevin. *app. S.* T. II. p. 147. Theoph. Spizel. *Arcan. Bibl. reteſt.* p. 246.

NICOLAVS DIONYSII.

Aliis *de Nyſe*, natione Gallus, Ord. minor. Theologus celebris,

Conventus Rothomagenſis Præpoſitus, Provinciæ Franciæ Vicarius & Miniſter Provincialis, anno 1501. clarus, Rothomagi anno 1509. obiit. Scripſit *Reſolutionem Theologorum*, Venet. 1568. 1574. *Sermones plures* Baſil. 1578 Brixiæ 1585. *Sermones æſtivos & hyemales : de adventu duplices : de Quadrageſima:* Rothomagi 1508. Argent. 1510. *Sermones de tempore a Dominica II. poſt Paſcha ad Adventum.* Pariſ. 1510. *Speculum mortalium* Pariſ. 1518. Evolv. Henr. Wharton l. c. p. 131.

NICOLAVS EVBOICVS.

Epiſcopus Saguntinus, anno 1439. clarus græcæ & latinæ linguæ peritiſſimus, hinc Patrum in Concilio Ferrarienſi & Florentino interpres omnium ſuffragiis cooptatus. Extant ejus *Orationes* in Concilio dictæ, inter *Acta Concil. Diſſertatio Juliani Cardinalis, de Symbolo fidei*, ejusdemque additione, a Nicolao græce facta, viſitur manuſcripta in Bibl. Vindob. Lib. *de Origine & rebus geſtis Turcorum* Baſil. 1565. f. prodiit. *Epiſtolam* manuſcriptam ad Andronicum Calliſtum, Philoſophum, memorat Labbeus Bibl. manuſcripta p. 101. Alia exhibet Cave P. II. p. 306.

NICOLAVS EVMERICVS.

Catalaunus Gerundenſis, Ord. Præd. Inquiſitor Generalis per totam regis Aragoniæ ditionem ab Innocentio VI. P. R. 1356. ordinatus. Poſt Capellanus & ſummus cauſarum Judex a Gregor. XI. conſtitutus eſt. Obiit Gerundæ 1399. Scripſit *Directorium Inquiſitorum*, quod cum Comment. Fr. Pegnæ prodiit Venet. 1595. f. Romæ 1578. 1587. Barcinone antea excuſum 1503. Plura Manuſcripta vide apud Ambroſium de Altamura *Bibl. Præd.* p. 142. & Oudin. l. c. p. 667. ſeq. Conf. Wharton l. c. p. 32. Anton. Poſſevin *appar. S.* T. II. p. 149. Anton. Senens Luſitanum in *Bibl. Fratrum Prædicatorum.*

NICOLAVS.

Gallus, in Orcitanis natus, Carmelitarum VII. Prior generalis in Gallia ſub Gregorio X. anno 1271. floruit, Autor Libri, cui titulus: *Ignea Sagitta*, vid. Lydius ad Clemang. f. 23. b.

NICOLAVS DE GORRAM.

Patria cognomine, Provinciæ Hartfordienſis in Anglia oppido, natus, circa ann. 1400. floruit. Erat Ord. Prædic. ſuique ordinis in Gal-

Gallia Provincialis. Plura de eo diſceptent alii, prout operoſe effecit Labbeus T. II p. 119. Scripſit *Comment. in IV. Evangel. excuſa* Colon. 1537. *Comment. in Acta Apoſtolorum & omnes Pauli Epiſtolas*, Hagenoæ 1502. Paris. 1521. f. *Comment. in Epiſtolas Canonicas* ſub Thomæ Wallenſis nomine ſæpius edita *Comment in Apocalypſin. Sermones de Tempore & SS.* qui cum Comment. in Epiſt. Pauli prodierunt. Singula Gorrami Opera extulit Joh. Keerberg. Antwerp. 1617. & 1630. f. T. II. Manuſcriptos Gorrami labores vide apud Baleum, Pitſeum, Altamuram, Simlerum Bibl. Tigur. p. 519. De ipſo quoque conferas H. Wharton. l. c. p. 49. Poſſevin. *app.* S. Aub. Miræum l. c. Oudinum l. c. p. 661. Bellarminum & alios.

NICOLAVS.

Grammaticus dictus, ex Monacho Patriarcha Conſtantinopol. Anno 1089. juxta Baronium factus, Vir mediocriter doctus, juxta ejusdem Baronii calculum, anno 1117. obiit. Scripſit *Decreta Synodalia II. de Nuptiis patrui avunculive*, quæ extant Jure Græc. Rom. Lib. III. p. 215. a Leunclavio edito. *Decretum de Præſtatione Canonicorum*, Lib. IV. p. 269. *Epiſt. Synodalis* p. 271. *Reſponſiones Synodicæ ad varias Quæſtiones* inter Theodori Balſamonis Opera, Paris. 1620. p. 227. Sed in fine mutilæ, prout ex Lambecio erudite obſervat Cl. Cave P. II. p. 203. qui *Carmen ejus de Jejuniis & Feſtis totius anni* it. *Reſponſa Eccleſiaſtica* ad Joh Monachum Sinaitam, & alia manuſcripta ejus Opuſcula, ex eodem Lambecio memorat. Conf. Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 114.

NICOLAVS HANAPVS.

Gente Gallus, a patria cognomine, Diœceſis Rhemenſis oppido, ita dictus, Ord. Dom. Monachus, Sedis Apoſtolicæ Pœnitentiarius, ob inſignem pietatis & prudentiæ laudem, Patriarcha Hieroſolymitanus a Martino P. R. & primus in Syria & Palæſtina fidei Cenſor, a Nicolao III. P. R. renunciatus eſt. Floruit 1270. Obiit Ptolomaide anno 1288. Scripſit *Biblia pauperum* cap. 134. ex univerſa SS. decerpta, Bonaventuræ falſò adſcripta, quæ primus edidit Michael Zinſerus, Riedlingenſis, Tubingæ 1533. poſt recuſa Venet. 1537. Paris. 1547. 8. Baſil. 1555. Dum hæc ſcribimus, reperimus inter Baſileenſis Bibl. Manuſcript. Theol. a Spizelio arc. Bibl p. 22. communicata, Nicolai de Hanapis, Patriarchæ Conſtantinop. *Applicationes*

totius Bibliæ ad quamlibet materiam, aſſervari. Et omnino conjicimus, easdem illas cum ſupra dicto *Exemplorum Libro* ſive *Enchiridio*, a Zinſero luci publicæ datas. Conf. de Nicolao Cave P. I. p. 509. Aub. Miræus l.c. c. 448. p. 294. & qui illum adlegat, Oudinus, p. 556.

NICOLAVS HYDRVNTINVS.

a Patria dictus, anno 1201. clarus, Benedicti, Cardinalis, qui ab Innocentio III. P. R. ad reſtituendam inter latinam & græcam, Eccleſias, unionem, Conſtantinopolin miſſus fuerat, interpres fuit. Scripſit græce varios adverſus Latinos Tractatus, utpote *de Proceſſione SS. de Pane fermentato diſcipulis a Chriſto in cœna dato. De Jejunio Latinorum in Sabbato. Conjugio Sacerdotum,* & alia, quorum fragmenta exhibet L. Allatius de Conſenſu & libro adverſus Hottingerum locis a Caveo P. I. p. 487. citatis.

NICOLAVS.

S. Lamberti Leodienſis Canonicus, floruit 1120. Scripſit *Geſta S. Lamberti, Pontificis & Martyris.* Vide illa T. I. *Geſtorum Pontif. Tungr. Traj. & Leod.* Joh. Chapeavilli f. 371.

NICOLAVS DE LYRA.

Normanniæ, in Diœceſi Ebroicenſi, oppido, quo prognatus fuit, ita dictus. Non enim Brabantinus fuit, quod Druſius, aliique ajunt, a Valer. Andr. *Biblioth. belgica.* citati p. 690. neque Anglus, quod Trithemius, Baleus, cum aliis adſeruit, ſed uti dictum Lyra, Normanniæ vico ortus ſicut clare docet Epitaphium, ejusque inſcriptio laminæ æreæ inciſa, Pariſiis, ubi, poſtquam in magno conventu Fratrum ſuorum. Ord. minor per plurimos annos docuerat, anno 1340. d. 23. Octobr. vivendi finem fecit. Tale habet exordium.

Lyra brevis vicus Normanna in gente celebris
Prima mihi vitæ janua ſorsque fuit.

Vide ſi libet, integrum relatum ab Henr. Willoto *Athenis. Franciſc.* p. 283. ex parte vero ex Fr. Schweertii deliciis a Valerio Andrea l. c. qui etiam ſuppoſititium aliquod Epitaphium, quo Brabantinus traditur Lyranus. addit atque rejicit, & Labbeus p. 120. Ex Judæo ad Chriſtianam fidem converſus vulgo creditur. Verum nihil dicamus de ſilentio Abarbanelis, Pauli Burgenſis, Lutheri, ipſiusque Lyrani, aliorumque complurium, neque memorabimus Franciſci Miſe-

Digitized by Google

Miſenenſis, Theodori Bibliandri, Davidis Chytræi, Rolfinckii, Richardi Simonis & cæterorum, de ortu ejus Judaico dubitationes, hoc ſaltem inculcabimus, neminem ante Sixtum Senenſem extitiſſe, qui ejus Judaiſmi fecerit mentionem. Imo hunc reticet Epitaphium & alia, quibus pro ſuus dimicat ſententia Michael Henr. Reinharda in *Pentac. Conatuum Sacrorum* Lipſiæ 1709. 8. edit. p. 158. ſeqq. Scripſit Lyranus *Poſtillas perpetuas ſive brevia Commentaria in Univerſa S. Biblia* Lib. LXXXV. quæ poſt alias editiones Baſil. 1508. Lugd. 1529. VI. Volum. fol. emendatius, quam antea factum fuerat, anno 1590. Lugduni emiſerunt Fr. Feurardentius, Joh. Dadræus, & Jacob de Cuillii. Cœterum quot modis hoc Lyræ opus modo impugnatum, modo propugnatum & expolitum ſit, Calovius T. I. Bibl. Illuſtr. f. 9. edocuit. Et vel ex ſolo pretioſo *Bibliorum Gloſſatorum Duacenſium* Opere, anno 1617. edito & 1634. Antwerpiæ cura Leandr. Benedict. recuſo, abunde conſtat. Præter namque Strabi Fuld. *Gloſſam Ordinariam*, novis Patrum græc. & lat. Scholiis auctam, nec non Anshelmi Laudunenſis interlinearem, exhibentur iſthoc Nicolai Lyrani *Commentationes* una cum additionibus P. Burgenſis, qui anno 1430. cenſuras quasdam in Lyrannum ſcripſit, atque Matthæi Dœringi, Saxonis, replicis, quas 1440. pro Lyra adornaſſe traditur. Adde Joh. de la Haye *Biblia Maxima*, quibus in iterata equidem editione Paris. 1660. Nicolai de Lyra annotationes præfixit. *Poſtillæ majores ſive Enarrationes in Epiſtolas & Evangelia Dominicalia.* Venet. 1516. 1588. 8. *Tract. de idoneo miniſtrante & ſuſcipiente SS. Altaris Sacramentum*, qui cum Thomæ libello ejusdem argumenti prodiit. Diſput. *contra perfidiam Judæorum*, Venet. 1483. Tract. *contra Judæum quendam* Lugd. 1529. *Contemplatio de Vita & geſtis S. Franciſci.* Antwerp. 1623. 4. *Tractatus de Differentia* noſtræ translationis ab Hebr. litera in V. T. Rothomagi. *Præceptorium* verò Lutetiæ in ipſis Typographiæ primordiis prodiit. *Tract. de Anima Clauſtro : De Viſione Divinæ Eſſentiæ ab animabus ſeparatis*, manuſcriptos memorat CL. Cave P. II. p. 274. *Probatio adventus Chriſti per SS. a Judæis receptas*, Francof. 8. *Humilis Confeſſio* poſt peractum ejus opus Biblicum, quam vide apud Waddingum *Bibl. Minor.* p. 265. & Baluzium. *Not. ad Vit. P. P.* Aven. T. I. c. 808. Alia exhibent Bellarminus, Baleus, Waddingus, quos conſulas. Hæc de Nicolao Lyrano qui *Doctoris plani & utilis* titulum olim obtinuit, teſte Willoto l. c. cui etiam debitam non derogavit

Digitized by Google

gavit laudem B. Lutherus, vide loca a Thoma Pope-Blountio *Cenſ. Celebr. Aut.* p. 424. ſeqq. adducta, atque inde Pontificiorum convitia reprime.

NICOLAVS.

Methonenſis Epiſcopus, Græcus atque Schismaticus, prout audit *Collect. Magn. Bibl. Patr. Colon. Ind. Chronol.* Exhibent illi, ſicut & Bignæus, Tract. ejus *de S. Euchariſtia*, ad eos, qui hæſitant, ajuntque conſecratum panem & Vinum non eſſe corpus & ſanguinem DN. noſtri J. C. vid. T. VI. *Bibl. Patr. Paris edit. 2.* f. 1146. Illi, ni fallimur, ad Sec. XII. ejus ætatem collocant. Hic vero, Bignæum puta, *Indic. Chronol.* ad XIV. refert. CL. Cave ad annum 1190. probabiliter eum reponit. Scripſit quoque *Tract. III. de Proceſſione SS.* quorum tamen vel tertium Juniori adjudicant alii. Alium Nicolai laborem ſuper addit Oudinus p. 468. *Diſcuſſionem Theologicæ inſtitutionis Procli, Platonici Philoſophi, ne quis probabilitate deceptus a fide deficiat.* Qui Codex Manuſcriptus in Bavarica Elect. Bibl. aſſervatur. Conf. de eo Ant. Poſſevin T. II. p. 152. *appar.* S. CL. Du Pin. l. c. p. 113.

NICOLAVS.

Eò, quod Secretioris Conſilii apud Conſtantinop. Senator erat, juxta nonnullos dictus *Myſticus*, circa annum 892. clarus, quo Patriarcha Conſtantinop. factus eſt. A Leone, cujus quartum improbaverat matrimonium, anno 903. in exilium miſſus, ex quo tamen poſt Leonis mortem ab Alexandro revocatus, ſedique reſtitutus eſt. Obiit anno 924. Extant *Epiſtolæ* II. *altera* ad Anaſtaſium P. R. *altera* ad Joh. X. Concil. T. IX. p. 1264. *Decretum de Literis Patriarchalibus gratis concedendis* græc. lat. *Jure Græc. Rom.* L. IV. p. 249. *Epiſtola* ad Simeonem Bulgariæ Principem græc. lat. apud Baronium ad ann. 917. atque *alia* V. ad Armenorum, Saracenorum, Longobardorum, & Amalphitanorum principes & ad Epiſcopos extra communionem exiſtentes, Lat. ibid. Hæc & alia tradit Cave P. I. p. 398.

NICOLAVS DE ORBELLIS.

Andegavenſis, Ord. minor. Provinciæ Turonenſis ſodalis, Theol. & Philoſophiæ Scholaſticæ in Pictavienſi Gymnaſio profeſſione nulli ſecundus, Scoti vindex acerrimus, claruit circa ann. 1455. teſtibus Trithe-

Trithemio, *Illuſtr. Script. Eccleſ.* f. 146, H. Willoto *Athen. Franc.* p. 274. & Simler. Epit. Gesn. f. 518 H. Whartono *app.* Cav. p 94. Oudino p. 716. Ibidem quoque ejus Scripta enarrata videas. E quibus huc ſpectat *Compendium ſuper Sententiam P. Lombardi, ſecundum Doctrinam & elegantiora Joh. Scoti, Doctoris ſubtilis dicta, huc applicata concinnatum*, editumque Hagenoæ 1503. 4. Paris. 1511. 1517. 8. 1520. 8. *Sermones in omnes Epiſtolas Quadrageſimales, Lugduni* 1491. Conf. Luc. Wadding. *in Bibl. Ord. min.* f. 208 Antonius Poſſev. *appar. S.* T. II. p. 153. Boſius *de Signis Eccleſiæ* L. VI. cap. 4. poſt alios.

NICOLAVS OREM.

Gente Gallus, patria Normannus, Theologus Pariſienſis, Collegii Navarrici Majoris Magiſter, Caroli V. Galliæ Regis, cognomento Sapientis, Præceptor, ex Decano Epiſcopus Rothomagienſis, Scientiæ Theol. & profanæ in Schola Paris. ſua ætate, Coryphæus, uti eum depingunt Sammarth T. II. *Gall. Chriſt.* f. 650. Ejus opera uſus Carolus V. qui Gallicam S. Bibl. Verſionem curavit. Cui & aliis cum incumberet rebus, Epiſcopatum Lexovienſem præmii loco accepit. Obiit circa ann. 1384. Scripſit Nicolaus Tract. *de Mutatione Monetæ*, qui in Bibl. Patr. editionibus paſſim extat. Tract. *de Sphæra*, gallicè Paris. 1546. *Politica atque Ethica Ariſtot.* & alia ab eo in Gallicum translata, Lutet. 1486. 1488. 1534. Et hic omnino eſt Nicolaus ille Orem, qui memorabilem admodum orationem anno 1364. in vigilia Feſti Nativ. quæ fuit quarta Dominica adventus, Avenione, coram Vrbano V. P. R. ejusque Cardinalibus, ſuper dicto Eſaiæ LVI. *Juxta eſt Salus mea* &c. habuit, illaque auditoribus ſuis, totique adeo Clero exitium de proximo imminens, conteſtatus, ſigna prædictionis ex illorum ſceleribus ingenue & acriter indicavit. Primus eandem ex Vetuſto Manuſcripto codice produxit Flacius, & *Catalogo Teſtium Veritatis* inſeruit. Poſt illum & alios Salomon Geſnerus, cum alia quadam Luciferi ad P. R. ex antiquitate profecta Epiſtola, a Flacio 1549. Magdeburgi primo edita, & Oremio quoque in veteri Codice adſcripta, Wittebergæ recudi fecit lat. 1604. & mox Germanice 1605. Quædam ex illa ſiſtit Lydius ad Clemang. p. 27. a.

NICOLAVS PLONIUS.

Aliis *Blonius*, Polonus, Doctor Decretorum, Capellanus &

Epiſcopus Poſnonienſis, anno 1434. clarus, *cujus Sermones de Tempore & de SS.* impreſſi, Argentinæ 1495. conſcripti ab eo anno 1438. uti videtur capi ex Sermone III. circa I. membri medium. Tract. *Sacerdotales de Sacramentis & divinis officiis.* Paris 1514. 4. *De Excommunicationibus: de Horis Canonicis dicendis: de Interdicto Eccleſiaſtico: de Irregularitate: de Sacramentis & eorum adminiſtratione: de Sacrificio Miſſæ.* Hi VI. Tract. excuſi ſunt Argent. 1593. & in *Tract. Tract.* Juris, Venet. 1584. T. XIV. ſeq. *Opus de Sacramentis & Cenſuris Eccleſ.* Paris. 1551. 8. Lugd. 1565. Paris. 1586.

NICOLAVS I. P. R.

Hujus nominis, patria Romanus, cognomento Magnus, præfuit Sedi ab anno 858. ad 867. calculo Labbei p. 122. & Cavei P. I. p. 387. qui plura de eo retulerunt. Photium odio habuit Nicolaus, eumque excommunicavit. Scripſit *Epiſtolas* complures, quæ in Concil. Tomis hinc inde repræſentantur. Seorſim vero prodierunt Romæ 1542. fol. Si cuipiam vacat, aut volupe eſt, legat, quæ de ejus autoritate Monarchica, Tyrannide, variisque pro augenda ſedis Romanæ potentia conatibus, graviſſime diſſeruit Zieglerus *Prælim. Jur. Canon.* p. 17. Conf. Dieterici *Brev. Pontif.* p. 157. ſeqq. & quid de Scriptis ejus obſervet Cl. Du Pin. T. VII. p. 81. 84. 85. & 179.

NICOLAVS II. P. R.

Gerardus antea appellatus, Burgundus, ex Epiſcopo Florentino, Pontifex conſecratus, anno 1059. Berengarium ad Palinodiam redegit atq; Conſtitutionem adverſus Conjugium & concubinatum Clericorum edidit. Obiit Florentiæ 1061. Habentur *Epiſtolæ* VIII. Concil. T. IX. p. 1091. de eo Cave P. I. p. 428. Du Pin. T. VIII. p. 27. ſeqq.

NICOLAVS IV. P. R.

Hieronymus antea dictus, Patria Picenus, domo Aſculinus, Monachus Franc., poſt Epiſcopus Prænestinus & S. Sabinæ Presbyter Cardinalis. Anno demum 1288. Pontifex Rom. coronatus eſt. Fidem Chriſtianorum inter barbaros promovere allaboravit. Obiit Romæ 1292. Epitaphium, ejus inconcinno carmine ſcriptum, exhibet Wadding. ad ann. 1292. qui nobiliorem infimul inſcriptionem eodem adduxit loco. Scripſit *Conſtitutionem pro Benedictinis* Paris 1519. 8.

Epiſto-

Epiſtolas quamplurimas, quarum aliquot Bzovius & Waddingus, locis a Caveo adductis P. I. p. 517. ſiſtunt. *Comment. in aliquot Libros SS. in Magiſtrum Sententiarum Lib. IV. Sermones de Tempore: Conſtitutiones Eccleſiaſt. adverſus hæreticos*, & alia, exhibet Manuſcripta, Lud. Jacob. a S. Carolo *Bibl. Pontif.* p. 165.

NICOLAVS V. P.R.

Thomas Sarzanus antea dictus, patria Genuenſis, vel juxta Platinam, Lucenſis, Vir magni ingenii, multæque eruditionis, ab Eugenio in Germaniam miſſus, ut Schisma comperet. Hinc expeditionis ſatis proſperæ mercedem, Cardinalitiam dignitatem & Epiſcopatum Bononienſem tulit. Poſt 1449. Eugenio in Sede Romana ſucceſſit. Felicem Antipapam, Friderici Imper. ope a Sede depulit. Obiit ann. 1455. Vir litteratiſſimus, primusque litterarum in Italia reſtaurator atque Patronus maximus. Extant *Epiſtolæ VI.* & *Aviſamenta Oratoribus ſuis data, pro extinguendo Schismate.* Concil. T. XIII. p. 1321. *aliæ plures Epiſt.* apud Bzovium ad ann. 1447. Waddingus *in annal. min. T. V.* & alibi. Evolv. H. Wharton. l. c. p. 88.

NICOLAVS DE SCHONBERG.

Theodorici filius, Cardinalis, natus in Suevis Miſnenſibus, ſicut loquitur Epitaphii inſcriptio, Romæ, ubi anno 1537. Obiit, in Templo Minervæ poſita. Vid. Schneideri *Chronicon Lipſ.* l. I. p. 8. ubi ejus Epitaphium extat & Mallinkrot *de Archi Cancell. S. R. J.* p. 159. Vitam illius deſcripſit plenius, qui Cardinalium omnium vitas & res geſtas T. V. proſequutus fuit, Antonius Auberius. Fuit autem Schonbergius ab Italis, *Nicolaus de Alemannia*, nuncupatus, Prædicatorum Ordinis Theologus, inde Archi-Epiſc. Capuanus, tandemque Cardinalis Presbyter Titulo S. Chriſti creatus, vir omnino, gente Zeloque illuſtris, Coram Julio II. P. R. totoque Cardinalium cœtu *Orationes V. de admiranda Chriſti cum Diabolo in deſerto pugna* ſolenniter, ſummaque cum laude, habuiſſe fertur, quas Joh. de Sleiniz, Canon. Miſnenſis dicti, Nicolai Conſobrinus, Lipſiæ anno 1511. typis exſcribi curavit. Recuſas edidit Adamus Rechenbergius Lipſ. 1684. Porro, cum juſſu Pauli III. P. R. qui unacum L[illegible] aliis Schonbergium purpuræ honore donarat, novem Cardinales & Epiſcopi ad deliberationem Reformationis Eccleſiæ Rom. cum in doctrina, tum in moribus,

Fuit Nicolaus Vir pius, Scriptor nitidiſſimus, Schiſmatum & vitiorum Eccleſiæ cenſor accerrimus. Opera ejus aliquot prodierunt Pariſ. 1521. & a Margarino Bignæo in prima Bibl. Patr. editione repræſentantur. Plurima vero ex antiquiſſimis editionibus atque Manuſcriptis deſcripta, notisque illuſtrata & Gloſſario Latino-Barbaro aucta, elegantiſſima editione produxit Joh. Martinus Lydius, Veteraqu. Verbi Dei miniſter, Lugd. Bat. 1613. 4. Eorum ſeriem, quia rarum earumque volumen eſt, recenſere non pigebit. Lib. *de corrupto Eccleſiæ ſtatu* cum ampliſſimis Lydii notis. Inde hunc librum cum ſequenti carmine ſeorſim recudi fecit Helmſt. 1620. Joh. a Fuchten & ante illum Leonhardus Hutterus Witteb. 1609. qui etiam Nicolai defenſionem adverſus Gretſerum ſuſcepit edit. ibidem 1613. 4. *Deploratio calamitatis Eccleſiaſticæ per Schisma nefandiſſimum, cum exhortatione Pontificum ad ejus extirpationem*, carmine heroico. De *Lapſu & reparatione Juſtitiæ*. ſeorſim. Viennæ 1481. 8. *Diſputatio habita per Scriptum, ſuper materia concilii generalis, cum quodam Scholaſtico Pariſ.* ſeorſim Viennæ 1482. 4. *De Annatis non ſolvendis*, quem tamen ſtyli barbaries Nicolao abjudicare videtur, extat in Faſciculo rerum Expetend. Colon. 1553. f. 189. *De filio prodigo. de fructu eremi: De fructu rerum adverſarum. de novis celebritatibus non inſtituendis. De Præſulibus Simoniacis. Oratio ad Galliarum Principes*, qua eos a bello civili dehortatur. *Epiſtola ad Gerhardum Machetum, quod tam corpore, quam mente e Babylone ſit fugiendum*. Epiſt. III. *ad Gregor. XII. ſcriptæ nomine Bened. XIII. pro extirpatione Schismatis & unione Eccleſiæ. Scripta quædam nomine academiæ Pariſienſis. Volumen Epiſt.* CXXXVII. cum notis Lydii. *Fragmentum Deſcriptionis Vitæ Tyrannicæ cum deteſtatione ac reprehenſione*, carmine heroico. *De Anti Chriſto, ejus ortu, Vita, moribus & operibus*. Tantum. Poſt hæc Librum *de Studio Theologiæ* extulit Dacherius *Spicil. T. VII. Epiſtolas aliquot hactenus* ineditas idem T. VI. *Carmen de Vitæ ruſticæ felicitate*, quære apud Camerarium Meditat. hiſtor. T. III. Manuſcripta alia Nicolai opuſcula, *Comment. in Eſaiæ capita LX. Sermones de Innocentibus: Epiſtolæ IX.* & plura dabit Launojus *Hiſt. Gymnaſ. Navarr.* P. II. p. 578. H. Wharton. p. 64. Oudinus p. 698. Poſſev. appar. S. T. II. p. 146. quos conſule. Miranda cæterum parrheſia, qua cordatus ille vir, in mediis deſperati ævi turbis, circa Concilium Conſtantienſe ſcilicet, cujus Patres carnales beſtias vocare auſus, vid. Lydium, *Epiſt. Dedic.* & Nicolai Epiſt. 102. p. 290. ſeqq. calamum tam aperte contra βδελύγματα ſtringere non fuit veritus. Cæteroquin e-

volve

volve Cl. Colomeſium *in Paralip. ad Script. Eccleſ.* pag. 705. inter Opera ejus a Fabricio edita.

NICOLAVS CVSANVS.

Sive de Cuſa, a vico Natali, Dioeceſis Trevirenſis, ita dictus, pauperculi piſcatoris filius, ex Canonicorum regularium, juxta Pennotum, Sodali, Monaſterii Woitsbergenſi Præpoſito, Archidiacono Leodienſi & Decano S. Florini, Brixinenſis Epiſcopus atque Cardinalis. Vir fuit profundæ ſcientiæ, parum tamen ſibi conſtans. Concilii enim Baſileenſis autoritatem fortiter primo propugnabat, poſtmodum vero ad Eugenii partes deficiens. Floruit ab anno 1448 ad 1464. quo obiit. Opera ejus, quæ Pariſ. 1514. Baſil. 1565. T. III. fol prodierunt, ſunt ſequentia. *De docta ignorantia* Lib. III. *Apologia ejusdem Tract. de Conjecturis*, quas ſeorſim explicatas germanice dedit Leonh. Krentzheim Goerlicii 1588. *De filiatione Dei*: *de Geneſi*: *De Viſione Dei*: *de pace Dei Dialogus*: *De dato Patris Luminum*: *De quærendo Deum*: *De Veneratione Sapientiæ*: *de Deo abſcondito Dialogus*. *De Annunciatione*: *de Catholica Concordantia Lib. III. De die Noviſſimo* & alia Cl. Whartono & Labbeo memorata, quæ, cum huc non faciant, ſponte noſtra prætermittimus. Quam libere compilationem antiquarum decretalium Pſeudo Iſidori perſtrinxerit, ex ejus de *concordantia Catholica* Lib. 3. c. 2. D. Zieglerus oſtendit, quem vide Pralim. ad Jus Canon. p. 51. Conf. Voſſius de *Hiſt. Lat.* II. p. 563

NICOLAVS DINCKELSPIEL.

Natione Svevus, Viennenſis Rector anno 1420. clarus, qui anno 1431. Concilio Baſileenſi interfuit. Scripſit *Sermones X. de dilectione Dei & Proximi*: *de Præceptis Decalogi*: *de Oratione Dominica*: *de tribus partibus poenitentiæ*: *de VIII. Beatitudinibus*: *De VII. Peccatis mortalibus*: *Confeſſionale Peccatorum*: *De V. ſenſibus*, quæ ſingula prodierunt Argentinæ 1516. fol. Plura Manuſcripta memorat Henr. Wharton *app. Cav.* p. 68 ut ſunt, *Tract. de donis SS. gratitudine* | *& Ingratitudine*: *de Communione Sacramentali*, quæ in Bibl. Auguſtana adſervantur. Conf. Simler. *Biblioth. Tigur.* p. 518. Poſſevin. *app. S.* T. II. p. 147. Theoph. Spizel. *Arcan. Bibl. retect.* p. 246.

NICOLAVS DIONYSII.

Aliis *de Nyſe*, natione Gallus, Ord. minor. Theologus celebris,

Gallia Provincialis. Plura de eo diſceptent alii, prout operoſe effecit Labbeus T. II p. 119. Scripſit *Comment. in IV. Evangel. excuſa* Colon. 1537. *Comment. in Acta Apoſtolorum & omnes Pauli Epiſtolas*, Hagenoæ 1502. Paris. 1521. f. *Comment. in Epiſtolas Canonicas* ſub Thomæ Wallenſis nomine ſæpius edita *Comment in Apocalypſin. Sermones de Tempore & SS.* qui cum Comment. in Epiſt. Pauli prodierunt. Singula Gorrami Opera extulit Joh. Keerberg. Antwerp. 1617. & 1630 f. T. II. Manuſcriptos Gorrami labores vide apud Baleum, Pitſeum, Altamuram, Simlerum Bibl. Tigur. p. 519. De ipſo quoque conferas H. Wharton. l. c. p. 49. Poſſevin. *app.* S. Aub. Miræum l. c. Oudinum l. c. p. 661. Bellarminum & alios.

NICOLAVS.

Grammaticus dictus, ex Monacho Patriarcha Conſtantinopol. anno 1089. juxta Baronium factus, Vir mediocriter doctus, juxta ejusdem Baronii calculum, anno 1117. obiit. Scripſit *Decreta Synodalia II. de Nuptiis patrui avunculive*, quæ extant Jure Græc. Rom. Lib. III. p. 215. a Leunclavio edito. *Decretum de Præſtatione Canonicorum*, Lib. IV. p. 269. *Epiſt. Synodalis* p. 271. *Reſponſiones Synodicæ ad varias Quæſtiones* inter Theodori Balſamonis Opera, Paris. 1620. p. 227. Sed in fine mutilæ, prout ex Lambecio erudite obſervat Cl. Cave P. II. p. 203. qui *Carmen ejus de Jejuniis & Feſtis totius anni* it. *Reſponſa Eccleſiaſtica* ad Joh Monachum Sinaitam, & alia manuſcripta ejus Opuſcula, ex eodem Lambecio memorat. Conf. Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 114.

NICOLAVS HANAPVS.

Gente Gallus, a patria cognomine, Diœceſis Rhemenſis oppido, ita dictus, Ord. Dom. Monachus, Sedis Apoſtolicæ Pœnitentiarius, ob inſignem pietatis & prudentiæ laudem, Patriarcha Hieroſolymitanus a Martino P. R. & primus in Syria & Palæſtina fidei Cenſor, a Nicolao III. P. R. renunciatus eſt. Floruit 1270. Obiit Ptolomaide anno 1288. Scripſit *Biblia pauperum* cap. 134. ex univerſa SS. decerpta, Bonaventuræ falſò adſcripta, quæ primus edidit Michael Zinſerus, Riedlingenſis, Tubingæ 1533. poſt recuſa Venet. 1537. Paris. 1547. 8. Baſil. 1555. Dum hæc ſcribimus, reperimus inter Baſilcenſis Bibl. Manuſcript, Theol. a Spizelio arc. Bibl p. 22. communicata, Nicolai de Hanapis, Patriarchæ Conſtantinop. *Applicationes*

totius Bibliæ ad quamlibet materiam, aſſervari. Et omnino conjicimus, easdem illas cum ſupra dicto *Exemplorum Libro* ſive *Enchiridio*, a Zinſero luci publicæ datas. Conf. de Nicolao Cave P. I. p. 509. Aub. Miræus l. c. c. 448. p. 294. & qui illum adlegat, Oudinus, p. 556.

NICOLAVS HYDRVNTINVS.

a Patria dictus, anno 1201. clarus, Benedicti, Cardinalis, qui ab Innocentio III. P. R. ad reſtituendam inter latinam & græcam, Eccleſias, unionem, Conſtantinopolin miſſus fuerat, interpres fuit. Scripſit græce varios adverſus Latinos Tractatus, utpote *de Proceſſione SS. de Pane fermentato diſcipulis a Chriſto in cœna dato. De Jejunio Latinorum in Sabbato. Conjugio Sacerdotum*, & alia, quorum fragmenta exhibet L. Allatius de Conſenſu & libro adverſus Hottingerum locis a Caveo P. I. p. 487. citatis.

NICOLAVS.

S. Lamberti Leodienſis Canonicus, floruit 1120. Scripſit *Geſta S. Lamberti, Pontificis & Martyris.* Vide illa T. I. *Geſtorum Pontif. Tungr. Traj. & Leod.* Joh. Chapeavilli f. 371.

NICOLAVS DE LYRA.

Normanniæ, in Diœceſi Ebroicenſi, oppido, quo prognatus fuit, ita dictus. Non enim Brabantinus fuit, quod Druſius, aliique ajunt, a Valer. Andr. *Biblioth. belgica.* citati p. 690. neque Anglus, quod Trithemius, Baleus, cum aliis adſeruit, ſed uti dictum Lyra, Normanniæ vico ortus ſicut clare docet Epitaphium, ejusque inſcriptio laminæ æreæ inciſa, Pariſiis, ubi, poſtquam in magno conventu Fratrum ſuorum. Ord. minor per plurimos annos docuerat, anno 1340. d. 23. Octobr. vivendi finem fecit. Tale habet exordium,

Lyra brevis vicus Normanna in gente celebris
Prima mibi vitæ janua forsque fuit.

Vide ſi libet, integrum relatum ab Henr. Willoto *Athenis. Franciſc.* p. 283. ex parte vero ex Fr. Schweertii deliciis a Valerio Andrea l. c. qui etiam ſuppoſititium aliquod Epitaphium, quo Brabantinus traditur Lyranus. addit atque rejicit, & Labbeus p. 120. Ex Judæo ad Chriſtianam fidem converſus vulgo creditur. Verum nihil dicamus de ſilentio Abarbanelis, Pauli Burgenſis, Lutheri, ipſiusque Lyrani, aliorumque complurium, neque memorabimus Franciſci Miſe-

Digitized by Google

Miſenenſis, Theodori Bibliandri, Davidis Chytræi, Rolfinckii, Richardi Simonis & cæterorum, de ortu ejus Judaico dubitationes, hoc ſaltem inculcabimus, neminem ante Sixtum Senenſem extitiſſe, qui ejus Judaismi fecerit mentionem. Imo hunc reticet Epitaphium & alia, quibus pro ſuus dimicat ſententia Michael Henr. Reinharda in *Pentac. Conatuum Sacrorum* Lipſiæ 1709. 8. edit. p. 158. ſeqq. Scripſit Lyranus *Poſtillas perpetuas ſive brevia Commentaria in Univerſa S. Biblia* Lib. LXXXV. quæ poſt alias editiones Baſil. 1508. Lugd. 1529. VI. Volum. fol. emendatius, quam antea factum fuerat, anno 1590. Lugduni emiſerunt Fr. Feurardentius, Joh. Dadræus, & Jacob de Cuillii. Cæterum quot modis hoc Lyræ opus modo impugnatum, modo propugnatum & expolitum ſit, Calovius T. I. Bibl. Illuſtr. f. 9. edocuit. Et vel ex ſolo pretioſo *Bibliorum Gloſſatorum Duacenſium* Opere, anno 1617. edito & 1634. Antwerpiæ cura Leandr. Benedict. recuſo, abunde conſtat. Præter namque Strabi Fuld. *Gloſſam Ordinariam*, novis Patrum græc. & lat. Scholiis auctam, nec non Anshelmi Laudunenſis interlinearem, exhibentur iſthoc Nicolai Lyrani *Commentationes* una cum additionibus P. Burgenſis, qui anno 1430. cenſuras quasdam in Lyrannum ſcripſit, atque Matthæi Dœringi, Saxonis, replicis, quas 1440. pro Lyra adornaſſe traditur. Adde Joh. de la Haye *Biblia Maxima*, quibus in iterata equidem editione Paris. 1660. Nicolai de Lyra annotationes præfixit. *Poſtillæ majores ſive Enarrationes in Epiſtolas & Evangelia Dominicalia.* Venet. 1516. 1588. 8. *Tract. de idoneo miniſtrante & ſuſcipiente SS. Altaris Sacramentum*, qui cum Thomæ libello ejusdem argumenti prodiit. Diſput. *contra perfidiam Judæorum*, Venet. 1483. Tract. *contra Judæum quendam* Lugd. 1529. *Contemplatio de Vita & geſtis S. Franciſci.* Antwerp. 1623. 4. *Tractatus de Differentia* noſtræ translationis ab Hebr. litera in V. T. Rothomagi. *Præceptorium* verò Lutetiæ in ipſis Typographiæ primordiis prodiit. *Tract. de Anima Clauſtro : De Viſione Divinæ Eſſentiæ ab animabus ſeparatis*, manuſcriptos memorat CL. Cave P. II. p. 274. *Probatio adventus Chriſti per SS. a Judæis receptas*, Francof. 8. *Humilis Confeſſio* poſt peractum ejus opus Biblicum, quam vide apud Waddingum *Bibl. Minor.* p. 265. & Baluzium. *Not. ad Vit. P. P.* Aven. T. I. c. 808. Alia exhibent Bellarminus, Baleus, Waddingus, quos conſulas. Hæc de Nicolao Lyrano qui *Doctoris plani & utilis* titulum olim obtinuit, teſte Willoto l. c. cui etiam debitam non dero-

gavit

gavit laudem B. Lutherus, vide loca a Thoma Pope-Blountio *Cenſ. Celebr. Aut.* p. 424. ſeqq. adducta, atque inde Pontificiorum convitia reprime.

NICOLAVS.

Methonenſis Epiſcopus, Græcus atque Schismaticus, prout audit *Collect. Magn. Bibl. Patr. Colon Ind. Chronol.* Exhibent illi, ſicut & Bignæus, Tract. ejus *de S. Euchariſtia*, ad eos, qui hæſitant, ajuntque conſecratum panem & Vinum non eſſe corpus & ſanguinem DN. noſtri J. C. vid. T. VI. *Bibl. Patr. Paris edit. 2.* f. 1146. Illi, ni fallimur, ad Sec. XII. ejus ætatem collocant. Hic vero, Bignæum puta, *Indic. Chronol.* ad XIV. refert. CL. Cave ad annum 1190. probabiliter eum reponit. Scripſit quoque *Tract. III. de Proceſſione SS.* quorum tamen vel tertium Juniori adjudicant alii. Alium Nicolai laborem ſuper addit Oudinus p. 468. *Diſcuſſionem Theologicæ inſtitutionis Procli, Platonici Philoſophi, ne quis probabilitate deceptus a fide deficiat.* Qui Codex Manuſcriptus in Bavarica Elect. Bibl. aſſervatur. Conf. de eo Ant. Poſſevin T. II. p. 152. *appar.* S. CL. Du Pin. l. c. p. 113.

NICOLAVS.

Eò, quod Secretioris Conſilii apud Conſtantinop. Senator erat, juxta nonnullos dictus *Myſticus*, circa annum 892. clarus, quo Patriarcha Conſtantinop. factus eſt. A Leone, cujus quartum improbaverat matrimonium, anno 903. in exilium miſſus, ex quo tamen poſt Leonis mortem ab Alexandro revocatus, ſedique reſtitutus eſt. Obiit anno 924. Extant *Epiſtolæ* II. *altera* ad Anaſtaſium P. R. *altera* ad Joh. X. Concil. T. IX. p. 1264. *Decretum de Literis Patriarchalibus gratis concedendis* græc. lat. *Jure Græc. Rom.* L. IV. p. 249. *Epiſtola* ad Simeonem Bulgariæ Principem græc. lat. apud Baronium ad ann. 917. atque *aliæ* V. ad Armenorum, Saracenorum, Longobardorum, & Amalphitanorum principes & ad Epiſcopos extra communionem exiſtentes, Lat. ibid. Hæc & alia tradit Cave P. I. p. 398.

NICOLAVS DE ORBELLIS.

Andegavenſis, Ord. minor. Provinciæ Turonenſis ſodalis, Theol. & Philoſophiæ Scholaſticæ in Pictavienſi Gymnaſio profeſſione nulli ſecundus, Scoti vindex acerrimus, claruit circa ann. 1455. teſtibus Trithe-

Trithemio, *Illuſtr. Script. Eccleſ.* f. 146. H. Willoto *Athen. Franc.* p. 274. & Simler. Epit. Geſn. f. 518 H. Whartono *app.* Cav. p. 94. Oudino p. 716. Ibidem quoque ejus Scripta enarrata videas, E quibus huc ſpectat *Compendium ſuper Sententiam P. Lombardi, ſecundum Doctrinam & elegantiora Joh. Scoti, Doctoris ſubtilis dicta, huc applicata concinnatum*, editumque Hagenoæ 1503. 4. Paris. 1511. 1517. 8. 1520. 8. *Sermones in omnes Epiſtolas Quadrageſimales, Lugduni 1491.* Conf. Luc. Wadding. *in Bibl. Ord. min.* f. 268 Antonius Poſſev. *appar. S.* T. II. p. 153. Boſius *de Signis Eccleſiæ* L. VI. cap. 4. poſt alios.

NICOLAVS OREM.

Gente Gallus, patria Normannus, Theologus Pariſienſis, Collegii Navarrici Majoris Magiſter, Caroli V. Galliæ Regis, cognomento Sapientis, Præceptor, ex Decano Epiſcopus Rothomagienſis, Scientiæ Theol. & profanæ in Schola Paris. ſua ætate, Coryphæus, uti eum depingunt Sammarth T. II. *Gall. Chriſt.* f. 650. Ejus opera uſus Carolus V. qui Gallicam S. Bibl. Verſionem curavit. Cui & aliis cum incumberet rebus, Epiſcopatum Lexovienſem præmii loco accepit. Obiit circa ann. 1384. Scripſit Nicolaus Tract. *de Mutatione Monetæ*, qui in Bibl. Patr. editionibus paſſim extat. Tract. *de Sphæra*, gallicè Paris. 1546. *Politica atque Ethica Ariſtot.* & alia ab eo in Gallicum translata, Lutet. 1486. 1488. 1534. Et hic omnino eſt Nicolaus ille Orem, qui memorabilem admodum orationem anno 1364. in vigilia Feſti Nativ. quæ fuit quarta Dominica adventus, Avenione, coram Vrbano V. P. R. ejusque Cardinalibus, ſuper dicto Eſaiæ LVI. *Juxta eſt Salus mea* &c. habuit, illaque auditoribus ſuis, totique adeo Clero exitium de proximo imminens, conteſtatus, ſigna prædictionis ex illorum ſceleribus ingenue & acriter indicavit. Primus eandem ex Vetuſto Manuſcripto codice produxit Flacius, & *Catalogo Teſtium Veritatis* inſeruit. Poſt illum & alios Salomon Geſnerus, cum alia quadam Luciferi ad P. R. ex antiquitate profecta Epiſtola, a Flacio 1549. Magdeburgi primo edita. & Oremio quoque in veteri Codice adſcripta, Wittebergæ recudi fecit lat. 1604. & mox Germanice 1605. Quædam ex illa ſiſtit Lydius ad Clemang. p. 27. a.

NICOLAVS PLONIUS.

Aliis *Blonius*, Polonus, Doctor Decretorum, Capellanus & Epi-

Epiſcopus Posnonienſis, anno 1434. clarus, *cujus Sermones de Tempore & de SS.* impreſſi, Argentinæ 1495. conſcripti ab eo anno 1438. uti videtur capi ex Sermone III. circa I membri medium. Tract. *Sacerdotales de Sacramentis & divinis officiis.* Paris 1514. 4. *De Excommunicationibus: de Horis Canonicis dicendis: de Interdicto Eccleſiaſtico: de Irregularitate: de Sacramentis & eorum adminiſtratione: de Sacrificio Miſſæ.* Hi VI. Tract. excuſi ſunt Argent. 1593. & in *Tract. Tract.* Juris, Venet. 1584. T. XIV. ſeq. *Opus de Sacramentis & Cenſuris Eccleſ.* Paris. 1551. 8. Lugd. 1565. Paris. 1586.

NICOLAVS I. P. R.

Hujus nominis, patria Romanus, cognomento Magnus, præfuit Sedi ab anno 858. ad 867. calculo Labbei p. 122. & Cavei P. I. p. 387. qui plura de eo retulerunt. Photium odio habuit Nicolaus, eumque excommunicavit. Scripſit *Epiſtolas* complures, quæ in Concil. Tomis hinc inde repræſentantur. Seorſim vero prodierunt Romæ 1542. fol. Si cuipiam vacat, aut volupe eſt, legat, quæ de ejus autoritate Monarchica, Tyrannide, variisque pro augenda ſedis Romanæ potentia conatibus, graviſſime diſſeruit Zieglerus *Prælim. Jur. Canon.* p. 17. Conf. Dieterici *Brev. Pontif.* p. 157. ſeqq. & quid de Scriptis ejus obſervet Cl. Du Pin. T. VII. p. 81. 84. 85. & 179.

NICOLAVS II. P. R.

Gerardus antea appellatus, Burgundus, ex Epiſcopo Florentino, Pontifex conſecratus, anno 1059. Berengarium ad Palinodiam redegit atq; Conſtitutionem adverſus Conjugium & concubinatum Clericorum edidit. Obiit Florentiæ 1061. Habentur *Epiſtolæ* VIII. Concil. T. IX. p. 1091. de eo Cave P. I. p. 428. Du Pin. T. VIII. p. 27. ſeqq.

NICOLAVS IV. P. R.

Hieronymus antea dictus, Patria Picenus, domo Aſculinus, Monachus Franc., poſt Epiſcopus Præneſtinus & S. Sabinæ Presbyter Cardinalis. Anno demum 1288. Pontifex Rom. coronatus eſt. Fidem Chriſtianorum inter barbaros promovere allaboravit. Obiit Romæ 1292. Epitaphium, ejus inconcinno carmine ſcriptum, exhibet Wadding. ad ann. 1292. qui nobiliorem infimul inſcriptionem eodem adduxit loco. Scripſit *Conſtitutionem pro Benedictinis* Paris 1519. 8.

Epiſto-

Epiſtolas quam plurimas, quarum aliquot Bzovius & Waddingus, locis a Caveo adductis p. I. p. 517. ſiſtunt. *Comment. in aliquot Libros SS. in Magiſtrum Sententiarum Lib. IV. Sermones de Tempore: Conſtitutiones Eccleſiaſt. adverſus hæreticos*, & alia, exhibet Manuſcripta, Lud. Jacob. a S. Carolo *Bibl. Pontif.* p. 165.

NICOLAVS V. P.R.

Thomas Sarzanus antea dictus, patria Genuenſis, vel juxta Platinam, Lucenſis, Vir magni ingenii, multæque eruditionis, ab Eugenio in Germaniam miſſus, ut Schisma comperet. Hinc expeditionis ſatis proſperæ mercedem, Cardinalitiam dignitatem & Epiſcopatum Bononienſem tulit. Poſt 1449. Eugenio in Sede Romana ſucceſſit. Felicem Antipapam, Friderici Imper. ope a Sede depulit. Obiit ann. 1455. Vir litteratiſſimus, primusque litterarum in Italia reſtaurator atque Patronus maximus. Extant *Epiſtolæ VI.* & *Aviſamenta Oratoribus ſuis data, pro extingvendo Schismate.* Concil. T. XIII. p. 1321. *aliæ plures Epiſt.* apud Bzovium ad ann. 1447. Waddingus *in annal. min. T. V.* & alibi. Evolv. H. Wharton. l. c. p. 88.

NICOLAVS DE SCHONBERG.

Theodorici filius, Cardinalis, natus in Suevis Miſnenſibus, ſicut loquitur Epitaphii inſcriptio, Romæ, ubi anno 1537. Obiit, in Templo Minervæ poſita. Vid. Schneideri *Chronicon Lipſ.* l. I. p. 8. ubi ejus Epitaphium extat & Mallinkrot *de Archi Cancell. S. R. J.* p. 159. Vitam illius deſcripſit plenius, qui Cardinalium omnium vitas & res geſtas T. V. proſequutus fuit, Antonius Auberius. Fuit autem Schonbergius ab Italis, *Nicolaus de Alemannia*, nuncupatus, Prædicatorum Ordinis Theologus, inde Archi-Epiſc. Capuanus, tandemque Cardinalis Presbyter Titulo S. Chriſti creatus, vir omnino, gente Zeloque illuſtris, Coram Julio II. P. R. totoque Cardinalium cœtu *Orationes V. de admiranda Chriſti cum Diabolo in deſerto pugna* ſolenniter, ſummaque cum laude, habuiſſe fertur, quas Joh. de Sleiniz, Canon. Miſnenſis dicti, Nicolai Conſobrinus, Lipſiæ anno 1511. typis exſcribi curavit. Recuſas edidit Adamus Rechenbergius Lipſ. 1684. Porro, cum juſſu Pauli III. P. R. qui unacum L[illegible]. aliis Schonbergium purpuræ honore donarat, novem Cardinales & Epiſcopi ad deliberationem Reformationis Eccleſiæ Rom. cum in doctrina, tum in moribus,

ſingu-

ſingulariter delecti eſſent, *libroque peculiari morbos ac navos Eccleſiæ* dictæ conſcripſiſſent, hunc verò plurimi ſuppreſſum maluiſſent, Nicolai Schonbergii tamen opera & niſu ille emanavit, ſeorſim editus ſub hoc titulo: *Conſilium delectorum Cardinalium & aliorum Prælatorum de emendanda Eccleſia.* Vid. Thummius *de Reform. Luth.* f. 130. Dieter. *Brev. Pontif.* p. 380. & huic cit. Vergerius P. Venet. Conf. Wolffg. Mayer *de Vulneribus Eccleſ. Rom.* edit. Baſil. p. 89. Et hunc librum de cunctis Sacerdotum vitiis & morbis, vidiſſe ſe, magnamque ſpem melioris Eccleſ. rerum conditionis inde hauſiſſe, fatetur aperte. Joh. Geneſius Sepulveda, Cordubenſis, *Lib. de Correctione ann.* Venetiis editi 1546. Epiſt. dedicat ad Cardin. Caſparum Contarenum, qui non tantum interfuerat dictæ deliberationi, ſed Libellum cum aliis collegerat, ſuaque ſubſcriptione, primo loco facta, eundem munierat. vid. Geneſium atque Dietericum l. c.

NICOLAVS SIMONIS.

Batavus Harlemenſis, Ord. Carmelitani in Cœnobio Harlem. Monachus, poſt in inferiori Germania Provincialis, atque Theologus ſuo tempore maximus, floruit ab anno 1495. ad ann. 1510. quo Harlemi obiit. Scripſit *Sermones de Tempore & SS. Repetitiones & Diſput.* *Venet.* 1497. Vnica harum ſeorſim prodierat Venet. 1487. *Comment. in Librum II. Decretalium Mediol.* 1505. 1510. *De Poteſtate Papæ, Imperatoris & Concilii Lib IV.* cum præced. opere prodierunt. Alia quam plurima ejus Opuſcula, hactenus inedita, exhibent Simlerus *Bibl. Tigur.* p. 525. Fr. Sweertius *Ath. Belg.* p. 582. Antonius Alegrius *Paradiſo Carmelit. Decor.* Sec. XVI. c. 350. Adde H. Wharton. p. 125. Voſſ. de *Hiſt. Lat.* Lib. III p. 619.

NICOLAVS.

Sveſſionenſis Monachus, anno 1120. clarus, ſcripſit ad Rohardum, Sveſſionenſis Eccleſiæ Decanum, *Vitam S. Godefridi, Ambrenenſis Epiſcopi*, qui anno 1118. obiit. Extat illa apud Surium T. VI. d. VIII. Novembr. De eo Du Pin. T. IX. p. 196. & Voſſius de H. L. L. II. p. 402.

NICOLAVS TRIVETHUS.

Anglus Norfolcienſis, S. Theol. D. Ord. Domin. ejusque Conventus Londin. Prior, floruit anno 1310. Obiit 1328. Scripta & laudes

ejus

Digitized by Google

ejus extollunt Baleus, Pitſeus, Altamura, Wharton, Oudin, Poſſevinus, Trithemius, Bellarminus, Aub. Miræus, Labbeus aliique innumeri. Vix unicum tamen atque alterum inter eſt in lucem publicam editum, ſcilicet *Comment. ſuper Auguſt. de Civitate Dei*, Baſileæ una cum Comment. Thomæ Valois in idem de Civitate Dei opus, anno 1479. Tholoſæ 1488. Venet. 1489. *Chronicon Angliæ*, ab anno 1135. ad 1307. quod Lucas Dacherius extulit, *Spicil.* T. VIII. reliqua ejus opuſcula Manuſcript. videas apud autores modo citatos. Adde Sandium *in not. ad Voſſium* n. 199.

NICOLAUS TUDESCHUS.

Siculus Catanenſis, O. B Monachus, & S. Agathæ abbas, deinde Archi-Epiſcopus Panormitanus, Canonici Juris ea ætate princeps, Lucerna Juris vulgo dictus. Fr. Zabarella & Antonio Butrio, Præceptoribus uſus. Magnam in Concilio Baſileenſi ſibi famam paravit, atque Cardinalitiam dignitatem, virtutis præmium, a Felice V. accepit. Claruit ab anno 1428. ad an. circiter 443. quo fertur peſte correptus obiiſſe. Scripſit *Comment. in V. Lib. decretalium*, Venet. 1492. Lugd. 1586. ibid. 1574. excuſa. *Comment. in Clementinas. Conſilia 117. Quæſt. ſubtiliſſimas quæ cum Conſiliis Lugd.* 1584. 1586. prodierunt. *Repetitionem in caput, per tuas, de Arbitris. Practica: Theſaurum ſingularium in Jure Canon. Deciſionum: Tract. de ſuperioritate Concilii ſupra Papam*, qui omnino Nicolao debetur. Hæc omnia prodierunt Lugduni 1547 f. Vol. V. Venet. 1592. f. T. VIII. ibid. 1617. f. T. IX. Conſule Cl. Wharton. l. c. p. 71.

NICON.

Armenus circa an. 691 clarus, puer adhuc inſtitutum monaſticum diligenter excoluit. Mortuus poſt varias peragrationes an. 908. Res ejus geſtas conſignavit abbas quidam, quas in latinum tranſtulit Jacobus Sirmondus. Plurima ex illis transſcripſit Baronius, quem conſule. Scripſit Nicon *de Impia peſſimorum Armeniorum Religione* Tract. quem mutilum antea editum, ex codice integro gr. & lat. vulgavit. Jo. Cotelerius *not. ad Patr. Apoſt.* p. 152. Plura ſuppeditabit erudite obſervata, Cl. Cave P. II. p. 186.

NIERSES.

Ghelajenſis Armenus, Patriarcha Armeniæ anno 1166. factus, Vir

 pacis

pacis concordiæque ſtudioſiſſimus. Cum Manuele, Græcorum Imperatore litterarum habuit commercium Nierſes, qui de quibusdam non ſatis caute dictis admonitus, mentem mutavit, concordiamque inter græcos & Armenos, quovis promovere modo allaboravit. Præmatura tamen morte abreptus, ſuccubuit 1173. *Colloquium ejus cum Theoriano, Manuelis Legato*, de utraque Chriſti natura, extat gr. lat. excuſum a Joh. Leunclav. Baſil. 1578. 8. recuſum in auct. Duceano Pariſ. 1624. T. I. p. 439. Hunc Dialogum tranſtulit in linguam Armenam & cum Leunclav. Verſione vulgavit, Galanus, *Conciliat. Eccleſ. Arm.* P. I. a. p. 242. ad 322. *Epiſtolaris fidei Profeſſio ad Manuelem, Imper.* ex qua plura producit Galanus P. II. T. I. Qu. I. Sect. V. p. 136. *Liber Canticorum* Venetiis prodiit, quo utuntur adhuc Armeni. *Carmen Elegiacum*, quo Patriæ calamitates deplorat, cujus amplum ſpecimen armenice & lat. exhibet idem Galanus, P. I. c. 10. p. 94. Loquitur de Nierſe Guil. Cave P. II. p. 228.

NIERSES.

Armenus Lampronenſis, Oſciuni Armeniæ Principis filius, Epiſcopus, gente & pietate clarus, floruit anno 1175. Ob miram atque eximiam pietatem in Sanctorū numerum relatus eſt. Interfuit Concilio Tarſenſi anno 1177. ubi præclaram *de Eccleſia Concordia orationem* habuit, quæ magnam partem Armen. & lat. apud Galanum l. c. P. I. c. 22. p. 326 extat. Vertit e græco in Armenum *Hiſtoriam Gregorii M. Dialogum* nempe, *de Vitis Patrum, & Regulam S. Benedicti*. Scripſit *Expoſitionem fidei*, ex qua quædam adducit Galanus P. II. T. I. Qu. III. §. 1. p. 101. Librum *de Traditionibus Patrum*, ex quo nonnulla profert idem Galanus T. II. Qu. 3. §. 7. p. 70. Qu. 9. §. 2. p. 198. Alia quoque opuſcula exaravit Nierſes, quibus teſte Caveo l. c. p. 229. Synodi Chalcedonenſis fidem viriliter propugnavit.

ERNOLDVS NIGELLVS.

Abbas, ſub Ludovico Imper. anno 834. clarus, a quo in exilium miſſus eſt. Vt autem ex eo revocaretur, ſcripſit *Lib. IV. de Geſtis Ludov. Imp.* carmine elegiaco, eoque ex ſententia Cl. Cavei P. II p. 159. non plane ineleganti, qui in Bibl. Vindob. adſervantur. Prooemium, Principium & finem exhibuit Lambecius, *Comment.* Lib. II. c. 5. n. 25. p. 359. ſeq. 427. ſeq.

NIGEL-

Digitized by Google

NIGELLVS DE WIRECKER.

Anglus, Eccleſiæ Cantuarienſis Præcentor & Monachus Ord. Bened. an. 1200. clarus, quem a multa lectione & acri judicio commendat Baleus *Cent. III.* c. 50. p. 645. Scripta ejus adhuc inedita memorant Baleus, & Pitſeus. Illud vero, quod Coloniæ 1499. 4. prodiit, *Brunellum*, ſive *Speculum ſtultorum*, carminice exaratum, inſcribitur. In hoc Cleri Papæi abuſus & ſcelera vehementer taxat, unde Teſtibus Veritatis annumerari meruit Flacio, Wolffio & aliis. Recuſum illud *Speculum* Francof. 1602. & Wolferbyti 1662. 8. quæ tamen editio ſubſtituit pro Nigello, *Vigellum*. De antiquioribus editionibus Jac. Thomaſ. *peculiari Diſſert. de hoc Nigello*, Lipſiæ habita §. 13. & §. 61. Vid. poſt Baleum, Pitſeum, Flacium, Hallervordium *Bibl. Curioſ.* p. 292. Henr. Oræum *Nomenclat. eccl. Doct.* p. 106. Lydii *Analect.* ad Clemang. f. 9. b. f. 25. a. Cl. Joh. Albert. Fabricium Bibl. Lat. Lib. I. p. 277.

NILVS CABASILAS.

Archi-Epiſcopus Theſſalonicenſis, magnus latinorum hoſtis anno 1340. clarus, ſcripſit Lib. II. quorum alter *de cauſis diviſionum in Eccleſia*, alter *de Primatu Papæ* gr. prodierunt, Londini. 4. gr. lat. Baſil. 1544. 4. Francofurti 1555. 8. cum notis Salmaſii Hanov. 1608. 8. itemque cum Salmaſio, de Primatu Papæ, Lugd. Batav. 1645. 8. Scripſit Nilus quam plurima, Leoni Allatio *Diſſ. de Nilis* c. 14. p. 49. & Cl. Caveo P. II. p. 277. memorata, quæ inter Lib. XLIX. *de Proceſſione SS. adverſus latinos*, quibus tantam apud ſuos exiſtimationem obtinuit, ut in Synodo Conſtantinopolitana, cum Patres græci, quibus modis contra latinos diſputandum, deliberarent, Cabaſilæ opera diligentius uſurpanda eſſe, decreverint.

NILVS.

Monachus Conſtantinopolitanus, poſt Macarii Mortem anno 1378. Patriarcha factus, anno 1386. obiit. Scripſit *Orationem Supplicem ad Deum contra Barbarorum incurſionem, bellum inteſtinum, famam, peſtem & mortem ſubitam*, quam in lat. vertit Jo. Sambucus & edidit Patav. 1555. 4. gr. extat manuſcripta in Bibl. Vindob. teſte Caveo P. II. p. 287.

NILVS

Digitized by Google

NILVS DAMYLA.

Italus, Hieromonachus Cretenſis, anno 1400. clarus, latinorum hoſtis acerrimus, compoſuit Opus *de ordine in Trinitate & de Proceſſione SS.* quod manuſcriptum in Vaticana Bibl. habetur. Fragm. ejus adducit L. Allatius, idque gr. lat. Lib. *adverſus Hottinger.* c. 19. p. 441. *Collectanea* ad Maximum, Monachum, ex *Scriptura de Proceſſione SS.* Tract. II. *de Damaſo Papa & fide antiqua Romæ*: *de Synodis duabus Photianis*, quorum fragmenta locis a Caveo adductis exhibet idem, Leo Allatius, quem conſule.

NILVS DOXOPATRA.

Eccleſiæ græcæ Archimandrita, anno 1043. floruit, atque ſcripſit, rogatus per litteras a Rogerio, Siciliæ Rege, Tract. *de Majorum Patriarcharum Sedibus*, ex quo ampliſſima produxit fragmenta Leo Allat. de *Concord. Eccleſ. Orient.* & *Occid.* L. I. Integrum vero librum gr. lat. excudi fecit Stephanus Moynius *Varior. Sacr.* T. I. p. 211. De eo Cave P. I. p. 422. Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 111.

NILVS.

Metropolita Rodius, Latinis infenſiſſimus, Gregorii Palamæ Sectarius, circa annum, ut conjicit Cl. Wharton app. Cav. p. 33. 1360. vixit. Scripſit *enarrationem Synopticam de SS & Oecumenicis Synodis IX.* quæ extat ad calcem *Nomocanonis Photiani* a Juſtello, Patre, editi Pariſ. 1615. 4. & a filio, *in Bibl. Juris Canon.* ibid. 1661. f. T. II. p. 1155. *Orationem in S. Matronam* gr. lat. Leo Allatius vulgavit.

NILVS.

Patria Conſtantinopolitanus, nobili genere ſatus, Conſtantinop. primo præfectus, dein Monachus & Presbyter, S. Joh. Chryſoſtomi diſcipulus, circa annum 440. floruit. Multa ſcripſit Opuſcula, quæ maximam partem collegit, atque gr. lat. edidit, Joſephus Maria Suareſius, Romæ 1673. Hæc ordine repræſentat Cave P. I p. 241. ſeq. & alii. Hoc ſaltem addimus, quod *Præceptiones Sententioſæ* ſeu *Capita Parænetica*, ſeorſim quoque prodierint, Lugd. Bat. apud Fr. Raphelengium, 1590. *Sententiæ vero Morales* e græco in lat. verſæ, juxta tenorem Codicis pervetuſti e græcia elapſi, editæque Argentorati, ex ædibus Schurerianis, a Bi-

Digitized by Google

a Bilibaldo Pircheimero, Norinbergenſi, interprete, hoc quidem elogio præfixo:

His paucis redolet, quicquid cecinere Prophetæ,
Et Lex, & quicquid Sacra Sophia docet.

Sed hæ ſententiæ, ab illis Paræneticis a Neandro, Grynæo, & aliis, editis, ordine non nunquam haud leviter, numeroque differunt. *Epiſtolæ* Nili num. 355. gr. lat. a Poſſino editæ Pariſ. 1657. 4. auctiores recuſæ ſunt, cura Leonis Allatii, Romæ 1668. f. quibus Diſſert. de Nilo affixit. *Sermones* autem, quorum fragmenta exhibet Photius Cod. 276. dubio procul interierunt. Epiſtolæ complures, a prioribus diverſæ, memorantur in Actione IV. Synodi VII. ubi fragmenta reperies. *Liber adverſus Gentiles*, Nicephoro Hiſt. Eccl. L. 14. c. 54. memoratus non extat. *Tetraſticha ejus Paranetica, verſibus heroicis & elegiacis*, cum Anonymi Scholiis habentur in Bibl. Vindob. & alia ejus opuſcula manuſcripta, quorum cum impreſſis Nili Laboribus collationem neceſſariam commendat doct. Cave P. II. p. 86. Confer, ſi placet Cl. Du Pin. Bibl. Nouv. T. IV. p. 26. ſeqq. Voſſium L. II. de Hiſtor. Gr. p. 259.

NITHARDVS.

S. Angilberti, Palatini Regis Pipini, Abbatis S. Richarii & Berthæ Caroli M. filiæ, ex Hildegarde natæ, filius, relicto Seculo, vitæque genere militari, præfectus fuit abbas Monaſterii S. Richardi in Centulâ, juxta Sanmarth. T. IV. Gall. Chriſt. f. 786. Claruit 843. Obiiſſe fertur 853. Scripſit *Lib. IV. de diſſidiis Lotharii, Ludovicii, & Caroli fratrum, Ludovici Pii filiorum*, editos a Pithoeo anno 1588. 8. Pariſ. inter *Script. coætan.* Francof. 1594. 8. p. 433. *inter Script. Francicos* ab Andr. Ducheſnio T. II. p. 159. & in Collectione Script. rer. Germ. Jo. Schilteri Argentor. 1702. f. Plura de eo dabit Voſſius Lib. II. Hiſt. Lat. c. 34. & Cl. Cave P. I. p. 376. quos conferas.

NONNVS.

Ægyptius Panopolitanus, quem Sixt. Senenſis inter Græcos Chriſtianos Poetas Principem numerat, floruit circa ann. 410. Extat ejus *Paraphraſis S. Joh. Evangel.* quam varii interpretes ediderunt. Prodiit gr. Romæ 1508. Francof. 1541. gr. lat. Pariſ. 1578. 8. Heidelb. 1596. cum notis Nanſii Lugd. Bat. 1598. 8. Pariſ. 1623. gr. a Dan. Heinſio ibid. 1627. 8. gr. lat. in app. Bignean. Pariſ. 1624. f. *Collectio Hiſtoriarum* gr.

prodiit, Etonæ 1610. 4. cura Richardi Montacutii. Lat. edit. illam Jac. Billius, inter opera Nazianz. Pariſ. 1583. & 1609. T. II. *Διονυσιακῶν Lib.* 48. ab eo adhuc gentili conſcripti, prodierunt cum lectionibus Falckenburgi & Canteri gr. Antwerp. 1569. 4. gr. lat. Hanov. 1605. 8. inter *Poetas Heroicos græcos* Genev. 1606. f. P. II. p. 307. cum notis Scaligeri & Cunæi Hanov. 1610. Hæc & alia de Nonno exhibet Cave P. I. p. 213. Stylus Nonni in quibusdam obſcurus videtur Borrichio *Diſſ. academ. de Poetis* p. 18. qui plura quoque profana, quæ gentiliſmum ſapiunt, non rarò obſervat. de Nonno agunt Poſſevin *app. S.* & *Bibl. Select.* Aub. Miræus. *auct.* Oudinus & ex antiquis, Suidas *in Lex.* aliique. Conf. Du Pin. l. c. p. 77.

NORBERTVS.

Natus eſt Xanthis Cliviæ oppido, Heriberti & Hadewigis filius, ex aula Friderici, Archi Epiſcopi Colonienſis, in Imperatoriam accitus, e qua in monaſterium Sigebergenſe tranſiit. Hic, poſtquam a Gelaſio P. R. prædicandi facultatem obtinuiſſet, Ordinem Præmonſtratenſium condidit. Poſt anno 1127. Archi Epiſcopus Magdeburgenſis conſecratus, Concilio Remenſi anno 1131. celebrato, interfuit. Obiit anno 1134. Magdeburgi. ætat. fere 52. Cæterum corporis Norberti in Bohemiam translationem anno 1626. factam, atque in Narratione Pragenſi falſo adſertam, adverſus fratres Strahovienſes *peculiari Diſquiſitione* ſcrutatus eſt Cl. Barthol. Chriſt. Richardus, Bibl. Jenenſis, Fautor noſter æſtumatiſſimus, quæ Jenæ 1709. 4. prodiit. Quod ſuper eſt, Jo. Launoyus Pariſiis 1658. edidit *Inquiſitionem in Privilegia Ord. Præmonſtr.* cui *Reſponſionem* oppoſuit Norbertus Callieu, ibid. 1661. Conf. & Cornelius Polycarpus de Hertoghe *Relig. Can. Ord. Præmonſtr.* p. 288. ſeqq. Scripſit Norbertus *Sermonem exhortatorium ad fratres*, quem habes *Bibl. Patr.* T. XXI. p. 118. Ei quoque *tres libri Viſionum* tribuuntur ut & *diverſæ Homiliæ*. De eo præter cit. autores Aubertus Miræus in *Chronico Præmonſtratenſi a p. 14 - 91.* Huc facit *Diſſertatio Epiſtolica* cariſſimi fratris, Jo. Chriſtophori Olearii, ad Cl. Krauſium Hallenſem, *de Numis Norberti bracteatis*, Arnſtadii anno 1704. 4. excuſa. Compendium *Vitæ & Inſtituti S. Norberti* Guid. Bentivolo, Cardinalis Romæ 1632, 8. imprimi curavit, ut teſtatur Leo Allatius, *Apibus Vrbanis*. p. 76.

NOTKERVS.

Qui Sigeberto *Rogerus* ſcribitur, Germanus, Sueviæ Ducis filius,

lius, Epiſcopus Leodienſis anno 971. ordinatus, anno 1007. e vivis deceſſit. Scripſit *Hiſtoriam Epiſcoporum Leodicenſium*, quam cum aliis vulgavit Joh. Chapeaville Leodii 1612. *Vit. S. Landealdi, Eccleſiæ Romanæ Presbyteri*, apud Surium d. XIX. Mart. *Vit. S. Remacli Epiſcopi Trajectenſis, ad VVeinfridum abbatem.* ibid. d. III ſept. *de miraculis S. Remacli* Lib. I. ibid. qui tamen ad ſeniorem quendam Notkerum pertinent, *Vit. S. Hadalini*, apud Bollandum Febr. III, T. I. & Mabillon *Sec. Bened.* II. p. 1013.

NOTKERVS BALBVLVS.

S. Galli Monachus & Presbyter, qui à Trithemio, Sanmarthanis, Miræo & aliis male cum Leodienſi confunditur, atque teſte Cl. Caveo P. I. p. 411. Sec. IX. floruit, Scripſit *Martyrologium*, quod vide apud Caniſium T. VI. *Lect. antiq.* f. 759, *Hymnos* etiam Notkeri hujus, Sequentiarum autoris, aliquot cum aliorum non paucis T. V. P. II. f. 715. idem exhibuit, & inter illos memorabilem quandam *Dilucidationem*, amico Lantberto a Notkero ſcriptam f. 739. qua explicare conatus fuit, pro inſigni, quam in Muſicis habuiſſe viſus fuit, peritia, *Literas Alphabeti integri, Antiphonis tunc ſuperſcriptas*, a Romano quodam Muſico, qui Petrus dictus, ab Adriano P. R. ad inſtantiam Caroli M. miſſo, ut Galliarum Eccleſias atque monachos in cantu aberrantes, ad primævum modum Gregorianum reduceret, ſicut refert Eckehardus, in *Vita Notkeri* c. 8. 9. apud Goldaſt. T. I. *Rerum Alemann.* f. 227. & Canis. T. VI. l. c. f. 933. Conf. quæ de diverſis Diſſonantiarum Gall. reformationibus ſive emendationibus diſſeruit Calviſius, Lib. de Initio & Progreſſu Muſicæ. Carol. du Fresne *Gloſſar.* T. I. f. 1. *Vitam quoque Caroli M.* a Notkero Sangallenſi ſcriptam, allegat, atque inde aliquem de *Organis Muſicis* locum adducit Barthius, ad Claud. Poet. f. 179. b. Cæterum obſerves, varios fuiſſe Notkeros, de quibus, cum eorum non extent ſcripta, hic non diſſerimus, ſed potius ad Jodoci Mentzleri Epiſt. ad Goldaſtum, quæ inter Goldaſti Epiſtolas, numero X. extat, Lectorem cupidum, remittimus. Pariter quoque Cl. Caveum commendamus, qui Metzlerum in compendio exhibuit. T. II. p. 187.

NOVATIANVS.

Stoicæ Sectæ Philoſophus, poſt Chriſtianus, Presbyter ac per varias artes Epiſcopus Rom. factus, circa an. 251. vixit. Vivis eum colo-

 ribus

ribus depingit Cyprianus *Epiſt.* 67. ad Cornelium: *In perniciem fratrum lingva ſua perſtrepit, & facundiæ venenata jacula contorquet, magis durus Philoſophiæ ſecularis pravitate, quam Philoſophiæ Dominicæ lenitate pacificus, deſertor Eccleſiæ, miſericordiæ hoſtis, interfector pœnitentiæ, Doctor ſuperbiæ, veritatis corruptor, perditor Charitatis.* Ejus eſt error de lapſorum pœnitentia, nunquam in Eccleſia toleranda. Scripſit Novatianus *Epiſtolam ad Cyprianum*, quæ inter Cyprian. num. 30. habetur. *Lib. de Trinitate & Epiſtola de Cibis Judaicis* inter Tertulliani, cui adſcribebantur olim, Opera. *Lib. de Paſchate: de Sabbatho: de Sacerdote: de Oratione: de Animalibus mundis & immundis: de Inſtantia: de Attalo: de Circumciſione &* alia deperierunt. Extat inter Hieronymi Opera T. IV. *Lib. de Vera circumciſione*, cujacis autem ſit ille, an Hieronymi, an Novatiani, nos plane fugit. Conf. Cl. Cav. P. I. p. 66. Arnold. *Hereſiol.* & Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. I. p. 181. Hieronymus in Catalogo.

NOVATVS.

Non ille quidem famoſus hæreticus, qui anno 254. virus ſuum ſpargere cœpit, ſed Monachus quidam Catholicus, quem Seculo IV. vixiſſe tradit Margar. Bignæus, ejusque *homiliam de humilitate & Obedientia atque calcanda ſuperbia* edidit, T. II. Bibl. Patr. Paris. 2. f. 446.

O.

ODDO.

S. Remigii apud Rhemos abbas anno 1135. clarens. Anno 1136. ex Italia redux conſtruendæ Montis Dei Carthuſiæ fundamentum dedit. Scripſit Epiſt. *De miraculo quodam S. Thomæ Apoſtoli*, quam habet Mabillon *Analect.* T. I. p. 334. Conf. Cl. Du Pin. T. IX. *Bibl. Nouv.* p. 196.

ODILBERTVS.

Sive *Odelbertus*, cognomento *Craſſus*, Mediolanenſis Archi-Epiſcopus ann. 804. creatus, Bernhardum, in Italia Regem, coronavit, obiit 814. Jubente Carolo M. anno 811. ſcripſit Librum *de Sacramento Baptiſmi & ejus Ceremoniis.* Hic manuſcriptus extat in Bibl. Augienſi, & ſpecimen ejusdem cum Epiſtola Caroli M apud Mabillon *Analect.* T. IV. p. 317. De eo Ferd. Ughellus *Ital. S.* T. IV. p. 106. *Capitula*

pitularia Regum Francorum Steph. Baluz. Cave P. II. p. 158. Du Pin. T. VII. p. 158.

ODILO.

De Mercorio, vetuſta in Arvernis proſapia genitus, ordinatus anno 994. Abbas Cluniacenſis, S. Majolo, Præceptori defuncto, ſuffectus, ſicut etiam docent verſus, de quinque memorandis Abbatibus Cluniacenſibus, quos è Chronico Alberici produxerunt Sanmarth. T. IV. f. 277.

Ordine *Berno* prius, ſtat honore beatior *Odo*,
Surgit ab his Sanctus *Majolus* fama Virorum,
Igneus ardentem vix cohibens animum.
Poſt fuit Arverius *Odilo* miſſus ab oris,
Mitior ingenio, quam ferus imperio.
Primus *Hugo* venis diſcretis uſus Habenis,
Ordine poſterior, utilitate prior.

Primus feſti omnium animarum autor, Odilo traditur, juxta P. *Damianum*, in ejus Vita. Conf. autorem *Apiarii Rom. Phil. Marnixium Sanctaldegondium* p. 2. c. 8. Propter Virtutes, inſignem comprimis erga Pauperes liberalitatem, *Archangelus Monachorum*, audit Alberico & Fulberto Carnotenſi. Obiit autem anno 1048. calculo gallis per ea tempora uſitato, & relato Sanmarth. l. c. Labb. p. 127. Caveo P. I. p. 414. qui plura de ejus geſtis conſignavit. Scripſit *S. Majoli*, prædeceſſoris ſui, *Vitam*, quæ habetur apud Surium XI. Maj. *Hymnos* IV. de eodem. *Epiſtolas ad Fulbertum*: *Vitam Adelheidis*, Lotharii primum, Italiæ Regis, dein Othonis M. Imper. Conjugis, anno 999. defunctæ, evulgatam quoque T. V. H. Caniſii P. II. p. 395. & ſub finem *Annal. Heremi Helvet.* Chriſtoph. Hartmanni Ord. Ben. it. *de ejusdem miraculis: de Feſtis Domini, B. Virginis ac Script. Sermon. XIV.* unde Sermonem de Nativ. Salvatoris, cum aliis ejusdem argumenti, ſeorſim exhibuit Daumius, & *Statutum de defunctis*. Edita extant hæc Odilonis Opuſcula anno 1614. in *Bibl. Cluniacenſi*, ſtudio Martini Marrier, & Andr. Duchesnii, inde relata in *Bibl. Patr.* T. XVII. p. 653. *Epiſtolas aliquot.* vid. apud Dacherium *Spicileg.* T. II. De eo poſt cit. aut. evolv. Vincent. Barralium *Chron. Lerin.* P. I. f. 39. II. f. 151. qui Odilonem, Lerinenſis quoque monaſterii gubernacula anno 997. gubernaſſe, ſcribit. Conf. Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 49.

Digitized by Google

ODILO.

Gallus S. Medardi apud Sueſſionenſes Monachus, anno 930. clarus, ſcripſit Lib. *de tranſlatione reliquarum S. Sebaſtiani Martyris & S. Gregorii M. Papæ in ſuum S. Medardi Monaſterium, anno 626.* factæ, eundemque *Ingranno*, Decano Medardenſi, inſcripſit. Extat ille anonymus *apud* Bolland. d. XX. Jan. integer *apud* Mabillon. *Sec. Ben.* IV. P. I. p. 383. *Hiſtoriam de Translatione SS. Tiburtii, Marcellini ſeqq. Petri & Sociorum*, in idem S. Medardi Cœnobium anno 828. factam, quæ reperitur. *Sec. IV. Bened.* T. I. p. 411. De eo dixit Cave P. II. p. 183. Oudin, p. 302. *Suppl. de Script. Eccleſ.* Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 52.

ODO.

Aſtenſis, Ord. Bened. Monachus, Autor *expoſitionis in Pſalmos per contemplationem, ad Brunonem Signienſem Epiſcopum*, circa ann. 1120. florentem, exaratæ. Habetur illa appendicis vice T. II. Opp. *Brunonis Aſtenſis, Epiſcopi Sign.* edit. Venet. 1651. De quo ſupra ſuo loco. Conf. Labb. T. I. *Diſſ.* p. 213. Du Pin. T. IX. p. 159.

ODO.

Qui & *Odoardus*, Aurelianenſis Scholaſticus, primus abbas S. Martini Tornacenſis, poſtea Epiſcopus Cameracenſis, anno 1105. inde Aquiscinctum relegatus, ubi & 1113. exul, obiit. De eo Molanus *in natal. SS. Belg.* Valer. Andr. *Bibl. Belg.* p. 704. Sanmarth. T. I, f. 237. Labbeus T. II. p. 128. Cave P. I. p. 445. Du Pin. T. IX. p. 180. aliique. Opera ejus Trithemius recenſet atque Bellarminus, *Lib. Script Eccleſ.* edit. Paris. 1617. exinde in *Bibl. Patr.* transſcripta T. XXI. *De Myſterio Dominicæ incarnationis; Dialogus contra Leonem Judæum; de Peccato Originis: de Blaſphemia in SS. de Villico iniquitatis; Collationum Lib. &c. Expoſitio in Canonem Miſſæ*, quæ ſeorſim prodiit cum Fr. Titelmanni libro, ejusdem argumenti, Antwerp. 1530.

ODO.

Anglus Cantianus, Cœnobii Cantuarienſis Prior. Ord. Bened. & juxta Pitſeum *de Script. Angl.* p. 226. Monaſterii de Bello abbas. claruit anno 1160. Scripſit *Epiſt. ad Adamum Igniacenſem, quendam fratrem Novitium*, quam vid. *apud* Mabillon *Anal.* T. I. p. 349. Blaſphemam illam

lam judicat Cave P. I. p. 471. eò quod Benedicto illa adſcribat, quæ Chriſto ſoli juxta Scripturæ ductum, competant. Conf. Du Pin. T. IX. p. 187.

ODO.

Cluniacenſis vulgo dictus. Hic ex Francorum nobilibus oriundus, Remigii, Antisſiodorenſis Monachi, auditor, è Canonico & Archi-Cantore S. Martini Turonenſis Monachus, atque poſtea Abbas II. Cluniacenſis, Bernonis Succeſſor, porro tertius Aureliaci, inde XVIII. Floriacenſis Cœnobii abbas, tandemque abbatiæ quoque S. Juliani præfectus, ſicut colligimus ex illis, quæ diverſis locis de eo habent Sanmarthani T. IV. f. 117. 275. 406. & 546. Mortuus traditur Sigeberto anno 937. Labbeo vero 942. Silv. Marulo ann. 943. Sanmarth. anno 944. Vitam ejus ſcripſit *Johannes*, Diſcipulus, quam quære *apud* Surium d. XIIX. Novembris. Scripſit Odo *Vitam Geraldi, Comitis Aurel. Lib. IV.* Tract. *de Reverſione S. Martini Turonenſis à Burgundia.* Tract. *quod B. Martinus par dicitur Apoſtolis*, quæ tria Opuſcula, unacum Salviano, prodierunt, Paris. 1511. *Sermones IV. Collationum Lib. III. Antiphonæ XII. de S. Martino Verſus & Hymni*, quæ omnia edidit Andr. Du Cheſne in *Bibl. Cluniac. Pariſ.* 1614. p. 65. *Moralium in Job. Lib. XXXV.* ex Gregorii Moralibus excerpti, Pariſiis, cura Martini Marrier 1617. 8. Omnia hæc Odonis Opuſcula continet T. XVII. *Bibl. Patr.* p. 252. ſeq. *Chronicon Succinctum*, idque manuſcriptum aliaque Odonis Opuſcula, quæ quidem interierunt, vid. ap. Cavium l. c. Du Pin. T. VIII. p. 49.

ODO DE DIOGILO.

Vel Deuil, primus abbas S Cornelii Compendienſis, poſt abbas S. Dionyſii in Francia, anno 1152. factus, ſcripſit *de Profectione Ludovici VII. Regis Francorum in Orientem*, quod extat in Opere Chiffletii, anno 1660. 4. Divione vulgato, cui titulus: *S. Bernhardi Claravallenſis abbatis Genus illuſtre aſſertum.* Floruit Odo ad ann. 1168. quo obiit, ut teſtantur Sanmarth. *Gall. Chriſt.* T. IV. & qui ex illis transſcripſit, Oudinus Suppl. p. 429.

ODO.

Gallus, Monachus & poſtea Glannafolienſis atque Foſſatenſis anno 868. abbas, autor Libri *de Miraculis S. Mauri*, apud Mabillon.

billon. *Sec. Bened.* IV. P. II. p. 165. extantis, memoratus Sanmarthanis l. c. f. 627. Caveo P. II. p. 164. De alio quodam Foſſatenſi Odone, Monacho, noſtroque multo recentiore, Conf. Voſſ. H. L. l. 3. c. 6. pag. 768.

ODO RIGALDVS.

Ordinis Seraphici Fratr. minor., poſt Theol. Magiſter atque Orator parum vehemens, demum conſecratus Archi-Epiſcopus Rothomagenſis ab Innocentio IV. P. R. anno 1247. Obiit 1275. Scripſit *Regulam vivendi*, apud Petrum Rudolphum, in Hiſt. Seraphica. *Comment. in IV. Libros Moſis: in Pſalmos & Evangelia*, quæ in manuſcript. adhuc latent. De eo Sanmarth. T. I. p. 581. Oudin. p. 540. ſeq. l. c.

ODO SOLIACENSIS.

Antiquæ Proſapiæ, Philippi Auguſti Franciæ & Henr. II. Angliæ, Regum, conſanguineus, juxta Petrum Bleſenſem ad Epiſcopem Pariſienſem evectus, anno 1197. anno verò 1208. extinctus, annotantibus Sanmarth. T. I. f. 439. *Ejus conſtitutiones & Præcepta Synodalia* de VII. Sacramentis, eo ſcilicet Seculo confictis, videas T. VI. *Bibl. PP. Paris. edit. 2.* f. 629.

ODO.

Canonicus Regularis S. Auguſtini, claruit circa ann. 1160. & ſcripſit *Literas VII. de Officiis Canonicorum Regularium*, quas exhibet Lucas Dacherius *Spicil. Patr.* T. II. Evolv. Du Pin. T. IX. p. 186.

ODORANNVS.

Monachus S. Petri Vivi Senonenſis, Ord. Ben. ſcripſit *Chronicon rerum in orbe geſtarum* ab anno 675. ad ann. 1032. qui floruit. Extat illud in *Collect. Franc. Script.* anno 1636. Pariſiis ab Andr. Du Cheſne edito. De eo Cl. Du Pin. T. VIII. p. 108.

ODORICVS.

De Portunaono, quod oppidum in Foro Julii, Italus, Ord. min. anno 1320. clarus, anno 1331. Vtini deceſſit. Scripſit poſt peragratam majorem Aſiæ partem, *Itinerarium de mirabilibus Orientalium Tartarorum*, quod exhibet Bollandus, cum Odorici vita T. I. ad d. XIV.

XIV. Jan. Verum, illius autorem, vix fuiſſe credit Baluzius, Odoricum, *not. ad Vit. Pap. Avenion.* T. I. p. 1411. ſeq. Vide ſi placet, quid Cl. Cave de illo moneat P. II. p. 274. Reliqua *Odorici* Scripta exhibet Simlerus atque Poſſevinus, eademque, *Sermones atque Epiſtolas*. Evolv. Luc. Waddingum *in Bibl. Ord. min.* p. 270.

OECVMENIVS.

Scriptor Græcus, cujus ætas ad ann. 800. vel 900. imò & 1000. rejicitur. Opera ei adſcripta prodierunt græc. Veronæ 1561. Lat. Venet. 1556. 8. græc. lat. Paris. 1631. f. duobus diviſa Tomis, cum Aretæ Cæſareenſis in Apocalypſin Explanationibus edita, extant, interprete *Joh. Hentenio*, emendatore vero & prælectore illius editionis *Federico Morello*. Habentur in iſta, recenſente Labbeo, p. 133. & Caveo P. I. p. 414. *Enarrationes in acta Apoſt. Comment. in Epiſt. S. Pauli*, præmiſſa enarratione de D. Pauli peregrinatione & Euthalii Diaconi Prologo: *Comment in Epiſt. S. Jacobi, aliasque Canonicas*. Commentationem iſtarum catenas e Chryſoſtomo, aliisque P. P. confecit. vid. Labb. l. c. p. 132. & Meelfuhrer. *Centur PP.* p. 221. ubi & de Theoduli Cæleſyriæ Presbyteri Catena in Epiſt. ad Rom. maximam Partem ex Oecumenio hauſta, quam vide T. I. *Bibl. Patr. Paris.* edit. 2. f. 1157.

OGERIVS.

Abbas de Lucedio Ord. Ciſterc. in Sabaudia circa annum 1150. clarus, ſcripſit Opus inſigne Sermon. XV. *de Cœna Domini*, quod absque autoris nomine inter *Bernardi Opera* habetur, Prologus incipit: *Paſchalibus dapibus ſatiati.* Hæc ſcribit Oudinus l. c. p. 419. Conf. Du Pin. T. IX. p. 91.

ERICVS OLAI.

Svecus, Theol. D. Vpſalienſis, & Eccleſiæ Metropolitanæ ibidem Decanus, anno 1464. clarus, ſcripſit *Hiſtoriam Svecicam & Gothicam*, Libris VI. ab Erico Rege ad Caroli Canuti tempora, quæ prodiit cura & notis Meſſenii, Holmiæ, 1615. 4. cura Joh. Loccenii inter alias Sveciæ antiquitates, Vpſaliæ, 1654. 8. & in Svecicum Sermonem tranſlata 1678. Conf. Joh. Schefferus *in Svecia Litterata* p. 14. ſeq. & Joh. Mollerus *in Hypomnem. Hiſt. Crit.* pag. 358.

OLAVS M.

Lincopenſis, Præpoſitus Stregnenſis, Joh. Fratris in exilio Comes atque Secretarius, atque Succeſſor a Paulo III. P. R. anno 1544 in Archi-Epiſcopatu quidem deſignatus, nunquam tamen eundem obtinuit, Concilio tamen Tridentino interfuit. Scripſit Lib. *de Gentibus Septentrionalibus*, Antwerp. 1558. Francof. 1618. 8. lat. German. extant ex Verſione Iſraelis Achatii. Argent. 1567. 8. Joh. Baptiſtæ Fuckleri, Baſil 1567. f. Anglice Londini 1658 Belg. Amſtelod. 1665. 8. *Epitome* prodiit cura Corn. Scribonii Graphei, Antwerp. 1562. 8. 1586. 16. Ambergæ 1599. 8. Lugd-Bat. 1652 12. Judicia de hoc libro pro utraque collegit ſententia Cl. Mollerus l. c. p. 369. ſeq. *Tabula Terrarum Septentr.* prodiit, Venet. 1539. Conf. de illa Simler. *Bibl.* p. 531. *Epitome Revelationum Birgittæ*, Romæ vulgata eſt, teſte Joh. Meſſenio, *in Chron. Epiſcop. Svec.* p. 44. Conf. Schefferus, *Svecia Litterata* pag. 26.

OLBERTVS.

Belga, Monachus Lobienſis, poſt abbas Gemblacenſis, vel juxta nonnullos primus S. Jacobi abbas Leodicenſis, anno 1010. clarens, ſcripſit juſſu Reginerii, Hannoniæ Comitis, *Vitam S. Veroni Confeſſoris*, quæ cum Scholiis *Georg. Galopini* prodiit, 1636. Montibus. Plures SS. Vitas Olbertum ſcripſiſſe, Bucelinus *in Germania S.* fidem facit. Quod Olbertus noſter cum Alberto Monacho Lobienſi atque abbate Gemblacenſi, idem extiterit, clarè nos docet Voſſius de H. L. l 2. c. 41. p. 352. c. 44. p. 369. Conf. præter hunc, Cave P. II. p. 197. & Cl. Du Pin. T. VIII. p. 52

OLIVERIVS.

Scholaſticus Colonienſis, Vir pietate atque facundia inſignis, à Pontif. R. ad crucem prædicandam, in Brabantiam, Flandriam, Friſiamque miſſus, ſcripſit *Epiſtolam de Expugnatione Damiatæ ad S. Engelbertum, Colon. Archi-Epiſcopum*, quam T. I. *Geſtorum Dei per Francos*, Jac. Bongarſius exhibuit. Conf. Du Pin. T. IX. p. 193.

OLIVERIVS MAILLARDVS.

Armoricus, aliis Pariſienſis, Ord. min. Provincialis atque Vicarius Generalis, Pariſienſis Theologus atque Concionator, anno

1494.

1494. clarus, Toloſæ an. 1501. ad cœleſtia tranſiit. Scripſit *Contemplationem in Salutationem angelicam* Paris. 1507. edit. *Quadrageſimalia II Sermones de adventu, Pariſiis 1506. Sermones de Tempore* Lugd. 1498. 4. *Sermones de SS. & communi SS.* Lugd. 1507. Argent. 1514 *De Peccati Stipendio & gratia præmio.* Quæ omnia Lugduni cum *pulcherrimis Juris Quæſtionibus* 1499. prodierunt, & Argentinæ apud Joh. Parvum recuſa ſunt Conf. de Scriptis H. Wharton. *in app. Cav.* p. 114. Simler. *epit.* f. 531. b. & de ipſo Oliverio H. Willot. *Athen. Franc.* p. 288.

OLYMPIODORVS.

Ex Philoſopho Peripatetico, ſicut quidam referunt, Monachus græcus, vel juxta alios Conſtantinop. Diaconus, a nonnullis ad Eccleſiam Alexandrinam relatus, vid. Labb. p. 133. ſeq. Hujus quoque ætas æque ut Oecumenii, incerta eſt. Cave tamen P.I. p 4 4 illum ad ann. 490. reponit. Scripſit *Comment. in Eccleſiaſten,* qui extat gr. lat. in auct. Patrum Duceano T. II. p. 602. Lat. 1511. 4. Baſil. 1536. 1551. & in Bibl. PP. T. XVIII. *Comment. in Jobum.* Lat. Venet. 1587. 4 græc. lat. Londini, 1637. fol. *Comment. in Threnos Jeremiæ,* qui impreſſus Romæ cum Origenis Comment. 1598 4. Vide de Scriptis Olympiodori Caveum l. c. Labb. l. c. atque Simlerum. Fuit etiam alius *Olympiodorus Thebaus,* iſto antiquior, cujus quædam Excerpta ab anno 407. ad 425. a Photio ſervata, Cod. 80. Tomo. verò I. *Hiſt. Byzant.* a ſe editæ, notisque illuſtratæ, memorat Labbeus l. c. p. 134. Imò ſi P. Comitolo credimus, Olympiodorus Diaconus *Catenna in Jobum* concinnator, plane diverſus eſt ab Olympiodoro Monacho, genere græco, e Peripateticorum Schola, non ignobili autore *Comment. in Ariſtot. Meteom,* quos reliquiſſe & *Eccleſiaſten* quoque ſuccinctè enucleaſſe dicitur. Vid. Comitolus *Præf. ad Lect. præmiſſa Olympiodori Catenæ in Jobum*

OLYMPIVS.

Natione Hiſpanus, Epiſcopus, ſcripſit *Librum fidei adverſus eos, qui naturam & non arbitrium in culpam vocant, oſtendens non creatione, ſed in obedientia inſertum naturæ natum,* prout refert Gennadius de Scriptor. c. XXIII. Fragmentum ex Sermone quodam Eccleſiaſtico de Pec. Orig. adducit Auguſtinus Lib. I. *contra Julianum.* Cæterum antiquior paulo videtur Cl. Cypriano, quam a Caveo ad ann. 430. collocatus, quem proinde in *notis ad Gennad,* p. 100. evolvas.

F 2 OPTA

Digitized by Google

cura Andreæ Rivini emendatum, & Scholiis quibusdam enarratum, Lipſiæ, 1651. 8. & in *Collectione nova Veterum Scriptorum & Monumentorum*, quam Edmundus Martene Paris. 1700. 4. vulgavit. Agunt de eo Cave P. I. p. 278. Aub. Miræus *Schol* ad c. 9. Gennadii *de Script. Eccl. ſ.* Anton. Poſſevinus *app. S.* qui tamen nullum illo antiquiorem, absque prævia ratione, facit. Conf. Cl. Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. V. p. 38. *Memoires de Trevoux* T. I. p. 20. T. II p. 112. ubi variæ ejusdem editionis correctiones, reperiuntur. Adde Act. Erud. ann. 1701. p. 154.

ORIESIS.

Ægyptius abbas ſive Monachus Theodori & Pacomii, celeberrimorum Sec. IV. Abbatum, æqualis aut collega, ſicut e Gennadio c. 9. & Honorio Auguſtod. refert Labb. p. 138. Scripſit, teſte Gennadio, Libr. *divino conditum ſale, totiusque Monaſticæ diſciplinæ inſtrumentis conſtructum, in quo totum pene V. & N. T. compendioſis diſſertationibus juxta Monachorum duntaxat neceſſitatem inventum fuerit expoſitum*, ſed illud jam pridem periit. Extant adhuc *Orieſis Regulæ de Inſtitutis Monaſticis* Bibl. Patr. T. IV. p. 92. ad calcem *Proſperi de Vita contemplativa*, Colon. 1536. 8. & in *Collect. Regularum Holſtenianis.* Floruit juxta Cav. P. I. p. 112. anno 344. Confer. Du Pin. T. II. *Bibl. Nouv.* p. 68.

ORIGENES.

Clementis Alexandrini non tantum, ſed & Ammonii, auditor, ſub Alexandro Severo usque ad Gallum & Voluſianum Imperatores, florens, ordinatus anno 218. Presbyter, anno verò 254. ætatis 69. denatus. *Adamantius* dictus, ob animum plus quam adamantinum, utpote, quem nec vitæ auſteritas, nec perpetui labores (ultra ſena millia namque librorum ſcripſiſſe fertur Epiphanio.) nec dura paupertas, nec æmulorum improbitas, nec ſuppliciorum terror, a ſancto inſtituto vel tantillum dimovere potuit, (quanquam Epiphanius hæreſi LXIV. n. 2. Lapſum ejus vel ſolus teſtari voluerit, quem ideò poſt alios confutat Arnoldus, *Hæreſiol.* T. I. p. 94.) ſicut loquitur Erasmus, vita Origenis, ejus Operum T. I. editionis Baſileenſis, 1571. præfixa, qui addit, nomen hoc ei non tantum a moribus, ut aliis, inditum, ſed ab ipſo vitæ exortu & providentia divina in præſagium futurorum, datum. De ejus Vitæ ortu & progreſſu, Scriptis item, genuinis & ſuppoſititiis, ſervatis & deperditis, deque illius radiis &

deliquiis, veterum atque recentiorum teſtimonia & Judicia, alia bona, alia rigida, quædam etiam media, ſi legere juvat? evolve, quæ prolixe congeſſerunt, Thomas Pope-Blount in *Cenſura Celebr. autorum*, p.197. ſeq. & Cl. Petrus Daniel Huetius, *in Vita Origenis, Operibꝫ Origenis*, de quibus modo dicendum, præmiſſa. Et in compendio Natalis Alexander, *in Selectis Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ capitibus*, Sect. III. P. I. p. 100. art. 12. & cap. 4. art. 2. p. 132. Nimis verum eſt illud Caſſiodori: *Ubi bene Origenes, nemo melius: ubi male, nemo pejus.* Utinam Senior & honoratior non dediſſet maculam in gloriam ſuam! Nihilominus tamen apologias pro Origene non pauci conſcripſerunt. Præprimis autem Petrus Halloix, Jeſuita, in *Origene defenſo*, Leodii 1648. edito, & Innocentio X. nuncupato, fuſiſſime illum tutari auſus, quanquam exiguâ ſuorum gratiâ, vide Labb. p.140. Ita Petrus Cunæus quoque Origenis errores palliare tentavit Lib. III. *de Rep. Hebr. c. 3.* p. 398. & Jacobus Merlinus, in *Apologia pro Origene.* Joh. Horbius *in Hiſtoria Origenianiſmi* multa quoque notatu digna adduxit. Aſt dogmata Origenis cum Philoſophia Platonica rigide comparavit, atque perſtrinxit, Paganinus Gaudentius, Theologus & JCtus Piſanus, cujus Liber prodiit Florentiæ, 1639. 4. Summam graviſſimorum Origenis errorum ſiſtit Cl. Cave P. I. *Hiſt. Litter.* p. 56. qui cauſas eorum varias ex prolixis aliorum ſcriptis ſummatim quoque recenſet. Opera Origenis, aliquoties edita extant. Prodierunt autem Pariſiis 1512. 1522. 1530. 1536. Baſileæ 1536. auctiora vero ibidem 1545. 1571. Paris. 1574. 1604. 1619. *Singula ejus in Sacras Scripturas Commentaria*, quæcunque græce reperiri potuerunt, Petrus Daniel Huetius, græca ex antiquis codicibus manuſcriptis primus maxima ex parte in lucem edidit, quæ jam extabant, varias editiones inter ſe contulit; Latinas interpretationes partim a ſe, partim ab aliis elaboratas, græcis adjunxit, univerſa notis & animadverſionibus illuſtravit. Rothomagi 1668. Pariſiis 1679. f. T. II. & Colon. recuſum 1685. f. Ibidem præfixit *Origeniana*, Tripartitum Opus, quo Origenis narratur Vita, doctrina excutitur, ſcripta recenſentur. Seorſim vero prodierunt, *Protrepticus ad Martyrium*, cum notis Wetſtenii, Baſil. 1674. 4. *Epiſtola ad Julium Africanum de Hiſtoria Suſannæ*, gr. lat. cum præcedenti opuſculo, & jam ante Aug. Vindel. 1602. 4. *Contra Celſum Lib. VIII.* græc. lat. Aug. Vindel. Hœſchelius edidit. 1605. 4. & cum

cum notis doctiſſimis, Spencerus, Contabrigiæ 1658. 4. *De Oration[e]* Liber, diverſus ab illo, quem Morellius, ſub Origenis nomine, Pariſiis, 1601. extulit, excuſus eſt Oxonii, 1686. 12. Recuſus a Wetſtenio Amſtelod. 1695 4. *Philocalia,* ſive de obſcuris Scripturæ locis a Baſilio M. & Gregorio Naz. ex Origenis Comment. excerpta, græce & lat. prodiit, Pariſiis. 16 8. 4. cum Joh. Tarini notis. Cum *Commentariis Baſilii M. & Gregorii Naz.* Lutetiis, 1624. & cum *Libro de Oratione,* ab Oxonienſibus excuſo. *Dialogum contra Marcionitas*, edidit Wetſtenius Baſil. 1674. 4. Agunt de Origene poſt citatos autores omnes Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Scriptores, quibus Buddeum, Baylium, aliosque Viros Clariſſimos adjungas.

PAVLVS OROSIVS.

Hiſpanus, Tarraconenſis Presbyter, circa ann. 416. clarus, ad Auguſtinum ab Eutropio & Paulo, Epiſcopis, anno 413. miſſus, ut illi Priſcillianiſtarum & Origenis errores in Hiſpaniam propullulare, denunciaret. Hieronymum quoque adire juſſus eſt, ut mentem ejus de animarum origine, exquireret. Pelagio maſcule obſtitit, ejusdemque errores rejecit. Criminis quidem blaſphemiæ apud Joh. Hieroſol. accuſatus, illud tamen *Apologetico contra Pelagianos, de arbitrii Libertate,* diluit, quæ prodiit Lovanii, 1558. & ad calcem Hiſtor. Colon. 1572. Pariſ 1639. & in Bibl. Patrum T. VI. p. 448 Hunc Librum interpolatum eſſe ad oculum monſtrat, Cave P. I. p. 217. *Libr. VII. Hiſtor. adverſus Paganos ab O. C.* ad annum 416. quod opus *Hormeſta Oroſii,* paſſim audit, atque Auguſtini hortatu conſcriptum, adverſus infamatores Chriſtiani nominis, qui dicebant defectum Romanæ Reipubl. à Chriſti Doctrina profectum. Paſſim illud prodiit Coloniæ & Pariſiis, ordine a Caveo obſervato. Celebratur autem editio Mogunt. 1615. cum notis Latii & Schotte. *Conſultatio Oroſii ad S. Auguſtinum de errore Priſcillianiſtarum & Origeniſtarum* præfixa eſt *Auguſtini Libro adverſus Priſcillianiſtas.* De eo Labb. p. 174. T. II. Voſſius l. 2. H. L. c. 14. Andr. Schott. *Bibl. Hiſp.* T. II. f. 206. Du Pin. l. c. T. III. p. 56 Bayle *Dict. Hiſt. & Critiqu.*

OSBERNVS.

Anglus, Cantuarienſis Præcentor & monachus, Lanfranco Archi-EpiſcopoCantuar. percharus, anno 1070. clarus de quo Wilhelmus

mus Malmesburienſis in Lib. de Regibus Angl. cap. 8. ubi de Dunſtano: *Plura & non contemnenda de Viro volentem dicere revocat Cantuariæ Cantor Osbernus, qui ejus vitam Romana eloquentia compoſuit, nulli noſtro tempore ſtylo ſecundus, Muſica certe omniũ ſine controverſia primus*, & Bolland. T. IV. p. 659. Extat *Dunſtani Vita* Lib II. apud Mabillon Sec. V. p. 654. Scripſit præterea *Vitam S. Odonis*, ibid. p. 287. Vitam S. Elphegi in compendio apud Surium d. XIX. April. integram Bolland. eodem die T. II. *Vitam S. Bregvvini. Vitam S. Odonis Lib. I. Dunſtani Lib. I. Vit. S. Elphegi* videas apud Cl. Wharton. T. II. p. 73. *Angl.* S. qui tamen Vitam S Bregwini Eadmero, genuino autori, reſtituit. Plura te monebit Cave P. II. p. 201. Poſſevin. *app. S.* Baleus, Pitſeus, atque Oudin. p. 323. qui Osbernum noſtrum cum ſequenti Osberto confundere, vetat, quem tamen eundem cum noſtro eſſe, nonnulli contendunt.

OSBERTVS.

Anglus, Cantuarienſis Monachus, anno 1120. clarus, ſcripſit *De Vita & Miraculis S. Dunſtani Lib. II.* apud Surium d. XVI. Maj. Fragmenta exhibet Mabillon *Sec. Ben. V.* p. 701. Vid. Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 107.

OTHELGRIMVS.

Monachus Werthinenſis, Socius S. Liudgeri, Monaſterienſis Epiſcopi, qui mortuus eſt anno 809. Scripſit ejusdem *Vitam Lib. II.* quam edidit Browerius in *Syderibus ſuis Germaniæ.* Mabillon *Sec. IV.* T. I p. 15. Bolland. d. 26. Martii. Plura de hoc opuſculo litigat Oudinus *Suppl. de Script. Eccleſ.* p. 255.

OSMVNDVS.

Epiſcopus Aſturienſis, anno 1059. clarens, ſcripſit ad Idam, Comitiſſam, Euſtachii Comitis Bononienſis uxorem, templum in B. Virginis honorem extruentem, *Epiſtolam de Capillis B. Mariæ*, quam exhibet Mabillon. Anal. T. I. p. 287.

OTHLONVS.

Fuldenſis Monachus, circa ann 1101. clarus, cujus nomen tunc primo inventum adſerit H. Caniſius, cum ederet, eique aſſereret *Lib. II. de Vita S. Bonifacii Martyris*, Germanorum Apoſtoli,

Archi-

Archi-Epiſc. Moguntini T. IV. *Lect. Antiq.* p.2. f.391. Extat quoque apud Surium d. V. Junii. Mabillon. *Sæc. Ben. III P. 2.* p.28. Nota, quæ Cave contra Browerum, hoc opuſculum Othlono abjudicantem, afferat, P.II. p.218. Atque, quid Oudinus, p.353. roboris ſuæ addat ſententiæ, qua Othlonum, Fuldenſem extitiſſe Monachum inficiatur, eundemque S. Bonifacii Socium fuiſſe exiſtimat. Conf. Voſſ. *de Hiſt. Lat.* l. 2. c. 41. Du Pin. T. VIII. p. 110.

OTHMARVS LVSCINIVS.

Argentinus, Juris Pontif. D. & Autor *Allegoriarum Plectrorum & Scruporum Pſalterii Davidici*, edit Auguſtæ 1524. 8. eodem tempore floruit. Idem *Haymonis Comment. in Epiſt. Pauli* editionem Argentinenſem anno 1519. *Epiſtola* quadam ad Sixtum Hermanni Parochum D. Thomæ, nobilitavit.

OTHO de S. BLASIO.

A Monaſterio S. Blaſii Ord. Bened. in Diœceſi Conſtantienſi ita dictus, natione Germanus, complevit *Chronicon Ottonis Friſingenſis* usque ad ſua tempora 1190. quod cum Ottone Friſing. extat in *Coll. rerum Germ.* Chriſt. Urſtiſii cura publicata, Francof. 1585. fol. typis Wechelianis, ibid. recuſa 1670. f. Conf. Anton. *Poſſev. app.* S. T. II. p. 204. Alia quædam elucubravit Otho, prout ex Joh. Heroldi *Epiſt.* ad Caſparem, primum S. Blaſii abbatem, ſcripta, pateſcit. Pervenit ad manus noſtras liber hoc titulo: *Ottonis a S. Blaſio Chronica prima.* Libri ſeries omnes S. Hiſtoriæ Genealogias, ad Timotheum Titumque, Pauli Diſcipulos usque, figuris pulchre diſtinguit. Opus ſane & elegans & non contemnendum. Exordium ejus ſic ſonat: *Conſiderans Hiſtoriæ S. prolixitatem, nec non & difficultatem.*

OTTFRIDVS.

Cœnobii Wizanburgenſis in Alſatia, nunc ad Spirenſem Epiſcopatum ſub Præpoſituræ titulo pertinentis, Ord. Bened. Monachus, anno circiter 900. ut Cl. Lambecius T. II. *Bibl. Vindob.* p. 416. egregie monſtravit. Scripſit eo tempore, quo Franci primo nomen Chriſto dederunt, *Evangeliorum Librum*, Francico, h. e. Theotiſco rythmo, adeoque primus fuit, qui perdifficilem Germanorum Sermonem literis tractare aggreſſus eſt. Librum iſtum, quem

inſignem, egregiumque antiquitatis theſaurum prædicat Rhenanus, *Rerum German.* L. 2. f. 112. ab ipſo tempore Comitiorum Auguſtanorum Friſingæ in turri, inventus fuit. Joh. Iſaac. Pontanus rarum quoque librum vocat *Orig. Franc.* p. 582. & cum non ſit in omnium manibus, nonnulla inde exſcribit, quædam etiam explicat. Conf. p. 578. 588. Eundem & quidem manuſcript. Mœno-Francof. an. 1658. cum ibi circa Aug. Imper. Leopoldi Electionis tempus degerem, in Bibl. publica mihi oſtenſum, recordor. Nunc vero typis impreſſum exemplar teneo, evulgatum Baſileæ 1571. 8. cura Matth. Flacii, Illyrici, ejusque Præf. & Indice illuſtratum. Sed & *Marquardi Freberi* emendationes an. 1631. Wormatiæ ſuper illum editas eſſe, non ignoro. Extat & in Bibl. Vindobonenſi, ex quo Codice lacunam non exiguam explevit paulo ante laudatus Lambecius. Pleniorem operam promittit Vir egregie eruditus, Diedericus von Stade, in *Specimine Lectionum antiquarum Francicarum ex Otfridi libris Evangeliorum*, Stadæ, 1708. 4. edito, quæ, ut propediem edatur, avide expectamus. Promiſerat jam ante Vir de Litteratura Francorum meritiſſimus, Schilterus, hunc librum rariſſimum, eumque ex manuſcript. Codice Viennenſi a Cl. Joh. Philippo Schmidio, Argentoratenſi, deſcriptum, vulgare, quod morte quidem præpeditus, inſtitutum vix adimplevit. Exhibuit tamen Schilterus Dedicationem Ottfridi ad Regem Ludovicum Germanicum, cum interpretatione latina. Colloquium vero Chriſti cum Samaritana, antea a Lambecio editum, recudi fecit, Cl. Joh. Phil. Palthenius, ad calcem *Harmoniæ Evangel. Tatiani*, Gryphiæ, anno 1706. 4.

OTTO,

Illuſtris heroum ſanguine Scriptor, utpote qui Parente Leopoldo, Marchione Auſtriæ, matre Agnete Henr. IV. filia, quæ Friderico Sveviæ Duci nupta prius fuerat, prognatus, nepos autem Henrici V. Imper. ex Sorore, & Conradi præterea III. Cæſaris, Sveviæque Ducis Friderici, uterinus frater extitit. Ordinem Ciſtertienſem ingreſſus, abbas Morimundenſis, in Lingonienſi Diœceſi monaſterii, creatus, in quo, poſtquam Friſingenſi Bavariæ Epiſcopatu a Conrado III. Imper. donatus eſſet, fatis etiam conceſſit, an. 1159. ſicut pluribus docet ejus continuator *Radevicus*, Trithemius item, Voſſius l. 2.

l.2. H. L. c.53. Labbeus p.149. & Chryſoſtomus Henriquez *faſcic. Ciſterc.* huc citatus a Sanmarth. T.4. f. 674. Claruit *Lib. VIII. Chronicorum*, ab O. C. ad ſua usque tempora diductorum & *de geſtis Frid. I. Imper. Lib. II.* Extant illi Argent. 1515. Baſil. 1569. & auctiores in *Hiſt. German.* Vrſtiſii, Francof. 1585. & 1670. T. I. p. 1. Scripſit *Hiſtoriam Auſtriacam*, quam quidem manuſcript. penes ſe habuit, Wolffgangus Lazius, ut Cave P. I. p. 465. teſtatur, quæ tamen nunquam evulgata eſt. Conf. de eo Cl. Du Pin. T. IX. p. 189.

OTTO.

Aroſienſis Epiſcopus ab anno 1487. factus, in carcerem Holmienſem, anno 1521. a Chriſtierni II. Vicario conjectus, e vivis exceſſit. Publicavit anno 1504. 8. Aroſiæ, *Breviarum ſecundum ritum almæ Eccleſiæ Aroſienſis.* De quo Hallervord *in Bibl. Cur.* Scheffer. atque Mollerus l. c. p. 360.

P.

PACHOMIVS.

THebaide in Ægypto ortus, ex Gentili milite factus Monachus, dein Tabennenſium in Ægypto abbas & auctor, anno 340. clarus, circa ann. 350. vel 360. obiit. Ejus Vitam deſcripſit Simeon Metaphraſtes, quam exhibet Surius ad d. XIV. Maj. *Regula Monachorum* ſupereſt, quam æneæ tabulæ inſcriptam, ab Angelo accepiſſe fertur, Pachomius. Extat illa *T. IV. Bibl. Patr. Colon.* & poſt *Caſſiani Operum* pleraſque editiones. Vide quid circa eam moneat Cave P. I. p. 113. Eadem, ſed brevior, habetur apud Palladium in *Hiſtor. Lauſiaca* edit. Meurſii f. 89. 189. Nonnulla ejusdem *Monita Spiritualia* latinè edidit Gerh. Voſſius, *append. ad Opera Gregorii Thaumaturgi*, Mogunt. 1606. 4. Extant quoque in *Bibl. Patr.* l. c. *Epiſtolas V. ad Monachos* ſcriptas enumerat Gennadius *de Script.* c. VII. quæ tamen deperierunt. Conf. Elias Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. II. p. 68.

Digitized by Google

PACIANVS.

Hiſpanus, in Pyrenæi Jugis Barcilonæ Epiſcopus, caſtitate & eloquentia, tam vita, quam ſermone clarus, elogio Hieronymi & Freculphi. Claruit circa ann. 370. Filium, Flav. Dextrum, ex legitimo thoro ante Epiſcopatum accepit. Obiit ſub Theodoſio, circa ann. 389. Extant ejus *Epiſtolæ III contra Novatianos, Parænet. ad Pœnitentiam*, & *Libell. de Baptiſmo ad Catechumenos*. Paris. edit. a Tilio 1538. 4. a Paulo Manutio, Romæ 1564. fol. & *in Bibl. Patr.* T. IV. p. 305. 315. *Exhortationem ad Pœnit.* vide quoque poſt *Claud. Mamerium*, *Hermæque Paſtorem*, Barthii, p. 931. *Cervulus* Liber, quem ſcripſit, deperiit. Conf. de eo Cave P. I. p. 132. Hieronymus *de Script. Eccleſ. c. 106.* Colomeſius *in Paralipomenis de Scriptoribus Eccleſ.* quæ nuper ex edit. Joh. Alb. Fabricii 1709. 4. cum reliquis *Colomeſii Opuſculis*, Hamburgi, prodierunt. Vid. p. 705. ſeq. Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. II. p. 101.

PACIFICVS.

Ord. min. frater, quem Novarienſem vocant Poſſevinus & Waddingus, eique tribuunt *Summam Caſuum Conſcientiæ*, ab eo *Pacificam* dictam, atque a Fr. Tarviſino, Carmelita, Italice redditam, Venetiisque anno 1574. & 1580 editam. Bellarminus ad ann. 1480. eum collocat & Cl. Wharton *app. Cav.* p. 106. An ſit ille idem *Pacificus Minorita* Picens, H Willoto *Athen. Franciſc.* p. 289. memoratus, Franciæ primus Provincialis, ab ipſo Franciſco deſignatus, in pangendis verſibus adeo felix, ut *Rex Verſuum* nuncuparetur? Non liquet. Ejus namque nec ætatem nec Scripta tetigit Willotus.

PALLADIVS.

Galata, Helenopoleos primum in Cappadocia, tum Aſponitanus Epiſcopus, Evagrii Pontici diſcipulus, Ruffini æqualis, circa ann. 401. claruit. Vide quæ de ejus Vita prolixe tradit Cl. Cave P. I. p. 204. Palladio tribuitur *Hiſtoria Lauſiaca*, quam poſt multas editiones latinas gr. extulit Joh. Meurſius, Lugd. Bat. 1616. 4. græc. lat. extat cum notis Fronto-Ducæi in *Auct.* 1624. T. II. p. 893. Supplementum vide apud Cotelerium, *Monum. Eccleſ. Græc.* T. II. p. 341. & Fragmenta XI. T. III. p. 117. 158. Manuſcript. Codicem aſſervavit olim Cl. Voſſius editis duplo auctiorem. *Dialogus* it. *de Vita S. Joh. Chryſoſtomi inter Palladium, Epiſcop. Helenop. & Theodorum Eccleſ. Rom. Diaconum.* Vide

Digitized by Google

Vide, quæ circa hujus Dialogi autorem diſceptent alii, apud Cl. Caveum l. c. Prodiit Lat. ex Verſione Ambroſii Camaldulenſis Venet. 1533. 8. & cum Chryſoſtomi Operibus, paſſim. Græce vero per Emericum Bigotium, Paris. 1680. 4. *De Gentibus Indiæ & Brachmanibus Liber*, quem edidit græc. lat. Edoardus Biſſæus, Londini 1665. 4. Hunc pariter fœtum, neque Palladio firmiter adjudicari poſſe, exiſtimamus. Vid. eruditiſſimam Cavei animadverſionem. P. II. p. 82. contentam. Cæterum Meurſius præfatione ad Lectorem, *H. ſt. Lauſiacæ*, ſcripſerat, in Bibliotheca ſua eſſe ejusdem Palladii διηγήσεις περὶ τῶν καθ' Αἴγυπτον διαλαμψάντων ἁγίων πατέρων, cujus quoque communicationem promiſerat. An præſt terit, prorſus nos latet. Neque Valerius Andreæ, quando *Bibl. Belg.* p. 536. & ſeq. Meurſii Scriptorum Syllabum exhibet, iſtius Opellæ meminit. Conf. Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. III. p. 92.

PAMPHILVS.

Abydorum Epiſcopus, anno 484. juxta Cl. Caveum P. I. p. 262. clarus, ſcripſit *Epiſtolam ad Petrum Fullonem, adverſus Clauſulam Triſagio additam*, quam habes græc. lat. *Concil. T. IV.* p. 1117.

PAMPHILVS.

Ortu Phœnicius, anno 294. clarus, Pierii Alexandrini diſcipulus, ipſe tandem Presbyter Cæſareæ conſtitutus, Vir æque munificentiſſimus atque S. Litterarum Cultor ſtrenuus, qui magnam librorum copiam Cæſareæ comparavit, Martyr factus anno 309. Deſcripſit Pamphilus ex Origenis Hexaplis, *Verſionem LXX.* atque in Eccleſias Palæſtinæ, hinc *Palæſtinam* dictam, introduxit. Extat manuſcripta penes Claramontanos Patres, teſte Huetio *Origen.* l. 3. c. 1. §. 4. Scripſit quoque, dum in carcere includeretur, *Libr V. Apologeticos* pro Origene, quibus VI. addidit Euſebius, poſt ejus interitum. Primus eorum Latine factus a Ruffino, extat inter Origenis & Hieronymi Opera. Reliquorum vero fragmenta videas apud Photium Cod. 118. Conf. Cl. Cave P. I p. 76. qui illorum, qui Pamphilum nihil unquam ſcripſiſſe autumant, ſententiam confutat. Adde Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. I. p. 200.

PANADORVS.

Ægyptius Monachus, Aniani Synchronus, circa an. 401. floruit ſub Arcadio Imperatore. Scripſit teſte Syncello, *Chronographiam*, cujus fragmenta, ex eodem Syncello, ampliſſima exhibet Scaliger, *in animadverſionibus Euſebianis*. De eo Cave P. I. p. 202.

PANDVLPHVS.

Piſanus, Cardinalis, anno 1184. clarus, exaravit *Vitam Gelaſii II. P. R.* quæ cum notis Conſtantini Cajetani prodiit, Romæ, 1638. 4 Scripſiſſe quoque fertur *additiones ad Chronica Damaſi Papæ*, prout obſervat Cl. Cave P. II. p. 232, & Caſim. Oudin. p. 377. Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 196.

PANTALEON.

Magnæ quondam Eccleſiæ Dei Diaconus, prout ſemet vocat, *Sermone de Luminibus S.* Salvatore puta ejusque Præcurſore, qui habetur gr. & lat. *inter Orthodoxogr. SS. Patr. græc. Grynæi* f. 396. & in auct. Combefiſii, quod Pariſ. 1648. f. prodiit. Lat. tantum T. II. *Bibl. Patr. Pariſ. edit.* 2. f. 1165. Idem cum alio quodam *Sermone in Exaltationem S. Crucis* extat, T. VII. *Bibl. Colon.* & apud Gretſer. *de Cruce* T. II. col. 1233. *Orationes II. in Domini transfigurationem glorioſam* gr. lat. apud Combefiſiũ *Auct. Nov.* T. I. col. 1579. quarum tamen poſtremam Pantaleoni abjudicat. *Laudatio S. Michaelis, Archangeli*, apud Lipomannum, & Surium, aliosque. Tract. *de Proceſſione SS.* adverſus græcorum errores, lat. in *Bibl. Patr. edit. Lugd.* 1677. T. XXVII. & apud Petrum Stevartium *auctar.* 1616, 4. Ingolſtadii vulgato p. 535. Cæterum cum Caveo *Diſp. I.* poſt P. II. p. 15. & Oudino p. 529. Combefiſii amplectimur ſententiam, qui noſtrum Pantaleonem Diaconum, cum Pantaleone Presbytero pro uno eodemque agnoſcunt. Ætatem ejus quod attinet, Bignæus ad VII. Sec. eum retulit, ad annum verò 850. Coccius. Oudinus eum reponit ad annum 1252. Grynæus & Cl. Cave l. c. ingenue ſcripſerunt: non liquet.

PAPHNVTIVS.

Ortu forſan Ægyptius, Anachoreta, circa annum 370. floruit, cujus Vitam prolixe deſcribit Palladius, *Hiſt. Lauſiaca*, cap. 62. ſeqq. Scripſit *Vitam S. Onyphrii, Anachoretæ celeberrimi & aliorum eius temporis*

Patrum

Patrum Eremitarum, quam vide apud Surium d. XII. Jun. & Rosweydum, de *Vitis Patrum*. Lib. I p. 99. Manuſcriptum græcum adſervatur in *Bibl. Vindob.* Conf. Cl. Cave P. II. p. 45. qui illam a Simeone Metaphraſte interpolatam eſſe, ſuſpicatur.

PAPIAS.

Aſianus, Epiſcopus Hieropolitanus, S. Joh. Auditor, Polycarpi familiaris, teſte Irenæo, & Euſebio, cujus elogio vir erat *imprimis diſertus ac eruditus & Scripturarum* peritus, Lib. III. c. 38. Quod autem Euſebius illum alio loco, fuiſſe medioctri admodum ingenio, adſerat, ad myſticos quosdam Scripturæ Sacræ ſenſus reſtringendum videtur. De Chiliaſmo, quem fovit, aliisque ejus erroribus, Conf. Gerhard. *Chiliaſmo deſtructo*. p. 184. 306. ſeq. Auguſtus Pfeiffer. *Antichiliaſm.* p. 104. ſeq. Martyrem ipſum facit Steph. Gobarus, apud Photium, Cod. 232. qui ſub M. Aurelio, Pergami, fuerit paſſus. Scripſit Papias *Lib. V. Explanationum Oraculorum Dominicorum*, quorum ſaltem fragmenta, *de Millenio, de Matthæo & Marco, apud Irenæum*, L. 5. c. 33. Euſebium l. 3. c. 39. Andream Cæſareenſem *Comment. in Apocal. Serm. 12.* & apud Oecumenium *in cap. 27. Matthæi* extant. Cæterum obſerves, minus probabile nobis videri illud Du Pinii adſertum, quo Libros V. Papiæ, Trithemii adhuc tempore ſuperfuiſſe, fruſtra fuit perſuaſus. Solide hanc litem diremit, Vir de antiquitatibus meritiſſimus, Guil. Cave P. II. p. 15. Conf. quoque eundem Du Pin. *Bibl. Nouvelle*, T. I. p. 53. Arnoldum *Hæreſiolog*. P. I. p. 45. quem tamen cum judicio legas.

PARATVS.

Scripſit Sermones *de Tempore & Scriptura Sacra*, Argent. 1487. Hagen. 1510. 4. Conf. Simler. f. 541. a.

PARDVLVS.

Abbas Dervenſis, ex Vice Domino Eccleſiæ Remenſis, Laudunenſis Epiſcopus, circa ann. 847. factus, anno 848. Synodo Cariſiacenſi 849. Pariſiacenſi. 852. Vermerienſi 853. Sveſſionenſi & Vermerienſi II. interfuit. Obiit poſthæc anno 856. *Epiſtola ejus ad Hincmarum Remenſem* ſcripta, extat inter *Hincmari opera*, T. II. p. 838. de eo Cave P. I. p. 379.

PASCHA,

PASCHALIS. P. R. I.

Ortu Romanus, Eccleſiæ Rom. Presbyter, S. Stephani abbas, & anno 817. P. R. conſtitutus, Iconoduliæ Patronus, & propugnator, anno 824. ad plures tranſiit. Scripſit *Epiſtolas III. Concil.* T. VII. pag. 1502. & 1869. contentas. Vid. Cave P. I. p. 365. Lud. Jacob. à S. Carolo *Bibl. Pontif.* p. 168. ſeq. Baronius *annal.* T. IX. Joh. a Boſco in *Bibl. Floriac.* Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. VII. p. 177.

PASCHALIS II. P. R.

Rainerius vel *Ragingerius* antea dictus, natione Tuſcus, Bledâ, Flaminiæ oppido oriundus, Presbyter & Cardinalis, titulo S. Clementis, a Gregorio factus, abbas item SS. Laurentii & Stephani, Vrbano anno 1099. in Sede Romana ſucceſſit. Res, quas habuit cum Henrico Imperatore, ejusque perfidiam & Superbiam, exacte deſcribit Cl. Cave P. I. p. 440. Obiit anno 1118. *Epiſt.* CVII. & *fragmenta* plura decretorum vid. *Concil.* T. X. p. 622. *Epiſt.* VI. apud Baluz. *Miſcellan.* T. II. *Epiſtol.* ad Norigandum Epiſcop. Auguſtodunenſem, apud eundem in *append. ad Reginonem* p. 651. Conf. Lud. Jacob. a S. Carolo l. c. p. 169. Du Pin. *Bibl. Nouv.* p. 38. ſeqq.

PASCHASINVS.

Lilybetanus in Sicilia Epiſcopus, Cyrilli, & Leonis P. R. familiaris, vixit circa ann. 443. qui proinde alius ab illo, qui ſub Genſerico martyrium obiit, Proſpero memoratus, eſſe videtur. Anno 451. a Leone P. R. ad Concilium Chalcedonenſe miſſus, primus ejus decretis, Leonis nomine, ſubſcripſit. Extat ejus *Epiſtola de Paſchatis obſervatione ad Leonem* Papam, inter *Leonis Epiſtolas*, & emendatior apud Bucherium, *de Doctrina Temporum.* p. 75. Alia ad eundem *Epiſt. de damnatione Dioscuri*, in Conciliorum Tomis *Acta Concilii Chalcedonenſis* Paſchaſino quidem tribuit Trithemius, quem tamen ob id notavit Cave, P. I. p. 247. Conf. Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 205.

PASCHASIVS.

Eccleſiæ Romanæ Diaconus, ab anno 501. ad 512. floruit, quo ipſo e vivis deceſſit. Lepidam de Paſchaſii anima, Purgatorii flammis

mis exuſta, vid. apud Gregorium, *Dialog.* L. IV. c. 40. Scripſit Paſchaſius *Epiſtolam ad Eugyppium*, quæ apud Surium d. VIII. Januarii & Baronium, ad ann. 496. Libr. II. *de Scriptur. S. contra Macedonium*, Colon. 1539. 8. Helmſtad. 1613. cura Joh. a Fuchten, prodierunt. Inſerti etiam *Bibl. Patr.* T. IX. Pariſ. edit. 2. f. 741. & *edit. noviſſ.* T. VIII. p. 806. Hos quidem Paſchaſio abjudicat Caſimir. Oudinus. l. c. p. 107. a quo tamen prægnantiores ob cauſas recedit Cl. Cave P. I. p. 271. quas ibidem evolve. De eo Labb. *de Script. Eccleſ. Diſſ II.* p. 154. Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 273.

PASCHASIVS RADBERTVS.

Ortu Gallus, ex Monacho Corbejenſi ad Samonam in diœceſi Ambianenſi, non vero Corbejenſi ad Viſurgim, in inferiori Saxonia, Monaſterii, abbas ab anno 844. ad 851. quo obiit. Synodum Cariſiacenſem adverſus Goteſchalcum anno 848. frequentavit, primus autor juxta Bellarminum, Sirmondum & alios, qui copioſe & ſerio de Veritate corporis & Sanguinis Domini in S. Cœna ſcripſit. Vide, quæ ex ipſo Paſchaſio adduxit Cl. Cave P. I. p. 376. Scripſit *Comment.* Lib. X. in *Matthæum. Expoſitionis* L. III. *in Pſalmum* XLIV. *Expoſit. in Threnos Jerem. Lib. V.* quæ Baſil. 1502. Colon. 1532. prodierunt. Lib. *De Sanctorum Cæna ad Placidum*, quem tamen multi Rabano Mauro vendicant, cujus ſub nomine Coloniæ 1551. 8. prodiit. Hagenoæ antea editus, 1528. & genuino autori reſtitutus, Lovanii, 1561. Helmſtadii 1616. cura Joh. a Fuchten. Argumenta, quibus hunc Paſchaſio librum reſtituit Cave, evolve P. I. p. 376. *Epiſtola de Corpore & Sangvine J. C. ad Frudegardum* & alia, habentur in Comment. ad Matthæum. *Vita S. Adelhardi abbatis Corbejenſis* apud Surium & Bollandum d. 2. Jan. *Paſſio Sanctor. Ruffini & Valerii Martyrum:* quæ omnia junctim prodierunt Pariſiis 1618. f. cura Jac. Sirmondi. Extant quoque in *Bibl. Patr.* T. XIV. p. 356. *Vitam S. Walæ, Abbatis*, ſub titulo: *Epitaphii Arſenii*, ſcriptam exhibet Joh. Mabillon *Sec. Bened.* IV. P. I. p. 453. *Lib. II. de partu Virginis*, ſub Ildefonſi Toletani nomine hactenus vulgatos, Paſchaſio reſtituit Lucas Dacherius, *Spicil. T. XII.* p. 1. Conf. Labbeus. T. II. p. 155. Oudin l. c. p. 241. Sanmarth. *Gall. Chriſt.* T. IV. *de Abbatibus Corbejenſibus.* Sirmondus in *præludiis ad Opera Paſchaſii*, Du Pin. l. c. T. VII. paſſim, juxta cum aliis.

Digitized by Google

PATERIVS.

Notarius, & Secundicerius Romanus, circa ann. 601. & deinde juxta Arnoldum Wionum *l. 2. de ligno Vitæ* c. 38. Epiſcopus Brixienſis. Collegit ex Gregorii M. Præceptoris ſui, Operibus, Lib. III. *Explanationum in obſcuriora utriusque Teſtamenti loca*, excuſos Romæ, 1553. f. & inter Opera Gregorii, ibidem, 1591. & editionibus aliis. Codices manuſcript. plures ſe vidiſſe quidem teſtatur Caſimirus Oudin. l. c. p. 156. vel unicum tamen integrum in Bibliotheca Cœleſtinorum Pariſiis extantem, Librisque tribus omnibus abſolutum. Idem Oudinus, quem poſtea Cl. Cave P. I. p. 3'3. ſequitur, memorat, Libros ſaltem duos hucusque eorum prodiiſſe, medium autem nunqnam fuiſſe publicatum, prout ex diligenti manuſcripti hujus cum impreſſis collatione res ipſa comparuerit. Conf. Cl. Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. V. pag. 146.

PATRICIVS.

Succat quoque dictus, patria Nemthurienſis, quæ hodie *Kirkpatrick* dicitur, Angliæ oppido inter fretum Dunbrittonæ & urbem Glaſcuenſem ſito, oriundus circa ann. 371. Hibernorum Apoſtolus & Archi-Epiſcopus a Cœleſtino conſtitutus, Chriſtianam Religionem longe lateque diſſeminavit. Obiit anno 493. ætatis 122. Vide quæ de ejus geſtis poſt alios fuſe exhibet, Armachanusde *Britan. Eccleſ. Primord* c. 17. & quæ in Compendio ſiſtit Cl. Cave P. I. p. 236. Opera ejus, ibidem recenſita, produxit Jacobus Waræus, Londini, 1656. 8. *Sermonem*, quem Patricio affinxit Ricardus Stanihurſtus *in Vita Patricii* Lib. II. Antw. 1587. edit. & Meſingamus ad finem *Florilegii ſui Hibernici*, Paris. 1624. tanquam ſpurium, prætermiſit Waræus. it. *Epiſtolam de miſſione ad Hibernos* a Gerardo Voſſio excuſam, & *Bibl. Patr. Colon.* 1618. inſertam, eamque ſuppoſititiam, pariter omiſit. *Lib. de Abuſionibus Seculi*, inſeruit quidem Waræus, dubiam tamen non immerito illam pronuncians. Plura ſuppeditant Baleus, Pitſeus, & alii.

PATRICIVS ARARSIVS.

Ignotæ gentis, ætatis, & conditionis Scriptor, de quo omnes ferè Scriptores ſilent. Vnicus nobis conſtat Cave, qui P. I. p. 389. illum Sec. IX. antiquiorem facit. Scripſit Patricius Librum, *Oceanum*

num dictum, cujus præclarum de Meletio & Ario fragmentum, apud *Libelli Synodici*, a Pappo editi, autorem, habetur.

PAVLINVS.

Aquilejenſis ſive Forojulienſis Eccleſiæ Patriarcha, anno 776. creatus. Auſtriacum natione fuiſſe, ſunt qui aſſerant. Vir cætero-quin eruditus, qui Elipandi & Fœlicis dogmata ore & Scriptis exagitavit. Obiit anno 802. juxta Bellarminum, rectius 804 ex mente Cavei P. I. p. 348. inque majori urbis Forojulienſis Baſilica tumulum invenit, teſte Labbeo p. 159. Ejus Liber *de SS. Trinitate anno 798. adverſus Elipandum & Fœlicem* ſcriptus, habetur, Concil. T. VII p. 1022. *& Bibl. Patr. edit. 2. Paris.* T. IV. f. 453. & poſt *Alcuini Opera*, ab Andrea Ducheſnio Paris. 1617. edita. Idem Ducheſnius primus protulit ejusdem *Paulini adverſus Fœlicem* Lib. III. cum *Epiſtola ad Carolum M.* & *regula fidei metro exarata*, prout docet Labbeus l. c. qui ſimul oſtendit, *Libros VII. contra Fœlicem*, ſub Paulini nomine evulgatos, non ejus, ſed Alcuini fœtum eſſe genuinum. *Epiſtola ad Heiſtulfum increpatoria*, Concil. T. VII. p. 1064. *Epiſt. ad Carolum M.* ibid. p. 1187. Lib. *de Salutaribus Documentis* reperitur in noviſſima *Operum Auguſtini* editione Pariſienſi. *Fragmenta* quædam vid. apud Baluz. *Miſcell.* T. I. p. 361. *Hymni S.* de quibus Walafridus Strabo *de rebus Eccleſ.* c. 25. loquitur, ſine dubio intereriunt. Conf. Aubertus Miræus *Auct. de Script. Eccleſ.* c. 225. p. 223. Oudin. *Supplement. de Script. Eccleſ.* p. 209.

PAVLINVS.

Biterrenſis in Gallia Epiſcopus anno 410. clarus, cujus Epiſtolam *de ſignis terrificis* memorat Miræus, quam vide apud Baronium *Annal.* ad ann. 418. Ejus eſſe *Martyrium S. Geneſii*, Paulino Nolano vulgo adſcriptum, innuit Rosweydus *in notis*. De eo Miræus *Auct.* c. 63. & Cave P. I. p. 213. Oudinus l. c. p. 62.

PAVLINVS.

S. Ambroſii Mediolanenſis Diaconus, Notarius & Presbyter, ann. 420. clarus, ſcripſit *Vitam Ambroſii*, ejus operibus præfixam. *Libellum*, quo Zoſimo P. R. gratias agit ob damnatos Pelagium & Cæleſtium Concil. T. II. p. 1578 Liber vero *de Benedictionibus Patriarcharum*,

H 2 qui

qui Rufini Aquilejenſis eſt, falſo ab Iſidoro Hiſpalenſi, *de Script.* c. 4. Paulino tribuitur. Evolv. Cl. Cav. P. I. p. 221. Oudinum l. c. Iſidorum Hiſpal. *de Viris Illuſtribus* l. c.

PONTICVS PAVLINVS NOLANVS.

Ortu Romanus, Auſonii diſcipulus, Conſulatum Romæ geſſit anno 375. baptiſatus in Patria Burdigaliæ 391. Dein Presbyter ordinatus, Natali Chriſti anno 393. Hiſpania vero relicta, cum nulli ibidem Eccleſiæ manciparetur, Italiam petiit, atque S. Ambroſio ſalutato, Nolam venit, ejus Eccleſiæ Epiſcopus factus. Obiit Vir admodum pius, an. 431. Ejus Eruditionem, Poeſeos & Oratoriæ peritiam alii prædicent. Vide pluribus *Vitam Paulini*, à Franciſco Sachino, Societatis JEſu, concinnatam, & Antwerpiæ absque autoris nomine, anno 1622. publicatam ab Herib. Rosweido, qui etiam omnium Paulini Operum editionem, anno dicto, typis Plantinianis, una cum ſuis atque Frontonis Ducæi notis, emiſit. Attingemus hac occaſione breviter varias illorum editiones. Prima prodiit Paris. 1516. Colon. 1560. Antwerp. 1622. 8. Optima non immerito habetur, Pariſiis 1685. 4. T. II. excuſa. Extant quoque inter *Orthodoxo gr.* T. II. p. 75. & in *Bibl. Patr.* T. VI. p. 165. Enumerata iſta lege apud Labbeum p. 162. ſeqq. Caveum P. I. p. 169. & alios. Singularia reperies in Chiffletii *Paulino illuſtrato*, qui Divinione 1662. 4. prodiit. Adde quod *Paulini Poemata quatuor hactenus anecdota*, quorum priora tria Natali S. Felicis conſecrata ſunt, ultimum autem adverſus Judæos & gentiles directum, eorum errores ſolide ac eleganter confodit, ex Codice vetuſtiſſimo primus produxit, Ludovicus Antonius Muratorius, *in Anecdotis*, quæ ex Ambroſianæ Bibliothecæ Codicibus, Mediolani, vulgavit. 1697. 4. Vide omnino, quid hac de re commoneant Actorum Lipſienſium editores Clariſſimi, ad annum 1698. p. 58. De memorata toties & plane extraordinaria ejus charitate, quam poſt Auguſtinum l. 1. *de Civit. Dei* c. 10. Gregorius & Baronius quoque celebrant, vide criſin D. Nic. Hunnii, *Pelle Ovin.* §. 749. & Dannh. P. II. *Lact. Catechet.* p. 474. Hiſtoriæ veritatem dubiam facit Oſiander, *Cent. V.* p. 388. De eo ex antiquioribus Gennadius

Maſſil.

Maſſil. & poſt illum Aub. Miræus *in Schol.* ad c. 48. Joh. Alb. Fabricius *Bibl. Lat.* paſſim. Elias Du Pin *Bibl. Nouv.* T. III. p. 146.

PAVLINVS.

Gallus Petricordius, anno 461. floruit, non vero 480. ut in Labbeo & Oudino notat, Cl. Cave P. I. p. 256. Ejus ſunt *de Vita S. Martini* Libr. VI. carmine heroico deſcripti, quos ſub Paulini Nolani nomine prodiiſſe videas, Paris. 1585. & in *Bibl. Patr.* & *app. Bigneana*. p. 852. Noſtro Paulino vendicarunt *Collectores Bibl. noviſſ.* T. VI. p. 297. & Cl. Daumius, qui illos cum Fr. Jureti, Caſp. Barthii, Joh. Fr. Gronovii, ſuisque notis, Lipſiæ 1686. 8. recudi fecit. Prodierat ante Paris. 1684. 4. teſte Oudino. Ad Calcem hujus carminis aliud, *de Viſitatione Nepotuli* ſui reperias. Reliqua, Gennadio memorata, jam pridem deperierunt. Conf. Gennadius *de Script. Eccleſ.* c. 68. Aub. Miræus *in Bibl. Eccleſ.* Bellarminus, Labbeus, Oudin, Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 212.

PAVLVS.

A patria *Anglicus* dictus, Decretorum Doctor, circa ann. 1404. vixit, cujus *aureum Speculum*, ſive *Dialogum inter Petrum & Paulum*, quo vitia Curiæ Romanæ detegit, extat apud Goldaſtum, *Monarch.* T. II. p. 1517. Conf. Cl. H. Wharton *app. Cav.* p. 54.

PAVLVS.

Benridienſis Canonicus & Præpoſitus Canonicorum Regularium D. Auguſtini, circa ann. 1086. ſcripſit *de rebus geſtis Gregorii VII. P. R. & Vitam S. Herculæ Virginis*, quæ extulit Jac. Gretſerus Ingolſtad. 1610. 4. & poſt ipſum Bollandiſtæ. Conf. Caſimir. Oudin. p. 347. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 109.

PAVLVS CARTHAGENA a S. MARIA.

Hiſpanus Burgenſis, e Judæo Chriſtianus ex D. Thomæ Lectione factus, Trevigni Archidiaconus, Carthaginenſis & Burgenſis Epiſcopus, Regnorum Caſtellæ & Legionis Archi-Cancellarius,

ac demum Patriarcha Aquilegenſis conſecratus, claruit. 1415. Obiit 1435. De eo præter Trithemium, Sixtum Senenſem, Bellarminum, Labbeum, Caveum, Confer quæ habent Joh. Mariana, *Hiſp. rerum*, Lib 19. c. 8. Schottus *Bibl. Hiſp.* T. II. f. 191. 225. Voſſ. *Hiſt. Lat.* l. 3. c. 7. Joh. Lucidus Samotheus *Chron* f. 187. a. Reuchlinus *Rudiment. Ebr.* f. 322. *qui eum Sacrarum Litterarum expoſitorem litteratiſſimum & Doctorem doctiſſimum* vocat. Scripſit Paulus *additiones morales ad Poſtillas Nicolai de Lyra in totam Script. S.* Lugd. 1590. & alibi editas. *Scrutinium Sanctor.* Lib. II. Mantuæ 1474. f. Burgis 1591. f. *Quaeſtiones XII. de Nomine Tetragrammato*, cum notis Joh. Druſii, Franekeræ, 1604. 8. *Diſcurſum ejus de Celebratione Paſchatos* notis illuſtravit & edidit D. Joh. Behmius, Regiomonti, 1610. 4. *Vitam Pauli* Chriſtophorus Sanctoriſius, qui Scrutinum Sanctorum Burgis 1591. extulit, eidem præmiſit.

PAVLVS.

Monotheletarum Patronus, Pyrrhi in Patriarchatu Conſtantinop. Succeſſor, vixit anno 642. Obiit anno 651. Extat ejus *Epiſtola ad Theodorum P. R.* de recipiendo edicto Imperatorio gr. lat. Concil. Lateran. act. 4. Concil. T. VI. p. 221. Fragmentum *Epiſtolæ ad Theodorum Pharanitam*, Concil. T. VI. p. 839. De eo Cave P. I. pag. 322.

PAVLVS CORTESIVS.

Italus, Protonotarius Apoſtolicus, anno 1500. clarus, commentatus eſt *in IV. Libros Sententiarum*, atque in *eosdem Diſputationes edidit*, Paris. 1513. fol. & inter *Savanarolæ Opuſcula*, Baſil. 1540. f. *De Cardinalatu* Lib. X. Cortes. 1510. f. *De Script. S. omniumque diſciplinarum ſcientia*, Baſil. apud Henr. Petri. Libros VI. *de Principe*, quos ipſe in *præf. ſua* ad *Sententiarum* Lib. memorat. Hæc & alia Cl. Cave P. II. pag. 319.

PAVLVS CYRVS FLORUS.

Nobili gente conſpicuus, ab officio *Silentiarius* dictus, claruit circa ann. 555. Erat Poeta admodum illuſtris, & deſcripſit *Templum S. Sophiæ* prolixo carmine, quod primus in lucem cum doctiſſimis notis græc. lat. protraxit Carolus du Fresne, ad calcem *Hiſt. Cinnami*

Paris

Paris. 1670. f. Inſigniter hoc Carmen collaudat Agathias, de rebus Juſtiniani. Lib. V. & cum eo citatus du Freſne & Cave P. I. p. 294. Plura, Paulo ab Agathia tributa, Carmina, procul dubio interierunt.

PAVLVS.

Diaconus Eccleſiæ Neopolitanæ, quem Labbeus ad an. 640. retulit, in *Chronol. Script. Eccleſ. Vitam S. Mariæ Ægyptiacæ* a Sophronio Hieroſolymitano græc. ſcriptam, e Græco in Latinum vertit. Vide illam apud Continuatores *Bollandi* d. IX. April. Conf. de eo Sigebertus *Lib. de Scriptor.* c. 96. Henr. Gandavenſis *Catal.* cap. 8. Oudin. l. c. p. 168.

PAVLVS EMERITENSIS.

In Hiſpania Diaconus, juxta Labbeum anno 610. clarus, ſcripſit *Lib. de Vita & miraculis Patrum Emeritenſium*, editum a Thoma Tamajo, Antwerpiæ, 1635. 4. De eo Baronius ad ann. 589. Loaiſa *in not. ad Concil. Toletanum.* Ambroſ. Morales Lib. II. *Chronol. Hiſt.* c. 71. Mariana Lib. V. c. 13. Bernhard. Britto L. VI. *Monarchiæ Luſitanicæ* c. 19. ſeq. Aub. Miræus in *Auct. de Script. Eccleſ.* c. 174. p. 214. & qui hos omnes adlegat, Caſim. Oudin. p. 157.

PAVLVS EMESENVS.

Epiſcopus, qui concilio Epheſino anno 431. interfuit, Neſtorii Patronus, Cyrilli vero inimicus, cum quo tandem amicitiæ fœdus pepegit. Ejus *Libellus de fide* & *Homiliæ II.* Alexandriæ habitæ, extant græc. lat. Concil. T. III. p. 1089. 1096. *Epiſtola ad Anatolium*, militiæ præfectum, inter *Lupi Epiſtolas Epheſinas* lat. habetur, num. 107. Conf. omnino Cl. Cave P. I. p. 234. Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 66.

PAVLVS MIDDELBVRGIVS.

Familiæ nomine carens, more gentis a natali ſolo cognomentum mutuatus, Italiam transgreſſus Foro Semproníenſis factus Epiſcopus, Concilioque Lateranenſi interfuit, anno 1513. Laudes ejus vide penes Aub. Miræum, *Elog. Belg.* f. 18. Valer. Andr. *Bibl. Belg.* p. 716. & Labb. p. 173. Edidit *de Paſchali obſervatione ad Leonem X. P. R. Libros XIV.* impreſſos Foro-Sempronii 1513. quod opus

E

Pauli-

Conf. ſi placet Wharton, *app. Cav.* p. 100. Bartholomæus Platina, Rodericus Sancius, Ludovicus Jacob & alii.

PAVLVS SVEVVS.

Wilenſis, floruit circa finem Sec. XV. donec poſt exilium triennale, quod pro veritate Catholica paſſum tradit Willotus, *Athen Franciſc.* p. 291. Keiſersbergam reverſus, fatis conceſſit, anno 1504. Edidit *Lecturam & explanationem in I. Sentent. Scoti*, impreſſam Tubingæ, 1498. Simlero, cæterisque ignoratam aut præteritam.

PAULUS WANN, vide WANN.
PAULUS WARNEFRIED, vide WARNEFRIED.

REGINALDVS PAVO.

Anglicè *Peacock*, Anglus Cambrobritannus, SS. Theol. Doct. Epiſcopus Aſaphenſis atque Ciceſtrenſis circa annum 1443. floruit. Ejus doctrinas, fata, & alia notatu digna refert H. Wharton l. c. p. 84. ſeqq. Scripſit *Lib. II. de Fide*, quorum poſterior integer, è priore autem excerpta prodierunt, Londini, 1688. 4. Integrum Opus manuſcript. extat in Bibl. Collegii SS. Trinit. Catabrig *Repreſſorum Nimiæ Cleri reprehenſionis Lib. V.* quorum contenta enumerat doctiſſimus Wharton l. c. qui reliqua Peacock i Scripta ex Baleo & aliis exhibuit. Collectanea quædam ex Peacockii Scriptis edidit Joh. Foxus, Argentorati, 1554. 8.

PELAGIVS.

Ex citeriore Britannia oriundus, *Morgan* ſive *Marigena* dictus, Monachus, nunquam vero Bannochorenſis abbas, prout Ranulphus Ceſtrenſis, Joh. Tinmuthenſis, Nicolaus Cantilupus, Cajus, Baleus, ob id à Cavio notati, ſomniarunt. Romam anno 405. profectus, hæreſeos ſuæ ſemina ſpargere cœpit. Hujus quidem criminis acuſatus, diverſis Orthodoxos vicibus, fraudulenter decepit. Poſt vero anno 418. a Concilio Carthaginenſi & Milevitano publice damnatus. Docebat autem Pelagius, Peccatum Originis eſſe nullum, neque baptiſ-

mum ea de cauſa neceſſarium. Liberum hominibus in Spiritualibus arbitrium, tribuebat, cauſamque Salutis in bonis Operibus ponebat. Alios quoque fovebat errores, quos in præſenti non attingimus. Scripſit *Expoſitionum in Epiſtolas Paulinas* Lib. XIV. de quibus Cl. Cave P. I. *Hiſt. Litter.* p. 208. docte diſſeruit. *Epiſtola ad Demetriadem, de Virginitate: Libellus fidei ad Innocentium P. R.* Hieronymo & Auguſtino hactenus falsò adſcripta, inter illorum opera extant. *De fide Trinitatis* Lib. III. *Liber Teſtimoniorum: Epiſtola II. ad viduam.* Lib. IV. *de libero Arbitrio: de Natura Liber: Epiſtola ad Paulinum & alia ad Conſtantium*, juxta cum aliis, quorum ſaltem fragmenta vel memoria ſupereſt, memorantur Baleo, *Centur.* V. c. 18. de eo Gennadius Maſſil. & Aub. Miræus *in Scholio* ad c. 42. Conf. Arnold. *in Hæreſiologia.* Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. III. p. 153. & Cl. Buddeus *in Lexico.*

PELAGIUS.

Gente Hiſpanus, Ovetenſis in Hiſpania Epiſcopus, ann. 1109. claruit. Scripſit *Chronicon Hiſpaniæ*, quod cum aliis Prudentius Sandovalius 1615. produxit. Alteram quidem editionem promiſit Card. d' Aguirre, *Notit. Concil.* p. 363. quam tamen non vidimus. *Commentarium* item *de præcipuis Hiſpaniæ urbibus*, manuſcriptum memorat Antonius, *Bibl. Hiſp. Vet.* T. II. Lib. VII. c. 3. p. 9. qui admodum erudite de hoc & priori Scripto diſſeruit.

PELAGIVS. I. P. R.

Patria Romanus, Eccleſiæ Romanæ Diaconus, ex Agapeti, Silverii ac Vigilii, Pontificum Rom. Apocriſiario, & poſtquam præclarè multa geſſisſet, anno 555. P. R. factus, anno 559. e terra migravit. Extant *Epiſtolæ XVI.* Concil. T. V. p. 788. T. I. *Epiſtolarum Pontif.* & T. VII. *Annal. Baron.* Aliarum *XII. Epiſtolarum* fragmenta primus extulit Lucas Holſtenius, quæ hinc tranſlata videas *in Concil.* T. V. pag. 805. Hic idem Pelagius in latinum tranſtuliſſe ſcribitur Librum, *de Vitis Patrum* anonymum, qui in Plantiniana editione, ann. 1615. & 1628. ordine quintus eſt. Conf. Heribertus Rosweydus *in ſuis ad Vitas Patrum Prolegomenis.* Aub. Miræus Auct. c. 156. & in *Scholio ad Hieron. Catalogum*, Cap. ultimo p. 38. Add. Cl. Cave P. I. p. 293. Oudin. *Supplem.*

Digitized by Google

Supplem. de Scriptor. Eccleſ. p. 126. Platina, Ducheſne, Geſnerus, Du Pin, & alii. Epitaphium Pelagii ſatis elegans ſiſtit Ludov. Jacob a S. Carolo, *Bibl. Pontif.* p. 175.

PELAGIVS. II. P. R.

Gente Romanus, Papa conſecratus anno 579. Obiit anno 590. tabe inguinaria confectus. Extant ſub ejus nomine *Epiſtolæ* X. & *Decreta VI. Concil.* T. V. p. 931. apud Baronium & inter *Epiſtolas Pontif.* T. I. & alibi. Primam tamen epiſtolarum, ſecundam, octavam & quintam, ſpurias eſſe, lubentes agnoſcunt ipſi Conciliorum editores. Plura dabunt Cave, Geſnerus, & Ludov. Jacob a S. Carolo l. c. p. 176. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. V. p. 92.

PELBARTUS OSWALDUS.

Hungarus Temiswarienſis, Ord. Minor, anno 1501. clarescens, ſcripſit *Aureum S. Theologiæ Roſarium*, ex Bonaventura, aliiſque confectum, quod, cum mortis præventu vix abſolveret, ejus perduxit diſcipulus; Osvaldus a Laſco. Prodiit autem Hagenoæ, 1504. 1508. Vol. 2. fol. Venet. 1586. 1589. T. IV. Brixiæ, 1594. *Sermones de Tempore & de Script. S.* Pariſiis excuſi ſunt. *Quadrageſimale triplex* & *Stellarium B. Virginis*, junctim prodierunt, ſub titulo: *Pomærium Sermonum*, Hagenoæ, 1475. 1498. Venet. 1586. 4. 1596. *Stellarium Coronæ B. Virginis*, impreſſum quoque Venet. 1587. *Comment. in Pſalmos*, Hagenoæ, 1504. Conf. Cl. H. Wharton *Cav. append.* pag. 131. Henr. Willot. *Athen. Franc.* p. 300.

PERDICCAS.

Protonotarius Epheſinus, cujus *expoſitionem Spectaculorum Dominicorum & memorabilium*, quæ Hieroſolymis videntur, edidit Frider. Morellus, Pariſienſis, & poſt illum multo accuratiorem, eamque græce & latine, Leo Allatius, *Symmict. P. I.* p. 65. De eo Cl. Cave *Differt. I.* P. II. *Hiſt. Litt.* annexa, qui illum inter ignotæ Scriptores ætatis, collocavit.

PEREGRINVS.

Laureacenſis, ex Pictavienſis Eccleſiæ Præſule, Archi-Epiſcopus, circa annum 970. ſicut ex Caſpari Bruſchii Libro, *de Veteri*

I 2 *Laurea-*

Digitized by Google

Laureaco, Bignæus retulit, *Bibl. Patr. Indice Chronologico*, qui & ejus *Symbolum, ſive fidei confeſſionem*, communicavit. T. IV. *edit. 2.* f. 1175. *Epiſtolam* vero integram, ad Benedictum VII. P. R. ex qua Symbolum eſt decerptum, exhibet, *Concil. T. IX.* p. 716. emendatiorem Cl. Lambecius, *Comment.* l. 2. c. 8. p. 641. Agit de hoc Peregrino Guil. Cave P. I. l. c. p. 411.

PEREGRINVS.

Bononienſis, Minorita, circa annum 1249. *Chronicon Ordinis* ad Gondiſalvum, Generalem, ſcripſit, teſte Willoto, *Athen. Franc.* p. 291. Excuſum illud Simlerus tradit *Epitom.* f. 549. locum tamen non addidit, forte, quia ignoravit.

PERPETUUS.

Natione Gallus, Parentibus. Senatoriâ dignitate conſpicuis, oriundus, Eutochii anno 461. in Sede Turonenſi ſucceſſor, anno 490. vel ſequenti e vivis deceſſit. *Teſtamentum & Epitaphium* ejus exhibet Dacherius, *Spicileg.* T. V. *Ordinem* ab eo inſtitutum vide apud Gregorium Turonenſem, *Hiſtor. de Geſtis Franc.* Lib. X. c. 30. Conf. omnino Cl. Cave P. I. p. 256.

PETILIANUS.

Conſtantinianenſis in Numidia Epiſcopus, Donatiſtarum Anteſignanus, qui anno 399. vixit, homo audax & ſui plenus, indiſſerendo promptior, quam eruditior, prout illum Cl. Cave P. II. p. 61. depingit. Scripſit *Lib. de unico baptiſmo*, quem Auguſtinus peculiari tractatu, *de baptiſmo unico adverſus Petilianum*, confutavit. *Epiſtolam* item *Encyclicam* ad ſuæ partis Presbyteros & Diaconos, quam cum *Auguſtini confutatione*, quæras inter ejus Opera, nuper a Mabillonio producta.

FRANCISCUS PETRARCHA.

Florentinus, Patre Florentino, aut Aretii in Tuſcia, aut juxta Voſſium, circa Anciſam, Florentini agri vicum, Majorum ſuorum ſedem, anno 1304. natus, anno 1374. denatus. Dantis Aligerii quondam diſcipulus, inde & Poëta ingenioſiſſimus, primus Poëta Laureatus, Romæ factus, die Reſurrectionis Dominicæ, anno 1341. ætatis ſuæ

Digitized by Google

ſuæ 37. pro avorum memoria Bibliothecas in 100. annos clauſas, primus reſeravit. Conf Vives *de trad. Diſcipl.* l. 3. Lomeier. *de Biblioth.* p. 156. Parmæ quoque Archidiaconus, atque demum Canonicus Patavinus. Imò Cardinalis a Benedicto XII. creandus, modo Sororem, elegantiſſimæ formæ virginem, ab eo ſtuprari paſſus fuiſſet, prout equidem ex Hieron Sqarzaficho, qui Petrarchæ quoque vitam ſcripſit, Matth Berneggerus, *Idol. Lauret.* p. 120. ſeq. refert, quod tamen refellit Thomaſinus, nullam Petrarchæ ſororem, fuiſſe, adſtruens, *in Petrarcha Redivivo*, p. 7. Scripta, quæ reliquit Petrarcha, Labbeus non memorat, forte ob diſplicentes floſculos, quales quoque collegit Lydius, *epiſt. dedicat.* ad Nicolaum Clemangem. p. 4. quibus, in Rythmis maximè Ital. Romam, errorum Scholam, hæreſium Templum, Babylonem falſam, malam &c. appellitat. Prodierunt autem plurima Fr. Petrarchæ Opera, Baſil. 1496. f. & auctiora, ibidem. 1554. 1581. T. IV. H. Whartono ordine enumerata. Adde ſaltem, aliam ejus, *de Remediis utriusque fortunæ*, Libri, editionem, quæ cum præfatione Sebaſtiani Brand, & cum 254. figuris, ligno artificioſe inciſis, germanice prodiit, Francof. ad Mœnum 1559. fol. Librum item Petrarchæ, *de Republica optime adminiſtranda*, & *de officio ac Virtutibus Imperatoris*, qui Genevæ 1617. 12. extant. Hæc a Cl. Whartono omiſſa, ſupplere voluimus. *Itinerarium Petrarchæ ad ſepulchrum Domini*, Lib. *de Vitis Cæſarum & Pontif.* Rom. L. XV. *Artem ejus Punctuandi*, maximam partem manuſcript. exhibet Whartonus p. 29. l. c. De eo præter Bellarminum, Poſſevinum, Trithemium, Poggium, P. Jovium Raph. Volaterranum, Philippum Bergomenſem, Lilium Giraldum, Leandrum Albertum, Voſſium, Whartonum, Oudinum, Cl. Buddeum, aliosque innumeros, Andreas Schrœteren, *in Vita Petrarchæ*, 1622. 4. edita. Thomaſinus quoque *Petrarcham Redivivum* edidit, hoc eſt, integram Poëtæ Vitam, Iconibus ære cælatis ornatam, una cum hiſtoria nobiliſſimæ fœminæ, Lauræ, addita præterea *vita* per Paulum Vergerium, Leonhard. Aretinum, aliosque deſcripta, Patavii, & quidem altera vice, 1650. De Laudibus ejus prolixè diſſerit Thom. Pope-Blount *in Cenſura celebriorum autorum*. pag. 432.

PETRONIVS.

Italus, Sexti Anicii Petronii Probi, Prætorio Præfecti filius, & ipſe Prætor primum, poſt Bononiæ Epiſcopus, anno 44?. clarus, ante annum 450. expiravit. Ejus eſt Liber *de Ordinatione Epiſcopi*, quem alii Parenti ejus perperam attribuerunt. Adſcribuntur quoque Petronio *Vitá Patrum Monachorum Ægypti*, quæ, an cum illis, quæ hodie circumferuntur, coincidant, non immeritò hæſitat, Cl. Cave P. I. p. 246. Conf. de Petronio Gennadius, *de Scriptor.* c. 41. & Aub. Miræus, *in Scholiis*. Elias Du Pin *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 212. Multos Petronios alios memorat Cl. Fabricius, *Bibl. Lat.* p. 386.

PETRVS ALEXANDRINVS.

Epiſcopus Alexandrinus, ſub Diocletiano & Galerio Maximino martyr circa annum 311. Divinum Epiſcoporum decus, atque Chriſtianæ Religionis Doctor eximius, vocatur ab Euſebio L. IX. c. 6. Scripſit *Librum de Pœnitentia*, ex quo ſuperſunt *Canones XV.* græc. lat. *Concil.* T. I. Lib. *de Divinitate*, cujus fragmenta videas *Concil. Epheſ. Act. I.* p. 508. *Act. VII.* p. 836. *Concil.* T. III. *Concil. Chalced. Act. I.* p. 286. & alibi. *Diatriba de Paſchate*, quæ in Scoriolacenſi & aliis Hiſpaniæ Bibliothecis, adſervatur, teſtibus Du Freſnio, *Præfatione ad Chron Paſch.* n. VII. Petavio, *in Uranologio*, Paris. 1630. p 396. Vide tamen, quid de eo obſervet Cl. Cave P. II. *Hiſt. Litt.* p. 41. & adde Du Pinium, *Bibl. Nouv.* T. II. p. 32.

PETRVS.

Alexandrinus ſub Athanaſio Archi Presbyter, atque individuus ærumnarum Comes, hinc ejusdem Eccleſiæ, poſt Athanaſii mortem, Epiſcopus anno 371. factus eſt. Cum autem Ariani prævalerent, a ſede detruſus, Romam aufugit, mox tamen a Damaſo P. R. eidem reſtitutus. Tanti fuit habitus a Theodoſio, Imperatore, ut eum juxta cum Damaſo, Orthodoxæ Veritatis normam, conſtitueret, eumque, Apoſtolicæ pietatis virum, appellitaret. Scripſit *Epiſtolam Encyclicam*, de vi ſibi ab Arianis illata, quæ principio ſaltem & fine truncata, apud Theodoritum l. 4. c. 22. habetur. Alterius *Epiſtolæ ad Epiſcopos Ægyptios, fidei causá exules*, fragmenta duo exhibet Facundus

l. 4.

l. 4. c. 2. & l. 11. c. 2. Hæc & alia exhibent Cl. Cave l. c. P. I. p. 144. Du Pin. l. c. T. II. p. 132.

PETRUS de ALLIACO.

Compendii alias, Piccardiæ oppido, ad Iſaram, 1350. natus, Philoſophiæ ac Theologiæ Doctor inſignis, Academiæ Paris. Cancellarius, Magnus Regiæ Domus Navarræ Magiſter, ac S. Capellæ Palatii Theſaurarius, Regis item Caroli Eleemoſynarius. Ex Archidiacono porrò Cameracenſi, Epiſcopus Anicienſis, ſive Vellavenſis, inde & Cameracenſis creatus, tandemque Cardinalis 1411. titulo S. Chryſogoni. Ita deſcribitur Sanmarth. T. I. *Gall. Chriſt.* f. 243. Piſano Concilio ann. 1409. pariter, atque Conſtantienſi 1414. interfuit. Obiit Avenione, anno 1425. inde verò Cameracum corpus ejus relatum, & hoc nobili Epitaphio in Choro Eccleſiæ conſpicuo honoratum, juxta Sanmarthanos l. c.

Mors rapuit *Petrum*, *petram* ſubiit putre corpus,
Sed *Petram* Chriſtum, Spiritus ipſe petit.

Scripta quam plurima reliquit, quæ tamen in unum corpus nondum redacta, neque omnia typis hactenus vulgata, fuere. Potiſſima, eaque excuſa, enarrant, Bellarminus, Labbeus, Valerius Andreæ, & Henr. Wharton. *append. Caveana*, p. 48. Huc faciunt comprimis Theologici Tractatus XVII. quos Leander a S. Martino collegit, & Duaci, 1634. 8. edidit. Sunt autem, *Speculum Conſiderationis* XII. capitibus abſolutum. *Compendium Contemplationis* Tract. III. *De IV. gradibus ſcalæ Spiritualis*: *Epitome quadruplicis exercitii ſpiritualis*: *De Oratione Dominica*, Tractatus II. *Expoſitio Salutationis Angelicæ*: *Verbum abbreviatum ſuper Librum Pſalmorum*: *Meditationes in Pſalmum XXX. In VII. Pſalmos Pœnitentiales. Meditationes in Cantica Zachariæ, Deiparæ & Simeonis*: *Expoſitio in Cantica Canticorum*, & cetera. Alia Argentorati prodiit collectio, anno 1490. f. Comprehendit illa *Quæſtiones in IV. Libros ſententiarum*: *Recommendationem Scripturæ S. Principium in Curſum Bibliorum*: *Quæſtionem Veſperiarum, utrum Petri Eccleſia lege reguletur*? *Quæſtio de Reſumpta, Utrum Petri Eccleſia Rege gubernetur, lege reguletur, fide confirmetur, & jure dominetur.* Scorſim prodierunt *Commentarii breves in Libros IV. Sententiarum*, 1500. 4.

Tracta-

Tractatus de Anima, Paris. 1494. 8. 1505. *Sacramentale*, Lovanii, 1487.
Vita S. Petri de Morono, ſive *Cæleſtini V. P. R.* Paris. 1539. 4. & apud Su-
rium d. XIX. Maj. *De Emendatione Eccleſiæ* Liber, extat *in Faſciculo
Rerum expetend. Colon.* 1535. p. 203. & apud Wolfium, *Lect. Memorab.*
T. I. p. 756. *De Eccleſia & Cardinalium autoritate* Liber, habetur inter
Gerſonis Opera, Paris. 1606. T. I. p. 895. Plura Petri de Alliaco Opuſ-
cula exhibet Henr. Wharton. Cœterum, ut ille in libro ſuo, *de Con-
cordia Hiſtoriæ & Aſtrologiæ* divinatricis etiam, Diluvium Noæ, Nata-
lem Domini & miracula ejusdem, omniaque prodigia, ex Aſtrologia
præſciri ac prædici potuiſſe, arbitratus eſt; ita iu eodem tractatu
annum 1789. obtrudit, in quo Mundi finis futurus ſit. Vide Jac.
Thomaſium, *de Stoica Mundi exuſtione*, p. 19. Theſ 18. Prodierunt
quoque Petri de Alliaco Opuſcula nonnulla, *in Faſciculo Rerum expe-
tendarum*, quem cum appendice emiſit Edwardus Brown, Londini,
1690. fol. nimirum, *Recommendatio Scripturæ Sacræ*, & *principium in
curſum bibliæ, præſertim in Evangelium Marci, item, Quæſtio in veſperiis: V-
trum Petri Eccleſia lege reguletur? & quæſtio de Reſumta: Vtrum Petri Eccleſia
fide confirmetur?*

PETRUS ALPHONSUS.

Gente & Religione Judæus, *Moſes* antea dictus, eruditus,
multarumque linguarum gnarus, ſub extremam Alphonſi VI. Regis
Hiſp. ætatem, quæ in Sec. XII. principium incidit, ſuperſtitione patria
abjurata, Chriſtiana Sacra ſuſcepit. Eum Rex de S. fonte levans, a-
gnomine ſuo inſignivit, unde *Petrus Alphonſus* nuncupatus eſt. Ara-
gonii Scriptores converſi hujus Judæi laudem ad Alphonſum primum
eo nomine Aragonium Regem, ablegant, & Oſiæ, anno 1106. Chriſtia-
nis S. ſuſceptore Rege dicto Aragonio, initiatum tradunt. Vide Joh.
Marianam, *Hiſpan. Rerum* Lib. X. c. 7. f. 419. qui tamen in neutram par-
tem pronunciare voluit. Petrus iſte noſter Chriſtianus factus, Ju-
dæorum & Maurorum Sectas ſcriptis exagitavit. hinc ex utraque gen-
te ejus opera ad Veritatem perducti, ſicut idem Mariana tradit. E-
jus *Dialogum contra Judæos*, Coloniæ, 1536. apud Gymnicum excuſum
Michael Neander *in Erotem. S. Linguæ* p. 539. itemque in *Bibliothecis ſuis*,
Simlerus atque Friſius referunt. Eundem in XII. titulos diſtributum
vid. T. XII. *Bibl. Patr. Colon.* P. I. f. 358. & *editionis recentiſſimæ*, T. XXI. p.
172. Conf. quæ ex iſto Dialogo, poſt Centuriatores, retulit Schopfius
Acad.

Digitized by Google

Acad J. C. f. 167. ſeq. atque adde, quæ de Alphonſo habent Schottus *Bibl. Hiſp.* T. II. f. 239. Trithemius f. 69. b. Hendreich *Pandect. Brandeb.* Du Pin, T. IX. p. 180. & alii.

PETRVS DE ALVERNIA.

Gallus, multa eruditione conſpicuus, S. Thomæ diſcipulus anno 1280. claruit. Hic autor *appendicis ad Summam S. Thomæ*, cum *Summa S. Thomæ* toties impreſſæ. *Commentariorum in aliquot Libros Phyſicorum Ariſtot.* Venet. 1507. excuſorum, *Appendicis ad Commentaria S. Thomæ* ad Libros Ariſtotelis, *de Cœlo*, Venet. 1495. Alia plura manuſcripta in Angliæ Bibl. adſervata, eaque Philoſophica, memorat Caſim. Oudin, *Suppl. de Script. Eccleſ.* p. 555. ſeq. Poſſevinus *Appar.* S. Ambroſius de Altamura *in Bibl. Dominicana* & alii.

PETRVS DE ANCHARANO.

Patria Bononienſis, profeſſione JCtus, Baldi auditor circa annum 1410, jam tum floruit. Obiit Bononiæ, ubi humatus & *Canonis ſpeculum, Civiliſque anchora Juris*, in ſequenti Epitaphio celebratus:

Canonis hic ſpeculum, Civilis & anchora Juris
Hic jacet æternas mens tenet alta domos.
Quis ſuperavit eum virtute micante? quis iſto
Conſiliis hominum clarior ante fuit?

Scripſit *Comment. in Decretales & Clementinas*, Lugd. 1549. 1553. f. Bonon. 1581, f. *Conſilia*, Venet. 1568. 1585. 1589. 1599. *Selectas Quæſtiones JCtorum* Francof. 1581. T. III. edit. De eo Cl. Wharton. *app. Cav.* p. 61. Boiſſard, *Icon. Illuſtr.* P. I. f. 106. Labb. p. 183. juxta cum aliis, diſſeruerunt.

PETRVS.

Antiochenus Patriarcha, anno 1040. clarus, Scripſit *Epiſtolam Reſponſoriam ad Dominicum Gradenſem*, quam vide apud Cotelerium *Monum. Eccleſ. Gr.* Tom. II. p. 112. *Epiſtolæ II.* ad Michaelem Cerularium, ibid. p. 145. quarum unam jam antea produxerat, fere integram, Leo Allatius, *de Conſenſu Eccleſ. Orient. & Occident.* l. 3. c. 11. §. 4. Conf. Cl. Cave P. I. p. 421.

PETRVS APOLLONIVS COLLATIVS vide APOLLONIVS.

PETRVS DE AQVILA.

Cognomento *Scotellus*, Baccalaureus Pariſinus, Ordinis minorum, de cujus ætate nil certi definire licet, quam quod dicatur anno 1480. edidiſſe *Epitomen in IV. Libros Sententiarum*, Spiræ impreſſam. Vid. Simler. l. c. f. 552. Willot. *Athen. Franc.* p. 298.

PETRVS AVREOLVS.

Verberiæ, Piccardiæ oppido, ad Iſaram ſive Oeſiam, fluvium, natus, unde & *Verberius* audit. Hic, cum diu in Pariſienſi ſchola S. litteras publice docuiſſet, *Doctoris facundi* trito mactatus nomine, ex ordine Franciſcano ad regimen Archi-Epiſcopàtus Aquenſis evectus, anno 1321. juxta Sanmarthanos T. I. *Gall. Chriſt.* f. 17. qui ſimul notant, Minoritas, quos inter Willotus quoque eſt l. c. p. 294. ſine fundamento Cardinalem eum factum aſſerentes, erroremque Ciacconii detegunt, qui Arnaldum Auxium, Pictavienſem Præſulem, pro ipſo Aureolo exhibuerit, atque infulis Aquenſibus decoratum obſervarit. Scripſit autem *Breviarium Bibliorum ſive Epitomen Univerſæ Sacræ Scripturæ juxta literalem ſenſum* edit. Venet. 1507 1571. Pariſiis porrò 1565. 1585. cura Stephani Novelletii Thallorini, Theologi Pariſienſis, qui repurgavit & tabulis analyticis illuſtravit. Argentinæ item 1514. Extant quoque *Aureoli Comment. in IV. Libros Sentent.* a Joh. Capreolo paſſim exagitati, editi Romæ 1595. f. & antea 1505. *Quodlibeta varia*, Rom. 1605. Quibus adde *Tract. de immaculata B. Virginis conceptione*, Tholoſæ excuſum, non quidem anno 1314, uti legere eſt apud Hippolytum Maraccium *in Biblioth. Mariana*, ſed forte ab autore tum ſcriptum, aut anno 1514. impreſſum, ſicuti quidem Maraccii aut Sphalma, aut errorem æquiter corrigit, rigidiſſimus aliàs in alios, noſtrates maxime, Labbeus. Vid. p. 184. *Roſæ diſtinctiones: Sermones de Tempore & Tract. de paupertate* manuſcripta in conventu Sagienſi Normannico adſervari ſcribit Luc. Waddingus, *de Script. Ord. Min.* p. 276. & qui ipſum ſequitur. Cl. Wharton, *app. Cav.* p. 16.

PE-

Digitized by Google

PETRUS DE BERGOMO.

Ordinis Prædic. S. Scripturæ Profeſſor, cujus *Tabula ſuper omnia Opera Thomæ Aquin.* extant, Baſileæ, per Bernhardum Richel impreſſæ, 1478. fol.

PETRUS BLÆSENSIS.

A natali Galliæ ad Ligerim oppido cognominatus, ex Canonico Bituricenſis Eccleſiæ, Bathonienſis in Anglia Archidiaconus & poſtea etiam Londinenſis Archidiaconus & Cantuarienſis Archi-Epiſcopi Cancellarius, ipſiusque Regis Procancellarius anno 1160. clarus, circa annum 1200. obiiſſe videtur. Primus omnium fuiſſe apparet Calixto, Tract. *de Transſubſtant.* theſ. 13. qui *Transſubſtantiationis* vocabulum in re Euchariſtica uſurpaverit. Scripta ejus poſt Labbeum p. 186. Cave recenſet, quos proinde evolvas. Prodierunt autem Pariſiis 1519. & cura Joh. Buſæi Moguntiæ, 1600 4. ibid. cum appendice 1605. 8. Paris. 1667. f. & exinde *Bibl. Patr.* T. XXIV. p. 911. 1077. inſerta. *Continuatio vero Hiſtoriæ Ingulphi Croylandenſis* ad an. 1118. cum *Ingulphi Hiſtoria*, primum prodiit, in *Collectione Rerum Anglicarum*, Oxon. 1684. f. p. 108. Lib. II. *de Præſtigiis Fortunæ* manuſcriptos ſe vidiſſe teſtatur Caſim. Oudin. p. 472. *Dialogus* vero *ad Henricum Regem, Opus Novellum de aſſertione fidei*, Lib. *de rebus geſtis Henr. II. Angl. Regis*, ipſi Petro Epiſt. XIV. memorata, procul dubio interierunt.

PETRUS CANDIDUS DECEMBER.

Viglebanus Mediolanenſis, anno 1450. clarus, Litteras græcas atque Latinas Mediolani docuit, poſt vero Nicolai P. V. Magiſter brevium factus eſt. Scripſit *Vitam Philippi Mariæ, Vice Comitis* Mediolani Ducis III. *Vitam Franc. Sfortiæ*, Mediol. Ducis IV, quæ poſterior lucem alicubi vidit. *De genitura hominis* Liber Romæ prodiit. Opus ejus *de Origine fidei & Dialogus de Ignorantia Vitæ* Manuſcript. extant in Bibl. Lugduno-Batava. *Epiſtolas* quoque & alia, Cl. Caveo P. II. p. 309. memorata, cum huc non ſpectent, pro lubitu evolvas.

PETRUS CASSIODORUS.

Anglus Eques, anno 1250. clarus. Vir magna conſpicuus eruditionis laude, jugi Papalis pertæſus, ſcripſit ad Angl. Eccleſiam, *E-*

piſtolam de excutienda Tyrannide R. P. in Anglia, quam exhibet Flacius in *Catalogo Teſtium Veritatis* p. 3[illegible]5. & Goldaſtus, *Monarch.* T. I. p. 11. Loquitur de eo Cave *in Hiſt. Litt.* P. I. p. 500. & P. II. p. 271.

PETRUS CELLENSIS.

Patria Gallus, prius monaſterii S. Petri Cellæ prope Trecas, poſt S. Remigii Remenſis abbas, Carnotenſis Epiſcopus, Joh. Sarisberienſi anno 1182. ſuccedens, vir ſuo ſeculo pius atque doctus, ut fidem faciunt Scripta, quæ Pariſiis cura anonymi 1671. junctim prodierunt. Prodierant autem jam ante Lib. *de Panibus*. Lib. II. *Myſticæ expoſitionis Tabernaculi Moſaici: de Conſcientia* Liber. Pariſ. 1600. 8. *Epiſtolarum* Lib. IX. ſtudio Sirmondi, Pariſ. 1613. 8. Lib. *de Diſciplina Clauſtrali: Sermones de Tempore &c.* quære in noviſſima edit. Pariſienſi 1671. Conf. Cl. Cave, Oudin, Miræus, Sammarthani T. II. f. 491. T. IV. 236. Labb. p. 189. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. IX. pasſim, & alii.

PETRUS CHRYSOLANUS.

Eccleſiæ Mediolanenſis Archi-Epiſcopus anno 1110. clarus, qui tamen Sedem Archi-Epiſcopalem Jordani relinquere, ex ſententia Concilii Lateranenſis, fuit coactus. Scripſit *Orationem ad Alexium Comnenum de Proceſſione S. S.* quam lat. exhibet Baronius ad an. 1116. gr. lat. vero L. Allatius *Orthod. Græc.* T. I. p. 379. Conf. de eo Cl. Cave P. I. l. c. p. 446. Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. IX. pasſim.

PETRUS CHRYSOLOGUS.

Italus in Foro-Cornelii, quod recentiores Imolam vocant, natus, vir eruditus & Sanctus, ex aurea ingenii atque eloquentiæ ubertate *Chryſologi* nomen conſecutus, Ravennatium Epiſcopus factus; anno circiter 433. anno vero 449. aut 450. ad meliorem vitam evocatus, ſicut ex Leonis Papæ ad Leonem, Petri Chryſologi ſucceſſorem, anno 451. ſcripta epiſtola 37. certo conſtat. Vnde patet, quam multum aberrent, qui usque ad annum 502. ſupervixiſſe, Concilioque Romano ſub Symmacho eum interfuiſſe ajunt, vid. Labb. p. 191. & *Bibl. Colon. Indic. Chronolog.* Scripſit *Homilias in Textus Dominicales & feſtivales*, non tantum 122. uti Bellarminus & Sixt. Senenſis, referunt, ſed 176. editas Colon. 1541. 1618. 1627. 1678. 4. Paris. 1614. 1623. Lugduni 1633. Bonon. 1643. 4. & in *Bibl. Patr.* T. VII. *Epiſtolam ejus ad Eutychum Archimandri-*

dritam gr. lat. cum notis Gerardi Voſſii, vide ad calcem *Operum Gregorii Thaumaturgi*. Mogunt. 1603. p. 205. & *Concil.* T. IV. p. 35. Elogia Chryſologi dabit Daumius, præfatione *Homil arum SS. Patrum de Nativitate J. C.* cum nonnullis illius Sermonibus Natalitiis. Conf poſt alios Eliam Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 176.

PETRUS CLUNIACENSIS vid. MAURITIUS.

PETRUS COMESTOR.

Sive *Manducator* dictus, quod S. Biblia ita memoriter proferret, quaſi ea in memoriæ ventrem eſu comediſſet. Erat Petrus Eccleſiæ Patriæ Trecenſis Canonicus, atque Decanus, nec non Eccleſiæ D. Mariæ Pariſienſis Cancellarius, ac tandem tranquillitatis deſiderio, prout Sanmarthani T. III. f. 1088. judicant, S. Vict. Pariſ. Canonicus Regularis anno 1173. Vita functus anno 1198. Silveſt. Marulus Opere cui titulus: *Mare Occano della hiſtoria S. di tutte le Religioni Lib. I. f.* 18. hoc ejus Epitaphium refert:

Petrus eram, quem Petra tegit, dictusque Comeſtor,
Nunc comedor. Vivus docui nec ceſſo docere
Mortuus; ut dicat, qui me videt incineratum,
Quod ſumus iſte fuit, erimus quandoque quod hic eſt.

Hiſtoriæ Scholaſticæ Magiſter, vulgò audit, quam in XVI. Libros diſpertitam, Wilhelmo, Senonenſi, dein Remenſi Archi-Epiſcopo, tandemque Cardinali inſcripſit. Opere iſto utriusque Teſtamenti hiſtorias, admiſtis etiam profanis & inſertis aliis, convaſavit. Excuſum illud primo Reutlingæ, 1473. poſt Argentinæ, 1483 Baſil. 1486. f. Lugd. 1543. 8. & alibi, *Varios Sermones*, qui inter Petri Blæſenſis Opuſcula habentur, Comeſtori vindicat Petrus de Guſſanvilla, in recentiſſima Petri Blæſenſis editione, quæ Pariſ. 1667. fol. prodiit. *Alii Petri Comeſtoris ſermones*, manuſcripti, hinc inde deprehenduntur, de quibus Cl. Cave P. I. p. 475. & Caſim. Oudin. p. 462. qui illorum 114. in Bibl. Longipontenſi Ordinis Ciſterienſis reperiit, fidem nobis faciunt. Conf. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 188.

PETRUS DAMIANI vid. PETRUS DE HONESTIS.

Digitized by Google

PETRVS.

Diaconus Aſiaticus, unus ex iis, qui e græcia Romam in cauſa fidei ſub Anaſtaſio Dioſcoro, Imperatore, ejusque ſucceſſore, Juſtino, Seniore, venerunt, ſicut docet Labbeus, p. 206. & Cave P. I. p. 371. Vixit circa annum 520. & ad Fulgentium Ruſpenſem, aliosque Africæ Epiſcopos, exaravit Librum *de Incarnatione & Gratia Domini noſtri J. C. ſive de Gratia & Libero Arbitrio.* Habetur ille inter *Fulgentii Opera* & *Orthodoxogr.* p. 1241. & *Bibl. Patr.* T. IX.

PETRVS.

Diaconus Conſtantinopolitanus & Cartophylax anno 1092. floruit. Scripſit *Reſponſa brevia ad Interrogata de diverſis caſibus*, quæ extant gr. lat. *in Jure Gr. Rom.* L. VI. p. 395. De eo Cave *Hiſt. Litt.* P. I. pag. 438.

PETRVS.

Romanus, Ægidii filius, anno 1110. natus, Monachus Caſinenſis, poſt Eccleſiæ Oſtienſis Diaconus & Coenobii Caſinenſis Bibliothecarius, anno 1137. claruit. Tandem a Lothario, Imperii Romani Capellanus, & Logotheta factus eſt. Multos admodum ingenii foetus perfecit, ſed collapſos ac diſperſos quam plurimos. Ejus de *Viris illuſtribus Caſinenſibus opuſculum*, cum notis Joh. Bapt. Mari, Romæ 1655. & Pariſ. 1666. 8. prodiit. Extat quoque *in Bibl. Patr.* T. XXI. p. 347. Inibi vide Petri Diaconi vitam, Laudes & Scripta p. 70. ſeqq. quorum aliquando edendorum ſpem fecit Jo. Bapt. Marus, pag. 75. Ejusdem *Monaſterii Caſinenſis Chronica*, autore Leone Cardinale, Oſtienſi Epiſcopo, conſcripta, à Petro verò Diacono continuata, edidit, notisque illuſtravit, atque Clementi IX. dedicavit Angelus de Nuce, Neapolitanus, Abbas Caſinenſis CXXXVI Pariſ. 1668. & alibi excuſa. Liber *de notis Literarum Romanarum ad Conradum Imperatorem*, prodiit primum, Venetiis, 1525. & deinde *antiquæ Grammaticæ Scriptoribus*, Hanoviæ editis, inſeruit Elias Putſchius. Conf. Cl. Fabricius, *Bibl. Lat.* p. 775. & 786.

PETRVS DORLANDVS vide DORLANDVS.

PETRVS DRESDENSIS.

Qui Miſnenſem, Chemnicenſem & Zwiccav. Scholas, rexit, Huſſi & Hieronymi doctrinam ſecutus, Pragâ diſceſſit anno 1409, autor *hymnorum Eccleſiaſticorum, ante introitum Templi, diebus quibusdam feſtis decantandorum*, it. *de Natali Chriſti Canticorum*, quibus Latinis germanica mixta ſunt. Vid. Thomaſii *Diſſertationem de Petro Dresdenſi* & maxime de ejus *Hymnis* §. 103. *Puer natus in Bethlehem: In dulci Jubilo &c.* & aliis, qui tamen poſterior rectius antiquiori tribuitur autori. Vide Cariſſimi fratris, Jo. Chriſtophori Olearii, *Theſaur. Hymnol.* P. I. p. 38.

PETRVS de DVSBVRG.

A Patria dictus, Ordinis Teutonici frater & Sacerdos, anno 1326. claruit, non vero anno 1425, quod in Oudino obſervat Cl. Wharton *app. Cav.* p. 17. Scripſit *Chronicon Pruſſiæ* ſive *Hiſtoriam Ordinis Teutonici*, quod e tenebris protraxit Chriſtoph. Hartknochius. Francof. & Lipſiæ. 679. 4. Conf. de hoc autore Hartknochii *præfatio* & *Diſſertatio I. de variis rebus Pruſſicis* p. 5.

PETRVS GALATINVS vide GALATINVS.

PETRVS.

Gente Gallus, Malleacenſis Monachus, circa annum 1070. claruit. Ejus Libros II. *de antiquitate & commutatione in melius Malleacenſis Inſulæ & Translatione corporis S. Rigomeri* ad Goderammum, Abbatem ſuum, ſcriptos, extulit Labbeus, *Bibl. Nov.* T. II. p. 212. Conf. Cave P. II. p. 202.

PETRVS de HERENTHAL.

Natione Belga, ab oppido cognomine ſic dictus, Canonicus ac Prior Cœnobii Floreffienſis, Ord. Præmonſtratenſis, anno 1390. clarus, juxta Simlerum, *Bibl.* p. 558. anno 1436. obiit. Scripſit *Expoſitionem Pſalmorum*, quæ Colon. 1487. f. Reutlingæ, 1498. Rothomagi 1504. 4. Colon. 1514. prodiit. *Commentarium in IV. Evangel.* & *Chronicon ab O. C. ad annum 1385.* manuſcripta adducit, qui eadem in Bibl. Floreffienſi vidit, Caſim. Oudin, *Suppl. de Script.* p. 657. Plura ejus Manuſcripta exhi-

exhibent Cave P. II. *Hiſt. Litt.* p. 288. & Franc. Swcertius *Athen. Belg.* pag. 611.

PETRVS IEREMIAE.

Panormitanus Siculus, Ord. Prædicatorum Conventus Bononienſis, anno 1430. clarus, anno 1452. Bononiæ obiit. Scripſit *Sermones de Tempore & de Sanctis. Expoſitionem Orationis Dominicæ: X. Præceptorum: Tract. de Paſſione Domini: Tract. de Fide:* quæ ſingula Hagenoæ, 1514. prodierunt. Plura vero in Manuſcriptis deliteſcentia memorat, qui de ipſo Petro noſtro prolixè ſatis diſſeruit, Altamura *Bibl. Prædicat.* p. 173.

PETRVS KYERSLACH.

Cujus *Paſſionem Chriſti ex IV. Evangeliſtis* & ejusdem *de Planctu Mariæ* Tractatum, 1487. 4. impreſſum, vidimus in Bibliotheca Hallenſi Mariana.

PETRVS LAODICENSIS.

Ejus & Germani, Patriarchæ Conſtantinopolitani, *expoſitiones in Orationem Dominicam*, extant T. VII. *Bibl. Patr. Colon.* f. 254. Floruit juxta Coccium Sec. VII. Conf. Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. VI. p. 28.

PETRVS LOMBARDVS.

Lombardus a patria appellatus, Novariæ, in Longobardia Transpadana oppido oriundus, cognomento *Magiſter ſententiarum & Theologorum Scholaſticorum*, ex Canonico Carnotenſi, Pariſienſis, non Archi Epiſcopus, ut Blondellus minus circumſpecte ſcripſerat, arguente Labbeo, p. 207. ſed Epiſcopus ab anno 1159. ad 1164. quo diem ultimum obiit. Ita Sanmarthani T. I. *Gall. Chriſt.* f. 435. Epitaphium ipſi poſitum transſcripſit Cl. Cave P. I. p. 464. idque ſequens eſt:

Hic jacet Magiſter Petrus Lombardus Pariſienſis Epiſcopus, qui compoſuit Librum Sententiarum, Gloſſas Pſalmorum & Epiſtolarum, cujus obitus eſt dies decimus tertius Cal. Aug.

Sunt, qui Lombardi fratres Petrum Comeſtorem, & Gratianum dicant, eosque tergeminos ſpurios aut adulterinos ex moniali ſeu Nonna

na natos. Vid. Tiraquellus *de Nobilit.* c. XV. n. 32. f. 109. quam quidem relationem fabuloſam arbitrantur Sanmarthani, aliique, & falſitatis ex eo convincere nituntur, quod diverſis illi temporibus claruerint, quodque diverſis fuerint prognati locis, ſiquidem Lombardus, patria Novarienſis, Comeſtor, Trecenſis, Gratianus verò, Hetruscus, extiterit. Vide tamen quæ moveat Zieglerus, *prælim. Jur. Canon.* p. 29. Maximè claruit, *Libris IV. Sententiarum* paſſim editis, & quidem Norib. 1474. Venet. 1480. fol. Baſil. 1492. 1498. fol. Norib. 1478. 1499. 1518. 8. Baſil. 1513. Paris. 1564. 8. Lovan. 1556. 1576. 4. Paris. 1574. 1577. 8. Lugduni 1581. Colon. 1609. Quam inepte horum quatuor Librorum numerum e S. Scriptura exquirant Thomas, Bonaventura, Richardus Mediavillanus, &c. vid. Dorſchæus, *in Antikirch.* ſ. 59. ſeqq. Cæterum, nos eam non dirimemus litem, an Lombardus ex Bandino, ſive Bandinus ex Lombardo ſua hauſerit, ſed alios potius hujus cupidos rei ad Cl. Jac. Thomas. *De Plagio Litterario.* Sect. 493. ſeqq. remittimus. Scripſit etiam Lombardus *Gloſſas ſive Comment. in Pſalmos*, Paris. 1541. f. & in *Pauli Epiſtolas Collectanea è Sanctis Patribus*, contexta, excuſa, ibidem, 1535. Omnia ejus Opera prodierunt Norибergæ, 1478. Baſil. 1486. Inſanæ illum de Trinitate Doctrinæ accuſavit Joachimus, Abbas Florenſis, in peculiari libello. Chriſtum certe perfectum eſſe hominem, negaſſe, videtur. De eo poſt alios, Du Pin l. c. p. 206. ſeqq.

PETRVS de LVXENBVRG.

Sive *de Lutzelburg*, clariſſima ſtirpe ortus, natus ann. 1369. ex Archidiacono Drocenſi, Metenſis ann. 1383. adeoque vix XV. ætatis ſuæ anno, Epiſcopus, factus purpuræ etiam honore a Clemente VII. Pſeudo Papa, ornatus & Diaconus Cardinalis S. Georgii in velabro conſtitutus, Thaumaturgus, ſi vera ſunt, quæ paſſim de eo narrantur, qui tamen ann. 1387. ætatis vero XIIX. brevi conſummatus, obiit. Vid. Sanmarth. T. III. *Gall. Chriſt.* f. 722. & Chifflet. *Veſont.* P. II. f. 190. *Orationem* ſive *Litaniam ad Deum & Sanctos*, 65. ſtrophis conſtantem lat. & Rythmice ſcripſit, quam vide apud Franc. Du Chesne *Hiſtoire de Tous les Cardinaux François*, Pariſiis fol. publicata. Idem Petrus, ann. 1500. in numerum Sanctorum a Papa relatus traditur. Vid. l. c. & Ughellum *ad Ciacconium*.

PETRVS MARTYR ANGLERIVS.

Italus Mediolanenſis, Protonotarius Apoſtolicus, ann. 1501. claruit. Ob varia demum & præclara merita a Ferdinando, Hiſpaniarum Rege, Prior Archi-Epiſcopatus Granatenſis conſtitutus. Expiravit poſt annum 1525. Scripſit *de Navigatione Oceani*, Pariſiis 1587. 8. *De Legatione ſua Babylonica* Lib. III. Baſil. 1533. Colon. 1574. 8. *Epiſtol.* Lib. XXXIIX. Compluti 1530. Amſtelod. 1670. f. impreſſos. Bene de eo judicat Gomecius, *de rebus Geſt. Fr. Ximenii Lib. I.* quod *Styli ruditatem rerum a Petro traditarum fides egregiè compenſet.* Evolv. Cl. Wharton *append. Cav.* p. 131.

PETRVS.

Natione Gallus, Vallis Sarnenſis in Diœceſi Pariſienſi Ord. Ciſterc. Monachus, ann. 1212. claruit. Scripſit juſſu Innocentii III. P. R. *Hiſtoriam Albingenſium & S. belli* in eos a Simone a Monte forti, anno 1209. ſuſcepti, quæ prodiit cura Nicolai Camuzacii, Trecis, 1615. & in *Bibl. Ord. Ciſterc.* a Bertr. Tiſſierio, 1669. edita T. VII. p. 1. Gallice illam reddidit Arnoldus Sorbinus, atque Paris. 1569. vulgavit. Conf. Cave P. II. p. 247. Carolus Viſchius, *Bibl. Ord. Ciſterc. Script. pag. 276.* Oudin *Supplem. de Script. Eccleſ.* p. 484. Aub. Miræus in *Auct. ſuo de Script. Eccleſ.* cap. 403. atque alii.

PETRVS MONGVS.

Ex Eccleſiæ Alexandrinæ Diacono, ejuſdem Eccleſiæ Epiſcopus quidem factus, ſed ob Eutychianiſmum a ſede remotus & in Synodo Conſtantinop. ann. 489. damnatus, ann. 490. obiit. Extat ejus *ad Acacium Conſtantinop. Epiſtola* apud Evagrium, L. III. c. 17. De eo Cave, *Hiſt. Litt.* P. I. p. 260.

PETRVS de MOLLENBECKE.

Ordinis minorum & Conventus Colonienſis Lector, Autor *Tabulæ utiliſſimæ, in Libros V. & N. T. Comment. Nicolai de Lyra, directivæ,* editæ ann. 1480. Coloniæ, in fol.

PE-

PETRVS DE NATALIBVS.

Venetus, ex Parocho Sanctorum Apoſtolorum Epiſcopus Esquilinus, circa annum 1470. quasdam *Script. S. Hiſtorias* edidit, in quibus brevitatis ſtudioſior ac omnino diligentior eſt, quam Jacobus de Voragine, judice poſt Wicelium, in *præfatione Hagiologii*, Voſſio, Lib. III. *Hiſt. Lat.* c. 8. Attamen cum judicio & hic Scriptor in aliquibus legendus eſt, uti Vaſæus cenſet in *Chronico Hiſp.* c. 5. Extat autem Argent. 1502. & Lugduni. 1542. impreſſus. Add. Criſin Cl. Eſpencæi. Doctoris Paris. in 2. Tim. IV. n. 21. ajentis: Facilius Augiæ ſtabulum, quam talibus fabellis multorum tum libros, tum conciones repurges, præſertim, quem *Petrus de Natalibus*, Venetus, *Catalogum Sanctorum* inſcripſit. Compoſuit quoque *Catalogum Venetorum Senatorum & geſtorum eorum*, qui Vincentiæ 1493. prodiit. De eo poſt jam cit. Autores, Aub. Miræus, Oudin, H. Wharton. *locis citatis*.

PETRVS.

Metropolita Nicomedienſis, ann. 680, claruit. Ob hæreſin Monotheletarum accuſatus, crimen illud peculiari *Confeſſionis Libello* diluit. Extat ille gr. lat. *Concil.* T. VI. p. 842.

PETRVS NIGER.

Germanus, Ordinis Prædicat. Monachus, ann. 1475. clarus, linguæ hebraicæ addiſcendæ causâ in Hiſpaniam ſe contulit. Scripſit *de Conditionibus veri Meſſiæ & de Judæorum perfidia*, Eslingæ, 1475. f. edit. *Clypeum Thomiſtarum*, Venetiis, 1481. impreſſum. De eo Cl. Cave P. II. I. c. p. 315.

PETRVS PALVDANVS.

Sive de Palude, Burgundus, Toparchæ in Breſſia filius, unde & quibusdam Lugdunenſis dicitur, quia Breſſia & ad Lugdunenſem diœceſin, & ad Burgundiam pertinet, docente Labbeo, p. 210. Ex Ordine Prædicatorum & Juris Pontificii Doctore, Hieroſolymitanus Patriarcha, florens, non quidem ann. 1262. ut Albertus Venetus aſſerit, nec 1256. ut Eiſengrenius, neque 1300. ut alii, de quibus Labbeus l. c. ſed juxta Sixtum Senenſem, Bellarminum, & Whartonum, ann.

1330. Obiit ann. 1342. Scripſit *in Libros III. & IV. Sententiarum*, quorum in *tertium* Paris. 1517. f. in *quartum* ibidem 1514. f. ſeorſim prodierunt. Conjunctim autem excuſi ſunt, Paris. 1530. T. II. f. *Sermones de Tempore per totum annum*, Antwerp. 1571. Venet. 1584. 8. Colon 1608. 8. *Tract. de Cauſa immediata Eccleſiaſticæ poteſtatis*, Paris. 1506. *Quod fratres Prædicatores poſſint habere poſſeſſiones & reditus*, Tract. alicubi impreſſum in 8. allegat H. Wharton, l. c. p. 19. *Comment. in Script. S. univerſam: in I. & II. Sententiarum Libros:* Codex membranaceus Petri de Palude *Commentarium in III. Libros Sententiarū* exhibens, habetur in Bibliotheca noſtra Jenenſi. *Tract. de Paupertate Chriſti & Apoſtolorum, contra Michaelem de Caſena*, in Manuſcript. paſſim monſtrantur. Conf. Ambroſius de Altamura *Bibl. Præd.* p. 110. qui ſingula Paludani Opera Pariſiis, cura Mag. Fratris Joh. Primarii, Regentis Pariſienſis, impreſſa fuiſſe, prodit.

PETRVS PICTAVIENSIS.

Poeta & Monachus Cluniacenſis, qui an. 1160. claruit, ſcripſit *nobile Poëma ad laudem abbatis ſui, Petri Cluniacenſis*, quod cum Petri Clun. Operibus impreſſum eſt. De eo Caſimir. Oudin. *Suppl. de Script. Eccl. ſ.* p. 430.

PETRVS PICTAVIENSIS.

Pariſienſis Academiæ Cancellarius, Petri Lombardi diſcipulus, ex profeſſione Theologica ad Archi-Epiſcopatus Ebrodunenſis Infulam evectus, obiit, ann. 1205. Albericus in Chronico ſcripſiſſe illum refert librum Theol. Sententiarum, ad Guilielmum Senonienſium Antiſtitem, Poſtillas item & diſtinctiones, excogitaſſe quoque arbores hiſtoriarum in pellibus depingere & de virtutibus ac vitiis ſimiliter compendioſe agere. De eo Sanmarthani T. I. *Gallia Chriſtian.* f. 277. *Summa Sententiarum* impreſſa eſt, Pariſiis, cum *Summa Sententiarum Roberti Pulli*, ann. 1655. *Allegorias verò ſuper Biblia, & ſuper Tabernaculum Moſis*, manuſcript. memorat Oudin, l. c. p. 477.

PETRVS de PILICHDORF.

Natione forſan Germanus, S. Theol. Profeſſor, ann. 1444. clarus, prout conjicit H. Wharton, *in append. Cav.* p. 87. Scripſit *Librum con-*

tra

tra Sectam Waldenſem, qui cum Reinerii Sachoni, ejusdem argumenti opere, Ingolſtadii, 1613. à Gretſero excuſus eſt. Ibidem p. 279. reperitur pars *Tractatus contra pauperes de Lugduno*. Utrumque Opuſculum & *in Bibl. Patrum* T. XXV. eſt translatum.

PETRVS RANZANVS,

vide RANZANVS.

PETRVS RAVENNAS,

vide RAVENNAS.

PETRVS de RIGA.

Gente gallus, Eccleſiæ Rhemenſis Cantor atque Cononicus, circa annum 1170. claruit, vel juxta Ambroſium de Altamura, anno 1263. ſicut refert *Bibl. Domin. Cent.* I. ad ann. *1263.* Ejus eſt *Aurora*, ſive *Hepmenchus*, *duos libros Regum & IV. Evangelia* metrice reddens, quem editioni paratum penes ſe habuiſſe teſtatus Oudin. l. c. p. 472. Conf. Joh. Albert. Fabr. *Bibl. Lat.* p. 718. Du Pin l. c. T. IX. pag. 187. Manuſcript. extat in Bibl. noſtra Salana, & quidem in codice membranaceo.

PETRVS de ROSENHEIM.

Germanus, O. B. Monaſterii Mellicenſis in Auſtria Monachus, Poeta atque Scholaſticus inſignis, circa annum, 1417. juxta Trithemium clarens, ſcripſit *Roſeum memoriale divinorum*, quod Argentorati, 1544. apud Balthaſarem Bechz prodiit, & Lipſiæ 1505. *Summam Theologiæ* & *Rationarium Evangeliſtarum*, quæ in Lateranenſi Bibl. manuſcripta aſſervari, fidem facit Cl. Oudin. p. 691. De eo Sixtus Senenſis, & Poſſevinus *app. S.* T. II. p. 266.

Digitized by Google

PETRVS SCHOTTVS vide SCHOTTVS.

PETRVS.

Baſilii & Gregorii frater natu minimus, Presbyter ac Epiſcopus Sebaſtenus, comitatis, benignitatis ac beneficentiæ laude conſpicuus, ann. 370. floruit. *Vnica ejus ad Gregorium fratrem Epiſtola*, extat, Libris Nyſſeni adverſus Eunomium, præmiſſa. Conf. Cave P. I. p. 139. Hanc Epiſtolam arabicè ſcriptam, ſub *Demonſtrationis* nomine, extare manuſcriptam, teſtatur Abr. Ecchellenſis, *Not. ad Catal. Hebedjeſu* p. 51. qui aliqua ejus fragmenta ibidem produxit.

PETRVS SICVLVS.

Genere & doctrina ann. 870. clarus, de quo Baronius, Poſſevinus, Voſſius, Miræus, Oudinus & Cave loquuntur. Scripſit *Hiſtoriam de ortu, progreſſu & occaſu Manichæorum*, quam a Marco Velſero acceptam, primus græc. lat. extulit Matth. Raderus, Ingolſt. 1604. 4. Vide illam quoque *Bibl. Patrum* T. XVI. lat. inſertam. Partem ejus jam exhibuit Baronius. T. IX. *Annal.* p. 31. qui illum male *Lucam Siculum* vocavit. De eo Du Pin *Bibl. Nouv.* T. VII. p. 194.

PETRVS de TARENTASIA.
vide INNOCENTIVS V.

PETRVS.

Theologicæ Scholæ Pariſienſis Rector, poſt Cantor, & ob inſignem, quâ pollebat, Theologiæ peritiam, Tornacenſis, anno 1191. Epiſcopus electus, ann. 1197. obiit. Scripſit *Summam*, quæ *verbum abbreviatum*, eò, quod ab his verbis incipit, vocatur, impreſſam Montibus Hannoviæ, 1639. 4. *Summam, Abel: Magnam Summam de Sacramentis: Diſtinctiones Cantoris Pariſienſis: de Contrarietatibus Theologicis Opuſculum: Grammaticam Theologorum, Gloſſam in Libros Numerorum, Deuteronomii, Joſue, Judicum, Ruth, in Evangelia, in Novum Teſtamen-*

ſtamentum & alia, de quibus Sanmarthani T. III. *Gall. Chriſt.* & Caſimirus Oudin. Suppl. *de Script. Eccleſ.* p. 464.

PETRVS TVDEBODVS vide TVDEBODVS.

PETRVS de VINEIS.

Natione non quidem Teutonicus, ut Trithemius putavit, ſed Italus, & quidem Capuanus, ſicut docuit Simon Schardius, in vita, ejus Epiſtolis præfixa. Fridericus II. Imperator, eo Cancellario electo, in graviſſimis rebus ejus opera uſus, eique muneri dum præfuit, *VI. Libros Epiſtolarum*, ex Imperatoris ſui perſona, conſcripſit, multijuga rerum Sacrarum & profanarum ejus ævi hiſtoria refertos, & e tenebris primo erutos atque editos per Simonem Schardium, Baſil. 1566. 8. poſt recuſos, Ambergæ, 1609. 8. *Dictamina*, forſan ejus, manuſcript. allegat Cl. Cave P. I. p. 496. Contra eum Innocentius IV. qui aliis III. Librum ſcripſit *de Juriſdictione Imperii & autoritate P. R.* teſte Valentino Fœrſtero, *in hiſtoria Jur. Civil. Rom.* Cæterum ob proditionem in Cæſarem, quem veneno enecare intenderat, comprehenſus, & oculorum effoſſione multatus, in S. Miniati arce, vitæ miſerrimæ impatiens, mortemque ſibimet ipſi inferens, triſtiſſimum vitæ exitum, ann. 1249. ſortitus eſt. Vid. Pandulphum Collenutium *Lib. IV. Hiſt. Neapol.* f. 152. edit. Baſil. 1572. Andr. Presbyterum Ratisp. *in Chron.* f. 79. & adde Schardium l. c. ubi ſimul excurrit in enarrationem non paucorum optime meritorum virorum, qui vel minima occaſione gratia Magnatum lapſi, vitæ periculum ſubierint.

PHILASTRIVS.

Ex Presbytero Brixienſis in Italia Epiſcopus, ab anno 380. ad 387. quo obiit. Strenuus erat Catholicæ veritatis adverſus Arianos propugnator. S. Auguſtinus Mediolani eum ſe vidiſſe ait, *Libr. de Hæreſibus, præfatione.* Vitam Philaſtrii ſcripſit, Gaudentius, quam

vide

vide apud Surium d. XIIX. Julii. Ejus *Liber de Hæreſibus*, quas a principio mundi ad ſua usque tempora enumeravit, extat. T. IV. *Bibl. Patrum* Paris. edit. 2. f. 1. & in aliis editionibus. Seorſim Baſil. 1528, itidemque à Fuchtenio editus, Helmſtad. 1611. 4. cum inſigni præfatione, Indice, atque ab illo prætermiſſarum ſupplemento, incerti autoris. In hoc tamen libro Philaſtrius ſæpe inter hæreſes numerat, quæ hæreſes verè non ſunt, proinde cum prudentia legendus. Agunt de eò Bellarminus, Trithemius, Sixtus Senenſis, Voſſius, Miræus, Vghellus, Labbeus, Cave, Du Pin & alii.

PHILEAS

Ex Thmui, ampla in Ægypto ad Oſtium Mendeſium urbe, oriundus, circa annum 296. & antiquitate generis & doctrina floruit, Epiſcopus tandem urbis patriæ evaſit. Obiit Martyr ſub Maximino, anno 311. capite truncatus. Scripſit *Epiſtolam ad Thmuitas* de Martyriis, quæ per id tempus contigerant, cujus fragmentum inſigne exhibet Euſebius, L. VIII. c. 10. Ejus meminit Hieronymus, *de Scriptor.* c. 78. Cave P. I, *Hiſt. Litter.* p. 77. Elias Du Pin T. I. *Bibl. Nouv.* p. 201.

PHILIPPVS.

Prior Claræ vallenſis, poſt Abbas de Eleemoſyna Ordinis Ciſtercienſis, circa annum 1180. clarus, ſcripſit varias *Epiſtolas*, quas exhibet Tiſſier, T. III. *Bibliotheca Veterum Scriptorum Ordinis Ciſtercienſis*, p. 238. Conf. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 91.

PHILIPPVS CALLIMACHVS EXPERIENS.

Italus Florentinus, urbe Sangeminiano ortus, anno 1486. floruit Romæ ſub Pio II. Pontif. R. Poſt vero conjurationis ſuſpectus, Romaque fugatus, ſub Caſimiri Poloniæ Regis, cujus Liberis præerat, tutela vixit. Demum Secretarii officio functus, obiit Cracoviæ, 1496. Scripſit *Hiſtoriam de Rebus geſtis Attilæ, Hunnorum Regis*, Hagenoæ, 1513. ſeorſim excuſſam, & cum Bonfinio, *de rebus Hungaricis*, Francof. 1581. f. *De rebus geſtis Vladislai, Poloniæ Regis*, Auguſt. Vindelicorum, 1519. 4. & inter *Hungaricarum rerum Scriptores*, Francof. 1600. f. *De Clade Varnenſi*, a Lonicero in *Chronico Turcic.* T. II. Francof. 1578. f. *Conſilium de bello*

ſuſci-

ſuſcipiendo contra Turcas, Isleb. 1603. *Hiſtoria de iis, quæ a Venetis tentata ſunt ad movendos Perſas & Tartaros contra Turcas*, prodiit cum *Callimachi Vita* a Joh. M. Bruto exarata, inter *Perſicarum rerum Scriptores*, Franc. 1601. f. Unica *Epiſtola* ad Angelum Politianum, quæ inter *Politiani Epiſtolas* habetur. Conf. Cl. Cave P. II. p. 317.

PHILIPPVS DECIVS vide DECIVS.

PHILIPPVS EYSTETENSIS.

Nobilis Alſatus, à Rodſamshauſen, S. S. Literarum Doctor, Abbas Pariſienſis Ordinis Ciſtercienſis, ac poſtea *Euſteterſis* ſive Aichſtadianus XXXIX. Epiſcopus, quo honore a Clemente V. P. R. ornatus fuit, ann. 1305. cum ab Alberto Auſtriaco, Romam miſſus foret, teſte Bruſchio, *in Catalogo Epiſcop. Eyſtetens.* & Voſſio, Lib. II. *hiſt. lat.* c. 64. Obiit ann. 1322. *Vitam* ſcripſit *S. Walpurgis* Virginis, Abbatiſſæ Heidenheimenſis, e Wolffhardo, cœnobii Haſenrietani, à Carolo M. extructi, Monacho, ejusque vita Walpurgis IV. Libris conſcripta, excerptam, ſicut docet Voſſius l. c. Lib. III. c. 4. Iſtam vero exhibuit Caniſius T. IV. *Antiqu. Lect.* P. II. p. 560. & Bollandiani, T. V. *Commentarium* quoque *de Eccleſia Eyſtetenſis Divis Tutelaribus*, SS. Richardo, Willibaldo, Wunebaldo & Walpurga, compoſuit, quem Gretſerus cum *obſervationum ſuarum Libris II.* & *Catalogo Epiſcoporum Eyſtetenſium* vulgavit, Ingolſtadii, 1617. 4. de Philippo Caſimirus Oudin. l. c. p. 587. H. Wharton. *append. Cav.* p. 9. Cave *Hiſtor. Litter.* P. II. p. 272.

PHILIPPVS GALTERIVS.

Vel a monte Galerio, alias Calerio, apud Tholoſates Franciſcanus, circa annum 1344 teſte Willoto, *Athen. Franciſc.* f. 311. Varia ſcripſiſſe narratur, homiletica maximè & exegetica. E quibus tamen *Poſtilla* ſolummodo *in Evangelia Dominicalia*, prodiit, in epitomen redacta a Jonſelmo de Canova, Cuſtode Cumano, & excuſa typis Balthaſ. de Gabiano, Typographi Lugdunenſis, ann. 1510.

PHILIPPVS GREVIVS.

Sive *de Grevia*, Academiæ Pariſienſis Cancellarius, anno 1230. clarus,

clarus, ſcripſit *Sermones* 330. *in Pſalmos Davidis*, Pariſiis. 1523. 8 & Brixiæ, 1600. excuſos. *Commentaria in Evangelia & Job*, & alia MSS memorat Cl. Cave P. I. p. 496. & Caſim. Oudin. *Supplem. de Script. Eccleſ.* qui poſterior erudite de Philippo diſſeruit. Adde Henricum Gandavenſem, *de Script. Eccleſ.* c. 50. & Auctorem *Univerſitatis Pariſienſis*, Sec. XIII.

PHILIPPUS HARVENGIUS

vide HARVENGIUS.

PHILIPPUS De LEIDIS.

Lugduni Batavorum ex nobili ſtirpe oriundus. Doctor utriusque Juris Aurelianenſis, Pariſienſis Profeſſor, poſt Ultrajectenſis & Leidenſis Canonicus, Gregorio XI. P. R. percarus, ann. 1369. floruit. Obiit Trajecti, anno 1386. Scripſit *Tractatum de Republica cura & ſorte principantium*, quem Joh. Severinus, Lugd. Batav. 1516. f. edidit & *Lecturam in Librum III. Decretalium*. Omnia Philippi Opera a Joh. Franconio edita fuiſſe teſtatur Fr. Swertius, *Athen. Belg.* p. 644. Valerius Andr. *Bibl. Belg.* absque anni tamen atque loci mentione. Conf. H. Wharthon *append.* Cav p. 41.

PHILIPPUS De MONTE CARLERIO.

Sive *de Janua*, regione ſubalpina oriundus, Ordinis Minorum Monachus, in Conventu Toloſano primum docuit, poſt vero Lector Conventus S. Loci Paduæ. Floruit, anno 1340. Ejus ſunt *Conciones Dominicales totius anni*, a Janſelmo Canova in Epitomen redactæ & publicatæ, Lugduni 1510. *Quadrageſimale*. *Conciones de Euchariſtia & Sermones de SS.* ibidem *cum concionibus*, 1515. *Poſtilla ſuper Evangelia Dominicalia* MSS. extat in Bibliotheca Embrochiana Cantabr. ut fidem facit H. Wharton, *append. Cav.* p. 25. & alibi, teſte Oudino, *Supplem. de Script. Eccleſ.* p. 602. Conf. Anton. Poſſevinus *in appar. S.* Lucas Waddingus, *in Bibl. Script. Ordinis Minorum* p. 294. Labbeus & alii.

PHILIPPUS.

Presbyter, D. Hieronymi optimus auditor, anno 440. claruit. Ejus *Comment. in Jobum Lib. III.* opera Joh. Sichardi, Baſil. 1527. 4. apud Ada-

Adamum Petri excuſi habentur, & inter Opera Bedæ & Hieronymi. Sub *Beda* quidem nomine illos vulgatos videas. Philippo tamen poſt alios ex Codicis MSS. autoritate reſtituit Caſimirus Oudin. p. 78. *Familiares Philippi Epiſtolæ*, quarum meminit Gennadius, *de Script. or.* c. 62. interierunt. De eo agunt Sixtus Senenſis, *in Bibl. S.* p. 164. Trithemius *Script. Eccleſ.* f. 34 Cave *in Hiſt. Litter.* P. I. p. 246.

PHILIPPUS RIBOTUS vid. RIBOTUS.

PHILIPPUS.

Solitarius, a vita forſan monaſtica, appellatus, gente græcus, ann 1105 clarus. Ejus *Dioptra* ſive *Regula & amuſſis rei Chriſtianæ ad Callinicum Monachum* IV. Libris per Dialogum explicata, ex interpretation Jac. Pontani, Ingolſtadii, 1604. 4. cumque Jac. Gretſeri notis T XII. *Bibl Patr. Colon.* P. I. f. 677. & *edit. noviſſ.* T. XXI. p. 553. Lib. V. in Codice MSS. græco Bibliothecæ Vindob. obſervat Cl Lambecius, *Comment.* Lib. IV p. 178. 208. Lib. V. p. 4. Vid. Cl. Cave P. I. *Hiſt. Litter.* p. 445. P. II. p 204. Caſimirus Oudin, *Supplement. de Script. Eccleſ.* p. 364 Du Pin *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 198.

PHILIPPUS.

Epiſcopus Tarentinus, ob nimium erga Petrum Leonem, Antipapam, favorem, Synodo Lateranenſi, ann. 1139. celebrata, a ſede remotus in Galliam aufugit, ibidemque in Cœnobio Claravallenſi, Monachus atque Prior factus, poſt Conventus de Eleemoſyna, Ciſtercienſium in Diœceſi Carnotenſi Cœnobii Abbas. Reverſus vero in Monaſterium Claravallenſe, in eodem obiit. Scripſit *Epiſtolas* XXV. quas evulgavit Carolus Viſchius. libro *de Scriptoribus Ordinis Ciſtercienſis*, p 326. qui prolixius quoque de hoc Philippo edisſeruit. Conf. Cave P. I. *Hiſtor. Litter.* p. 462. Du Pin l. c. p. 184.

PHILO CARPATHIVS.

Diaconus Carpathi Inſulæ Aſiatico tractui adjacentis, vel juxta Cl. Caveum, Carpaſiæ urbis in Cypro Epiſcopus, ob inſignem Pietatis famam, ab Epiphanio conſecratus, ann. 401. Tribuitur illi a

Polybio, *in Vita Epiphanii* c. 49. *Commentarius in Cantica Canticorum*, quem multi cum illo, qui in *Bibl. Patrum*, T. V. habetur, pro uno eodemque exiſtimant. Verum non videtur ille ſincerus, aut ad minimum interpolatus. Genuinum ejus exemplar MSS. penes Cl. Bigotum adſervatum, memorat Caſimirus Oudin, *Supplem. de Scriptoribus Eccleſ.* quem proximè publicandum eſſe, ſpem fecit. Agunt de hoc Philone poſt Delrium, Poſſevinum, Labbeum, Arndium, Cl. Cave P. I. *Hiſt. Litter.* p. 202. Elias Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. II. p. 302.

PHILO.

Diaconus Tarſenſis, circa annum 107. clarus, ſcripſit *Acta Martyrii Ignatiani*. Prodierunt illa cum *Epiſtolis S. Ignatii*, curâ Jacobi Uſſerii, lat. Oxoniæ, 1642. & 1644. 4. Londini, 1647. Extant quoque apud Bollandum, *in Vitis SS.* d. 1. Febr. Mirum certè videtur Cavio, Uſſerium græca non edidiſſe, quorum exemplar MSS. in Bibliotheca Bodlejana ipſe ſe reperiſſe, teſtetur.

PHILO.

Judæus, inter Scriptores Eccleſiaſticos ab Hieronymo relatus, cuj9 rei rationem reddidit Trithemius, vid. *Micropresbyticum*, f. 409. Erat autem Philo natione Alexandrinus, de genere Sacerdotum, circa, annum 40. Cajo Caligula imperante legatus à ſuis Romam miſſus, de vita periclitatus eſt. Altera vice eò veniens, ibidem cum S. Petro, Apoſtolo, loquutus, ejusque amicitias habuiſſe & adeò quoque Marci, diſcipuli Petri apud Alexandriam Sectatores laudibus ſuis ornaſſe dicitur. Vide Labbeum, & quos adduxit, autores. David Hœſchelius, qui *Philonis Tractatum de Mutatione Nominum in* Scriptura S. cum nonnullis aliis ejusdem, edidit, notisque illuſtravit, dubium non eſſe contendit, p. 218. quin Romæ cum Petro colloquutus & Alexandriæ cum ſtudioſis Marci, Evangeliſtæ, verſatus, myſteria Sacrarum Litterarum ex ipſo fonte haurire didicerit, erroresque depoſuerit. Quicquid tamen ſit hujus rei, certum eſt, tantam eum cum Platone & ingenio & Scriptis habuiſſe affinitatem, ut in Proverbium abierit: *Aut Plato Philonizat, aut Philo Platonizat* juxta Svidam & Iſidorum Peluſiotam. Hoc tamen dicterium, ut alii exiſtimant, ad Philonem multò antiquiorem, qui multis ante Chri-

ſtum

Digitized by Google

ſtum natum annis vixit, atque Magiſter Platonis fuit, ſpectare videtur. Vide Rivini *æqui librium Platonis & Ariſtotelis*, p. 26. Cæterum Philo noſter, Moſes Atticiſſans dictus, teſte Voſſio, *Lib. I. Idololatr.* c. 11. *Erat* teſte Euſebio, L. II. c. 18. *Vir in dicendo copioſus, in ſententiis locuples, in Scripturæ intelligentia ſublimis atque excelſus, qui variam ac multiplicem ſacrorum voluminum expoſitionem edidit.* Opera ejus græcè ex editione Turnebi, Pariſiis, 1552. f. Lat. cura Gelenii, 1561. græc. lat. Genevæ 1613. f. auctiora, Pariſiis, 1640. f. Francof. 1691. fol. græc. lat. cui acceſſere variæ Lectiones, & Liber *de Septenario*, ut & *de Providentia Dei* fragmentum ſatis prolixum. Ordine illa repræſentat, Labbeus & Cave, quos conſulas. Liber Philonis *de Biblicis antiquitatibus*, latine extat *in Micropresbytico*, Baſil. 1550. p. 295. & inter hujusmodi nugamenta, Lugduni 1560. 12. & alibi. Hunc tamen prudentiores Philoni noſtro abjudicant. *Breviarium de Temporibus*, prodiit Romæ, 1648. Paris. 1515. inter alia, Liber *de Genealogia Chriſti* Paris. 1612. Agit de Philone poſt alios multos Cl. Cave P. I. *Hiſt. Litter.* p. 10. & P. II. p. 8. ubi eruditiſſimam Eduardi Bernardi de Philone Epiſtolam exhibuit. Plures quoque Philones exhibet idem, *Diſſ. I.* ad calcem *Partis II. Hiſt. Litter.* quos tamen a Scriptorum Eccleſiaſticorum numero, exemit. *Elogia* Philonis noſtri collegit Pope-Blount *in Cenſura Celebr. Autor.* p. 102. ſeqq.

PHILOPONUS vide JOHAN. GRAMMATICUS.

PHILOSTORGIVS.

Gente Cappadox, profeſſione Eunomianus & Anomæus, atque Atheus eo dictus, quod filium Patre minorem eſſe, contenderet. Vixit circa annum 405. quo magnam ſibi famam, Geographiæ, Aſtronomiæ, Poetices, ac univerſæ ſtudio Philoſophiæ, comparavit. Scripſit *Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Libros XII.* pro duodecim literis nominis ſui, ut primum quidem librum cœperit à φ, alterum ab I. λ. tertium, & ita porro, ut tandem integri nominis, quod eſt φιλοςόργιος fieret ἀκροςιχίς. Vid. Photii *Bibliotheca* Cod. 40. qui idem peculiari extra Bibliothecam Opere, Hiſtoriam illius in Compendium redegit.

quod Jacobus Godofredus græce latineque, e verſione ſua, commentarioque auctum, edidit, Genevæ, 1643. 4. emendatius verò cura Valeſii Pariſiis. 1673. fol. Alia *contra Porphyrium pro Chriſtianis* a ſe ſcripta ipſe memorat Philoſtorgius, L. X. c. 10. Stylum ejus comptiorem prædicat Photius, qui Poeticis ſine tædio, minimeque ingratis vocibus utatur. Tropos quoque ac verba ſignificantia gratiam illi cum jucunditate conciliare, niſi quod interdum temere ipſis, vel nimirum detortis utendo, in frigidum & importunum ſermonem incidat. Ornari ab eo variè orationem, vel ad ſatietatem, ita, ut in obſcuritatem, nec eam ſemper gratam, occultè trahatur auditor, in multisque non incommodus loquatur ſententias. Vid. de eo Voſſius *de Hiſt Græc.* L. II. c. 20. Cave *Hiſt. Liter.* P. I. p. 218. Caſimir. Oudin *Supplem. de Script.* p. 68. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 76. Blount *Cenſura celebr. Autor.* p. 295.

PHILOTHEUS ACHILLINUS.

Gente Gallus, qui Carolo V. a Conſiliis fuit, anno 1370. floruit. Fictum hoc aliis nomen videtur, comprimis Goldaſto, qui genuinam ejus appellationem *Philippum de Marzeriis* detegiſſe, ſibi perſvadet. Scripſit Philotheus *Somnium Viridarii, ſive Libros II. de Poteſtate Regia & Sacerdotali, Dialogis inter Clericum & Militem formâ compoſitos*, quos mendoſos, Pariſiis. 1516 excuſos videas, Correctos vero & integros apud Goldaſtum, T. I, p. 58. *Monarch. S. R. J. Vitam S. Thomæ, Cretenſis Archi-Epiſcopi* quam habent Boll. ad d. XXIX. Jan. T. II. p. 995. De eo Antonius Poſſevinus, *in app. ar. S.* T. II. p. 279. Bollandus l. c. H. Wharton, *append. Cav.* p. 42. Caſimir. Oudin *Supplem.* p. 637. Omnibus autem anteponendus eſt Vincentius Placcius, *de Script. Pſeudonymis* p. II, editionis Hamburg. 1708. f.

PHILOTHEUS.

Gente Græcus, ex Monacho Moderator S. Lauræ in Monte Atho, Metropolita Heracleenſis & Patriarcha Conſtantinopolitanus eſt factus. Claruit Philotheus, ann. 1362. Obiit 1371. *Vir erat*, teſte Cantacuzeno, *Hiſt. Lib.* IV. c. 22. *ob vitæ Sanctitatem & eloquentiam venerabilis.* Scripſit *Liturgiam & Ordinem Inſtituendi Diaconum*, quam vide *Bibl. Patr.* T. XXVI. & in *Rituali Græcorum*, Paris. 1647. f. p. 1.

Sermo-

Sermonem Encomiaſticum in tres Hierarchas, Baſilium, Gregorium Theologum, & Joh. Chryſoſtomum. Lat. ibid. & cum aliis, Ingolſtadii, 1604. 4. & in *Auctuar. Patrum*, Paris. 1624. T. II. p. 313. Orationem *de Cruce*, quæ apud Gretſerum, *de Cruce* T. II p. 1255. *Orationem in tertiam Jejuniorum Dominicam* græc. lat. ibidem. p. 1477. *Refutationem Anathematismorum ab Harmenopulo* ſcriptorum, græc. lat. apud Leunclavium *Jur. Græc. Rom.* L. IV. p. 188. *De divina ſubſtantia, operatione, potentia, & Lumine in monte Thabor Lib. XV.* MSS. contra Libros X. Nicephori Gregoræ, pro Gregorio Palama, quorum bina exhibet fragmenta, Leo Allatius: alterum, Libro *de Libris Eccleſ.* græc. p. 218 alterum, *Libro de Purgatorio*, p. 770. Plura ejus MSS. adducunt Cl. Cave P. II. *Hiſt. Litter.* p. 84. Antonius Poſſevinus in *appar. S.* & ex eo Caſimirus Oudin. *Supplem. de Script.* p. 599.

PHOEBADIVS.

Qui Sophronio *Sæbadius*, aliis tamen *Fœbadius*, & *Fœgadius*, ſcribitur, Gallus, forſan Aquitanus. ann. 359. floruit, Agenni Nitiobrigum ad Garumnam in Aquitania Epiſcopus. Scripſit *Librum contra Arianos*, qui primo prodiit cum nonnullis aliis, Athanaſii, Baſilii &c cura Theodori Bezæ, & prelo H. Stephani, 1570. Deinde Pariſiis, 1586. & *in Bibl. Patrum.* T. IV. Eundem recudi fecit illuſtratum Caſparus Barthius, Francof. 1623. 8. apud Wechelianos, qui Aureolum libellum vocat, ad *Claud. Mamert.* p. 310. *Epiſtolam* alibi appellat idem, *notis ad Pornobodidaſc.* p. 340. De eo Hieronymus *in Catalogo.* Labbeus T. II. p. 108. Cave P. I. p. 119. Du Pin *Bibl N. uv.* T. II. p. 107. Bayle *Dictionaire Hiſtor & Critiqu.* & Cl. Buddeus *in Lexico.*

PHOTINVS.

Presbyter Conſtantinopolitanus, ann. 596. clarus, ſcripſit *Vitam S. Jejunatoris, Patriarchæ Conſtantinopolitani*, cujus fragmentum exhibet Concil. Nicen. II. Act. IV. Concil. T. VII. p. 272. Conf. Cave P. I. *Hiſt. Litter.* p. 307.

PHOTIVS.

Tharaſii, Patriarchæ Conſtantinopolitani ex ſorore nepos, vir profundæ eruditionis, Imperatoris Secretarius primò, Protoſpatharius

Digitized by Google

tharius deinde atque urbis Senator, Eunuchus & Laicus, Sedem Conſtantinopolitanam, ejecto per Bardam Cæſarem Ignatio, invaſit, ann. 858. Eum acerbis paſſim Bellarminus, Baronius, & plerique omnes Pontificii, verbis dicteriisque petunt, Richardus vero Montacutius, Norvicenſis in Anglia Epiſcopus, ex inſtituto eum defendit. Laudant eum ex debito, Nicetas David, Fr. Turrianus, Lipſius, Scaliger, Andreas Schottus, Daniel Heinſius, Petrus Halloix, Iſaacus Caſaubonus, aliique quam plurimi, quorum arbitria congeſſit Thom. Pope-Blount, *in Cenſur. Cel. br. Autor.* p. 351. ſeqq. Res geſtas, fataque ejus adverſa modo, modo ſecunda, exhibet poſt alios in compendio Cl. Cave l. c. P. I. p. 387. Scripta Photii in unum nunquam corpus redacta ſunt. Prodiit *Bibliotheca* ſive *Myriobiblon*, græcè, cura Davidis Hœſchelii, Aug. Vindel. 1601. f. gr. lat. cum Schotti verſione, licet Schotto indigna, Genev. 1613. f. Rothomagi. 1653. f. *Epiſtolæ*, numero 248. quas cum aliis quinque Richardus Montacutius, græce latineque, Londini, 1651. edidit, & notas addidit. Ejusdem *Epiſtolam invectivam ad Stauracium*, habes apud Cotelerium, *Eccleſiæ Græcæ Monument.* T. II. *Nomo Canon* ſive *Canonum Eccleſiaſticorum & legum Imperalium, de Eccleſiaſtica diſciplina conciliatio*, in Tit. XIV. diſtributa, quæ cum *Balſamonis Operibus*, Baſileæ, 1561. ex verſione Henrici Agylæi, Paris. 1615. 4. 1620. f. & in Juſtelli *Bibl. Juris Canonici*, Paris. 1661. T. II. p. 789 De hoc Nomocanonis Opere & ratione, vide eruditos diſcurſus Adami Riccii, Tract. *de Libris Juris Rom.* p. 308. 313. ſeq. & Caſp. Ziegleri *prælim ad Jus Canon.* p. 16. 18. quibus addas Andr. Schottum ad. *Myriobibl. Prolegom.* circa finem. *Acta Synodorum VII. Generalium*, a Juſtelio cum *Nomocanone*, Pariſiis. 1615. edita. *Sermo in Deiparæ Natalem* a Fr. Combeſiſio, 1583. T. I. *Auct. Gl. De Voluntatibus in Chriſto, lat.* ex verſione Turriani, in Auctuario Caniſii Stevartiano. p. 437. *De divinitate & Incarnatione Diſſert. VI.* ex ejusdem interpretatione, apud Caniſium, T. V. *Antiqv. Lect.* p. 183. & alia, de quibus Cave l. c. Plurima ejus Scripta in MSS. deliteſcunt, *Commentarii in Pauli Epiſtolas: Quæſtiones ad Amphilochium: de Epiſcopis & Metropolitis Collectio: Opus contra latinos: Odæ IX. Prophetarum Liber cum expoſitione: Lexicon: Liber in Categorias Ariſtotelis: Syntagma Canonum: Symbolum fidei: Tract. de Patriarchis, ſede ſua injuſte pulſis: Diſputatio de Proceſſione Spiritus S. Tractatus de Manichæis*, & alia, de quibus partim Cave l. c.

l. c. partim Colomeſius, *in Paralipomenis ad Cartophylacem Cavei.* Caſimirus Oudin l. c. p. 285. ſeqq. De Photio Nicetas David, *in Vita Ignatii.* Anaſtaſius, Bibliothecarius, *in Vitis Rom. Pontif.* Baronius, *Sec. IX.* Poſſevinus *in appar. S.* Dionyſius Petavius *in Theol. dogmatibus.* Fr. Combefiſius *in apparatu ad Bibl. Patrum Concionatoriam.* Natalis Alexander, *Hiſt. Eccleſ. Sec. IX. P. I. c. 3. art. 25. p. 260. P. II. Diſſ. 4. p. 100. ſeq.* Cl. Buddeus, *in Lexico*, Hanckius, *de Byzant. rerum Scriptor.* c. 18. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. VII. p. 80. & 103. Labbeus, *de Scriptoribus*, & alii.

PHOTIVS.

Tyriorum urbis Metropolita, ann. 451. claruit. Lites ipſi perpetuæ interceſſerunt cum Euſtathio, Beryti Epiſcopo. Hic, cum ſedi ſuæ ſex Phœniciæ civitates, Tyro ſubtractas, ſubjiceret, Photius ad Martianum, Imperatorem, *Libellum ſupplicem* ſcripſit, qui gr. lat. Concil. T. IV. p. 541. habetur. Conf. de eo Cave P. I. *Hiſt. Litter.* pag. 252.

PIVS I. P. R.

Patria Aquilejenſis, Pontifex Rom. ab ann. 127. ad 142. juxta accuratiorem Pearſoni & Dodwelli calculum, ſub cujus nomine circumferuntur *duæ ad Juſtum Viennenſem Epiſtolæ*, quas ſpurias prudentiores agnoſcunt. Habentur illæ apud Baronium, & inter *Orthodoxogr.* T. II. p. 3. *in Bibl. Patrum* editionibus ſingulis, & Joh. a Boſco, *Bibl. Floriac.* P. II. p. 22. 24. Conf. Lud. Jacob a S. Carolo, *Bibl. Pontif.* pag. 186.

PIVS II. P. R.

Gente Picolomineus, ortu Senenſis, Corſiniani natus, anno 1405. initio Scriba in Concilio Baſilienſi, poſtea Friderici III. Imperatoris Secretarius, *Æneas Sylvius* prius dictus, porro Epiſcopus, Tergeſtinus, & Senenſis, inde Cardinalis, tandemque Pontifex Rom. anno 1458. creatus. Quibus gradibus eo devenerit, ipſe enarrat, Epiſtola 201. conf. 398. & Dietericum *Brev. Pontif.* p. 345. Voſſium, *de Hiſt. Lat.* p. 536. Henr. Whartonum *append. Cav. p. 95.* p. 95. & Cl. Buddeum, *in Lexico.* Laudat illum Spondanus, *Annal. Eccleſ.* ad annum 1438. §. 9. 13. *Vir erat literis, eloquentia, dexteritate & prudentia nulli ſecundus,*

cundus, adeoque ſcribendo delectatus, ut nec perpeti morbi articularis dolore, nec multitudine negotiorum oppreſſus, ab eo ceſſare potuerit. Obiit Anconæ 1464. Omnia ejus Opera Baſileæ, 1551. fol. ex officina Henrici Petri edita, Labbeus & H. Wharton, & Cl. Cavius recenſent. *Hiſtoria rerum ubique geſtarum*, prodiit Venet. 1477. *Orationes quædam*, Islebii, 1603. *Hiſtoria rerum Friderici III. Imperatoris*, quam Bœclerus e MSS. edendam promiſerat, ſed quod ille ob mortis præventum præſtare non potuit, id Kulpiſius egregie præſtitit, qui illam cum annotationibus, Bœcleri, Argentorati, 1685. fol. emiſit. *Alia ejus Opuſcula & Epiſtolæ familiares, in quadruplici vitæ ſtatu ad diverſos transmiſſæ*, numero, 432. multa eruditione & antiquitate refertæ, & eximio Autoris præconio inſignitæ, impreſſæ ſunt Romæ, 1475. 4. Noribergæ, 1481. Lugduni, 1581. Antw. 1640. 4. Bellarminus, quidem, ac poſt illum Moguntini dicunt, multa eum audaciori prius calamo ſcripſiſſe, quæ Pontifex factus retractaverit. Sed refelluntur a Crocio, T. I. *Vindiciarum Anti Becani ſui* f. 470. ubi notabiles floſculos promit, ab ejus, cum jam Pontifex eſſet, ore prolapſos, vagum Monachum, Diaboli mancipium eſſe. Fideli animo theſaurum nullum anteponendum. Sacerdotibus magna ratione ſublatas nuptias, majori reſtituendas videri. Confer ejus Iconem, & elogium apud Boiſſardum, *Icon. Illuſtr. Viror.* P. III. p. 11. ſeq. Adde Hieronymum Balbulum, Epiſcopum Gurzenſem, libro *de Coronat. ad Carol. V.* p. 49. & Joh. Bapt. Egnat. *Clar. Vir. Epiſt.* 59. Cæterum Pius hic II. ob tria moribundus maxime fertur doluiſſe. *Primo* quod ſcripſerit, Tractatum, de duobus amantibus. *Secundo*, quod Catharinam Senenſem, ſcortum Papæ, canoniſaverit. *Tertio* quod Chriſtianum populum, ad bella contra Turcam gerenda, concitaverit. Notavimus hoc ex vetuſto libro Chronico Sileſiæ, MSS. Conf. Ludov. Jacob a S. Carolo, *Bibl. Pontif.* p. 187. ſeqq.

BARTHOLOMÆVS PLATINA.

Non vero *Baptiſta Platina*, uti Bellarmino, & aliis vocatus, à patria cognomine, agri Cremonenſis, Platina, dicto, provecta jam ætate, militiæ ante deditus, teſte Volaterrano, literas didicit, & a Pio II. Abbreviator Apoſtolicus conſtitutus eſt. Floruit, ann. 1474. Fata ejus duriſſima, quibus ipſum afflixit Paulus II. P. R. expoſuit Cave, P. I. *Hiſt. Litter.* p. 103. poſt alios. Demum Bibliothecæ Vaticanæ Præfectus,

ctus, ſingulari Sixti IV. Clementia factus, Primariusque Abbreviatorum Societatis, extitit. Obiit Romæ peſte correptus, 1481. Scripſit *Hiſtoriam de Vitis Pontificum Romanorum*, quæ ſeorſim, Baſil. 1479. Noribergæ, 1481. f. Lovanii, 1572. Venet. 1518. f. Colon. 1600. & 1611. 4. Lugd. Batav. 1645. prodiit. Cum aliis ejus Opuſculis, H. Whartono memoratis, l. c. p. 103. Colon. 1529. Lovanii, 1572. Colon. 1574. f. *Dialogum de floſculis lat. lingua*, Venet. 1480. 4. *De tuenda valetudine: de Natura rerum*, & alia. Colon. 1529. 8. Paris. 1530. 8. Baſil. 1541. 4. *Hiſtoriam urbis Mantua & Sereniſſ. familiæ Gonzagea, Lib VI.* emiſit Petrus Lambecius, Viennæ, 1675. 4. *Index Archivi Arcis S. Angeli* MSS. memoratur, Cl. Mabillonio, *in Itinere Italico*. De eo Jovius Boiſſardus, H. Wharton, Cave, Buddeus, Blount, Bayle, l. c. Sagittarius, *Introd. ad Hiſt. Eccleſ. c. 25.* Voſſius, *de Hiſt. Lat.* aliique complures.

POLEMON.

Apollinarii, Hæreſiarchæ, diſcipulus, vixit ann. 385. Scripſit Sermonem Antirrheticum adverſus S. S. Patres, cujus fragmentum exhibet Maximus *in Tomo dogmatico Opuſc. Theol. & Polem. T. II.* p. 90. Hic idem Maximus fragmentum ex Sexta ejus ad Timotheum, impietatis ſocium, Epiſtola, ſiſtit, quod etiam in *Concil. T. VI. col. 316*, repetitur. De eo Cave, P. II. *Hiſt. Litter*, p. 50.

POLYBIVS.

Epiphanii diſcipulus, ejusque juxta nonnullos Diaconus, & Rhinocurorum poſtea Epiſcopus factus, ann. 403. Scripſit Epiphanii geſta & poſteriorem vitæ partem, quæ cum Johannis parte priori lat. extat apud Surium, d. XII. Maj. græc. lat. inter *Opera Epiphanii*, editionis Petavianæ, T. II. *Epiſtolam* item *ad Sabinum*, Epiphanii Succeſſorem, qua Epiphanii exequias ſibi deſcriptas mitti rogat. Conf. Cl. Cave, P. I. p. 206.

POLYCARPVS.

Smyrnæ Epiſcopus, ann. 94. vel ſequenti, ut creditur, a S. Joh. Apoſtolo & Evangeliſta, ordinatus, nonnullis Apoſtolorum, & eorum, qui Dominum viderant, Magiſtris uſus, juxta Hieronymum, Lib. *de Script. Eccleſ.* De ejus Pietate, doctrina, Zelo, ac Martyrio, abunde omnes ii, qui veterum Patrum tradunt hiſtorias,

N 2 atque

Digitized by Google

atque monumenta. Vid. Spizelii, *Acad. Veter. JEſu*, p. 22. qui plures collegit. Scripſiſſe fertur *Epiſtolas* perplures Irenæo, Maxentio, Svidæ, memoratas, ſpurias tamen magis atque illam *ad Philippenſes*, quæ inter Ignatii Epiſtolas habetur. Prodiit quoque eadem græc. lat. *in Vita Polycarpi*, Duaci à Petro Halloix edita, 1633. & auctior *in appendice Ignatiana* Uſſerii, Oxonii, 1644. ex editione Maderi, Helmſt. 1651. Inter varia Sacra, à Stephano le Moyne, Lugd. Batav. 1689 4. & *Epiſtolas Patrum Apoſtolicorum*, Anglicè factas, atque editas, à Guilielmo Wakæo, Londini, 1693. 8. & ante hos omnes cum *Ignatii & Dionyſii, Scriptis*, Paris. 1498. Argent. 1502. Baſil. 1520. Colon. 1536. *in Micropresbytico*, Baſil. 1550. Colon. 1557. & alibi. Autoritas hujus Epiſtolæ dubia alioqui fuit exiſtimata, quam tamen Cl. Cave, genuinam pronunciare maluit. Vide ejus T. II. *Hiſt. Litter.* p. 13. ubi primam hujus controverſiæ originem ad noſtra usque tempora enarrat, varioſque hoc circa negotium errantes autores, modeſtè ſatis notavit. Adduci comprimis meretur Celeberrimus Ittigius, qui eandem integram, nec ab aliis interpolatam adverſus Cl. Tentzelium, amiciſſime propugnavit. Vide ejus *Appendi em diſſertationis de Hereſiarchis*, c. X. Conf. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. I. p. 50. ſeqq. Labbeus *de Script. Eccleſ.* Blount *Cenſura Celebr. Autor.* p. 133. ſeq. Ittigius in *præfatione* eruditiſſima, *Tractatui de Catenis Patrum*, præmiſſa, p. 11. Joh. Albertus Fabricius, *Codice N. T. apocrypho* & alii.

POLYCHRONIVS.

Gente Syrus, Zebinæ diſcipulus, Apameæ Epiſcopus, anno 410. claruit. Scripſit *Expoſitionem in Canticum Canticorum*, a Meurſio, Lugd. Batav. græce editam, 1617. 4. *Comment. in Job*, cujus partem vide in *Nicetæ Catena in Jobum*, quæ Patricii Junii ſtudio, Londini, 1637. fol. prodiit. *Comment. in Ezechielem* & *Danielem*, quorum fragmenta paſſim habentur. Conf. Cave, P. I. p. 213. *Oudin, Supplem.* p. 67. Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. III. p. 167.

JVLIANVS POMERIVS.

Natione Maurus, ſive Afer, Galliæ Rhetor, Presbyter imo & Abbas, Arelate aliquando vivens, circa annum 496. calculo Labbei, p. 652. qui illi vendicat *Libros III. de Vita contemplativa*, falſo hactenus

ctenus Proſpero Aquitanico tributos, atque ſub ejus nomine, 1487. & Colon. 1536. 8. & alibi excuſos Prologum Operis iſtius ſecundum, extulit primus Lucas Dacherius, Spicileg. T. XII. Reliqua attingit, Cave. P. I. p. 261. quem evolve. De eo Gennadius, *de Script.* c. 98. & Iſidorus, *de Script.* c. XII.

PONTIVS.

Aliis *Pontinus* minus recte dictus, Diaconus fuit S. Cypriani, Carthaginenſis Epiſcopi, usque ad extremum paſſionis ejus diem exilium cum ipſo ſuſtinens, floruit ergo 251. Scripſit *Librum de Vita & Paſſione S. Cypriani*, qui extat apud Surium, d. 26. Septembr. & in fronte *Operum Cypriani.* De ejus ſinceritate ſubdubitat Nicolaus Rigaltius, cui tamen graviſſimè ſuccenſet Labbeus, p. 252. ſeq. ſinceriſſimum illud monumentum vocans, primæque inter antiqua Veterum Martyrum Acta atque elogia, dignationis. Ipſius *Pontii Martyrii Acta*, a Valerio, Cypriani Diacono, ſcripta, emiſit Stephanus Baluz. *Tom. II. Miſcellan.* p. 124. De eo Cave, P. I. p. 67. Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. I. p. 180.

PORCARIVS.

Abbas, incertæ ætatis autor, cujus tamen aliquam *Epiſtolam* ex Galleti, Lugdunenſis, recognitione, dederunt *Collectores Biblioth. Patrum.* Colon. T. XV. f. 999.

PORCHETVS SALVATICVS.

Italus Genuenſis, ex gente Salvaticorum illuſtri oriundus, Monachus Carthuſianus, quem Cl. Whartonus ad an. 1315. reponit, Aub. Miræi veſtigiis inſiſtens. Scripſit Porchetus Opus adverſus Judæos, *Victoria* inſcriptum, in quo quam plurima ex Raymundi Martini *Pugione fidei*, citato tamen Raymundi nomine, transſcripta, reperies. Extulit illud Auguſtinus Juſtinianus, Epiſcopus Nebienſis, Pariſiis, 1520. fol. Erudite de Porcheto differit, H. Wharton, *Append. Cav.* p. 11.

POSSESSOR.

Eccleſiæ incertæ in Africa Epiſcopus, ann. 520. inſigni veritatis Zelo inclaruit. Scripſit *Epiſtolam ad Hormiſdam, P. R.* quâ ejus de Fauſti Regienſis dogmatibus, circa gratiam & liberum arbitrium,

Digitized by Google

expoſtulat deciſum. Habetur illa cum *Hormiſdæ Reſponſo*, Concil. T. IV. p. 1529. Loquitur de Poſſeſſore, Cave P. I. p. 280.

POSSIDIVS.

Vel *Poſſidonius*, gente Afer, S. Auguſtini diſcipulus, Calamæ Epiſcopus, Collationi Carthaginenſi, ann. 411. & Concilio Milevitano, 416. interfuit. Floruit circa annum 430. Scripſit *Vitam S. Auguſtini* & *Indiculum ejus Scriptorum*, quod utrumque Poſſidii Opuſculum, *Auguſtini Operibus* ſolet præfigi. Indiculus antea prodiit, inter *Sermones Auguſtini*, Lovanii, 1564. Conf. modo citatus Cave P. I. p. 231. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 33.

POTHO.

Prumiæ, celebris in Diœceſi Trevirenſi Cœnobii, Monachus, & Presbyter Ord. Bened. non vero Epiſcopus, prout habet *Index Bibl. Patrum Paris. ultimæ*, corrigente Labbeo, p. 233. Floruit, anno 1152. eodemque ſcribere cœpit *Libros V. de ſtatu domus Dei*, qui cum libro alio ejusdem, quem *de magna domo Sapientiæ* feciſſe dicitur, ann. 1532. 8. Hagenoæ, deinceps verò *T. IX. Bibl. Patrum Paris. edit. 2.* f. 1177, 1234. & ſubſequentibus *Bibl. Patrum* editionibus, prodierunt. Agunt de eo Bellarminus *de Scriptor. Eccleſ.* in editione Pariſienſi, 1617. Labbeus & Cave, locis citatis. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 36. & 184.

POTAMIVS.

Gente Hiſpanus, Olyſſiponæ Epiſcopus, anno 357. ad Arianos defecit, formulæ Ariminenſi ſubſcribens. Obiit graviſſimo in Lingua tormento correptus. Scripſit *Epiſtolam ad Athanaſium*, quam primus in lucem protraxit Lucas Dacherius, *Spicileg.* T. II. Conf. Cave, P. I. *Hiſt. Litter.* p. 119.

PRIMASIVS.

Afer, Adrumetinus in Byzacena Africæ Provincia circa ann. 550. Epiſcopus, S. Auguſtini non tam diſcipulus, quam Sectator addictiſſimus, ejusdemque doctrinæ impenſius amator. Unde facile deprehendas lapſum Sixti Senenſis, Simleri, Elsſii, Gagnæi, aliorumque, ad ann. 440. eum collocantium, quos ideo arguit Labbeus, p. 234.

p. 234. Tribuunturilli *in S. Pauli Epiſtolas ex SS. Ambroſii, Hieronymi, Auguſtini &c.* Monumentis collecta *Commentaria*, Lugd. 1543. 8. per Joh. Gagnæum, edita. *Myſtica* item *explicatio Apocalypſeos*, excuſa ſeorſim, Baſil. 1544. 8. Præterea uterque Liber prodiit, Lugduni, 1543. & extat T. VI. *Bibl. Patr. Colon.* P. II. f. 20. 150. & *edit. noviſſim.* T. X. *Libri III. de Hæreſibus*, ad *Fortunatum Epiſcopum*, jam pridem interierunt. Niſi *Libros III. de Hæreſibus*, qui ſub *Prædeſtinati* nomine, Paris. 1643. 8. Amſtelod. 1645. 8. & *in Bibl. Patr. Lugd.* T. XXVII. & Patavii, 1686. 4. prodierunt, pro iiſdem agnoſcas. Scrupulum tamen eximit Cl. Cave, P. I. p. 291. ſeq. quem conſule. Oudinus tamen Mabillonio adſtipulatur, eundemque Librum pro genuino Primaſii, habet. Vid. illum p. 110. & Aub. Miræum, l. c. p. 83. Anton. Poſſev. *appar. S.* Iſidor. *de Script. Eccleſ.* Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. V. p. 80.

PRIMINIVS.

Abbas, Epiſcopus vel Chorepiſcopus, prout Cl. Caveo, P. I. p. 344. videtur, circa ann. 750. claruit. Extat ejus *Libellus de ſingulis Libris Canonicis* apud Mabillonium, *Analect.* T. IV. p. 569.

PRISCVS vide VALERIANVS.

PROBA FALCONIA.

Uxor non Adelphi Proconſulis, ut Iſidorus c. 5. retulit, ſed Anicii Probi, Præfecti Prætorio, poſtea Conſulis, Mater Probini, Olibrii & Probi, ſimiliter Conſulum. De ea multa Hieronymus *Epiſt. 8.* Baron. T. IV. & V. ann. Floruit non quidem ſub Theodoſio Juniore, uti Sixtus Senenſis poſt pleroſque alios ait, ſed ſub Gratiano, circa ann. 371. uti habet Index Chronolog. præfixus, *Bibl. Patr. Colon.* Ea cum ab incunabulis & ingenuarum Romanarum more in Virgilianis Scriptis probe inſtituta, & in Chriſtiana Religione initiata, ſcripſit *Centonem Virgilianum de rebus divinis.* Extat ille *Bibl. Patr.* T. V. Lugd. 1516. Oppenheimi, cum aliis excuſus apud Jacobum Kœbelium, anni mentione non addita. Francof. 1541. Baſil. 1546. ſeparatim. Paris. 1578. Helmſtadii, cum *Auſonii Centonibus*, 1597. 4. Colon. 1661. 8. *Epiſt. ad Auguſtinum* inter ejus Epiſt. n. 179. Tract. *de Videndo Deum*

Deum, ad eundem Auguſtinum. Epitaphium quoque Mariti, marmoribus inciſum, Romæque effoſſum, ipſi tribuit Baronius, l. c. T. IV. ad ann. 395. Conf. Ant. Poſſev. *app. S.* & *Bibl. Select.* Cl. Cave P. I. p. 145. Caſimir. Oudin. l. c. p. 82.

PROCHORVS.

Unus e VII. Diaconis Eccleſiæ primitivæ juxta Actor. VI. S. Joh. auditor, qui Sec. I. circa, ann. 70. claruit, falſo dictus autor Libelli, *de Vita miraculis & aſſumtione S. Joh. Evangeliſtæ*, qui extat græc. lat. inter *Orthodox. Patr. Grynæi* T. I. f. 85. at lat. ſolum T. VII. *Bibl. Patr.* Pariſ. edit. 2. f. 153. Suppoſitium eſſe hoc Scriptum Baronius, Lorinus, Bellarminus, Labbeus, & alii lubentiſſimi concedunt. Videas poſt alios Cl. Cav. P. I. p. 17. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. I. p. 18.

PROCLUS.

Diſcipulus, & Anagnoſtes S. Johannis Chryſoſtomi, Attici, Epiſcopi Conſtantinopolitani, amanuenſis & Diaconus, inde Presbyter, porrò Cyzicenus Epiſcopus, tandemque poſt Maximianum ejusdem urbis Conſtantinop. Epiſcopus, evectus, ann. 434. ann. vero 446. e vivis ſublatus. Omnia S. Procli analecta e Bibliothecis hinc inde eruta græc. & lat. Commentario addito, vulgavit, Romæ, 1630. 4. Vincentius Ricardus, Clericus Regularis Theatinus. Sunt autem, *Orationes* XXI. a Labbeo & Cavio recenſitæ, cum quibusdam Procli ad diverſos & horum ad Proclum Epiſtolis. Ejus *Epiſtola ad Armenos de fide*, græc. lat. extat, *Concil.* T. III. p. 1217. in *auctuario Ducæano*, Pariſ. 1624. T. I. latina, Dionyſio Exiguo interprete, *Bibl. Patr.* T. I. p. 309. græce cum eadem interpretatione, in *Antidoto adverſus hæreſes*, Baſil. 1528. Pariſ. 1538. in *Hæreſeologia*, Baſil. 1556. in *Micropresbytico*, 1550. & in *Orthodoxographis*. Tractatus *de Traditionibus Miſſæ divinæ*, habetur etiam græce *in Collectione Liturgiarum*, Pariſ. 1560. p. 1. *Homilias XX.* easque genuinas, exhibet græc. lat. Fr. Combefiſius, *Auctuar.* Pariſ. 1648. T. I. p. 301. Quædam quoque Procli Opuſcula, græc. lat. e Bibliotheca Elmenhorſtiana prodierunt, Lugduni Batavorum, 1617. 12. Reliqua Procli deperdita ſunt monumenta. Fragmentum tamen unicæ *Orationis* ſiſtit Nicephorus, *Hiſt. Eccleſ.* l. 14. c. 38. Conf. Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 72.

PRO-

PROCOPIVS CÆSAREENSIS.

Cæſareæ in Palæſtina natus, Hiſtoricus, Notarius, Senator Conſtantinopolitanus, & Comes Beliſarii, ab ann. 557. ad 562. floruit. Litigant autores de Procopio, an Chriſtianus, an vero Gentilis extiterit. Joh. Eichelius illum ad paganiſmum reducit, *præfatione in Procopii anecdota* n. 17. ad 22. alii verò contrarium ſvadent. Hos conciliat Cl. Cave, P. I. *Hiſt. Litter.* p. 283. qui Procopium neque prorſus gentilem, neque prorſus Chriſtianum fuiſſe, veri non abſimile putat. Scripſit Procopius, *de Bello Perſico* Lib. II. *de Bello Vandalico*, Lib. II. *de Bello Gothico*. Lib. IV. quos cum Libris II. *de Bello Vandalico*, lat. edidit, Hugo Grotius, Amſtelod. 1655. 8. Antea verò ſinguli VIII. lat. prodierunt, Baſil. 1531. 1566. f. Græce, Auguſt. Vindel. 1607. f. *Anecdota*, ſive *Hiſtoriam Arcanam*, *Juſtiniani*, *Theodoræ*, *Beliſarii & Antoninæ*, vitia deſcribentem, quam tamen plerique ex eruditis à ſolita Procopii gravitate alienisſimam, atque ſuppoſititiam cenſent. Prodiit illa græc. lat. Lugduni, 1624. f. primum cum notis Nicolai Alemanni, Helmſtadii, 1654. 4. curante Joh. Eichelio, qui animadverſiones ſuas in Procopium, unacum Thomæ Rivii, *defenſione Juſtiniani*, adjecit, & Colon. 1669. f. *de Ædificiis Juſtiniani Imperatoris*, Lib. VI. qui cum VIII. prioribus libris, Baſileæ, lat. 1576. & græce, Aug. Vindel. 1607. f. excuſi ſunt. Singula Procopii Scripta græc. lat. emendatius atque correctius produxit Maltretus, Paris, 1661. f. De eo Hanckius, l. c. c. 5. p. 145. ſeqq. Blount l. c.

PROCOPIVS.

Diaconus & Cartophylax, quem Cave, Diſſertat. I. ad calcem P. II. *Hiſt. Litter.* p. 15. incertæ ætatis Scriptoribus annumerat, ſcripſit *Encomium Archangelorum*, *Michaelis & Gabrielis: Encomium in S. Evangeliſtam & Apoſtolum Johannem: Encomium in S. Marcum:* quæ ejus opuſcula extulerunt, Bollandiani, d. April. XXV. *Sermonem in celebrationem Sanctorum & Imaginum*, MSS. memorat, Du Freſne, *in Indice Auct. Græc.* MSS. p. 32. Conf. Leo Allatius, *de Symeon.* p. 87. & 104.

PROCOPIVS GAZÆVS.

Gazæus ab urbe, quam inhabitavit, appellatus, profeſſione Sophiſta, ann. 520, claruit. Dictionem ejus optime quidem excultam

cultam, ſed compriorem aliquanto, quam commentarii rudiorem formam deceat, pronunciat Photius, *Cod.* 106. Scripſit *Commentaria in Octateuchum*, quæ Conrado Clauſero interprete, ſed minus fideli, prodierunt, Tiguri, 1555. Accuratiorem illorum Verſionem quam proxime emiſſurus eſt, Godofredus Olearius, Prof. Theologiæ Lipſienſis, Patruelis noſter honoratiſſimus, quam eruditi avide expectant. Singulare ex illa communicat, Thom. Ittigius, *de Script. Sec. I.* p. 147. qui eandem maximopere commendat. *Scholia in Libros IV. Regum & II. Paralipomenon* græc. lat. edidit, Joh. Meurſius, Lugd. Batav. 1620. 4. *Variorum in Eſaiam Commentariorum Epitomen*, Joh. Curterius, græc. lat. Pariſ. 1580. vulgavit. *Comment. in Proverbia & Cantica*, Turriano & Curterio citata, forſan adhuc in MSS. latitant. *Epiſtolas* aliquot Procopii, Sophiſtæ, exhibet, *Volumen Græcarum Epiſtolarum*, ab Aldo impreſſum, quæ probabiliter ad noſtrum ſpectant. *Commentarium in XII. Prophetas minores*, latine vertit, preloque paratum poſt ſe reliquit, Joh. Garnerius. Conf. Cave, P. I. *Hiſtor. Litter.* p. 279. P. II. p. 108. Labbeus l. c. p. 245. Simlerus *Epit. Geſner.* f. 588. b. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. V. p. 51.

TIRO PROSPER.

Gente Aquitanus, Laicus & Uxoratus, Papæ Leonis I. Secretarius ac Notarius, S. Auguſtini acerrimus defenſor, poſt labores contra Pelagianos, alioſque hæreticos, exantlatos plurimos, poſt annum 460. vita defunctus, nec Regii Lepidi, nec Rejorum, nec Aurelianenſis unquam fuit Epiſcopus, juxta ea, quæ prolixe diſſeruit Labbeus p. 247. ſeqq. Confer tamen, quæ adducta ſunt apud Sanmarthanos, T. III. *Gall. Chriſt.* f. 934. quanquam non deſit dubium, cujus arbitrium lectori relinquunt. Opera Proſperi, Lugd. 1539. f. Colon. 1565. 4. Lovan. 1566. 4. Duaci, 1577. 8. Colon. 1609. 8. 1618. Lugd. 1639. & in *Bibl. Patr.* T. VIII. p. 1. vulgata ſunt. Seorſim vero prodierunt Lib. III. *de Vita contemplativa*, ann. 1487. & Colon. 1536. 8. *Prolegom. II.* in hos libros vide apud Dacherium, *Spicileg.* T. XIII. Hos tamen Juliano Pomerio, tribuit Iſidorus Hiſpalenſis, *de Script.* c. XII. *Liber de gratia Dei & Libero arbitrio contra Collatorem*, Lugduni, Bat. 1606. & Atrebat. 1628. *Liber Sententiarum ex Operibus S. Auguſtini exceptarum*, Helmſtadii, 1613. cura Joh. à Fuchten. *Confeſſio*

feſſio fidei, Pariſ. 1619. poſt Eugenii Toletani Opuſcula, excuſa eſt. *Chronici à Proſpero conſignati*, quatuor editiones memorat Cave, P. I. p. 248. *Vulgarem*, quæ ad calcem Euſebiani & Hieronymiani habetur. *Ducheſnianam*, quæ extat T. I. *Hiſtoricorum coætaneorum Franciæ* a Du Cheſnio editorum. *Pithœanam*, quæ Pariſiis cura Petri Pithœi, 1588. & ſtudio Phil. Labbei, ibidem 1657. T. I. p. 56. *Bibl. Nova*, MSS. prodiit. *Labbeanam*, & integram, quam vide apud Labb. l. c. p. 56. Hoc Proſperi *Chronicon*, & *fidei Confeſſio*, nuſpiam inter Opera ejus comparent. Scripta cæteroquin ordine repræſentat Cl. Cave. P. I. p. 247. ſeqq. Adde *Proſperi Carmen de fide, Vita, & moribus Chriſtianorum ad Vxorem*, quod exhibet Agricola, *Gymn. Vit. hum.* pag. 205. De eo Gennadius Maſſil. & Aub. Miræus, in Schol. ad c. 84. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 181. Blount *Cenſ. Celebr. Autor.* p. 304.

PROTERIVS.

Alexandrinus Epiſcopus, autoritate Synodi Chalcedonenſis, ann. 451. conſtitutus, a plebe tamen furioſa ſede expulſus, atque crudeliter occiſus, ann. 457. Scripſit, ann. 455. *Epiſtolam ad Leonem Papam, qua Theophili, deceſſoris calculum defendens, Paſchatis feſtum eo anno in VIII. Cal. Majas differendum eſſe* contendit. Habetur illa Lat. apud Bucherium, *de doctrina temporum*, & in editione *Operum Leonis Queſnelliana*. *Epiſtola, ſive Profeſſio fidei ſuæ*, interiit. De eo Cave, P. I. p. 252. Du Pin l. c. p. 205.

AVRELIVS PRVDENTIVS CLEMENS.

Hiſpanus, vel Tarraconenſis, vel juxta alios Cæſarauguſtanus, non quidem Vir Conſularis, uti non pauci ab Aldo corrupta quadam Lectione, Litterarum V. C. in errorem ducti ſcripſerunt, ſed Vir Clariſſimus, atque militiæ deditus, poſtea Poëtarum Chriſtianorum facile princeps, cujus Laudes vide apud Barthium, ad Claud. Mamertum, p. 305. ſeqq. Ætatem ejus quod ſpectat, ann. 405. præfationem in Cathemerinon ſcripſit, ſeque ann. 348. natum cecinit. Opera, quæ conſcripſit, ſæpius edita proſtant. Venetiis, 1501. inter *Poetas Chriſtianos*, Lugduni 1603. Antwerpiæ 1564. & in *Bibl. Patrum* T. V. pag. 990. cura Joh. Weitzii, Hanov. 1613. 8. cum doctiſſimis

animadverſionibus, Nicolai Heinſii, Amſtel. 1667. cum interpretatione & notis Stephani Chamillard, Pariſ. 1687. 4. & Chriſtophori Cellarii cura, Halæ, 1703. 8. Seorſim prodiit ſub *Ameni* nomine, cura Fabricii, *Enchiridion V. & N. T.* Baſil. 1564. 4. & cum *Aratoris & Juvenci Scriptis*, ibid. 1537. Lib. II. contra Symmachum ac veterem Deorum gentilium cultum, ſtudio Iſaaci Gangrei, Pariſ. 1614. 8. *Prudentii Hymnum de Chriſti Natali*, cujus initium, *Quid eſt quod arctum circulum Sol jam recurrens deſerit &c.* ſeorſim edidit & Commentariolo illuſtravit Aug. Buchnerus, Witteberga, 1641. De Prudentio Conf. Labbeus, Cave P. I. p. 206. Aub. Miræus, *in Schol.* ad Gennadii cap. 14. Cl. Fabricius, *Bibl. Lat.* p. 696. ſeqq. Elias Du Pin, *Bibl Nouv.* T. III. p. 5. Thom. Blount, l. c. p. 281. qui laudes ipſi ab aliis dictas, ſtudioſe congeſſit.

PRVDENTIVS GALINDVS.

Hiſpanus, Tricaſſinus in Campania Epiſcopus, anno 846. Concilio Pariſienſi, & 849. Turonenſi & 853. Sveſſionenſi, interfuit. Obiit, ann. 861 Scripſit prolixum Tract. *De Prædeſtinatione contra Joh. Scotum Erigenam*, excuſum a Gilberto Mauguino, T. II. *Vindiciarum Prædeſtinationis & gratiæ*, p. 191. ſeqq. Pariſ. 1650. 4. *Collectaneum de tribus Epiſtolis* ad Hincmarum Remenſem & Pardulum Laudinenſem, Epiſcopos, ad *calcem Hiſtoriæ Gotteſchalci Prædeſtinatiani*, p. 425. Pariſ. 1655. cura Ludovici Cellot impreſſæ. *Tractoriam Epiſtolam* adverſus IV. capitula Conventus Cariſiacenſis. T. II. *Vindiciarum Prædeſtinat. & gratiæ*, p. 176. *Brevem Epiſtolam* ad quendam Epiſcopum, fratrem ſuum, T. IV. *Analect.* Mabillonii, p. 324. Hæc Prudentii Opuſcula, vid. T. XV. *Bibl. Patrum* p. 598. Plura de eo Gilbertus Mauguin, l. c. Bollandiſtæ ad d. 6. Aprilis. Sanmarthani, *Gallia Chriſt.* T. III. Oudin. *Supplem. de Script. Eccleſ.* p. 250. ſeqq. Cave P. I. *Hiſt. Litter.* p. 379. Uſſerius, *Hiſt. Gotteſchalci*, c. VIII. & XI.

PTOLOMÆVS.

Valentinianus & Gnoſticus profeſſione, vir juxta Epiphanium longe doctiſſimus, quem Cave P. I. *Hiſt. Litter.* p. 29. ad annum 150. reponit, ſcripſit *Epiſtolam contra Legem Moſaicam*, cujus divinam originem

Digitized by Google

ginem auſus eſt labefactare. Extat illa apud Epiphanium, *Hæreſ. XXXIII.* à num. 3. ad 7. & fragmenta quædam apud Irenæum.

PTOLOMÆVS LVCENSIS.

Italus Lucenſis, S. Thomæ auditor, Ordinis Prædicatorum Monachus, ann. 1303. claruit. Poſtea ann. 1318. Epiſcopus Torcellenſis conſecratus, ann. 1321. obiit. Scripſit *Annales rerum civilium & Sacrarum*, ab ann. 1060. ad 1303. item *Chronicon Pontificum* atque *Imperatorum*, quod utrumque, Lugd. 1619. prodiit. *Annales* extant quoque in *Bibl. Patr.* T. XXV. p. 449. *Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ* Lib. XXIV. cujus excerpta quædam vid. *Hiſpan. Illuſtrat.* T. III. & *Collectaneo Hiſt. Franc.* T. V. p. 89. *Concionem* obſervat Cl. Cave P. II. *Hiſt. Litter.* pag. 271. a Ptolomæo Lucenſi, Mantuæ habitam, in qua Chriſtum non in utero Virginis, verum juxta cor ipſius ex tribus ſanguinis guttis conceptum, retulit. Adverſus hanc Baptiſta Mantuanus, Tractatum *de parte corporis, in qua conceptus eſt Chriſtus*, edidit, qui inter Opera ejus extat. Conf. de eo Voſſius, *de Hiſt. Lat.* Poſſevinus in *app. S.* Caſim. Oudin, *Supplem. de Script. Eccleſ.* p. 616. H. Wharton, *append. Cav.* p. 7.

ANTONIUS PUCCIUS.

Gente Romanus, Cameræ Apoſtolicæ Clericus, ann. 1514. claruit. Juſſu Leonis X. *Orationem* in Concilio Lateranenſi habuit, ſuper verba Pſalmi LXXII. v. 2. *Omnes Reges terræ adorabunt eum & ſervient ei*, quâ tamen Leoni turpiter eſt adulatus. Extat illa *Oratio*, cum *Epiſtola* ad Leonem, Pontificem, *Concil.* T. XIV. p. 231.

Q.

QVADRATVS.

Athenienſis, poſt Publium Martyrem, Epiſcopus, juxta Euſebium & Hieronymum, S. Joh. diſcipulus, Vir pius, atque ob donum Propheticum, an. 123. clarus, Martyrque factus, ſcripſit *Apologiam*

pro Chriſtianis ad Hadrianum Imperatorem. Hæc quidem jam dudum interiit, fragmentum tamen breviuſculum exhibet Euſebius, L. IV. c. 3. qui eundem ingentibus cumulat laudibus. Plura nec ſcripſit, ut adverſus, *Centuriatores Magdeburg.* obſervat Cave, P. I. p. 24. & ante ipſum, Balthaſar Bebelius, *antiqu. Eccleſ. Cent. II. Art. I.* p. 183. Hic itidem annotavit, Valeſium aberraſſe, qui cum aliis diverſum a noſtro Quadratum exhibere, fuerit conatus. Quibus autem argumentis utatur, & quomodo rationes ejus diluat, vide apud eundem l. c. Agunt de Quadrato Trithemius, *de Script. Eccleſ.* Simlerus, Kœnigius, Du Pin T. I. *Bibl. Nouv.* p. 54. Balthaſar Bebelius l. c.

QVINTIANVS.

Epiſcopus Aſculanus, ann. 484. clarus, ſcripſit *Epiſtolam ad Petrum Fullonem adverſus Clauſulam Triſagio annexam*, quam & XII. anathematismis improbavit. Vide illam græc. lat. *Concil.* T. IV. p. 1097. De eo Cave P. I. *Hiſt. Litter.* p. 261.

R.

RABANVS MAVRVS.

MOguntinus, ubi natum ſe renatumque in Epitaphio, quod quidem dubium facit & Scotiæ ſuæ natales Rabani, vindicare ſtudet Dempſterus, *Hiſt. Scot.* p. 553. inſinuat, Labbeo teſte, pag. 265. Sunt tamen qui neque Moguntiam, neque Angliam, patriam ejus fuiſſe tradunt, vide Sanmarth. T. I. f. 349. T. IV. f. 444. Hoc ſane in aprico eſt, Fuldæ à puero Monachum, Alcuini diſcipulum & ejusdem celeberrimi Monaſterii per 24. annos Abbatem fuiſſe, unde forte Sixtus Senenſis, Poſſevinus, imò & Trithemius, Fuldæ eum natum crediderunt. Anno 847. poſt Otgarium, Archi-Epiſcopus Moguntinus electus, fato vero ereptus, ann. 856. in S. Albani fano quievit, donec oſſa ejus Albertus, Cardinalis, Marchio Brandeburgicus,

gicus, Moguntinus, atque Magdeburgicus Archi-Epiſcopus, Halam Saxonum in S. Mauritii Baſilicam ſuperiore Seculo, devexit, referentibus Sanmarthanis, T. I. l. c. Conf. *Deſignationem Hiſtoricam Reliquiarum Sax. Hallenſium*, ann. 1520. Halæ editam, dein a Franzio, Wittebergæ, 1618. reiteratam f. 82. & Voſſ. L. II. *Hiſt. Lat.* c. 35. p. 315. Primus græcas litteras in Germaniam invexit Rabanus, ut Eberhard. Fabricius, *Gloria Fuldenſi*, p. 75. ſcribit, Fulgentiſſimum hoc Germaniæ ſidus & Theologorum ſui temporis vertex, Baronii elogio, adeò viguit ac floruit, ut nec Germania, nec Italia parem pepererit juxta Trithemium. Præter enim doctiſſima Script. S. univerſæ Commentaria plura alia, tam ingenioſa, quam docta, reliquit. Opera omnia, quotquot reperiri potuerunt, VI. Tomis, cura *Georgii Colvenerii*, Duacenſis Academiæ Cancellarii, e Schedis Jacobi Pamelii, Colon. 1627. f. edita prodierunt. Inter illa eminent *Commentar. in Script. Libris* 172. e Patribus lat. ab Hieronymo usque ad Bedam, juxta ſenſum literalem & myſticum concinnata. Item *de Laudibus S. Crucis*, Opus, eruditione, verſu proſaque mirificum, uti inſcribitur ingenioſiſſimus & operoſiſſimus liber, ſeorſim editus, Phorcæ, 1503. opera *Jacobi Wimphelingii*, Sletſtatini, anno verò 1605. Aug. Vindel. in Typographeo Prætoriano recuſus. Reliqua exhibet Cave, P. I. p. 381. ordine a Colvenerio obſervato. Hic Cave monet quoque ex Codice quodam Oxonienſi, quod *Comment. in Exodum, Leviticum*, & *Deuteronomium*, non Rabano, ſed Walafrido Strabo, ejus diſcipulo, adſcribenda ſint, qui eadem ex Rabani ore ſedulò exceperit. *Quæſtionum Canonum Pœnitentialium* Lib. III. & Lib. *totidem de Vitiis & Virtutibus*, ad Haligarium ſpectant, ut ex Mabillonio probat Oudinus, *Supplem* p. 247. *Comment. in Regulam Benedicti*, Smaragdum autorem habet. Alia, in Editione Colveneriana omiſſa Rabani Scripta, poſtmodum prodierunt. *Poëmata quadam*, Baluz. *Miſcell.* T. IV. *Epiſt. III. de Prædeſtinatione adverſus Gotteſchalcum*, Jacobus Sirmondus, Pariſ. 1647. 8. *Lib. de Computo.* Baluz. *Miſcell.* T. I. p. 1. *Lib. contra Judæos*, Chifflerius, Divione, 1656. qui tamen ad Amulonem pertinet. *Opuſcula II. de Choro-Epiſcopis & Reverentia filiorum erga Parentes*, Baluz. ad calcem *Operum Petri de Marca*, Pariſ. 1669. f. T. I. p. 285. *Epiſt. ad Heribaldum*, Baluz. in append. *Reginonis*, p. 465. *Epiſt. ad Reginaldum &c.* Concil. T. VIII. pag. 1845.

Opera

Opera in edita ſiſtit Cave, l. c. & ſunt *Comment. in Acta Apoſtolorum.* Lib. *de Vita Mariæ Magdalenæ, Expoſitio de Paſchate, Gloſſarium Latino-Theotiſcum in V. & N. T.* de quibus Serarius *Rerum Mogunt. Catal. l. 4.* p. 631. *Epiſtola autem ad Egilonem de Eucharistia*, quam P. I. p. 381. inter deperdita referebat, à Mabillonio *Sec. IV.* P. II. p. 591. editam, ipſe Cave P. II. p. 161. agnoſcit, atque de ejus exiſtentia fuſe differit. Tract. *de Sacramento Eucharistiæ*, Libr. 57. conſtans, quem Cave eodem loco amiſſum putavit, ad manus eſt, primo editus ex *Cuthberti Tonſtalli*, Dunelmenſis Epiſcopi, Bibliotheca, Coloniæ apud Joh. Quentelium, 1551. Plagii reum Rabanum quidem agnoſcit Wilielmus Malmsburienſis, quem tamen ab eodem abſolvit Cave l. c. p. 380. De Rabano præter citatos autores adeas Georg. Colvenerium, *in præf. ejus Operum*, ubi *Vita Rabani* a Rodulfo Monacho & Trithemio conſcripta, exhibetur, & Bollandum *in Vitis Sanctorum*, d. 4. Febr. Mabillon. *Sect. IV. T. II.* p. 1. ſeqq. Natal. Alex. *Hiſt. Eccleſ. Sec. IX. P. I. p. 224. P. II. p. 575.* Conf. Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VII. paſſim. Chriſtophorus Browerus, *Fuldenſ. Antiquit.* p. 276. & alibi. Joh. Gualterius, *in Chronico Eccleſ. Polit.* p. 750. Clerc. *Bibl. Univerſ.* T. III. pag. 401. Si clarorum Virorum de Rabano arbitria deſideras, evolve Thom. Pope-Blount, *Cenſura Celebr. Autor.* p. 346.

RABBVLAS.

Epiſcopus Edeſſenus, ann. 431. clarus, Cyrilli quidem Capitula in Concilio Epheſino rejecit, in Edeſſeno autem poſtea defendit maſcule. Cœcus fuit Rabbulas, nihilominus tamen ſupra vulgarem ſortem eruditus. Scripſit *Epiſtolam*, quæ mutila, latine, extat inter *Lupi Epheſinas.* n. 200. integra, *Concil.* T. V. p. 469. Alia, quæ de eodem differit Cave, vid. P. I. p. 235.

RADEVICVS.

Capellanus atque Præpoſitus Friſingenſis Eccleſiæ, familiaris non tantum, ſed & Continuator Ottonis Friſingenſis, cujus *Lib. II. de Geſtis Frider. I. Imperatoris*, una cum Opere dicti Ottonis, excuſi ſunt. Vide ad hunc dicta ſuperius ſub *Ottone Friſingenſi.* Conf. Voſſ. *Hiſt. Lat.* l. 2. c. 53.

RADVL-

RADVLPHVS ARDENS.

Pictavus, Guilielmi. IV. Aquitaniæ Ducis, Concionator diſertiſſimus, Bello Saracenico Ducis Godofredi de Boullion, interfuit, ut vitæ ejus autor refert, anno circiter 1130. claruit, Judice Barthio, vide Daumium *præf. ad Homilias Sanctorum Patrum, de Nativitate Chriſti*, Scriptor, Sanctitate, eruditione, eloquentiaque paucis veterum ſecundus. Ejus *Homiliæ in Epiſtolas & Evangelia de Sanctis totius anni*, itemque, quæ in communi Sanctorum legi conſueverunt, Pariſ. 1568. 1573. 8. T. II, Lovan. 1565. Antw. 1566. 8. Col. 1604. 8. T. II. prodierunt. Binas hujus Radulphi *Homilias in Natalem Domini*, ſæpius laudatus Daumius, ſiſtit l. c, p. 165. ſeqq. Conf. ejus *præf. ad Hieron. Græc.* p. 8. & Du Pin *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 180.

RADVLPHVS BOCKINGVS.

Anglus Ciceſtrenſis, Ord. Domin. Monachus, ann. 1270. *Vitam S. Richardi, Ciceſtrenſis Epiſcopi, Lib. II.* Stylo ſatis barbaro, juxta Baleum, ſcripſit. Hanc, mutato dicendi genere, exhibet Surius, d. III. April. genuinam verò Bolland. ad eundem diem. *Sermones* quoque ipſi adſcribunt Baleus atque Pitſeus, memorante Caveo, P. II. p. 251. Miramur Altamuram, *in Bibl. Domin.* eundem ignoraſſe.

RADULPHUS de COGGESHAL.

Ord. Ciſt. Monachus, poſt Cœnobii Coggeshalienſis Abbas, ob indefeſſum literarum ſtudium, ann. 1228. clarus, ſcripſit, teſte Baleo, *additiones ad Radulphi Nigri Chronicon*, de Imperatorum atque Regum Franciæ, Angliæque, geſtis. Item *Chronicon Terræ S.* cujus non exiguum fragmentum exhibet Boxhornius, *in Hiſt. Univerſali.* De eo Cave, P. II. p. 248.

RADULPHUS de COLUMNA.

Canonicus Carnotenſis, ann. 1290. clarus, cujus ad Lambertum de Caſtello *Tract. de Translatione Imperii a Græcis ad Latinos* extat apud Goldaſtum, *Monarch.* T. II. p. 88.

RADVLPHVS de DICETO.

Anglus, Eccleſiæ S. Pauli Londinenſis Decanus, floruit, ann. Chriſti 1197. Vir ſui temporis tùm ob doctrinam, tum ob pietatem ſingularem per celebris. Opera Radulphi excuſa, *in Collectaneo Angl.* Londini, 1652. f. curis Seldeni, & ſunt: *Abbreviationes Chronicorum,* p. 429. *Imagines Hiſtoriarum*, p. 525. *Series Cauſæ inter Henricum Regem & Thomam, Cantuarienſem Archi Epiſcopum*, p. 711. *Hiſtoriam Britonum Regum compendioſam* extulit Thom. Galeus, *Rer. Angl. Script.* T. III. p. 553. *Indiculum de Succeſſione Archi-Epiſcoporum Cantuarienſium*, Whartonus, *Angl. S.* T. I. p. 87. *Hiſtoriam de Archi-Epiſcopatibus & Epiſcopatibus Angliæ*, ex qua Hiſtoriam, Cantuarienſium Archi-Epiſcoporum notis illuſtratam, dedit idem Whartonus, l. c. T. II. p. 677. *De Poſtilla* Radulphi, ſuper *Eccleſiaſticum* & *Libr. Sapientiæ*, dicit Cave, P. II. p. 231. Reliqua Radulphi Scripta, numero XIII. nunquam tamen edita, exhibent Baleus atque Pitſeus. Vixit adhuc Radulphus, ad ann. 1210. Conf. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 185.

RADVLPHVS NIGER.

Flaviacenſis ſeu Flaciacenſis Monachus, Cœnobii S. *Germer de Flaix*, dicti, in diœceſi Bellovacenſi Ord. Bened. floruit non ſanè ann. 910. ſicut *Sixtus Senenſis, Poſſevinus, Bellarminus, Mareſius,* aliique hos ſequuti volunt, ſed ann. 1157. id quod ex Alberici, Ciſtertienſis Trium-fontium Monachi, circa ann. 1240. clari, *Chronico*, diſerte probat Labbeus, *T. II.* p. 273. ſeqq. & *in addit.* p. 799. Extant ejus *Comment. in Leviticum*, Coloniæ, 1536. & *T. XVII. Bibl. P.P.* pag. 47. *Comment. in Cantica Cantic.* Gregorio perperam tributa, quæ Radulpho reſtituit Jac. Hommey, *Supplem Patrum.* Paris. 1684. Libr. XIV. *Comment. in Epiſt. Pauli* & *Chronicon breve* juxta cum aliis ſcripſiſſe dicitur, quæ tamen non extant. De eo Cave, P. I. p. 470. Sixtus Senenſis, *Lib. 4. Bibl.* f. 318. Du Pin. l. c. p. 185.

RADVLPHVS DE RIVO.

Brabantus Bredanus, Decanus Tungrenſis, antiquitatum Eccleſiaſticarum peritiſſimus, ann. 1390. clarus, obiit, ann. 1401. juxta Labbeum, T. II. p. 275. ſeqq. & *addit.* p. 795. quem omnino ſequimur.

mur. Scripſit *Calendarium Eccleſiaſticum*, Lovanii, edit. 1568. & exinde *in Bibl. Patr.* transſcriptum T. XXVI. p. 289. *Hiſtoriam trium Pontificum Leodienſium*, Engelberti a Marka, Joh. de Arkel, & Arnoldi de Horn, quam vide T. III. *Hiſt. Leod. rerum*, a Joh. Chapeavillio edit. 1616. 4. p. 1. ſeqq. De eo H. Wharton *app. Cav.* p. 46. Oudin. l. c. p. 669. ſeqq. Poſſevin. *app. S.* T. II. p. 311.

RAINALDVS DE SEMVR.

Ex illuſtri Burgundiorum familia oriundus, Monachus Ord. Bened. poſt Abbas Vezalienſis, quo nomine Trecenſi Synodo an. 1104. interfuit. Tandem Archi-Epiſcopus Lugdunenſis factus eſt. Extat *Vita S. Hugonis, Abbatis Cluniacenſis*, fratris Rainaldi, ab ipſo ſcripta, *in Bibl. Cluniacenſi*, quam Andreas Du Chesne, adornavit. Mortis annum Sanmarthan. T. I. p. 314. reponunt ad ann. 1129. De eo Henricus Gandavenſis, *de Viris Illuſtr.* c. 3. p. 162. Oudin. *Supplem. de Script. Eccleſ.* p. 392.

RANVLPHVS HIDGENIVS.

Anglus, Ceſtrienſis Monachus, Ord. Bened. ann. 1357. clarus, obiit, ann. 1363. Compilavit *Polychronicon Lib. VII.* cujus contenta exhibet H. Wharton, *in app. Cav.* p. 33. Anglicè prodiit ex Verſione Joh. de Trevisa, curante Guilielmo Caxtono, Londini, 1482. f. Lat. Galeus, *Hiſt. Angl. Script.* T. III. Oudinus viginti Codices MSS. in Anglia aſſervatos, numerat, p. 631. Conf. Voſſ. *H. L. l. 3. c. 2.* Scripſit *Artem componendi Sermones*, *Speculum Curatorum* & alia, de quibus Baleus, *Cent. VI.* p. 462. Pitſeus p. 516. Cave, P. II. p. 283.

PETRVS RANZANVS.

Siculus Panormitanus, Ordinis Prædicatorum ſodalis, Ferdinandi Regis Orator ad Mathiam, Hungariæ Regem, anno 1478. Lucerenſis Præſul factus, ann. 1492. obiit. Ejus ſunt VI. Libri *Annalium temporum de omnium penè gentium rebus*, quorum ultimus, *de rebus Hungaricis*, ſolus ſuper eſt. Prodiit, autem cum *appendice* Joh. Sambuci, Viennæ Auſtriæ, 1558. f. & inter Jac. Bongarſii *Scriptores rerum Hungaricarum*, Francof. 1600. f. *Vitam & res geſtas B. Vincentii Ferrerii*, a Ranzano ſcriptas, exhibet Surius d. V. April. *Opuſ-*

culum de urbis Panormitanæ antiquitate memorat Fazellus, *de Rebus Sicul. Dec. I. L. 8. p. 149. & 173. De laudibus Lucerinæ civitatis* & alia, Ambroſius Altamura, *Bibl. Præd.* p. 214. memorat. *Orationes* MSS. aſſervabat olim Joh. Sambucus. Conf. Cave, P. II. *Hiſt. Litter.* p. 315. ſeqq.

RATHERIVS.

Monachus Lobienſis, poſt Veronenſis Epiſcopus, à ſede tamen ob proditionis crimen, ipſi falsò imputatum, expulſus, Leodienſis Epiſcopus conſtitutus, poſt Veronenſi reſtitutus eſt. Hac tamen iterata vice excedere juſſus, Lobienſe Cœnobium reverſus, ibidemque, ann. 974. deceſſit. Scripſit varia a Dacherio collecta *Spicil. T. II. Volumen Perpendiculorum*, p. 161. *Apologiam ſui ipſius.* p. 199. *Diſcordiam inter ipſum & Monachos.* p. 217. *Librum Apologeticum*, p. 225. *De nuptu cujusdam illicito.* p. 238. *Synodicam ad Presbyteros ſuos*, p. 256. *Itinerarium Romam euntis* p. 265. *Serm. II. de Quadrageſima*, p. 281. *Sermon. IV. de Paſchate* p. 308. *Serm. II. de Aſcenſione*, p. 324. *Epiſt. ad Patricium de Corpore & Sanguine J. C.* apud eundem T. XII. p. 37. *Vitam S. Vrsmari Lobienſis*, quæ mutila apud Surium, d. 18. April. extat. Plura alia Ratherii Scripta, eaqua procul dubio deperdita, ex Sigeberto c. 127. enumerat Cave, P. I. p. 406. De eo Folcuinus, Laubienſis Abbas, *in Chronico.* Mabillon, *Sec. V.* p. 478. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 19. ſeqq.

RATPERTVS.

Qui & *Rapertus*, Thuregienſis Monachus Monaſterii S. Galli, cognatus Notkeri, de quo ſupra. Voſſius l. 3. *Hiſt. Lat.* c. 4. deceſſiſſe eum conjicit, ann. 883. & ibidem Scripta ejus enarrat. Ex his, *hymnum de Feſtivitate S. Galli*, & *Litaniam ad proceſſionem diebus Dominicis* ſcriptam, atque Nicolao III. P. R. canonizatam, cum quibusdam aliis carminibus Henr. Canis. edidit. *T. V. Lect. antiqvar. P. II.* f. 736. 742.

RATRAMNVS.

Gente forſan Gallus, ex Corbejenſi Monacho ac Presbytero, ſingulari Caroli Calvi favore, Orbacenſis in Diœceſi Sveſſionenſi Cœnobii Præpoſitus, ann. 840. variis adverſus Gotteſchalcum &

Græ-

Digitized by Google

Græcos Libris inclaruit. Erat, teſte Caveo, P. I. *Hiſt. Litter.* p. 371. *Vir pius, modeſtus, & haud dubie eruditus, a doctiſſimis quibusque ſui Seculi viris magni habitus, quin & excepta lite Euchariſtica, ab ipſis Scriptoribus Pontificiis ſummis elogiis ornatus.* Varia ingenii monumenta reliquit. Extat ejus, *de partu Virginis ſeu de Nativitate Chriſti* Liber apud Dacherium, *Spicileg.* T. I. p. 218. *De Prædeſtinatione,* Lib. II. adverſus Gotteſchalcum, ann. 849. ſcripti, apud Gilb. Mauguinum, *in Collect. Script. Græc.* T. I. p. 29. & *Bibl. Patrum*, T. XV. p. 442. *Contra errores Græcorum* Lib. IV. apud Dacherium, l. c. T. II. p. 1. *De Corpore & Sanguine Domini,* Liber, in quo Transſubſtantiationis dogma funditus evertit, quicquid etiam Pontificii garriant, prodiit Coloniæ, 1532. Genevæ, 1541. 8. in *Micropresbytico,* Baſileæ, 1550. p. 513. cum Paſchaſio Ratberto, Coloniæ, 1551. 8. inter Feuguerei Opuſcula, Lugduni Batav. 1579. 8. in *Catalogo Teſtium Veritatis*, Genevæ, 1608. f. Lat. & Gallicè, 1672. Anglo-Latinè, Londini, 1686. cui poſtremæ editioni diſſertatio præmiſſa eſt, qua omnes Pontificiorum objectiones ſolidè ac erudite diluuntur. Librum *de Anima* edendum quidem promiſit Mabillonius. Conf. de Ratramno, Du Pin *Bibl. Nouv.* T. VII. paſſim. Caſimirus Oudin, *Supplem. de Script. Eccleſ.* p. 252. Natalis Alexander, *Sec. IX.* P. II. p. 597. *peculiari diſſertatione.* Ludovicus Cellot. *in Hiſt. Hæreſeos Prædeſtinat. Pariſiis*, an. 1655. f. excuſa.

PETRVS RAVENNAS.

Italus J.U.Doct. miranda memoria præditus, Equesque auratus, uti vocatur titulo *Libri Sermonum*, quos Feſtis diebus auditoribus ſuis pronunciavit, aſſidentibus quandoque Friderico Electore & Joh. Fratre, Ducibus Saxoniæ Sereniſſimis. Edidit illos Hermannus Trebelius, Iſennacus, qui in Frontiſpicio Dædaleum opus dicit, & in dedicatione ad ipſum Petrum Ravennatem, autorem, παντοτί φι titulo eum ornat. Excuſus liber Wittenburgii, ſic enim habet integra ejus clauſula in incude litteratoria Herm. Trebelii, 1505. Sub illuſtriſſimo & Chriſtianiſmo Principe Electore Federicho, Sax. Duce pientiſmo, cui Salus & Victoria. Scripta hujus Petri Juridica Simler. recenſet, *Epitome* f. 564.

RAYMVNDVS DE AGILES.

Canonicus Podienſis, Capellanus Comitis Toloſani, anno 1095. clarus, quo ipſum in itinere Orientali comitatus eſt. Cum

effoderetur lancea S. quæ Dominum perfodit, ipſe adfuit, eandemque in obſidione Antiochena tulit. Scripſit *Hiſtoriam Hieroſolymitanam*, petente Pontio Baladunio, quæ extat apud Bongarſium inter *Geſta Dei per Francos*, T. I. p. 139. Sincera fide ſcripſit, uti videre eſt ex ipſius verbis. p. 163. adductis: *Oro inquit, & obſecro omnes, qui hac audituri ſunt, ut credant hæc ita fuiſſe. Quod ſi quicquam ego præter credita & viſa ſtudeo referre, vel odio alicujus appoſui, apponat mihi Deus omnes inferni plagas & deleat me de libro vitæ.* Conf. de eo Cave, P. I. p. 439. Du Pin *Bibl Nouv.* T. IX. p. 191.

RAYMVNDVS JORDANVS.

Qui diu ſub *Idiotæ* titulo ſe preſſit, Ord. S. Aug. Canonicus regularis, Uticenſis primum, ann. 1381. deinde Cellenſis ad Carum in Biturigibus Cubis Abbas. Scriptor omnino doctus & cordatus, cujus opera omnia, Pariſ. 1654. 4. excuſa, cura Theoph. Raynaudi, & quidem hac ſerie: *Contemplationes XI. de miſerabili curſu Vitæ præſentis, de Innocentia perdita, de Converſione per XII. menſes anni ſpiritualis, XII. fructus fidei producentis, de Conflictu aſſiduo inter animam & Carnem. De VII. donis Spiritus S. contra VII. peccata Mortalia: de SS. adjutorio & Officio: de VIII. beatitudinibus; de amore divino*, quam quidem Henr. Sommalius *cum Soliloquio & Manuali Auguſtini* edidit, Colon. Agripp. 1631. 1639.) *de Patientia, de Morte, de Deipara*. Prodierunt quoque *contemplationes*, Pariſ. 1519. 4. *De B. Virgine: de Statu Religioſo*, L. III. *de Oculo Spirituali*, quod quidem opuſculum, Joh. Guallenſi adjudicavit Waddingus. Prodiit illud ſeorſim ſub Raymundi nomine, Lugd. 1641. mutilum, integrum verò ſub cujusdam Magiſtri P. Lacepieræ, Venet. 1496. Italicè, uti teſtatur H. Wharton, *in app. Cav.* p. 44. *Regulæ Vitæ Chriſtianæ* & *in Pſalmum XV. Paraphraſis*, quam tamen cum *Regulis modo dictis* ad Joh. Picum Mirandulanum Comitem, ann. 1494. clarentem, potius referendam cenſet Labbeus, l. c.

RAYMUNDVS de PENNA FORTI.

Sive de *Rupe-Forti*, Patria Barcinonenſis, ex Arragoniæ Regum Sanguine, anno 1175. oriundus, Ord. Domin. Prior Generalis, Doctor Juris Pontificii, Archi-Epiſcopatum Tarraconenſem a Gregorio IX. cujus Sacellanus fuit, ſibi oblatum, reſpuit, obiitque, ann. 1275.

anno

anno demum 1601. Divorum in cœtum Clement. VIII.|P. R. ad mota apotheoſi relatus. Vide Schott. *Bibl. Hiſp.* T. II. f. 186. & 218. & *ejus Vitam* a Salvatore Pons, Priore Tarraconenſi Hiſpano, prolixè deſcriptam, & germanicè translatam ab *Ægidio Albertino*, editamque Monachii, 1602. item a Joh. Baptiſta Spadio, de Firenzuola, Placentino, Ord. Præd. Raymundi Vitam compoſitam atque Papiæ, 1606 fol. editam, teſtatur Leo Allatius, *Apib. Vrban.* p. 152. Stupenda inibi ejus narrantur miracula, quadraginta amplius a funere illius mortui excitati, imò alter Enoch, Abraham, Moſes, Hiskias, Elias &c. prædicatur. *Libros V. Decretalium Extravagantium dictorum* ex antiquis collectionibus Epiſtolarum ac Reſponſorum Papalium collegit, & multis hinc inde reciſis, in ordinem per titulos & capita digeſſit, Gregorio IX. jubente & approbante, prout alias notum eſt. Vid. *Zieglerum*, qui ex Inſtituto, quænam circa hoc Opus Pontifex, quæque Miniſter ejus Raymundus, præſtiterit, ediſſerit, *prælimin. ad Jus Canon.* p. 41. ſeqq. Extat quoque ejusdem *de Caſibus pœnitentialibus Summa*, *Raymundina* dicta, edita Romæ, 1603. hoc titulo: *Summa de Pœnitentia & Matrimonio cum Gloſſis Joh. de Friburgo*, Lect. Ord. Dom. ſicut tradunt Labbeus l. c. p. 281. Cave P. I. p. 495. addentes, eandem jam olim ad brevem Summulam redactam anno 1502. Colon. evulgatam, tali initio:

Summula de Summa Raymundi prodiit iſta.

At antiquior paulo editio e Bibl. Halenſi Mariana ſuppetit, Coloniæ per Henr. Quentelium. 1495. excuſa, in qua verſus majusculis impreſſi literis, gloſſæ verò ſæpius vanæ & ridiculæ, minusculis ſuperadditæ, hoc modo leguntur:

Præſens liber, ſcilicet Proſaica illius Magiſtri venit ſcilicet Propoſita,
Summula de Summa Raymundi prodiit iſta,
Non ex gravi ſeu difficili, id eſt facili proponimus, ſcilicet Summulam
Non ex ſubtili, ſed vili ſcribimus iſtam &c.

RAY-

Digitized by Google

RAYMVNDVS DE SABVNDE.

Sive *Sabeyde*, natione Hiſpanus, magni & ſolidi Vir ingenii, juxta Poſſevinum *appar. S.* f. 316. Theologus, Philoſophus, atque Medicus, docendo in Gymnaſio Tholoſano, ſcribendoque clariſſimus, tempore Sigismundi, Imper. ann. 1430. floruit, calculo & elogio Trithemii, *Script. Eccleſ.* f. 137. Scripſit *Theologiam Naturalem* ſeu *Theſaurum Divinarum Conſiderationum*, quem commendat atque non pauca juxta Tholoſanam editionem Dorſchæus P. II. *Theol. Zach.* f. 24. ſeq. profert. Plures editiones ſiſtit H. Wharton *in App. Cave*, p. 71. Prodiit enim Daventriæ, fol. Argent. 1496. Pariſ. 1509. Lugd. 1540. 8. Francof. 1631. 8. Venet. 1581. 8. Hinc Doctoribus & Scriptoribus illis, qui Gentilismum oppugnarunt, eum annumeravit Voëtius, T. II. *Diſp. Select.* f. 601. ubi addit, edoceri nos de Raymundo ejusque Scripto a *Mich. Montagne*, qui librum Raymundi Gallice vertit, in ſuis *Eſſais*, l. 2. c. 10. Prologus ejusdem prohibetur *in Indice Romano Clementis VIII.* ob perſpicuitatem Scripturæ aſſertam. Idem Argumentum, quod in modò laudato theſauro tractaverat, Dialogi forma poſtmodum repetiit, libro, quem *Violam animæ*, inſcripſit, impreſſo, Coloniæ, 1501. 4. Lugd. 1568. 12. Legas ibi colloquentes Raymundum & Dominicum Seminiverbium, *de Hominis natura, de cognitione ſui, Dei, proximi, deque omni debito, quo Deo & proximo obligamur &c.* Conf. Simler. *epit. Geſner.* f. 598. b. Dicitur etiam ſcripſiſſe *Quodlibeta & Quæſtiones diſputatas*, quæ verò nuſpiam comparent.

REGINO.

Germanus Monachus & poſtea Abbas Prumienſis Cœnobii, in ditione Trevirenſi, Ord. Bened. ann. 892. electus, ſed æmulis agentibus cedere juſſus, ut ipſe modeſte indicat *in Chron. ſuo* ad ann. 899. circa annum 908. vita functus. *Duos Chronicorum Libros* contexuit, quos vid. T. I. *Script. Germ. Illuſtr. Vet.* Francof. ann. 1583. ex Bibliotheca Piſtorii editos & cum Urspergenſi, Argentorati, 1609. f. Fragmentum *Annalium Francorum*, quos Regino ſe in Hiſtoria ſecutum profitetur, Henr. Canis T. III. *Antiqv. Lect.* f. 187. exhibet. Conf. Voſſ. l. 2. H. L. c. 39. Labb. p. 289. Doctiſſimum ſimul & nobiliſſimum, Germa-

Germaniæ Chronographum eum vocat Zieglerus *prælim. Jur. Canon.* p.17. Addit Cave, P.I. p.599. *Lib. II. de diſciplina Eccleſiaſtica*, quos primus cum appendice extulit Joach. Hildebrandus, Helmſtadii, 1659. & poſt illum plenius exhibuit, Steph. Baluz. Pariſ. 1671. 8. De eo Sigebert. *in Catal. c. 3.* Aub Miræus, *in Scholio ad cap. 3.* Natal. Alex. *Sec. IX. T. I. c. 3. art. 32. p. 283.* Du Pin. *Bibl. Nouv.* T. VII. p. 153.

REGINALDVS.

Vir lat. græc. & hebr. doctus, ac Muſices egregie peritus, Eiſtatenſis, ann. 965. Epiſcopus, juxta Voſſium, *Hiſt. Lat.* c. 40. ubi ait, fortaſſe ejus eſſe illam Wilibaldi, primi Eiſtetenſis Epiſcopi, *Vitam*, quam Henr. Caniſius *T. IV. Lect. antiqv.* p. 2. f. 475. exhibuit, qui tamen fol. 477. negat, & neſcio, cui Sanctimoniali Heidenheimenſi vendicat.

REIMANNVS.

Aliis *Ousmannus*, Germanus, Cœnobii Walciodorenſis aut Gorzienſis Monachus, ann. 990. florens, ſcripſit Vitam S. Cadroæ, Abbatis Walciodor. poſt Metrenſis, quam exhibent Bolland. Mart. VI. & Mabillon. Sec. Ben. V. p. 487. Conf. Cave, P. II. p. 189.

REINARDVS de LAVDENBVRG.

Ord. Aug. SS. Theol. Lector, cujus *paſſio prædicata e IV. Evangg.* extat Norimb. impreſſa, 1501. 4.

REINERVS.

Monachus S. Laurentii Leodienſis Ord. Bened. ann. 1130. clarus, ſcripſit *de Viris Illuſtribus Cœnobii ſui* & *Epiſcopatus Leodienſis*, qui extat *in Collectione Rerum Leodienſium*, a Joh. Chapeaville, ann. 1612. 4. Leodii, T. III. evulgata.

REINERVS de PISIS.

Italus Piſanus, Ord. Dom. Monachus, Theologus atque JCtus celeberrimus, juxta Simlerum *epit. Geſner.* f. 599. & Trithemium, ann. 1300. clarens, ſcripſit *Pantheologiam*, quæ ſtylo immutato, atque absque ulla fide prodiit, curante Jacobo Florentino Minorita, Norimberg.

Digitized by Google

rimberg. 1473. Venet. 1486. Lugd. 1519. f Brixiæ, 1580. 4. T. II. Pariſ. fol. T. III. & alibi. *Reinerianam* quoque *Summam* impreſſam extare ait, Simlerus, quæ annon ſit ipſa *Pantheologia*, nunc equidem arbitrari non licet. Hunc ſane autorem Operibus ſuis titulum non inſcripſiſſe, Raphael Volaterranus tradit, *lib. 21. Comm. urb. 1126*, f. 759. b.

REINERVS SACHONVS.

Placentinus, Theologiæ & Philoſophiæ peritiſſimus, primo Waldenſium Anteſignanus, poſt Ord. Præd. atque hæreticorum Generalis Inquiſitor, ann. 1254. clarus, ann. 1259. ob Waldenſes, quorum plures igni addixerat, Mediolano expulſus, in exilio ſuccubuit. Scripſit *Librum adverſus Waldenſes*, quem integrum edidit Gretzerus, Ingolſt. 1614. 4. Extat quoque *in Bibl. Patr.* T. XXV. pag. 262. Vid. Cave P. I. p. 501. qui Gretzerum taxat, appendicem huic opuſculo affixam, Reineri non eſſe, exiſtimantem. *Summam de Catharis & Leoniſtis*, quæ maximam partem habetur, *in Catal. Teſt. Verit. Flac.* p. 431. integra verò prodiit, cura Claudii Cousſord, Pariſ. 1548.

REMBERTVS.

Flander, vel potius Friſius, Monaſterii prius Turholtani Monachus, poſt ſecundus Hamburgenſium Archi-Epiſcopus, ſedem, ann. 865. conſcendit, ſuccedens S. Anſchario, primo illuſtris illius loci Archi-Epiſcopo, cujus etiam Laudes & Vitam libello ſingulari diligenter conſignavit, qui extat apud Bolland. *d. Febr. III.* Mabillon. *Sec. Bened. IV.* P. II. p. 75. & poſt *Origines Hamburg.* Petri Lambecii, T. I. Comitem nactus metricum Paraphraſtam *Gualdonem*, Corbejæ Monachum, qui Henr. III. & IV. temporibus eandem vitam, verba Remberti ſecutus, verſibus, in tanta ætatis ſuæ barbarie minus cultis, decantavit. Vid. Cl. Boſium *exercit. de Vet. Eccleſ. Clinicis* c. 2. p. 46. ſeqq. c. 3. p. 63. ſeq. Conf. quæ circa Anſcharium ejusque Succeſſorem, Rembertum, memorant Crantzius *L. I. Metrop. c. 20. 36. 38. 42. Lib. II. c. 2. 10. ſeq. Saxon.* l. 2. c. 25, 31. Voſſ. *l. 2. Hiſt. Lat.* c. 37. & Suffridus Petri *Script. Friſ. Dec. 7. n. I.* Obiit Rembertus ann. 888. Vita ejus extat apud Mabillonium, *Sec. IV. P. II. p. 471. ſeqq.* Conf. Du Pin *Bibl. Nouv.* pag. 199.

REMI-

REMIGIVS.

Antiſſiodorenſis, in Abbatia S. Germani Antiſſiodor. Monachus, Ord. Bened. extremo Seculo Chriſti IX. vigens, a Fulcone, Remenſi Archi-Epiſcopo, ad Scholas inſtaurandas Remos vocatus, nunquam verò extitit Antisſiodorenſis Epiſcopus, uti Trithemius aliique falſisſime opinati, judice Labbeo, fol. 283. Ejus *Comment. in omnes Pſalmos Davidis* ex Ambroſio, Auguſtino & Caſſiodoro excerptus, non paucis de ſuo intermiſtis, Colon. 1536. prodiit. *Enarratio in poſteriores XI. Proph. minores*, Antw. 1545. excuſa, quæ, niſi fallimur, Lovanii quoque impreſſa extat. Ejusdem *Expoſitio miſſæ*, ſeu *de ejus celebratione* habetur, T. VI. *Bibl. Patrum*, Pariſ. 2. edit. f. 1150. Idem Remigius *in omnes Pauli Epiſtolas explanationem* ſcripſiſſe dicitur, quam tamen non huic noſtro, ſed alteri Remigio, longe antiquiori, Archi Epiſcopo Remenſi & Francorum Apoſtolo, qui Clodovæum, I. Francorum Regem anno 496. vigilia Nativ. Chriſti, vel juxta alios, pervigilio Paſchali baptiſavit, annoque 535. obiit, juxta Sanmarth. T. I. f. 478. tribuendam voluit, qui Romæ 1598. edidit, Joh. Bapt. Villalpandus, S. J. unde & hoc titulo, *Bibl. Patr.* Colon. inſerta T. V. f. 802. Aſt, quam infelici ſucceſſu, oſtendit, genuinumque Scripti Parentem indicavit, poſt multos alios, Rivetus L. IV. Crit. c. 27. & ſcrupuloſe ſatis Labb. p. 285. ſeqq. & app. T. II. *Diſſ.* p. 800. Cave P. I. p. 395. Non enim potuit Remigius Rhemenſis ante annum 530. denatus, Bedam, Casſiodorum, Gregorium P. R. & alios multò antiquiores, citare. Obiit noſter Remigius circa, ann. 900. Conf. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. VII. p. 177.

REMIGIVS LVGDVNENSIS.

Natione Gallus, Lotharii, Imperatoris, Cappellanus, poſt hæc Archi-Epiſcopus Lugdunenſis, ann. 655. floruit. Interfuit Remigius variis Conciliis, utpote, ann. 855. Valentino III. ann. 859. Tullenſi & ann. 860. Tullenſi II. ann. 866. Sveſſionenſi. ann. 869. Vermerienſi, anno 870. Attiniacenſi, anno 871. Duziacenſi, anno 873. Cabilonenſi I. ann. 875. Cabilon. II. Ex eo cumprimis notus eſt Remigius, quod Concilii Pariſiacenſis adverſus Gotteſchalcum Canones, in Concilio Valentino, ann. 855. damnavit. Nactus hinc

 adver-

adverſarium, Hincmarum Rhemenſem. Scripta quæ poſteritati reliquit Remigius, hæc ſunt: Liber, *de tribus Epiſcoporum Epiſtolis*: Libellus, *de tenenda immobiliter S. Scripturæ veritate & SS. Orthodoxorum Patrum autoritate fideliter ſectanda: Abſolutio cujusdam quæſtionis, de generali per Adam damnatione & ſpeciali per Chriſtum ex eadem ereptione electorum.* Extant iſta Opuſcula *in Bibl. Patrum* T. XV. & in *Collectione* Mauguini Scriptorum, *de Prædeſtinat. & gratia*, T. I. P. II. p. 67. Commentarius in Epiſtolas Pauli, qui *in Bibl. Patrum* habetur, potiori jure Haymoni tribuitur ac Remigio, prout poſt alios Cl. Cave, P. I. p. 383. & Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 268. ſufficienter monſtrarunt. Conf. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. VII. p. 20. ſeq.

REMIGIUS RHEMENSIS.

Natione Gallus, Rhemorum Archi-Epiſcopus, Francorum ob Clodovæum ad Chriſtianum fidem converſum & anno 496. baptiſatum, dictus Apoſtolus, Synodum anno 511. Aurelianenſem convocavit, Concilioque Rhemenſi, ann. 517. præfuit. Obiit ante annum 535. Scripſit *Epiſtolas V.* quæ *Concil. T. IV.* p. 1268. 1401. 1608. reperiuntur. *Declamationes*, ſive *Orationes*, Sidonio Apollinari, L. IX. Epiſt. 7. memoratæ, deperierunt. Explanationes Epiſtolarum S. Pauli, ſub Remigii, quidem nomine vulgavit, Joh. Baptiſta Villalpandus, Romæ, 1598. & Moguntiæ, 1614. Verum, has Remigii Rhemenſis non eſſe, Cl. le Cointe adverſus Villalpandum diſerte probat, easdemque, Fulberti Carnotenſis autoritate commotus, Haymoni attribuit. Qua autem ratione Albertinus illas Remigio Antiſſiodorenſi adjudicet, vid. ejus Librum, *de Euchariſtia*, p. 886. 926. 937. *Teſtamentum*, cujus editio prolixior & interpolata habetur apud Flodoardum, *Hiſt. Remenſ.* L. I. c. 18. brevior & genuina, apud Labbeum, *Bibl. MSS. Nouv.* T. I. p. 806. Carolum le Cointe, *Annal. Franc.* T. I. ad ann. 533. n. 50. p. 407. & Marlotum, *Hiſt. Metrop. Rhem.* T. I. I. 2. c. 11. qui poſtremus Teſtamentum Rhemigii prolixius, non immeritò tanquam ſpurium, rejecit, quod Hincmarus, Vitæ Rhemigii Autor, idem reticuerit, & recentiores loquendi formulæ, nec non alia veritati abſimilia, in eodem deprehendantur. Agunt de Remigio, poſt jam citatos autores, Natalis Alex. *Hiſt. Eccleſ. Sec. VI. c. IV. art. 3. p. 132.* Aub. Miræus, in *Chron. Belg.* Sigebertus

de

de Scriptor. Labbeus. *de Script. Eccleſ.* T. II. p. 285. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 257. Caſimir. Oudin. *Supplem. de Script. Eccleſ.* p. 110. ſeq.

JOH. REUCHLINVS.

Alias *Joh. Capnio* dictus, Phorcenſis Svevus, ann. 1454. Patre Georgio, Matre verò Eliſſa Erina, natus eſt. Hic cum fundamenta ſtudiorum jeciſſet, & æquales omnes longè præſtaret, Lutetiam Pariſiorum profectus, ibidemque Joh. Lapidanum, Guilielmum Tardivum, Robertum Guagvinum, Georgium Hermonymum Spartiatam, & alios, audivit, atque Grammaticis, Rhetoricis & Græcis, imbutus, in Germaniam rediit, atque Baſileæ, ann. 1474. Magiſtri honore ornatus, græcam & latinam linguam profiteri cœpit. Aureliæ poſtea Doctor Juris, cui hactenus incubuerat, creatus, an. 1481. Quibus ornamentis auctus in Germaniam reverſus, ab Eberhardo, Comite Wirtembergico, Romam vocatus, atque deinde ad Fridericum, Imperatorem, miſſus eſt. Tubingam poſthæc ſe contulit, ibidemque inter Quatuor-viros Provinciæ Svevicæ Judices allectus, lingvam hebraicam & græcam, reſtaurare intendit. Hoc ægre tulerunt Monachi, ipſumque hæreſeos accuſarunt. Nihilo tamen minus finem, quem Reuchlinus intenderat, obtinuit, primusque omnium hebraicas, græcas, latinasque litteras in Germania reſuſcitavit. Malevolos autem, lepido commento eluſit, pravosque illorum mores & ineptam inſcitiam ſatyris eſt ultus. Obiit Stutgardiæ, ann. 1521. dignus elogio Trithemii, *de Scriptor. Eccleſ.* f. 201. *qui ſolis litteris, non etiam perſtrepenti curiæ populari incumberet. Nullum enim nobis non modo Italia, ſed nec Seculum noſtrum, huic tanto Viro parem, objiceret.* Multa ſcripſit Reuchlinus, è quibus hic ſaltem notamus, Libros III. *de Verbo Mirifico,* Venet. 1486. fol. Spiræ, 1494. f. Lugduni, 1552. 8. Baſil. 1587. excuſos. *De arte Caballiſtica*, Lib. III. Hagenoæ, 1517. & Baſileæ, 1587. 1550. f. & Francof. 1612. *De arte concionandi* libellum, Baſil. 1540. Londini, 1570. 8. *Pſalmorum pœnitentialium interpretationem* de verbo ad verbum, & ſuper eisdem *Commentariolum*, Tubingæ, 1512. 8. *defenſionem contra Calumniatores ſuos*, Coloniæ editam. *Dialogum*, an Judæorum Talmud ſit ſupprimendum? Colon. 1518. 4. *Lexicon Hebr.* Baſil. 1537. 1554. f. *lingvæ hebraicæ rudimenta*, Phorcæ, 1506. & alia. Multa quoque e græco in latinum

vertit,

vertit, magno Eccleſiæ commodo, *Cypriani* videlicet *confeſſionem*, *Proclum de B. Virgine: Epiphanium de vita & morte Prophetarum: Athanaſii librum de variis quæſtionibus*, quibus notas adjecit, ejusdemque *in Pſalmos* Opuſculum. Vide Trithemium l. c. f. 168. Simlerum, *Epitom. Bibl. Gesner.* f. 352. & de aliis luce dignis, Melchior Adami, *Vit. Litter. German.* Henr. Wharton. *app. Cav.* p. 123. Adde *Epiſtolas* Clariſſimorum undequaque Virorum, lat. græc. & hebr. ad Reuchlinum miſſas, multa ejus laude, rebusque lectu digniſſimis, refertas, quas Joh. Hiltebrandus, Svecingenſis, Tiguri, ann. 1558. per C. Froſchoverum imprimi curavit. *Vitam Reuchlini*, elegantiſſime conſcripſit Joh. Henr. Majus, Durlaci, 1687. 8. quam poſtea recenſet & in compendio exhibet Clerc, *Bibl. Univerſ.* T. VIII. p. 485. ſeq.

RHEGINUS.

Conſtantienſis in Cypro Epiſcopus, anno 431. clarus, Concilio Epheſino, de damnando Neſtorio, ſubſcripſit. Extat ejus *Homilia*, in dicta Synodo proclamata, *Concil. T. III.* p. 577. Conf. Cave, P. I. pag. 234.

RHODON.

Ex Aſia oriundus, Tatiano, Romæ cum degeret, Præceptore uſus, Apellem, Marcionitam, in Colloquio convicit. Scripſit *contra eosdem Marcionitas*, cujus libri fragmenta apud Euſebium L. V. c. 13. *Comment. in Hexæmeron* & *Quæſtionum Tatiani Solutiones*, quæ temporis injuria interierunt. Evolv. Cave P. I. p. 38. qui illum circa annum 189. floruiſſe, adſeverat. Conf. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. I. p. 78. Clerc, *Bibl. Univerſ.* T. III. p. 62.

PHILIPPUS RIBOTUS.

Hiſpanus Catalaunus, Ordinis Fratrum Carmelitarum in Cœnobio Gerundenſi Monachus & Provincialis in Catalaunia, an. 1368. clarus, ann. 1391. obiit. Scripſit *Speculum Carmelitarum* X. Libris, de Origine & progreſſu Ordinis ſui, Venetiis, 1507. f. & Antwerpiæ, 1680. f. impreſſum. *Epiſtolas & Sermones*, de quibus loquitur Poſſevinus. Speculi Carmelitani, a Riboto conſcripti, verſionem Anglicam ſatis antiquam, eamque in Bibliotheca Lambethana MSS. adſerva-

ſervatam, memorat Cl. Wharton, qui illam juxta cum aliis Thomæ Scropo ſive Bradæo, Epiſcopo Dromorenſi, circa annum 1434. claro, vendicat. Conf. ejus *appendix Caveana*, p. 41. Adde Poſſevinum *in appar. S. T. II. p. 280.* Aub. Miræum, in *Auctar. de Scriptor. Eccleſ.* c. 463. p. 267. Petrum Lucium, *in Bibl. Ordinis Carmelitarum*, Caſim. Oudin, *Supplem. de Script. Eccleſ.* p. 651.

RICEMARCHVS.

Cambro-Britannus, Sulghimi, Epiſcopi Menevenſis, filius, ann. 1085. poſt Abrahamum, Menevenſem Sedem obtinuit. *Vitam S. Davidis, Epiſcopi Menevenſis* I. in tabulas, ab ipſo relatam, ſecundum ea duntaxat, quæ Gyraldi Hiſtoriam ſupplent, exhibet, *Angl. S. T. II.* p. 643. a Whartono publicata.

RICERVS.

Italus, S. Franciſci Socius, Sec. XIII. ſcripſit Tractatum, *quomodo homo posſit citò pervenire ad agnitionem Veritatis*, qui prodiit, Lovanii, 1554. cum aliis ejusdem argumenti.

EDMUNDUS RICH.

Anglus Abingtonenſis, Theologus & Orator inſignis, Sarisburienſis Theſaurarius atque demum Cantuarienſis Archi-Epiſcopus. Ob acrem Corruptelarum Eccleſiæ correptionem multis inviſus, atque Sede ſua exire coactus, Soyſeyam migravit, ibidemque anno 1242. febre & mœrore conſumtus, diem extremum clauſit. Retulit ipſum Calliſtus III. anno 1456. inter Sanctos. *Speculum Eccleſiæ* ſcripſit, quod *Bibl. Patr.* T. XXV. p. 316. habetur. Conſtitutiones XII. apud Lindvodi *Provinciale Anglicum*, extant, docente Caveo, P. I. p. 496.

RICHARDUS.

Bellilocenſis in Argonna, duabus a Claramonte leucis, Abbas, anno fortaſſe 1050. clarus, ſcripſit *Vitam S. Rodingi, Prædeceſſoris ſui*, quam ex Codice Catalaunenſi extulit Mabillon, *Sec. Ben. V.* p. 874.

RICHAR-

RICHARDUS AUNGERVILLUS.

Natione Anglus, patria Suffolcenſis, civitate S. Edmundi Burienſis, unde & *de Buri* cognominari ſolitus, variis muneribus præfuit, demum Eduardi III. Angl. Regis Cancellarius, cum ann. 1333. Epiſcopus Dunelmenſis conſtitutus eſſet. Conf. Pitſeum l. c. f. 467. Baleum & Henr. Wharton. *in app. Cav.* p. 20. Obiit anno 1345. æt. 59. Auklandiæ. Ardentis eum ingenii virum Petrarcha, *Epiſt. Lib. III.* Epiſt. 1. vocat, quem ſequutus Whartonus, l. c. morum ejus innocentiam, atque ſingularem erga litteras affectum, maximopere commendans. Ejus eſt pulcerrimus Tractatus, *de amore librorum & Bibliothecarum inſtitutione*, quem græco Sermone, *Philobiblon*, inſcripſit. Excuſus iſte Spiræ, 1483. Pariſ. 1500. 4. Oxon, 1599. 4. Vid. eundem ſubjectum *Centuriæ Epiſt. Philolog.* e Melch. Goldaſti Bibliotheca, Francof. 1610. 8. primo editarum p. 400. ſeqq. & *in Collectione* J. A. Schmidii, *de Bibliothecis*, quæ Helmſt. 1703. 4. prodiit. Conf. Trithemius, *de Script. Eccleſ.* fol. 114. & Camerar. *horis ſubciſiv.* P. III. cap. 7:, fol. 265.

RICHARDUS.

Anglus Northumbrius, Hagulſtadienſis Monachus & Prior, ann. 1180. clarus, ann. 1190. obiit. Scripſit *Hiſtoriam de Epiſcopis Hagulſtadenſibus*, *Hiſtoriam de rebus geſtis Stephani & de Bello Standardii, ab* ann. 1135. ad ann. 1139. quas vide *inter Script. X. Anglic.* Londini, 1652. a Twisdeno editos, p. 285. Alia ejus Scripta, *Geſta Henr. II. Angl. Regis* & *Chronicon breve*, ex Baleo & Voſſio, Cave, P. I. p. 478. memoravit. Add. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 195.

RICHARDUS HAMPOLUS.

Eboracenſis, Joſepho Pamphilo, Sixto Senenſi, aliisque multis *Pampolitanus* vocatus, vero nomine *Rollus*, *Hampolus* autem à Cœnobio Hampolenſi, quatuor plus minus milliaribus ab oppido Duncaſtro, in agro Eboracenſi ſito, ubi iſte vitam Eremiticam egit, mortemque obiit, ann. 1349. docente Joh Pitſeo l. c. fol. 465. ſeqq. H. Whartono, *in app. Cav.* p. 24. Theologus inſignis audit Simlero f. 602. b. Multa admodum & merè Sacra ejus Scripta e Manuſcriptis enarra-

enarravit *Pitſeus*, *Baleus* & *Jameſius*, Eclog. p. 2. p. 35. Prodierunt quædam Colon. 1536. f. cura *Joh. Fabri* ut ſunt: *De Emendatione Peccatoris*, antea Paris. 1510. in 8. excus. *Enarratio in Pſalmos. in Cantica V. T. in Pſalmum. XX. in Orat. Dominicam. Symbol. Apoſt. & Athanaſii. in quædam Cant. Cantic. loca: in Threnos Jeremiæ: in aliqvot Jobi capita, & alia quædam ejus Opuſcula. Stimulus Conſcientiæ* adhuc delitescit, juxta cum aliis, de quibus conſulas Whartonum, *loco citato.* Oudinum, *Supplem. de ſcript. p. 612.* ſeqq. qui de Richardi infimul ætate, pereruditè disquirit.

RICHARDUS a S. LAURENTIO.

Archidiaconus & pœnitentiarius B. Mariæ Rothomagenſis, circa ann. 1230. clarus, ſcripſit Lib. *XII. de Laudibus B. Mariæ*, qui prodierunt, Duaci, 1525. apud Joh. Bogardum, non vero 1625. ut adverſus Labbeum T. I. p. 30. id asſerentem, deducit Oudinus l. c. p. 506. Hunc librum falſo adjudicavit Petrus Jammy, Alberto M. qui eundem inter Ejus opera, 1651. Lugd. collocavit, Conf. Theoph. Raynaudus, in *Nomenclatore Mariano.*

RICHARDUS DE MEDIAVILLA.

Seu *Midletonus*, Ord. min. Monachus, Anglus, neutiquam vero Scotus aut Gallus, uti nonnulli tradiderunt, *Doctoris ſolidi & copioſi titulo* cohonestatus, teſte Willoto, *Athen. Franc.* p. 315. *Fundatisſimi* titulum, Labb. p. 291. *Authorati* verò cognomen, Pitſeus, l. c. f. 386. ſuperaddit. Vir, ætate ſua eruditus in ſacra & profana litteratura, juxta Sixtum Senenſem, qui eum ad annum 1290. collocat. Anno verò 1300. inter ſuos mortuum eum tradit Pitſeus l. c. Scripſit in *IV. Lib. Sent. Lombardi, Quæſtiones*, Venetiis, 1509. Volum. II. & 1589. ibidem. Deinceps quoque Brixiæ, 1591. editas. *Quodlibeta Theologica* cum prioribus evulgata. Succurrit nunc, ſingulari Codice emiſſa, ejus *in quartum librum Sententiarum* Commentatio, excuſa, Paris. 1504. 4. Joh. Klein, Alemanni, typographi, impenſis. Alios ejusdem *Commentarios in Evangelia & Epiſtolas Pauli. Lib. de Conceptione Mariæ*, exhibent Cave, P. I. p. 519. Baleus. *Cent.* 4. p. 359. Pitſeus l. c. Sixtus Senenſis, aliique, typis forſan nondum exſcriptos.

Digitized by Google

RICHARDVS RADVLPHVS.

Hibernus Dundalkenſis, aliis Anglus, Theologus Oxonienſis, ejusdemque Academiæ Cancellarius, poſt Archi-Epiſcopus Armachanus, anno 1347. ordinatus. Superbam Franciſcanorum paupertatem ſalse vellicavit, qui hoc ipſum ulciscentes, hæreſeos Richardum accuſaverunt. Hinc Avenionem vocatus, lite nondum compoſita, 1360. è vivis excesſit. Ejus ſunt *Sermones IV. ad crucem Londonienſem facti, & alii, de Laudibus B. Mariæ: Lib. XIX. adverſus errores Armenorum*, qui quidem Paris. 1612. & 1511. prodierunt. *Defenſio Curatorum adverſus Fratres mendicantes*, Pariſiis 1496. 1615. in 8. 1633. & cum Rogerii de Conway *defenſione Mendicantium*, apud Goldaſtum, *Monarch.* T. II. p. 1392. Conf. Labb. p. 290. Pitſeus ſ. 490. Willotus, qui eum tamen *Franciſcum Radulphum* vocat, non verò Richardum. Adde Henr. Whartonum, *app. Cav.* p. 28. qui plura *Armachani* ſeu *Richardi* noſtri Manuſcripta adducit, & *Novum Chriſti Teſtamentum* Hibernice ab ipſum converſum eſſe, teſtatur.

RICHARDVS DE S. GERMANO.

Regis Siciliæ Secretarius ſive Notarius, anno 1243. clarus ſcripſit *Chronicon* ab anno 1189. ad 1243. quod ex vetuſto Codice Casſinenſi extulit, Ferd. Ughellus, *Italia S. T. III. p. 953.*

RICHARDVS.

Anglus, Monachus & ſub-Prior & anno 1177. Prior Elyenſis, anno 1195. obiit, non vero 1220, uti Baleus & Pitſeus aberrant, ideo à Caveo, P. II. p. 230. caſtigati. Scripſit vir doctus atque induſtrius *Hiſtoriam Eccleſiæ Elyenſis*, ab anno 1107 ad 1169. quam epitomavit ſumma cum fide, verbis ubique retentis, Monachus quidam Elyenſis, quamque ex Codice Cottiniano protraxit Whartonus T. I. p. 615. *Angl. S.* Conf. Cav. P. II. p. 230.

RICHARDVS DE S. VICTORE.

Natione Scotus, Ord. Auguſtiniani Canonicus regularis atque Prior in Cœnobio S. Victoris Pariſienſis, ingenio ſubtilis & eloquio medius inter Auguſtini argutiam, & Bernhardi dulcedinem incedens, judicio Sixti Senenſis *l. 4. Bibl. ſ. 319.* Floruit anno 1150. tem-

pore

pore S. Hugonis Victoris, quo familiariter utebatur. Obiit anno 1173. Epitaphium Richardi tale refert Silv. Marulus *l. 1. Hiſt. Ord. Relig. fol. 18.*

Tellus quem genuit felici Scotia partu,
Hunc tegit in gremio Gallica terra ſuo &c.

Idem exhibet Labbeus, *Theſauro Epitaph. p. 119.*
Præcipuam Operum ejus editionem, eam, quæ Venetiis 1592. prodiit, Labbeus judicat p. 193. quamque κατὰ πόδα Colonienſem, anno 1621. & Rothomagienſem 1650. f. T. II. ſecutas ait, & cum tribus confert, quæ Bellarminus retulit. Vide enarrata Scripta apud Arndium, *Lex. antiq.* f. 1066. Caveum, P. I. p. 468. Inter primos autem primum, qui habitum Theologiæ Myſticæ induceret, Victorinum hunc fuiſſe Jac. Thomaſius, *Schediaſm. Hiſt.* fol. 61. ſeqq. oſtendit. Conf. quæ ibidem p. 64. refert, de vetuſto ſibique donato Codice, cui titulus: *Richardus de arca myſtica.* Adde Gothofredum Arnoldum, *Hiſtoria & Deſcriptione Theol. Myſticæ*, p. 282. ſeq. Nos talibus hac quidem vice non immoramur. Evolv. Ellies du Pin, T. IX. *Bibl. Nouv.* p. 217.

RICHERIVS

Gallus, Senonenſis in Gallia Monachus, & prout Cave, P. II. p. 150. conjicit, circa annum 1260. claruit. Scripſit *Chronicon Eccleſiæ Senonenſis*, quod integrum extat apud Dacherium, *Spicileg.* T. III. Ex ejus T. I. quasdam Vitas, S. Gundelberti nimirum, S. Deodati, & Hildulphi, aliorumque, Mabillonius in *Sec. Ben.* III. P. II. p. 468. transſcripſit.

RICOLDVS

Aliis *Richardus*, Florentinus, Ord. Bened. monachus, anno 1296. peregrinationibus in Orientem conſpicuus, Vir Syriace & Arabice doctus, atque religionis Muhammedanæ callentiſſimus, obiit Florentiæ 1309. Alcoranum ex Arabico in latinum ſermonem, ſtylo quidem barbaro, transtulit. Hanc verſionem Græce vertit Demetrius Cydonius Theſſalonicenſis. Græcum Demetrii purâ latinitate donavit, Bartholomæus Picenus de Monte arduo, Regique Arragoniæ, Ferdinando, dicavit. Extat gr. lat. ex editione Joh. Oporini. Baſil. 1520. lat. Paris. 1511. 4. Hiſpali. 1520. Venet. 1607. 4. Condidit quoque Ricoldus Librum de *Hebræorum, Gentilium, & Muhammedanorum* diffe-

Digitized by Google

differentiis, ad Nationes Orientales, qui in Manuſcripto Florentino deleteſcit. Agunt de eo Cave P. II. p. 257. & quos ille adduxit, Michael Pocciantius, *Catal. Scripi. Florent.* p. 156. Altamura, *Bibl. Domin.* p. 86, ad ann. 1306.

RICVLPHVS

Sveſſionenſis Epiſcopus, anno 889. clarus, an. 900. Remenſe Concilium frequentavit, de quo *Chronicon Cameracenſe* l. 1. c. 63. & Sanmarthani *Gall. Chriſt.* T. III. f. 1046. eum, anno 902. defunctum inſimul adſerentes. Ejus *Epiſtola didactica ſive conſtitutio* anno 889. de rebus ad Diœceſin ſuam ſpectantibus, perſcripta, habetur poſt *Hincmari Opuſcula* & *Epiſtolas* a Joh. Cordeſio editas, Pariſiis, 1615. p. 685. ſeqq. & *Concil. T.* IX. p. 416. Antiquior paulo fuit *Riculfus*, *Epiſcopus Moguntinus*, anno 814. vita functus, qui Epiſtolarum ab Iſidoro collectarum librum, ex Hiſpania primus attuliſſe, Hincmaro dicitur. vid. Cordeſii *edit. cit.* f. 118. & conf. quæ Zieglerus *prælim. Juris Canon.* p. 20. ea de re ſolide diſſeruit. Conf. du Pin *Bibl. Nouv.* Tom. VII. pag. 152.

RIGORDVS.

Natione Gothus, profeſſione Medicus, Philippi Galliarum Regis Chronographus, S. Dionyſii Pariſienſis Socius, anno 1225. celebris, ſcripſit *Vitam & geſta Philippi, Franciæ Regis*, eosdemque Ludovico VIII. Philippi filio, inſcripſit. Ad hujus imitationem *Vitam Philippi* carmine heroico condidit Guilielmus Brito, incertæ ætatis Scriptor. Vterque liber ex Bibliotheca Pithoei prodiit, Francofurti, 1596. fol. typis Waechelianis.

RINALDVS

Etruccus, domo illuſtris, Marſorum ac Barilli Comes, & ut Petri Diaconi verbis rem exprimamus, Caſinenſis Subdiaconus, parvulus B. Benedicto oblatus, Vir valde eruditus & verſificandi Scientia antiquis per omnia comparandus. Abbas Caſinenſis anno 1136. & poſtea Rom. Eccleſiæ Cardinalis ordinatus eſt. Obiit Caſini, anno 1166. Compoſuit de *S. Severo Hymnum I. de S. Mauro III. de S. Placido III. hymnos*, quos vide impreſſos in *Breviario Caſinenſi*, anno 1568. 1572. Scripſit quoque plura, de quibus Cave, P. II. p. 224. Arnoldus Wion, *Lign-*

Lign. Vit. L. 1. c. 9. p. 193. Petrus Diaconus, *de illuſtr. Caſinens.* p. 66. & Joh. Bapt. Marus, *in not. ad eundem* p. 67. Voſſius, de *Hiſt. Lat. L. 3. c. 7. p. 713.*

ROBERTVS CAPITO.

Angliæ *Grostheadis*, gallicæ *Groſſeteſte*, Anglus Suffolcienſis Theologus atque ſcriptor percelebris, Leiceſtrenſis primò Archidiaconus, poſt vero Hugoni de Velles in ſede Lincolnienſi ſucceſit, anno 1235. Obiit anno 1542. *Teſtamentum Patriarcharum XII.* in lat. vertit, impresſum, inter *Orthodoxographa*, Baſil, 1569. f. & Paris. 1540. 12. Scripſit *Comment. in Lib. Poſteriorum Ariſtotelis*, Venetiis 1504. 1537. *Compendium Sphæra mundi*, Venet. 1508. *Librum de Ceſſatione Legalium*, Londin. 1652. 4. 1658. 8. *Comment. in Dionyſii Areopagitæ lib. de Myſtica Theol.* inter *Opera Dionyſii*, *Argent.* 1502. f. & aliai, bidem excuſa, 1514. Manuſcript. ejus Opuscula, plurima, exhibet Oudinus *Suppl de Script.* p. 523. ſeq. Pitſeus *de Script. Angl.* p. 326. & Henr. Whartonus *T. II. Angl. S.* p. 344. Conf. Cave P. I. p. 496 P. II. p. 248. Quibus ipſum laudibus Camdenus, in *Lib. de Britannia* p. 233. commendet, vide apud Quenſtadium, *Patr. illuſtr. viror.* p. 86. Huc ſpectat quoque illud, quod ab Innocentio P. R. ad Chriſti tribunal appellavit & quod eod. obeunte, in Curia Papæ, vox audita ſit: *Veni miſer* quaſi *ad judicium*, repertusque ſit in craſtino Papa exanimis, cuſpide baculi in latere percuſſus. Refert hæc ex Ceſtrenſi Joh. Huſſus, *Lib. de Vnitate Eccleſiæ.* c. 18. f. 160. anno. 1520. 4. excuſo.

ROBERTVS DE EVROMODIO.

Monachus Clarævallenſis, Autor *Catonis Moraliſſimi*, quem inſcripſit Petro de Salutiis, excuſi, Argent. 1487. De eo Daumius, *Teſtimon. autorum Cantonis Diſtichis à ſe editis*, præfix.

ROBERTVS FLEMYNGVS.

Anglus, Baptiſtæ Guarini Veronenſis Auditor, Vir græc. atque lat. doctus, Poeſeosque Cultor induſtrius, Romam, cum appuliſſet, Protonotarius Apoſtolicus factus, anno 1477. floruit. In Patria tandem Lincolnienſis Decanus ordinatus, Lincolnii quoque ad cœleſtem ſedem tranſiit. Cum in Italia adhuc eſſet atque Tiburti commoraretur, ſcripſit *Landes Sixti IV. P. R. Lib. II.* quos ſub *Lucubratio-*

num

Digitized by Google

num Tiburtinarum titulo, Romæ, eodem fortaſſe anno, in 8. imprimi curavit. Carpit eum ob immodicum laudandi ſtudium, quo adulatus Pontifici fuit, Henr. Wharton, *app. Cav.* p. 105. qui addit, extare quoque ejus *Dictionarium græco latinum*, quod Baleus, *Cent. VIII.* c. 21 commemoret.

ROBERTVS GAGVINVS.

Qui Trithemio *Rupertus*, natione Belga, ortus non Duaci, ſed in vico Callina, qui eſt in Arteſiæ finibus ad Liſam fluvium, Ordinis S. S. Trinitatis de Redemtione captivorum Monachus, dein Miniſter Generalis, J. V. D. titulo Lutetiæ, inſignitus, juxta Voſſium, *l. 3. Hiſt. lat. c. 11.* Floruit anno 1495. Obiit Lutetiæ. anno. 1501. Epitaphia ipſi poſita exhibet Labbeus, *Theſ. Epitaph.* p. 318. Vir juxta Whartonum. *in app. Cav.* p. 121. non indoctus, & in Hiſtoria, Rhetorica ac Poeſi haud vulgariter verſatus, in quo tamen fidem in hiſtoricis omnes deſiderant. Stylum omnino impurum in ipſo taxat Eraſmus, eundemque inter latine loquentes vix noſtro recipiendum Seculo, exiſtimat. Scripſit *annalis rerum Gallicarum* lib. XI. qui ſeorſim ſæpius & Pariſiis, anno, 1511. excuſi & cum *Supplem. Huberti Velleii*, usque ad ann. 1520. Francof. 1577. 1580. Lib. *de imaculata Conceptione B. Mariæ*, Pariſiis 1598. *Item aliam Decertationem de hoc argumento metricè ſcriptam* quæ tamen Carolo Fernando potius debetur, Conf. Simler. f. 115. b. Valer. Andr. *Bibl. Belg.* p. 121. *Poemata varia*, Paris. 1598. *de arte metrorum* Lib. III. Phorcæ. 1505. & alia, de quibus adeas Labb. T. II. *Differt.* p. 298. Trithemium, *de Script. Eccles.* p. 199. Jovium, *elog. Vir. illuſtr.* Aub. Miræum, *Elog. belg.* Zeiller. *in Ind. hiſt. chronol.* Jo. Henr. Boeclerum, *de rebus Sec. XVI.* p. 278.

ROBERTVS DE GRAYSTANES

Anglus, Dunelmenſis Monaſterii Monachus & Sub Prior Theol. Profeſſor, anno 1333. clarus, *Hiſtoriam Dunelmenſem* ab Anonymo inchoatam, ad annum 1336. perduxit. Extat illa maximam partem apud Whartonum, *T. I. Angl. S.* p. 732. Plura de eo Cave, *Hiſt. Litter.* P. II. p. 276.

ROBERTVS HOLKOT.

Northamptoniæ in Anglia natus, ibidemque Ord. Dom. Præco eximius, Sacræ Theologiæ Doctor & Oxonienſis Profeſſor anno 1340. flo-

Digitized by Google

floruit, circa cujus obitum Scriptores diſcrepant. vid. Labbeus T.II. p.298. ſeqq. Pitſeus, de *Illuſtr. Angl. Script.* f.465. & Henr. Wharton, *in App. Cav.* p.24. qui peſte eum, anno 1349. in urbe Patria, obiiſſe, cum multis aliis tradunt. Compoſuit in *Lib. Sapientiæ Lect.* 212. Spiræ, 1483. Reuthlingæ & Baſileæ, 1489. Venet. 1509. 1586. f. excuſas. Has tamen nonnulli Reginaldo de Alna Ord.Ciſtert.adſcribunt. Lect. *In Proverbia*, Pariſiis, 1515. quas Thomæ Galenſi tribuere malunt. In *Cant. & in VII. priora Eccleſiaſtici capita*; integrum enim opus, quo minus abſolveret, mors præpedivit, Venet. 1509. *Tract. de imputabilitate peccati* &c. Lugd. 1497. f. 1518. *Comment. in IV. Libr. Sentent.* Lugd. 1497. f. 1510. 4. 1518. *Moralitates pulchræ Hiſtoriarum in uſum Prædicatorum cum Tabula aurea D. Thomæ in Evangelia & Epiſtolas totius anni* prodierunt, Venetiis, 1505. Paris. 1510. 8. *Comment. in XII. Prophetas minores. Quodlibeta; Allegoriæ utriusque Teſtamenti: Sermones per totum annum*, in membranis adhuc latitant. Conf. Altamura, *Bibl. Præd.* p. 126. & *in app.* p. 479. Baleus, *Cent. V.* c. 84. Pitſeus. l. c. Holkoti Solœciſmos paſſim vellicat Eraſmus Roterodamus, *præf. ad Arnobii Comment. in Pſalmos* Baſil. 1522. editum.

ROBERTVS DE LICIO.

Qui & *Robertus Caracciolus*, Italus, aliis Epiſcopus Licienſis vel Aquinenſis, Marſorum aut Aprutii urbis, Ord. min. S. Theol. Magiſter, divini verbi præco, elogio Willoti, *Athen. Franc.* pag. 316. tanta eloquentia & gravitate morum præditus, ut omnes in eadem arte & geſtus & pronunciationem ejus imitari conarentur, exordiendi, exclamandi, commiſerandi, digrediendi, epilogandi modum ſequerentur. Scripſit ad eum Sixtus IV. tunc generalis, anno 1465. quo jam floruit Robertus. De ejus Parrheſia in faſtu luxuque Papali ſalſe perſtringendo, coram P. R. & Cardinalibus, plus quam regia Pompa ingredientibus, adhibita, conf. Eraſm. l.3. *de rat. concion.* Verba ejus: *Pfui S. Petrum, Pfui S. Paulum, qui tam ſpinoſo itinere in cœlum contenderint.* &c. cum integra relatione vid. apud Gerhardum, *de Eccleſ.* §. 2. 64. edit. noviſſ. f. 464. a. & ex eodem Eraſmo, de jactata a Roberto in excitandis auditorum Lacrymis, ubi vellet, potentia, aliam Hiſtoriam memoratam D. Patruo D. Jo. Oleario L. I. *Orat. Eccleſ.* c.3 p. 231. Obiit Robertus anno 1495. Epitaphium ipſi poſitum Laudes ejus teſtatur: *Ille*

Digitized by Google

Ille Robertus hic eſt Chriſti, quo Præſule, vatum
Nemo poſt Paulum clarior orbe fuit.

Scripſit autem Sermones plures, qui uno Volumine prodierunt Lugd. 1503. T. II. Venet. 1490. Seorſim verò *Serm. de Chriſto, B. Virgine ac Sanctis*, Venet. 1489. 1490. *De Tempore & Laudibus Scripturæ S.* Neapoli, 1489. Baſil. & Spiræ 1490. *Quadrageſimale de Peccatis*, Baſil. 1475. Venet. 1488. 8. Licii, 1490. De *Pœnitentia*, Venet. 1472. 4. Argent. 1497. f *Sermones de annunciatione Mariæ, de Prædeſtinatorum & damnatorum numero* &c. qui inter reliquos habentur. *Serm. de adventu & Quageſidrama*, Venet. 1496. 8. *De immortalitate animæ, de timore Judiciorum Dei, de æterna beatitudine*, Venet. 4. *Sermones Feſtivales*, Venet. 1471. 1496. *de hominis formatione* Liber, Norib. 1470. *De amore divinorum officiorum*, Neapoli, 1473. *Speculum fidei Chriſtianæ*, Venet. 1555. &c.

ROBERTVS.

Canonicus Ord. Præmonſtr. in Abbatia S. Mariani apud Antiſſiodorum, anno 1212. Condidit *Chronologiam* ad ſua usque tempora, ab Orbe Condito, quam Hugo, ejusdem Eccleſiæ Canonicus, ad an. 1227. continuavit. Vtrumque opus protraxit Nicolaus Camazutus, Trecenſis Canonicus, anno 1608. 4. Trecis. De eo Aubert. Miræus, *in auct.* c. 338. Oudin, p. 482.

ROBERTVS.

Monachus & Abbas Walciodorenſis anno 1150. clarus, ſcripſit *Vitam S. Forannani Epiſcopi & Abbatis Walciodorenſis*, eamque Wiboldo Stabulenſi nuncupavit, quam exhibet poſt Bolland. menſe April. Joh. Mabillon, *Sec. Ben. V.* p. 586. Conf. Cave P. II. p. 226.

ROBERTVS DE MONTE.

Sive *Robertus de Torinnejo*, Normannus, ex Priore Beccenſi, Abbas S. Michaelis factus, anno poſt 1186. obiit, ut ex intimis Chronologiæ viſceribus deduxit Cave, P. I. p. 490. Continuavit *Chronicon Sigeberti Gemblacenſis ab anno 1112. ad ann. 1210.* cujus tamen alia pars non eſt, quam ad an. 1182. Extat illa continuatio cum Chronico Sigeberti, Antw. 1608. & alibi, *Epiſt I. & Prologus in abbreviationes Epiſtolarum Apoſtoli ſecundum Auguſtinum. Appendix germana ad Sigebertum, Tract. de Immutationibus Monachorum, Abbatum & Abbatiarum Normannorum*

Digitized by Google

rum, quæ Opuſcula omnia extulit Dacherius, *ad calcem Guiberti Operum*, Pariſiis 1651. editorum, p. 715. *Hiſtoriam Monaſterii S. Michaelis de Monte* a Roberto collectam, exhibet idem Dacherius, *in Spicilegio.* De eo Aub. Miræus, *in Auct.* c. 351. pag. 245. Sanmarthani, *Gall. Chriſt.* T. IV, p. 642. Natal. Alex. *Hiſt. Eccleſ. Sec. XII, T. I. c. 6.* p. 549. Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IX, p. 153. & 190.

ROBERTVS PAVLVLVS.

Presbyter & Domeſticus Epiſcopi Ambianenſis, circa annum 1178. condidit *Lib. III. de Officiis Eccleſiaſticis*, qui falſo Hugoni Victorino tributi, inter ejus Opera prodierunt. Ejus quoque *Canon Myſtici Libaminis*, ibidem habetur. De eo Joh. Mabillon, *Sec. Bened. III.* p. 55. & Oudin, *Suppl.* p. 447. Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IX, p. 189.

ROBERTVS PVLLANVS.

Anglus, Eccleſiæ Roffenſis Archidiaconus, tandem Romam vocatus, à Cæleſtino II. Cardinalis S. Euſebii ordinatus, imò ipſe Eccleſiæ Rom. Cancellarius, claruit, anno 1144. & juxta Goodwinum, *de Præſul. Angl.* P. II. p. 162. anno 1150. obiit. Illum quidem ad Sec. XIII. referunt Galli, eundemque Epiſcopum Rothomagenſem faciunt, quos tamen vel unicus Cave idoneis argumentis refellit. Evolve ejus P. I. p. 465. Scripſit Robertus *Sententiarum de Trinitate Lib. VIII.* quos edidit integros una cum Petro Pictavienſi, Hugo Mathout, Benedictinus, Pariſ. 1655. fol. *Sermones de Communione SS.* adhuc in Manuſcript. deliteſcunt, ut teſtatur Labbeus, *in Nov. Bibl. MSS.* p. 28. Conf. Du Pin, l. c. p. 213. T. IX.

ROBERTVS.

Gallus, S. Remigii in Diœceſi Rhemenſi Monachus, Ord. Bened. anno 1101. clarus, Concilio Claromontano, atque expeditioni S. in orientem interfuit. In Galliam redux, juſſu Bernhardi, Abbatis ſui, condidit *Lib. IX.* vel *VIII. Hiſtoriæ Hieroſolymitanæ*, ſtylo impolito, ut ipſe in præfatione fatetur. Prodiit editio correctior, annis abhinc 200. abſque loci & anni mentione, depravata autem, Baſil. 1533. Extat quoque inter *Germ. Script. Reuberi* p. 217. & inter *Geſta Dei per Francos* T. I. p. 30. De eo Cave P. I. p. 444. Oudin l. c. p. 380.

ROBERTVS RETENENSIS.

Anglus, poſt Galliam, Italiam, Dalmatiam & Græciam, luſtratas, Aſiam appulit, ibidemque inter Saracenos agens, arabicam linguam edoctus eſt. Poſtquam Hiſpaniam repetiit, Archidiaconus Pampelonenſis, ob varium eruditionis genus, conſecratus, ibidemque anno 1143. denatus. *Muhammedis Alcoranum*, petente Petro, Abbate Cluniacenſi, *in epitomen redegit*, atque *latinitate donavit*. Prodiit Norimb. 1543. Baſil. 1543. 1550. fol. Hanc tamen verſionem ineptam ſententiasque miſere ſubvertentem, vocat, Cl. Huetius, *Interpret.* p. 141. Conf. Cave, P. I. p. 456. Oudin, p. 411. Aubertus Miræus, *in Auct. de Script.* c. 373. p. 252.

ROBERTVS de SORBONNA.

A natali vico cognominatus, Ludovico IX. Franciæ Regi, acceptiſſimus, & ut quidam volunt, a Confeſſionibus, Canonicus Sueſſionenſis ac S. Mariæ Pariſienſis, ibidemque Sorbonici Colleg i prima jecit fundamenta, circa an. 1251. Obiit poſt ann. 1271. Tria ejus Opuſcula *de Conſcientia, de Confeſſione, & iter ad Paradiſum*, extant *Bibl. Patr, Pariſ, edit.* 2. f. 1453.

ROBERTVS de TVMBALENIA.

Gallus, Monachus S. Michaelis in periculo Maris, juxta Ordericum Vitalem *Lib. VIII. Hiſt.* ad annum 1094 poſt Abbas Monaſterii S. Vigonis, anno 1087. conſtitutus, ſcripſit *brevem Expoſitionem in Canticum Canticorum*, cujus *Prologum & initium* exhibet Mabillon, *Analect.* T. I. p. 115. Hanc eandem eſſe cum illa, Gregorio M. in Operibus ejus adſcripta, non abſque rationibus propugnat Oudinus, *Supplem.* p. 348. qui Jacobum Hommey inſimul notat, idem Opuſculum, *in Supplem. Patrum*, 1684. 8. recuſum, Radulpho Fontanellenſi falſò vendicantem. Conf. omninò Oudinum, *loco vix citato*. Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 215.

RODERICVS SANCIVS de AREVALO.

Hiſpanus, J. U. D. & Prof. Salmanticus, Henrici IV. Caſtellæ Regis, Sacellanus, Conſiliarius, Referendarius Apoſtolicus, Epiſcopus

pus primum Ovatenſis, poſt Palentinus, imò Caligurritanus, anno 1466. clarus, Caſtro S. Angeli, in urbe Roma, a Paulo II. P. R. præfectus. Scripſit, mandante Henrico IV. *Hiſtoriam Hiſpan. Lib. IV.* a prima gentis ſuæ Origine ad ann. 1469. quam ab ineptiis & mendaciis alieniſſimam judicat Alfonſus Garſias Matamorus, Lib. *de Acad. & Doct. Viris Hiſpan.* uti teſtatur Henr. Wharton, *app. Cav.* p. 100. Extat illa T. I. *Hiſp. Illuſtratæ*, p. 121. *Speculum Humanæ vitæ*, Lib. II. prodiit, Romæ, 1468. f. Pariſ. 1475. f. Auguſtæ, 1471. Argent. 1507. & 1606. 12. Paris. 1542. Hannoviæ, 1613. 4. Biſuntii, 1488. 8. *Tract. III. de Appellatione a Sententia Papæ: de Synodis Generalibus; de Remediis afflictæ Eccleſiæ militantis adverſus Turcas*, de quibus Thomaſinus, Lib. *de Bibl. Patav.* p. 12. *Epiſtolam lugubrem ſimul & conſolatoriam, de expugnatione Inſulæ Nigropontis per Turcas*, de qua Simler. *Bibl. Tigur.* p. 609. Taxander, *Catal. Clar. Hiſp. Script.* p. 101. Ipſe Rodericus Lib. I. *Speculi Hum. Vit.* c. 1. citat *librum de Monarchia & Origine ad differentia Principatus*, & alium Librum, *Status Eccleſiaſtici Defenſorium*, utrumque a ſe conſcriptum & editum, qui tamen ad manus noſtras non pervenerunt.

RODERICVS XIMENIVS vide XIMENIVS.

RODVLPHVS TORTARIVS.

Monachus Floriacenſis, anno circiter 1102. clarus, autor Libri *de Miraculis S. Benedicti*, qui abſque autoris nomine apud Joh. a Boſco, *Bibl. Floriac.* P. I. p. 149. & cum eodem adjecto, apud Mabillonium, *Sec. IV. P. II.* p. 390. habetur. Metrice quoque Librum de eodem argumento conſcripſiſſe fertur, qui tamen perierit, neceſſum eſt. De eo enim nihil unquam reperire licet. Liber autem *de Translatione S. Mauri, metrice compoſitus*, apud eundem de Boſco, p. 349. l. c. Conf. de eodem Cave, P. II. p. 218. Oudin, *Supplem.* p. 435.

RODVLPHVS.

S. Trudonis prope Leodium Abbas, poſt Cœnobii S. Pantaleonis Colonienſis Præpoſitus, anno 1120. floruit, & anno 1138. obiit. Extat ejus *Chronicon Trudonis Cœnobii*, Lib. XIII. apud Dacherium, *Spicil.* T. VII. *Vita S. Lietberti*, Epiſcopi Cameracenſis, ibidem, T. IX. *Epiſt.*

S 2 *ad*

Digitized by Google

ad Sigebertum, de ſuſceptione puerorum in Monaſteriis, inter *Sigeberti Epiſtolas*, apud Mabillonium, *Analect. T. II.* p. 495.

ROGERVS CONNOVIVS.

Cambro-Britannus, a patria Connovio dictus, Ord. min. Theol. D. & Prof. atque totius Angliæ Miniſter Provincialis, an. 1350. clarus, controverſiam inter Cleros Seculares atque Ordines mendicantes, de audiendis Confeſſionibus, aliisque officiis Paſtoralibus, illis temporibus motam, componere quidem conatus, eumque in finem Richardo, Archi-Epiſcopo Armachano, pro Clericis pugnanti, obſtitit. Oppoſuit *Richardi Defenſorio Curatorum adverſus fratres mendicantes*, de quo ſupra diximus, *Librum de Confeſſionibus per Regulares audiendis, contra informationes Armachani:* qui cum Armachani Opere, Pariſ. 1496. 1511. prodiit & apud Goldaſtum, *Monarch.* T. II. p. 1391. extat. *Quæſt. III. de Chriſti paupertate & Dominio temporali*, easque manuſcriptas Waddingus memorat. Conf. de ejus Operibus Baleus, & Waddingus, Ord. min. *Bibl.* p. 312. Obiiſſe Rogerus Henr. Whartono, *app. Cav.* p. 31. anno 1360. dicitur.

ROGERVS de HOVEDEN.

Eboraci in Anglia, illuſtribus Parentibus ortus, litteris bene cultus, primarius quondam Theol. in Academia Oxonienſi Profeſſor, teſte Labbeo, p. 301. Inter domeſticos Henr. II. Angliæ Regis, aliquando fuit, quo defuncto *Hiſtoriam* ſeu *Annales gentis ſuæ* duobus elucubravit Libris, eos auſpicatus, ubi Beda deſiit, ab anno ſcilicet Chriſti 731. Perduxit autem usque ad Joh. Regem, qui anno 1199. regnare cœpit. Vid. Voſſ. *Lib. 2. Hiſt. Lat. c. 56.* & Pitſeum, *Script. Angl.* f. 272. qui vult eum perveniſſe vivendo, ad an. 1204. Extant annales inter *Autores Rerum Angl.* ab Henrico Savilio editos, anno 1595. Londini, iterumque Wechelianis typis, Mœno-Francof. 1601. Vſſerius tamen ex ejus annal. f. 465. *hiſtoriam anni 1201.* refert Libro, *de Succeſſ. Eccleſ. Occid.* p. 325. hinc eum ad annum 1202. fuiſſe progreſſum, cum Caveo, P. I. p. 481. adſerere malumus, quam Voſſii errorem amplecti.

Digitized by Google

WERNERVS ROLFINCK de LAER.

Patria Weſtphalus, ex Diœceſi Monaſterienſi, profeſſione Carthuſianus, Coloniæ Vbiorum, anno 1480. claruit, anno 1502. obiit. Vid. Trithem. *de Illuſtr. Script.* f. 170. b. Henr. Wharton, *in app. Cav.* p. 113. Scripſit *Faſciculum Temporum*, qui prodiit Lovanii, 1476. Coloniæ, 1481. & cum *Linterii appendice* inter *Scriptores Germ. Piſtorii*, Francof. 1584. T. II. p. 580. Hanov. 1613. quem exhibet Dietericus, *in Breviar. Pontif.* in indice autorum, ſub finem Libri, *Paradiſus Conſcientiæ*, Colon. 1475. 4. *De laudibus Weſtphaliæ* lib. ab Ortuino Gratio editus, ann. 1514. recuſus, Colon. 1602. 8. *De Sacmmento Euchariſtiæ*, Colon. 1535. *Sermo de S. Benedicto*, ante annum 1494. impreſſus, ut Trithemius teſtatur. Alia plura refert Henr. Wharton l. c. qui inſimul hujus rei cupidos ad Trithemium remittit, qui Scriptorum Werneri Catalogum ab ipſo Wernero accepit. Conf. & Labbeus, p. 497. Voſſius, de *Hiſt. Lat.* l. 3. c. 6.

ROSWITA.

Sacerdos & Monialis docta in Cœnobio Gandesheimenſi, de qua rectius gloriantur Saxones, quam Angli, & Laurentium Humfredum, ſuæ eam patriæ vendicantem, nec audiunt neque ferunt, monente Georg. Fabricio, l. 2. *Orig. Saxon.* f. 98. Conf. de errore Humfredi, Voſſium, *loco citato*, c. 41. p. 352. ubi & de interpolato Trithemii quodam loco, qui Poſſevinum ad erroneam de Roswithæ ætate opinionem induxerit. Floruit autem Virgo S. anno 980. genere nobilis & pietate, nec latino ſaltem carmine pollens, ſed etiam græce docta, ſcripſitque Ottonis II. & Gerbergæ, Abbatisſæ juſſu, Heroico Carmine, *Panegyricum de Geſtis Ottonis I.* qui ſeorſim cura Juſti Reuberi, Hannoviæ, 1619. & Francof. 1621. prodiit. VIII. quoque *Hiſtorias Sacras* carminicè panxit. In proſa verò *VI. Comœdias S. quæ omnia* Conradus Celtes, primus Germanorum Poëta Laureatus, anno 1501. Norimbergæ, imprimi curavit, & Friderico, Saxoniæ Electori, dedicavit. *Panegyricum* quoque modo dictum Roswitæ Saxonicæ, *in laudem & Geſta Ottonis* M. conſcriptum, Wittechindi Corbejenſis, Monachi, *annalibus Saxonicis*, Francof. 1621. publicatis, ſubjecit, notisque illuſtravit, Henr. Meibomius. Apud Saxones talem floruiſſe, miraculo

ſimile ſibi viſum fatetur, Lilius Gregorius Gyraldus, *de Poet. Hiſtor. Dial. 5.* Elogia deſideras, vide ingenioſiſſima eruditorum epigrammata, quæ collegit & editioni præfixit Conradus Celtes: aliqua etiam Meibomius congeſſit. Conf. omninò Cruſii, *Germano Græciæ* Lib. I. f. 20. Prodierunt nuperrimè *Roſvvitæ Opera*, partim ſoluto, partim vincto ſermonis genere ab ea conſcripta, duobus abhinc ſeculis à Conrado Celte formis primum expreſſa, nunc denuo, ad uſum publicum recognita & ab inficeto ſcribendi more repurgata, cura & ſtudio Henrici Leonardi Schurtzfleiſchii, cum ejusdem præfatione, Vitembergæ, 1707. 4. Exhibentur autem in hac editione, *Comœdiæ VI. in æmulationem Terentii: Hiſtoria Nativitatis laudabilisque conſervationis intactæ Dei genitricis, B. Mariæ, Virginis: Hiſtoria Aſcenſionis Domini: Vita S. Gangolphi: Hiſtoria S. Pelagii & paſſio ejus: Hiſtoria lapſus & Converſionis S. Theophili: Hiſtoria Converſionis Proterii per S. Baſilium: Hiſtoria Paſſionis S. Dionyſii: Hiſtoria paſſionis S. Agnetis: Panegyricus, in laudem & geſta Ottonis M.* & reliqua. Agunt de Roswita, Joh. Trithemius, T. I. *Annal. Hirsaugienſium.* Meibomius, T. II. *Rerum German.* p. 490. Georg. Fabricius, *Origin. Saxon.* L. III. Antonius Posſevinus, *in apparatu S.* Joh. Henr. Bœclerus, *in Commentar. de rebus Seculi IX. & X.* Caſimirus Oudin, *in Supplem. de Script. Eccleſ.* p. 511. Guilielmus Caveus, *in Hiſt. Litter.* P. I. p. 412. Elias Du Pin, T. VIII. *Bibl. Nouv.* p. 56. Henricus Leonhardus Schurtzfleiſchius, *in dicta præfatione*, quâ Vitam Roswitæ prolixe narrat, atque Scripta ejusdem genuina a Suppoſitis, accurate dijudicat.

ROTGERVS.

S. Pantaleonis Monachus Colonienſis, Ord. Bened. eloquenti ſtylo, *Vitam S. Brunonis, Colonienſis Archi-Epiſcopi*, compoſuit, quæ extat apud Surium, d. XI. Octobris. Floruitq; ann. 970. De eo Oudinus, *Suppl. de Scriptor.* p. 306. Trithemius, Sigebertus, c. 130. Joh. Mabillon. *Sec. V.* p. 334.

RVDOLPHVS AGRICOLA,
vid. AGRICOLA.

RVDOL-

RVDOLPHVS de FRAMEINBERG.

Paſtor in Sucken, anno 1336. iter in Orientem ſuſcepit, ibidemque per quinquennium commoratus eſt. Eodem abſoluto, compoſuit *Deſcriptionem Terræ Sanctæ*. quam Balduino, Comiti Steinfordenſi, Epiſcopo Paterbornenſi, obtulit. Extat illa apud Caniſium, *antiq. Lect.* T. VI. & cum Marci Poli, Veneti & Joh. de Montevilla *Itineribus*, prodiit. De eo Oudin, p. 610.

RVDOLPHVS.

Fuldenſis Cœnobii Presbyter & Monachus, Theologus egregius, inſignis Hiſtoriographus & Poeta, anno 850. clarus, obiit anno 865. Scripſit Vitam *S. Liobæ, Virginis & Abbatiſſæ Biſchoffhemenſis*, quæ extat apud Surium, d. 28. Sept. Mabillon, *Sec. III. T. II. p* 245. *Vitam Rhabani Mauri*, Magiſtri ſui, in *Proleg. ad Opera S. Mauri*, Colon. 1627. Bolland. *in Vitis Sanctorum*, d. IV. Febr. Mabillon, *Sec. IV. T. II.* p. 1. ſeqq. Conf. idem Oudin, l. c. p. 253. ſeqq. Cave, T. II. p. 162. Du Pin *Bibl. Nouv.* T. VII. p. 197. ſeqq.

RVFFINVS TORANIVS.

Aquilejenſis Eccleſiæ Presbyter ac Monachus, anno 390. clarus, ex D. Hieronymi amico, ob Origenianiſmum ipſi imputatum, & pravam in vertendis libris fidem, ejus adverſarius factus, de cujus vita & Scriptis ſat prolixe, Cl. Cave, P. I. p. 165. Obiiſſe eum circa annum 410. aut ſeqq. in Sicilia, e pluribus Hieronymi locis, ubi eum ſub Grunnii, Scorpii, aliisque titulis deſignat, poſt Caveum citatum, Labbeus, colligit, *Chronol. Eccleſ. Sec. V. Conſ. T. II. app. p* 800. *ſeq.* Idem p. 305. recenſet Opera Ruffini ex editione Pariſ. anno 1580. f. hac quidem ſerie, *De Benedictionibus Judæ & reliquorum Patriarcharum Lib. II.* qui etiam *inter Orthodoxogr. Patr. lat. Grynæi T. I. f.* 1065. *habentur. Comment. in Oſeam, Joel, & Amos. Expoſit. Symboli ad Laurentium, Epiſcopum: Hiſt. Eccleſiaſtica L. II. Comment. in Pſal. LXXV.* Prodierunt quoque hæc Ruffini Opuſcula, Romæ. 1470. f. Lugd. 1570. Additque p. 306. nonnullas alias Ruffini Opellas & p. 308. Catalogum e græcis ab ipſo translatorum, Joſephi puta, Euſebii Cæſareenſis, Clementis, Origenis, &c. monumentorum, de quibus alibi. Pleniorem autem Catalogum Ruffini Scriptorum

Digitized by Google

ptorum exhibet Cave, qui deperdita inſimul Ruffini Scripta, ſiſtit. Quicquid autem de Ruffini erroribus controvertitur ab iis, qui eum cum Hieronymo aut Origeniſtam aut Pelagianum fuiſſe perſuaſi ſunt, illis ipſe Ruffinus, in Apologia ad Anaſtaſium, jam pridem reſpondit. Faciunt pro illo Caſſiani, Palladii, Paulini Nolani, encomia, quibus ab ipſis fuit mactatus.

RUPERTUS TUITIENSIS.

Monachus primum S. Laurentii in Oesbrovic, prope Trajectum, deinde propter eruditionem à Friderico, Archi-Epiſcopo Colonienſi, evocatus & Tuitienſis e regione Colon. Agripp. cœnobii Abbas creatus, Ord. Bened. floruit, anno Salutis 1124. ſub Henrico V. Obiit verò anno 1135. Erroris a Pontificiis arguitur, eò, quod transſubſtantiationis dogma infregit, atque panis ſubſtantiam in corpus Chriſti non converti doceret, idcircò in Concilio Lateranenſi damnatus eſt. Aliud Veritatis teſtimonium exhibet Lydius, *epiſt. Dedic. ad Nic. Clemang.* Interroganti enim ſibimet l. 12. *De Victoria Verbi Dei c. 11.* ſic reſpondet: *Quot ſunt præcipua Salutis noſtræ Sacramenta? Reſpondetur: Sacrum Baptiſma, S. Corporis & Sanguinis ejus Eucharistia.* Opera ejus Coloniæ aliquoties, anno ſcilicet 1533. 1566. 1577. 1598. & 1602. Lovanii quoque, Pariſ. 1638. T. II. f. excuſa ſunt. Seorſim edita vidimus ſequentia *Lib. XIII. de Victoria Verbi Dei*, Norib. 1523. cum *Ruperti Tuit. Vita* è Trithemio partim & ex autoris Apologetico collecta, item Colon. 1529. *Comment. in XII. Proph. minores, Lib. XXXI.* Norib. 1524. Lovanii 1551. *in Apocalypſin.* Lib. XII. Norib. 1526. Lib. II. *de Voluntate & Omnipotentia Dei*, Norib. 1524. Lib. 42. *de Operibus SS. Trinitatis de gloria ac honore filii hominis in Matth.* Lib. XIII. Colon. 1533. *De incendio Tuitienſi & meditatione mortis.* Lib. II. cum autoris *Vita*, ibid. 1571. Plura ſecundum ordinem in editione Operum Ruperti Pariſienſi, anno 1638. fol. T. II. obſervatum, vid. apud Caveum, *loco citato*, Du Pinium, *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 215.

RURICIUS SENIOR.

Lemovicenſis Epiſcopus, avitâ nobilitate conſpicuus, Anicianæ familiæ junctus, ſedit ab anno minimum 470. usque ad annum 506. ſicut è Sidonii Apollinaris ad iſtum perſcriptis *Epiſtolis* conſtare ait

Lab-

Labbeus p. 315. qui tacite ſimul pungit Sanmarthanos, Synodorum Aurel. IV. & V. ſubſcriptionem huic Seniori Ruricio tribuentes, vide T. II. *Gall. Chriſt.* f. 630. quæ tamen à juniore Ruricio, iſtius Nepote, anno demum 541. & 549. facta. *Epiſtolarum Ruricii Senioris ad varios,* Lib. II. Henr. Caniſius, *T. V. antiq. Lect.* P. 2. p. 460. exhibet, inde relatos in T. V. *Bibl. Patr. Colon. P. III.* f. 516. iisdemque præmittit *Fauſti, Cæſarii, Sedati, Eufraſii, Taurentii, Græci* & *Victurini* ad Ruricium *epiſtolas* l. c. p. 475. quanquam ex codice corrupto & mendoſo admodum, ſicut obſervat Labbeus.

JOH. RVSBROCHIVS.

A pago cognomine Ruysbrock, ad Sennam fluvium, inter Bruxellam & Hallas, ſic cognominatus, ex Vicario & Presbytero Bruxellenſi, Cœnobii Auguſtini in Viridi Valle Prior, anno 1380. clarus, ſicut referunt Valer. Andr. *Bibl. Belg.* p. 575. Labb. p. 604. aliique. Magni vir inter Myſticos Theologos nominis extitit, quod oſtendit Thomaſius, *Sched. Hiſt.* p. 65. 72. a Gerſone graviter notatus, at Surio, Joh. à Schœnhoff operoſe defenſus atque excuſatus. Conf. Arnoldus *de Theol. Myſt.* p. 306. & Natal. Alex. *Hiſt. Eccleſ. Sec. XIII. & XIV. c. 5. art. 6.* Opera ejus Coloniæ excuſa an. 1552. f. 1609. 4. vide apud Henr. Whartonum, *app. Cav.* p. 39. quæ ſunt: *Summa Vitæ Spiritualis: Speculum Salutis æternæ: Comment. in Tabernaculum Moſis: Tract. de præcipuis Virtutibus: de fide & Judicio: de IV. Tentationibus: de VII. gradibus amoris: de Nuptiis Spiritualibus: L. III. de Perfectione Filiorum Dei. Regnum amantium Dei: de Vera Contemplatione: Epiſt. XII. Cantiones II. de alta contemplatione: Oratio brevis.* Plurima hæc Opuſcula materno idiomate compoſuit, quæ tamen a Jordano, & Surio in latinum verſa ſunt. Scripſit obſcuro ſatis genere pſeudo-Dionyſium Areopagitam imitatus, Rusbrochius. Omnino autem Simlerus *epit.* f. 411. unicum Rusbrochium in tres diverſos ſecuiſſe videtur, obſervante Labbeo, *loco citato.*

RVSTICVS.

Gente Romanus, Diaconus quidem a Vigilio, affinitate juncto, creatus, ab eodem tamen propter Schisma gradu motus, ann. 550. Ejus *Diſputatio adverſus Acephalos,* in fine mutila, *in Antidoto contra hæreſes,* Baſil. 1528. p. 246. in *Hæreſiologia,* ibidem, 1550. & cum Simleri notis juxta

cum aliis *Patrum Scriptis adverſus Eutychem & Neſtorium*, 1571. p. 141. & inter *Orthodoxogr. Vet. Patr.* & in *Bibl. Patr.* Pariſ. edit. 2. f. 1099. extat. De eo Cave, P. I. p. 291. Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. V. p. 80. Defendit autem Synodi Chalcedonenſis de fide definitionem, per modum Dialogi, inter Orthodoxum & hæreticum.

RUSTICUS.

Epiſcopus Gallus, ſive Narbonnenſis, ſive juxta alios, Bituricenſis, anno 449. clarus, ſcripſit circa ann. 454. *ad Eucherium Lugdunenſem, Epiſtolam*, quæ extat inter *notas Sirmondi, in Sidonium Apollinar. Lib. II.* ut indicat Cave, P. I. p. 253. Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 205.

RUSTICUS HELPIDIUS.

Vel ut alii legunt, *Elpidius*, vir ſtirpe nobili & ut in inſcriptione legitur, Exquæſtor, Medicus Theodorici, Gothorum Regis, circa ann. 498. claruit, & condidit *Epigrammata XXIV. ad totidem V. & N. T. hiſtorias & de J. C. beneficiis Carmen.* Vide ea cum notis inter *Poëtas S. Fabricii*, f. 754. in *app. Bigneana*, p. 706. *in Bibl. Patr.* T. VIII. Pariſ. 2. f. 593. 596. poſtea Andreæ Rivini notis illuſtrata, cum Lactantii, Merobaudis & aliorum Carminibus, prodiere, Lipſiæ, 1652. 8. Laudat Barthius III. 16. *Adverſ.* & Labbeus, p. 64. *Bibl. Manſcript. nov.* emendatiorem illorum promiſit editionem, additurus Walafridi Strabi, Abbatis Augienſis, verſus, ad Picturas N. T. & Anonymi Compendium doctrinæ Evangelicæ. *Carmen in Conſolationem Doloris ſui*, ipſe quidem Ruſticus memorat, quod tamen, vel Caveo judice, P. I. p. 268. interiit. Conf. Fabricius, *Bibl. Lat.* p. 709.

S.

SABAS.

EX Mataláſca, vico apud Cappadocas, Parentibus nobilibus, anno 439. ortus, anno 484. floruit, Presbyter & Magnæ Lauræ Præfectus.

Obiit

Obiit autem anno 531. *Vitam* ejus ſcripſit Cyrillus Scythopolitanus, qui illam pleniſſime complectitur. Ipſe Sabas compoſuit *Typicum, ſeu ordinem recitandi Officium Eccleſiaſticum per totum annum* Eod. c. 59 extat illud inter alios Græcorum Libros Eccleſiaſticos. Manuſcriptum verò aſſervatur in Bibl. Vindobonenſi & alibi Loquitur de eo Leo Allatius, *Diſſ. I De Lib. Eccleſ. Græc.* p. 5. ut Cave, P. II. p. 88. rectè obſervavit.

SABINUS.

Heracleæ Epiſcopus, Secta Macedonianus, anno 425. clarus, collegit, prava quidem fide, ut Cave ad oculum monſtrat, P. I. p. 228. *Geſta Synodalia*, è quibus fragmenta quædam, de Concilio Seleucienſi, & alia, habet Socrates, l. 2. c. 30. l. 3. c. 10. & 22. Conf. ſi placet, Guil. Caveum, *in Hiſtor. Litter.* P. I. p. 228. Etiam Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. II. p. 249.

JACOBUS SADOLETUS.

Ad Vincula S. Petri Cardinalis, Mutina oriundus, anno 1478. Nicolai Leoniceni diſcipulus, poſt Romæ Cardinalis, Oliverii Caraffæ Contubernalis, Theologus, Orator, Philoſophus, omni ſcientiarum genere excellens. Epiſcopus quoque Carpentoractenſis factus, & anno 1547. denatus, prout poſt *Antonium Florebellum*, qui vitam ejus ſcripſit, Operibus mox memorandis præfixam, referunt Sanmarthani, T. II. *Gall. Chr ſt.* f. 497. Habentur iſta Sadoleti Opera omnia, Moguntiæ, anno 1607. excuſa, inter quæ eminent *Comment. in Pſalmum* 51. & 93. & Lib. III. *Comment. in Epiſt. Paul. ad Rom.* Conf. Boiſſard. *Icones*, P. I. p. 263. Seorſim prodierunt *Orationes II.* Isleb. 1603. *Epiſtolarum Libr XVI.* Colon. Agripp. 1590. 8. cum Antonii Florebelli *Comment. de Vita authoris.* *De Liberis rectè inſtituendis*, Argent. 1605. 8. *Meditationes in adverſis*, Francof. 1577. 8. *De Laud bus Philoſophiæ*, Venet. 1519. 8. Judicia de illo exhibet operosè collecta, Blount, *Cens. Celebr. aut.* p. 573. ſeq. ubi Epitaphium Sadoleti adducitur. Conf. de Sadoleto, Simler. *Epit. Geſneri*, f. 322. Teisſier, *eloges des hommes Sçavans*, T. I. p. 8. ſeq. T. III. p. 8. ſeqq. Io. Fr. Buddeus, *in Lexico.*

SALOMON.

Germanus in Tergovia ex nobili gente oriundus, Iſonis, Monachi, auditor, ex Ludovici Balbi, Imper. Sacellano & Conſiliario, Abbas Elvingenſis, poſt Campedonenſis, Pfeffarenſis, Sangallenſis, & tandem, anno 891. Conſtantienſis ad Rhenum Epiſcopus. Obiit, anno 920. *Carmina ad Didonem, Epiſcopum*, & alios, Henr. Caniſius, T. I. *antiq. Lect. app.* f.15. edidit, inde *in Bibl. Patr. T.XVI.* p. 1300. f.870. translata. Caveus inſuper ex Pant. Leone, *de Vir Illuſtr. Germ.* P. 2. p. 105. Dictionarium elegans, a Salomone in Pergameno conſignatum, memorat, P. I. p. 398. quem conſule. Conf. Trithemius, *de Viris illuſtr. Germ.* Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 56. Caſimirus Oudin, *Supplem. de Scriptor. Eccleſ.* p. 297.

SALONIVS.

Epiſcopus, Eucherii, Lugdunenſis Archi-Epiſcopi, filius, Verani frater, Monachus primo Lerinenſis, circa ann. 426. ſub SS. Honorati & Hilarii curâ, ac ſub diſciplina Vincentii Salviani, qui eum dedicatione Lib. *de Providentia* honoravit, aliorumque Pie-Doctorum Patrum eruditus, tandemque factus Epiſcopus, an Gennabenſis ad Lacum Lemanum, an Genuenſis in Liguria? an vero Viennenſis in Gallia, ſicut temere nimis pronunciavit Sixtus Senenſis, arguente Labbeo, p. 319. adhuc ſub judice lis eſt. vid. Vincent. Barral. Salern. *Chron. Lerin.* P. I. f. 372. Placet nobis ſententia Cavei, qui Salonium, Patris in Epiſcopatu Lugdunenſi coadjutorem, extitiſſe autumat, & hinc Epiſcopum fuiſſe nuncupatum. Viguit maxime circa ann. 460. Ejus *explicatio Myſtica in Proverbia & Eccleſiaſtem Salomonis*, interlocutoribus Salonio & Verano, fratribus, inſtituta, extat *Orthodoxogr. SS. Patr.* Lat. I. f. 1010. & T. I. *Bibl. Patr. Pariſ.* 2. f. 536. & *in Micropresbytico* f. 216. *Epiſtola* verò, quam cum Ceretio & Verano, Epiſcopis. ad Leonem P. R. ſcripſit, inter Leonis *Epiſt. poſt Epiſt.* 51. Conf. cit. Cave, P. I. p. 253. Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 221.

SALVIANVS.

Treveris, aut juxta Baluzium, Coloniæ Agrippinæ, oriundus, quem Maſſilienſem Epiſcopum Poſſevinus, Sixtus Senenſis, Bellarminus

minus & cum iis alii e recentioribus multi faciunt, cum tamen Presbyterum tantum Maſſilienſem fuiſſe ex incorruptis codicibus Gennadii Maſſilienſis, coætanei, liquido conſtet, imò ipſa Epiſcoporum Maſſilienſium ſucceſſio & Chronologia id edoceat. Vivente enim Salviano, Venerius, anno 418. fuit Epiſcopus, cui Gennadio teſte, ſucceſſit Euſtachius, & huic Græcus, autore Sidonio Apollinari, tum Cannatus &c. referentibus Sanmarthanis, T. III. f. 642. Major adhuc eſt audacia Philippi Elſſii, Ord. Aug. qui Eremitam Salvianum & Auguſtinianum facere contendit, caſtigati propterea a Labbeo, p. 322. Vixit autem in quieta adhuc Senectute, circa ann. 495. Vide plura apud Sanmarth. l. c. Labb. l. c. & *app.* T. II. p. 803. adde Caveum P. I. p. 245. Vincent. Barral. l. c. f. 375. ſeq. Fuit omnino, ſi non ipſe Epiſcopus, multorum tamen Eccleſiæ Epiſcoporum, imò totius orbis Chriſtiani, Magiſter, elogio Gennadii & Conradi Rittershuſii, qui quidem Opera ejus cum doctiſſimis ſuis, aliorumque Commentariis, poſt alios, noviſſime recudi fecit, Altorffii, 1611. 8. & Norimbergæ, 1623. novus ſui temporis, Jeremias, teſte Baronio, ad ann. 406. n. 54. & 428. ann. Patet id e Libris VIII. quos ſcripſit, *de Gubernatione Dei & de juſto præſentique ejus judicio, ad Salonium Epiſcopum*, nacta occaſione ex irruptione Gothica, cujus barbariem morum Chriſtianorum barbarie provocatam & ſuperatam oſtendit, pios ſolatur, & divinam ſimul providentiam pie aſſerit: editi illi cura primum Joh. Alex. Braſſicani, Baſil. 1530. f. cura Petri Galeſini, Rom. 1564. cum notis Braſſicani, Pariſ. 1575. 8. dein ex recenſione Petri Pithœi, qui *libellum Epiſt. ejusdem* addidit, Pariſ. 1580. & 1600. Similem Zelum ſpirant Lib. IV. ad *Eccleſiam Cathol. toto orbe diffuſam, adverſus avaritiam, præſertim Clericorum & Sacerdotum iſtius ævi, ſub Timothei nomine conſcripti*, præmiſſa ad Salonium, de ratione ſuppreſſi nominis, Epiſtola. Lib. III. *de conciliatione Locorum V. & N. T.* in ſpeciem pugnantibus, ad calcem Salviani, 1530. editi. Salviani non ſunt ut Alphonſus de Caſtro, adverſus *hæreſ.* lib. 14. f. 276. exiſtimavit, ſed originem a Juliano, Epiſcopo Toletano, acceperunt. Extant autem Salviani, Opuſcula hactenus enumerata, Rothomagi, 1627. 12. Pariſ. 1640. curante Baluz. ibid. 1663 8. & 1669. 8. Conjugatus fuit Salvianus cum Palladia, ut ex ejus *Epiſt.* 5. liquet, ſuſcepitque ex ea filiam, *Auſpiciolam*: poſt mutuo conſenſu perpetuam ab uxore continentiam vovens, ea de cauſa in

Soceri indignationem lapſus, eam mitigare, *in Epiſt. 4.* laboravit. Conf. omnino notas Ritterſhuſii, p. 374. ſeqq. & elogia congeſta varia, apud Magirum, *eponymol.* p. 173. Rainoldum, *in cenſ. Lib. apocr.* T. I. *præl.* 23. p. 190. qui *Salvinianum* cum ſæpiſſime, forte minus recte, appellat. Evolv. Blount, *Cenſur. Celebr. autor.* p. 302. ſeq. Criticam quoque virgulam Scriptis ejus quæ quidem hodie terimus, cum magna pars periit, recenſente Gennadio, idem Ritterſhuſius adhibuit, in *præfatione*, hinc ejus Comment. inter Libros expurgandos in Indice Madriti, anno 1667. impreſſo, numeratur. Conf. de Salviano, Elias Du Pin, T. IV. p. 215.

SALVTARIS.

Medii barbariæ ævi Poeta, cujus *Poëma* poſt Flacium repræſentat Daumius, *poſt Caton. diſt.* p. 217.

SAMONA.

Archi-Epiſcopus Gazæ, qui, ut vult Coccius XI. Sec. floruit, circa ann. 1072. Scripſit *Diſceptationem cum Achmed. Saraceno,* ſuper veritate Corporis & ſanguinis J. C. in Euchariſtia, quam vide T. VI. *Bibl. Patr. Pariſ. edit. 2. f. 595.* & ex Gerhardi Voſſii, Tungrenſis, recognitione, cum ejusdem notis, T. II. *Bibl. Colon.* f. 476. gr. lat. *in Auctuario Duceano,* T. II. p. 277.

SAMPIRVS.

Hiſpanus, Aſturicenſis Epiſcopus, ann. 1010. clarus, ſcripſit *Continuationem Chronici Alphonſi Regis,* ab ann. 816. ad 985. quæ cura Sandovalii, Pampilone, 1615. 1634. prodiit. Novam editionem meditatus quidem Cardinalis d' Aguirre, ut ex ejus *Notitia,* p. 363. conjicit Guilielmus Cave, quæ tamen vix comparuit. Conf. illum P. II. *Hiſt. Lit.* p. 197. & Nicol. Antonii *Bibl. Hiſp. Vet.* T. II. L. 7. c. 1.

RABBI SAMVEL.

Natione Afer, a natali urbe paſſim Marochianus cognominatus, ex Judæo Chriſtianus factus, floruit, ann. 1070. quod probat Labb. p. 323. Ejus *Liber de adventu Meſſiæ,* quem Judæi fruſtra adhuc expectant, ad R. Iſaac, 270. circiter annis delituit, antequam ad Chri-

Chriſtianos & arabicæ linguæ gnaros homines pervenit. vid. *præfationem Germanicam* editionis Heidelb. 1583. Dicitur ex Arabico converſa per Alphonſum Bonihominis, Hiſpanum, Ord. Domin. atque Hugoni Ord. Præd. Magiſtro, dedicata. Prodiit lat. Mantuæ, 1475. 8. Antwerp. 1486. Colon. 1556. 8. *inter Orthodoxogr.* p. 1586. Germanice quoque editus extat, Heidelb. 1583. & Witteb. per Wenceslaum Linck, interpretem, 1536. 4. De Veritate hujus quidem libelli, dubitat Jo. Hornbeckius, *Proleg. ad lib. de Convert. Judæis*, Sect. V. quem evolve juxta cum Caveo, P. II. p. 431. Conf. Bellarminum, *de Scriptoribus Eccleſ.* & Eliam Du Pinium, *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 114.

SANCTIVS de PORTA.

Seu *Sanchius a Porta*, Cæſar-Auguſtanus, Provinciæ Arragoniæ e familia Dominicanorum Eccleſiaſtes apud ſuos diſertus, Homiliarum Tomos aliquot reliquit, obiitque in Patria, 1429. Ita eum ductu Antonii Senenſis, Luſitani, & Joh. Mariettæ, Cantabri, deſcripſit Andreas Schottus, T. II. *Bibl. Hiſp.* f. 246. Conf. f. 227. Vidimus *Sermones ejus per totum annum*, item *de tempore & SS.* Hagenoæ, labore Henr. Gran, 1514. ſeqq. impreſſos. In fronte libri celebratur Ord. Præd. Prof. S. Palatii Magiſter, præco Verbi Cæſar-auguſtanus in Hiſpania, fervidus & vitiorum impugnator acerrimus. Copioſum, ſuavem & qui inventiones ſuas in conſpectu Pontificis, aliorumque Magnatum publicare non erubuerit, eum laudat Wulphgangus Angſt Caiſersbergius, *præfixa Epiſtola dedic.* ad Vitum Ægidium, alias Geiſel, Decanum in Surburg. additque e Gallia hunc autorem a ſe perlatum & ſesquimillibus fœtoris augmentatum. Ejusdem *Mariale*, cum *Sermone* pro aëris ſerenitate & pluvia petenda, item pro quacunque neceſſitate, impreſſum, ibidem, ann. 1515. cum Epiſtola dedicatoria, ab Alfonſo de Caſtro, Ord. Præd. ad Joh. Enguera, Ord. Præd. Epiſcopum Ilerdenſem, perſcripta. Ejus *Homilias* pia moralitate refertas prædicat Sixtus Senenſis, l. 4. *Bibl.* f. 322. ætatis tamen aut loci ubi vixerit, nullam faciens mentionem.

FELINVS SANDEVS.

Ferrarienſis, ex nobiliſſima Sandeorum familia, celebris JCtus, ann. 1494. clarus, demum Epiſcopus Hadrianenſis & Pinnenſis, imo Lucen-

Lucenſis conſtitutus, obiit, ann. 1503. Opera ejus aliquot Voluminibus Baſileæ atque Venetiis, 1570. prodierunt, quæ Henr. Wharton. *app. Cav.* p. 121. pleniſſime enumerat. Seorſim vero edita ſunt *Comment. in V. Libr. Decretal.* Venet 1498. T. II. Lugd. 1549. T. II. fol. 1587. ibid. *Varia Opuſcula*, Venet. 1582. Lugd. 1587. & *alia*. ibid. 1584. *Hiſt. Epitome de Regibus Siciliæ & Apuliæ*, Hanov. 1611. 4. &c. De eo Bellarminus, Simlerus, Voſſius, *de Hiſt. Lat.* Henr. Wharton, *loco citato*.

JACOBUS SANNAZARIUS.

Seu a S. Nazario, aſſumto nomine *Actii Sincerii Sannazarii*, Neapolitanus, claruit inſigni *poëmate*, viginti annorum lima perpolito, *de partu Virginis*, in quo de perfectione Poëſeos cum antiquis decertare viſus, at plus laudis laturus, ſi materiam Sacram aliquantò ſacratius tractasſet, judice Eraſmo, *in Ciceron.* p. 205. Vid. quid Eraſmo reſpondeat Franc. Floridus Sabinus, *Lect. Succiſ.* l. 3. f. 276. ſeqq. Extat illud cum aliis Operibus, Lugduni. 1537. Obiit Neapoli, anno, ut olim Sepulcro inſculptum fuiſſe fertur, 1530. Epitaphium ejus in Templo Di S. Marca del Parto, lectum exhibet Cæſar D'Engenius Caracciolus, *in Neapoli* S. Neapoli, anno 1623. excuſa, p. 665. quod transſcribere, non pigebit.

D. O. M.
Da Sacro Cineri flores, hîc ille Maroni,
Sincerus Muſa proximus ut tumulo.
Vixit ann. 72. A. Dom. M. D. XXX.

De Sannazario, Labb. T. II. p. 493. Jovius n. 80. *Elog.* Boiſſardus, Kœnigius, *Bibl.* p. 722. aliique.

HIERONYMUS SAVONAROLA.

Italus Ferrarienſis, nobili gente, ann. 1452. Patre, Hieronymo Savonarola, matre vero Helena Bonacorſia, natus. A prima ſtatim juventute pietati & ſtudiis incubuit, atque Prædicatorum Ordini nomen dedit, an. 1474. Erat cæteroquin acerrimi vir ingenii, & Sanctitatis opinione, prout Sixtus Senenſis, Lib. IV. *Bibl.* loquitur, omnibus admi-

admirandus, tanta vi dicendi in concione pollens, ut ampliſſima etiam templa cœtus concurrentes capere non poſſent. Eccleſiæ reformationem fortius urgens, & Alexandri VI. monſtri potius, quam Pontificis, vitia perſtringens, in foro Florentino ſuffocatus & flammis deletus eſt, ann. 1498. Matheſius ad annum 1483. refert, quô Lutherus in lucem editus fuit, vide *Vitam Lutheri*, Concion. I. *Apologias* pro Savonarola ſcripſerunt Jo. Franciſcus Picus de Mirandula & Marſilius Ficinus. Adde, quæ Theophilus Spizelius habet, *Infel. Litter.* T. II. p. 620. ſeq. & Io. Fr. Buddeus, in peculiari diſſertatione, *Parergis Hiſtorico-Theologicis* inſerta. Plurima ſcripſit Savonarola, de quibus fuſe dixerunt, autores modo citati, & poſt illos, Henricus Whartonus, in *Append. Cav.* p. 110. Ejus enim ſunt Lib. IV. *de fidei Chriſtianæ veritate*, Venet. 1517. 1540. Pariſ. 1524. 8. Lugd. Batav. 1633. 8. *De ſimplicitate vitæ Chriſtianæ* Lib. IV. Florent. 1496. Venet. 1507. Gratianopoli, 1667. 12. & alibi. *Expoſitio Orationis Dominicæ, Lamentatio Chriſti ſponſæ, adverſus Pſeudapoſtolos, de modo bene vivendi & tendendi in Deum, Sermones de Tempore & SS. Conciones & Epiſtolæ variæ*, imo alii ferè innumeri Tractatus, de quibus poſt allegatos autores, Bzovius, *ad annum* 1497. Ambroſius de Altamura, *Bibl. Prædicatorum*, p. 216. & autor *Vitæ* Savonarolæ, Pariſiis, 1674. 8. vulgatæ, loquuntur. De Scriptis Savonarolæ varie judicatum eſt. Anno enim 1556. decertabatur, utrum configenda, an verò comprobanda ſint. Ubi tandem maxima litigantium cohors pro Savonarola ſtetit, eademque toleranda eſſe, unanimiter decrevit.

SAXO.

Danus Selandus, nobili gente oriundus, Cathedralis Eccleſiæ Rœschildenſis Præpoſitus, ann. 1170. floruit, ann. verò 1204. obiit. Ob nitidum atque floridum ſcriptionis genus *Grammaticus* vulgo adpellari ſolet. Agit de eo Eraſmus, *in Ciceroniano*, qui tamen tantam vim eloquendi in homine Dano, illa ætate, miratur. Valerium Maximum imitatus videtur Saxo, Stephanio atque Caveo, in *Hiſt. Litter.* P. I. p. 475. Prodidit autem vividum ſuum ingenium L. XVI. *Hiſtoriæ Danicæ*, fabulis licet nonnunquam indulgens, quæ excuſa a Chriſt. Petri, Pariſ. 1514. Joh. Bebelio, Baſil. 1534. Phil. Lonicerio & Joh. Fichardo, Francof. 1576. & cum doctiſſimis animadverſionibus Joh.

Stephanii, Soræ, 1644. fol. De eo poſt Caveum & alios, Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 57. & 78. Caſimirus Oudin, *Supplem. de Script. Eccleſ.* p. 474. Albertus Bartholinus, *de Scriptis Danorum*, p. 131. Mollerus, *in Cimbria Litter.* P. I. c. 4. p. 31. ſeqq. Voſſius, *de Hiſt. Lat.* L. II. c. 55.

CHRISTOPHORVS SCHEVRLVS.

Nurenbergenſis, J. U. D. & Civilis Ordinarius in Academia Wittenburgica, nec non Ducalis Saxoniæ Senator, edidit *Librum de Sacerdotum & Rerum Eccleſ. præſtantia*, excuſum Lipſiæ, apud Wolffg. Monacenſem, juſſu & expenſis Georgii Kelneri, anno 1511. 4. Simlerus, f. 123. quidem hunc librum non habet, ſed tamen eundem ſcripſiſſe refert, *de rebus Alberti, Ducis Saxoniæ.*

SECVNDINVS.

Afer, Secta Manichæus, ann. 390. clarus, ſcripſit *Epiſtolam ad Auguſtinum*, quo cum adhuc Manichæo, maxima ipſi amicitia interceſſerat, qua florida atque eloquentiſſima dicendi copia Auguſtinum ad hæreſim ſuam, revocare laborat. Extat illa cum Auguſtini *reſponſione* ſolidiſſima, T. VI. *col.* 515. Scopum illius Epiſtolæ paulò prolixius perſequitur Cave, P. II. p. 52.

SEDATVS.

Epiſcopus, incertæ ætatis autor, cujus *Homiliam de Epiphania* ex recognitione Galleti, Lugdun. vid. T. XV. *Bibl. Patr.* Colon. f. 100. Forſan eſt idem Sedatus, cujus aliquot ad Ruricium, Epiſcopum, *Epiſtolas* Henr. Canis T. V. *antiq. Lect.* p. 2. f. 444. ſeqq. exhibuit. *Epiſtola* ſane 19. f. 453. Epiſcopum ſemet expreſſe vocat. Vid. ibid. Ruricii quatuor ad Sedatum Epiſcopum, *epiſtolas* f. 496. 507. & ſi licet, arbitrare. Conf. de eo Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. V. p. 91.

CÆLIVS SEDVLIVS.

Sedulam circa hunc autorem operam navavit Labbeus, quando lites inter eruditos de eo ſubortas plurimas prolixe retulit atque expendit, à p. 324. ad 335. Breviter, non unum ſed diverſos eſſe Sedulios probat, ſcilicet Poetam unum, & Presbyterum, ann. 430. aut 440. vigentem, alterum verò Scripturæ interpretem, gente Scotum,

anno

anno 818. celebrem. Sic multas admodum ſalebras atque cruces Philologorum removeri, planaque & expedita omnia fieri ediſſerit. Sedulii ita Presbyteri ſunt illa *Poemata S.* ſæpius excuſa, Baſil. 1502. 1528. 1534. & 1541. cum notis Antonii Nebriſſenſis, deinceps *in Theſauro Poetarum Fabricii*, Baſil. 1564. edito, *in Bibl. Patr.* T. VI. & *app. Bigneana*, p. 658. quam Cave, P. I. p. 239. accuratam pronunciat. Enumerant inde Labbeus & Cave, utpote *Paſchale Opus* carminice ſeu *de J. C. miraculis Lib. V. & N. T. collationem: Hymnum dimetrum de Chriſto*, qui cum notis Fabricii juxta cum Prudentii & Venantii hymnis, Lipſ. 1568 ſeorſim publicatus. *Paſchalis Operis* Lib. V. ſoluta Oratione, a Sureto, Pariſ. 1585. ſeorſim evulgatos. Prodierunt nuper *Sedulii Hymni & Carmen Paſchale*, cura Chriſtophori Cellarii, Halæ, 1704. 8. Dictionem ejus facilem, ingenioſam, numeroſam, perſpicuam, mundam & Chriſtianæ Pietatis commendatricem, vocat Olaus Borrichius, *Diſſ. 2. de Poet. lat.* Sedulii verò Scoti eſt *Collectaneum* ſeu *Explanatio in omnes Epiſt. S. Pauli*, qualem quoque *ad S. Matthæum* ſcripſit, e Scriptura concinnata, edita Baſil. 1528. 1534. & *Bibl. Patr.* T. VI. p. 494. Vid. quid de hoc poſteriore dicat Cave, P. I. p. 365. & Conf. Caſim Oudin, *Supplem.* p. 211. Eliam Du Pinium. T. VII. p. 177. De priore autem Iſidorum Hiſpalens. *de Scriptor. Eccleſ.* Trithemium, *de Scriptoribus*, Labb. l. c. Jo. Albertum Fabricium, *Bibl. Lat.* p. 704. Eliam Du Pin, T. IV. p. 75.

CLAVDIVS SEISELIVS.

Sabaudus, Ludovico Galliæ Regi à libellis ſupplicibus, Epiſcopus Maſſilienſis, poſt Archi-Epiſcopus Taurinenſis, ann. 1500. clarus, anno 1520. obiit. Scripſit in tria priora capita Lucæ, *de Triplici ſtatu Viatoris*, ad Leon. X. ingens Volumen, Taurini, ann. 1518. f. Pars ejusdem, *moralis Explicatio Evangelii*: Miſſus eſt Angelus, antea, prodierat, Pariſ. 1514. 4. *Diſput. adverſus Waldenſes*, Pariſ. 1520. 4. *de divina Providentia*, *Tract.* cum priore, ibidem, 1520. 1637. 4. Ad hæc, Caveo teſte, P. II. p. 319. *Hiſtoria* atque *Comment. in jus feudale* conſcripſit.

SERAPION.

Epiſcopus Antiochenus, ann. 190. clarus, ann. 213. juxta Euſebium, expiravit. Compoſuit *Epiſtolam ad Caricum & Ponticum Eccleſiaſticos*

ſiaſticos viros adverſus Montani hareſin, cujus partem exhibet Euſebius, l. 5. c. 19. *Ad Dominum, Apoſtatam*, Volumen. Item Librum, *de Evangelio Petri* cujus itidem fragmentum extat apud citatum Euſebium, Lib. 6. c. 10. De eo Hieronymus, *Catal. Script. Eccleſ.* c. 41. Cave, P. I. p. 38. Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. I. p. 77.

SERAPION ÆGYPTIVS.

S. Antonio, Monachorum Patri, atque S. Athanaſio, carus & coævus, ex Anachoreta Epiſcopus Thmueos civitatis, ab hirco denominatæ, in Provincia Ægypti Schetica ſitæ, juxta Hieronymum, l. 2. *contra Jovin.* & *de Viris illuſtribus*, c. 99. Ob ingenii elegantiam cognomen *Scholaſtici* meruiſſe dicitur. Conf. Sixtus Senenſis l. 4. *Bibl.* f. 314. Ejus Liber *contra Manichæos* extat, T. V. *Lect. Antiqu.* Henr. Canis. P. I p. 1. ex interpretatione Fr. Turriani & in *Bibl. Patr.* T. IV. p. 160. *Epiſtolas plures: Tractatus de Pſalmorum titulis* memorat Socrates, l. 4. c. 23. quæ temporum injuria perierunt. Obiis ſe fertur Serapion, ann. 358. Conf. Hieronymus, *de Scriptor.* c. 99. Labbeus, T. II. p. 339. Bellarminus, *de Scriptoribus Eccleſ.* Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 114. Du Pin, *loco citato*, T. II. p. 73.

SERGIVS.

Patriarcha Conſtantinopolitanus, ann. 608. claruit, Monotheletarum fautor atque propugnator acerrimus, annoque 639. obiit. Hæreſim Monotheletarum Synodo Conſtantinop. edita fidei Ectheſi, confirmavit. Scripſit *Epiſtolam ad Cyrum, Patriarcham Alexandrinum*, quæ gr. lat. *Concil. T. VI.* p. 176. *Epiſtolam ad Cyrum, Phaſidis Epiſcopum*, gr. lat. inter *Concil. Conſtantinop. acta, act. 12.* *Concil.* T. VI. p. 915. *Epiſt. ad Honorium, Papam*, gr. lat. ibidem, p. 918. *Acta Synodi* habentur græc. lat. *Concil.* T. VI. p. 201. De eo Cave, P. I. p. 314.

SERGIVS.

Cypri Archi-Epiſcopus, ann. 645. vigens, compoſuit *Epiſtolam ad Theodorum, Papam, adverſus Monotheletas*, gr. lat. *Concil.* T. VI. pag. 121.

SERGIUS P. R. I.

Antiochenus Tiberii Panormitani Filius, Pontifex, anno 688. conſecratus, ann. 689. Ceadwallam, Anglorum Regem, Romæ Sacro fonte initiavit. Obiit ann. 702. Scripſit *Epiſtolam ad Ceolfridum, Abbatem*, de Beda Romam transmittendo, quæ *Concil.* T. VI. p. 1294. & apud Guilielmum Malmsburienſem, *de geſtis Regum Angl.* l. 1. p. 11. mutila habetur. Conſ. Cave, P. I. p. 330. Heideggerus, *Hiſt. Papat.* Ludov. Jacob. à S. Carolo, *Bibl. Pontif.* p. 197.

SERGIUS II. P. R.

Ex nobili familia ortus, Romanæ Eccleſiæ Archi-Presbyter, poſt ann. 844. Papa conſtitutus, Ludovicum, Lotharii Imperatoris, filium, in Longobardorum Regem unxit. Deceſſit e vivis, ann. 847. Scripſit *Epiſtolam*, ad Epiſcopos Transalpinos, de prælatione Drogonis Mediomatricenſis, Vicarii ſedis Apoſtolicæ, quam vide, *Concil. T. VII.* p. 1799. Vid. autores modo citatos, & adde Eliam Du Pinium, T. VII. p. 178.

SERGIUS.

Syrus, Manichæorum ſuo tempore Coryphæus, ann. 801. vixit, atque pro Spiritu S. haberi voluit. Obiit, ann. 812. morte ſatis violenta, ſecuri a Tzanione Nicopolitano, interemtus. Compoſuit *Epiſtolas* complures, ad Colonienſes, Leonem, Montanum, datas, quarum ampla fragmenta adducit Petrus Siculus, *Hiſt. Manichæismi*, p. 66. &c. Vid. Cave, P. II. p. 158. Arnoldus, *Hæreſeolog.* & alios.

SERLO.

De Valle Badoni juxta Bajocas in Normannia oriundus, Ceraſienſis Monachus Ord. Bened. deinde Savigniacenſis Abbas, ann. 1148. conſecratus, poſt Bernhardi obitum, Officium depoſuit, atque Claraevallam ſe contulit, ubi ann. 1158. obiit. Scripſit *Sermones*, quos extulit Bertrandus Tiſſier, *in Bibliotheca Ord. Ciſterc. Patrum*, ann. 1664. vulgata, T. VI. p. 107. Commentarius *in Orationem Dominicam*, manuſcriptus extat in Bibl. Colbertina, *Cod.* 5207. teſte Oudino, *Suppl. de Script.* p. 424. De eo Sanmarthani, *Gall. Chriſt.* T. IV. Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 184.

SEVERIANVS.

Gente Syrus, Eccleſiæ Gabalorum in Syria Epiſcopus, ſub Theodoſio Juniore, ann. 401. clarens, cui arcta quidem ab initio familiaritas cum Joh. Chryſoſtomo interceſſit, quam tamen propria culpa interrupit. Non adeo alienus a vitio Simoniæ fuit, qui Porphyrium, accepta pecuniâ, conſecravit. Vir cæterum in Scripturis eruditus, atque eloquentiſſimus. *Homiliæ ejus VI. in Hexaemeron Moſis* græcè ab Henr. Savilio cum Joh. Chryſoſtomi *Operibus græcis*, Etonæ, prope Londinum, ann. 1612. editis, T. VII. & *in auctar. Combefiſii*, Pariſ. 1672. habentur. Scripſit quoque *Orationem in Nativitatem Chriſti: de Serpente Æneo: de pace in Eccleſia Conſtantinop. habita: de morte innocentium, quæ inter Chryſoſtomi & Chryſologi Homilias* paſſim habentur. Ejusdem *de Cruce Homiliæ* fragmentum Jacobus Gretſerus. T. II. *de cruce* dedit, at integram eam, poſt alios Chryſoſtomi Tractatus, Pariſ. 1656. Franc. Combefiſius exhibuit. Conf. quæ habent Sixtus Senenſis, l. 4. *Bibl.* f. 324. Sozomenus, Lib. VIII. c. 18. Socrates, Lib. VI. c. 11. Labbeus, T. II. p. 341. Guil. Cave, *Hiſt. Litter*, P. I. p. 202. Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. III pag. 75.

SEVERVS.

Patriarcha Alexandrinus *Rituale Liturgiæ & Sacramentorum apud Syros uſitatum*, idiomate & Charactere Syriaco, tradidit, mox poſt Mahumeticam tempeſtatem, ut videtur. in ſolatium captivorum. Hinc Genebrardus in Chronologia, ad ann. 646. eum retulit. Vid. *Indic. Chronol. Bibl. Patr. Pariſ.* 2. adjectum Sec. VII, & lege, quæ ex hoc *Rituali*, habentur T. VI. f. 43. 56. 61. Integer verò Liber Severi *de ritibus Baptiſmi & S. Synaxeos apud* Syros Chriſtianos receptis, Syriacè & latinè primò editus à Guidone Fabricio Boderiano, Antwerp. 1572. typis Chriſtoph. Plantini. Conf. de hoc autore Kromayeri, *Polymath. Theol.* p. 135.

SEVERVS.

Patria Alexandrinus, profeſſione Jacobita, Asmuninæ Epiſcopus, ann. 978. clarus, compoſuit, arabicò Sermone, *Lib. III. de Vitis Patriarcharum Alexandrinorum*, è quibus ampla ſatis fragmenta exhibet Abrahamus Ecchellenſis, *in Eutychio Vindicato*, P. I. Item Tract.

advers

adverſus Eutychii Batricidæ, Patriarchæ Conſtantinop. annales, qui teſte Caveo, hac in re conſulendo, P. II. p. 188. in Bibl. Vaticana oſtenditur.

SEVERVS.

Sozopoli in Piſidia natus, profeſſione Cauſidicus, atque Religione Gentilis, Chriſtianiſmum amplexus, Vitam Monaſticam egit. Ob hæreſin tamen e Monaſterio ejectus, Apocriſarius Sectæ ſuæ, Conſtantinopoli, factus eſt. Poſt mortem Flaviani Antiſtes Antiochenus, ordinatus, in Catholicos deſæviit, eosdemque immani ſtrage occidit. Ob id tamen ſede ſua fugatus, Alexandriam, poſt Conſtantinopolin, variis ſceleribus intentus atque Juſtiniani edicto anathemate perculſus eſt. Vixit circa, ann. 513. Docuit autem unicam tantùm in Chriſto eſſe naturam: animas noſtras ante mortem præexiſtere & alia, de quibus Cave, P. II. *Hiſt. Litt.* p. 107. Extitit hic Severus ingenio feroci & truculento, & ad turbas excitandas nato, eruditus & ad diſputandum promptus ac ſubtilis, in opinionibus ſuis non ſemper ſibi conſtans, judicio vix laudati Cavei. Scripſit *Epiſtolas perplures*, quarum fragmenta, *Concil. T. VI.* p. 315. 334. 385. & alibi exhibentur. *Homilias & Tractatus. Sermonis proſphonetici* in Daphne, in Martyrio S. Euphemiæ dicti, fragmentum, T. VI p. 316. Lib. *contra Grammaticum*, fragmentum, *Catena in Cantica V. T.* a Caraffa lat. tranſlata, p. 253. *Comment. in SS.* quorum fragmenta ſiſtit Caraffa locis a Caveo, P. I. p. 277. citatis. & P. II. p. 107. ubi plura Severi Scripta, adducit. Adeò autem a Severi Scriptis atque erroribus abhorruit Juſtinianus, Imperator, ut illa igne comburenda præceperit. De Severo Nicephorus, *Hiſt. Eccleſ.* L. XVI. c. 29. ſeqq. L. XVII. c. 1. L. XIIX. c. 49. Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. V. p. 40. Arnoldus, l. c. & alii.

SEVERVS.

Minorcæ. Balearis Inſulæ Epiſcopus, ann. 418. clarus, circularem ad omnes Eccleſias, *Epiſtolam* miſit, *de Judæorum in ea inſula Converſione, atque miraculis ibidem factis ad reliquias S. Stephani*, quam Baronius e Codice Vaticano extulit, ad ann. 418. p. 4:9. Craſſum Miræi atque Oudini errorem, quem in illis notat Cave, videas apud eundem, P. I. p. 218.

SEVE-

SEVERUS.

Afer, Epiſcopus Milevitanus, Auguſtino familiariter uſus atque ann. 420. vigens, ſcripſiſſe fertur, *Epiſtolas* per plures, quarum unica tantum inter *Auguſtinianas*, n. 36. hodie ſupereſt. Conf. Cave, P. I, *Hiſt. Litter.* p. 222.

SEVERUS.

Rhetor, & Poeta Chriſtianus, *cujus carmen Bucolicum* habetur in *Opuſculis Vet. Galliæ Theologorum*, a Pithœo, 1586. 4. excuſis, & *in Bibl. Patr.* T. VIII. *Pariſ.* 2. f. 275. & a Jo. Weitzio, cum notis vulgatum, Francof. 1612. 8. *Bibl. Patr. Pariſ. Index Chronologicus*, inter Sec. V. Scriptores hunc Severum reponit. At *Colonienſis Bibl. Patr. index* clarius ex ipſo carmine colligere voluit, vixiſſe eum non multò poſtquam toto orbe religio Chriſtiana recepta, cum tamen ſupereſſent adhuc gentilitatis reliquiæ. Quicquid ſit de ejus ætate, ſuperſtitionis ſane obelus venit in eo notandus, quod Signo S. Crucis frontibus pecudum addito, eas a peſte ſervatas tradit, vid. l. c. f. 278. De eo Chriſtianus Daumius, *in Epiſtol. ad Reineſium*, p. 23. ſeq. & Jo. Albertus Fabricius, *Bibl. Lat.* p. 682.

SEVERUS SULPITIUS.

Nitiobrix genere, divitiis litteriſque in Aquitania nobilis, D. Hieronymi ac Ruffini æqualis, Presbyter Primuliacenſis, male cum Sulpitio Severo, Bituricenſi Epiſcopo, qui ann. 585. floruit. juxta Sanmarthanos, *Gall. Chriſt.* T. I. f 146. a quibusdam confuſus, Eccleſiaſticorum Scriptorum puriſſimus, Joſ. Scaligero judice, *Saluſtius Chriſtianus*, heroumque Chriſti hiſtoriæ quidam *Florus*, juxta Barthii & aliorum elogia. Conf. imprimis Du Pin, T. III. *Bibl. Nouv.* p. 145. Plura exhibet, Blount, *Cenſ. Celebr. autor.* p. 289. ſeqq. Vixit adhuc circa annum 420. a Pelagianis in Senectute ſua deceptus, indeque loquacitatis culpam agnoſcens, ſilentium usque ad mortem tenuit, ut peccatum loquendo contractum, tacendo penitus emendaret, ſicut refert è Gennadio, Barthius, *ad Claudian. Poet.* f 149. b. Plura de ejus ætate, elogiis & Scriptis, dabit Voſſius, l. II. *Hiſt. Lat.* c. 12. Cave, P. I. p. 203. Labbeus, T. I. p. 242. qui Opera Severi ordine enume-

enumerant. Agmen ducunt *Hiſtoria S. Lib. II.* ab Orbe Condito ad 400. perducti, qui ſeorſim quoque editi & ex Sleidani de IV. Summis Imperii Libro, usque ad Caroli V. ætatem continuati, extant, Amſtelodami, Jo. Janſonii cura & ære, 1635. 12. Franequeræ, cum Chriſt. Schotani notis, 1664. fol. Eosdem Berolini, 1668. recudi fecit, notis additis, *Joh. Vorſtius*. antea quoque Baſil. 1566. 8. Coloniæ Agripp. cum Dorothei Tyri, Epiſcopi, *Synopſi*, 1573. 12. Sequuntur hoſce *Liber de B. Martini Vita*: *Epiſtolæ*: atque *Dialogi*, in quibus millenarium regnum adſtruxit. *Epiſt. II. ad Claudiam Sororem*, apud Baluz. *Miſcell.* T. I. p. 329. *Epiſt. V. alia*, apud Dacherium, *Spicil.* T. V. p. 532. Excuſa ſunt Sulpitii Opera, Colon. 1600. 8. Franequ. 1607. 8. Lugd. Batav. 1635. 12. 1647. 4. 1654. 8. & alibi, vel etiam in *Bibl. Patrum*, & *in Orthodoxogr.* Novam Severi Sulpitii Operum editionem extulit Joh. Clericus, quæ prodiit, Lipſ. 1709. 8. T. II. De eo Gennadius, *de Script.* c. 19. & Aub. Miræus, *in Schol.* Cave, P. I. *Hiſt. Litter.* p. 203. Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. III. p. 146. Jo. Albertus Fabricius, *Bibl. Lat.* p. 735.

SGVROPVLVS vide SYROPVLVS.

CAJVS SOLLIVS APOLLINARIS SIDONIVS.

Qui a vita moribusque *Modeſti* nomen apud Librarios accepit, teſte Barthio, l. 6. *adverſ.* c. I. Joh. Savaron, ipſe Arvernus, patria Arvernenſem eum ſcripſit, in *Comment. ad Sidonium*, cum tamen Lugdunenſem ipſe ſemet verbis non obſcuris ac non ſemel indigitant, uti notant Sanmarthani, T. II. f. 523. Lugduni itaque ad Rhodanum de primis Senatoribus natus, optimisque eruditus Præceptoribus, Litteratorum ævi ſui Princeps ac diſertiſſimus, Militiæ adſcriptus, inde uxoratus, & Senator Arvenus, poſt Claromontenſis Arvernorum, ann. 472. factus Præſul, quos contra Gothos armata manu fortiter defendit. Obiit, ann. 482. Plura nec addere placet, cum autores ſequentes prolixius de eo dicant. Joh. Savaron & Jacobus Sirmondus & ex illis Cave, P. I. p. 258. Bellarminus, Labbeus, p. 358. Sanmarthani, l. c. Voſſ. *Hiſt. Lat.* l. 2. c. 18. Franckenſtein, *Ind. Benj. Prioli Hiſt. Gall.* titulo, *Arvernia*, Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 250. ſeq.

Sauſſay, *in Mart. Gall.* Io. Fr. Buddeus. *in Lexico*, & alii plures. Opera Sidonii, puta *Epiſtolarum Lib. IX.* & *Carmina* XXIV. conſonis ubique ſententiarum clauſulis, harmonico genere dicendi multa paucis includentia, ediderunt Joh. Bapt. Pius, cum notis, Baſil. 1542. 8. Elias Vietus, Lugd. 1552. 8. Joh. Savaron, Pariſ. 1599. 4. Hanov. 1617. 8. Sirmondus cum notis, Pariſ. 1614. 8. & *auctar.* Pariſ. 1652. 8. quæ editio poſt mortem Sirmondi, adlaborante Labbeo, prodiit. Extant Sidonii quoque Opera *in Bibl. Patr.* T. VI. p. 1075. ſeqq. Opera autem Sidonii deperdita, quæ ipſe in Epiſtolis memorat, vid. excerpta apud Caveum, l. c. p. 259.

SIFFRIDVS.

Germanus, Presbyter Miſnenſis, circa annum 1307. vivens, temporum ſuorum non indiligens Scriptor, cujus *Epitomen* Lib. II. coaptavit Georg. Fabricius, excerptis ſaltem iis, quæ aut in aliis non inveniuntur, aut certe commemorantur brevius vel obſcurius. Subjunxit autem hanc *Chronici Suffridi Epitomen*, *Hiſtoriæ ſuæ Orig. Sax.* vel *Miſnenſibus Annalibus*, excuſis, Lipſiæ, 1569. & Jenæ, 1598. fol. Eandem inter *Scriptores illuſtres rerum German. Vet.* à ſe editos, T. I. comparere voluit Piſtorius. Conf. Voſſium, l. c. c. 62. Labb. p. 349. Henr. Wharton, *append. Cav.* p. 9. qui arguunt Poſſevinum & Alfonſum Fernandez Siffridum hunc Chronologum cum Siffrido, Epiſcopo Cyrenenſi titulato, Archi-Epiſcopi Moguntini, Theodorici, in Pontificialibus Vicario, quem Trithemius, ad annum 1470. refert, confundentes.

SIGEBERTVS.

Quem natione Gallum fuiſſe Sixtus Senenſis aſſerit, Gallo-Brabantum, Cave, Gemblacenſis in Brabantia Gallicana Cœnobii Monachus, Ord. Bened. Poëta, Hiſtoricus, & Theologus ætatis ſuæ eximius, vid. Voſſ. c. 48. *loco citato.* Labbeum, T. II. p. 350. Caveum, P. I. p. 444. Floruit, ann. 1101. & obiit, ann. 1113. Maximo Pontificii odio proſequi ſolent Sigebertum, eò, quod Henricorum adverſus Pontifices cauſam, tueretur, Conjugiumque Clericorum adprobaret. Invehuntur in ipſum Baronius, Bellarminus, aliique. Laudatur Fr. Sweertio, *Athen. Belg.* p. 674. Trithemio, Valerio Andreæ, & aliis, quorum encomia congeſſit Blount. l. c. p. 371. ſeq. *Chronicon* ejus

ejus, ab eo tempore, quo Hieronymiana Chronici Euſebiani appendix deſinit, inchoatum, hoc eſt, ann. 381. & ad ann. 1112. perductum, atque à Galfridi Monumetenſis ſeu Aſaphenſis quisquiliis, quæ omnes præcedentes editiones involaverant, repurgatum, Antwerpiæ, 1608. Aub. Miræus edidiſſe fertur. Vide tamen, quæ de querelis Rob. Widdringtoni, ob Sigebertum a Miræo corruptum, attulit Thomaſius, *exercit. de Ind. Pap. expurg.* §. 37. Et Sigebertus quoque ſuos nactus Continuatores, Anſelmum, Gemblacenſem Abbatem, Anonymum deinde quendam, falſò hactenus creditum Robertum, Abbatem de Monte S. Michaelis, ſub cujus nomine, Pariſiis ex officina Henr. Stephani & Joh. Parei, 1513. 4. prodiit, cum potius Religioſus aliquis, Ordinis Præmonſtratenſis, in Diœceſi Laudunenſi, fuiſſe videatur, & Robertum de Thorignejo, Abbatem S. Michaëlis, de Tumba ſeu in periculo maris, cujus *Chronicon* poſt Guiberti, Novigentini Abbatis, Opera, ann. 1651. ſtudio Lucæ Dacherii edita, comparent. Extat etiam Sigeberti *Chronicon* inter *Scriptores Germanicos*, Francof. 1583. f. p. 477. & *Bibl. Patr.* T. VII. *Pariſ. 2. f.* 1339. *Librum Sigeberti de Viris illuſtribus*, quem poſt alia Scripta omnia compoſuiſſe traditur, editum, Colon. 1580. 8. cum notis Suffridi Petri, & cum novis Scholiis, juxta cum VI. aliis conſimilis argumenti Scriptoribus, Antwerpiæ, 1639. f. *in Bibliotheca Eccleſiaſtica*, Miræus recudi curavit. *Epiſtola pro Eccleſiis Leodienſi, & Cameracenſi, adverſus Epiſtolam Paſchalis Papæ*, in Goldaſti *Collect. Anti Gregoriana*, Hanov. 1611. p. 188. *Vitam Sigeberti, Francorum Regis*, Surius, *d. 1. Febr*, *Vitam S. Guiberti*, *Confeſſoris, Monaſterii Gemblacenſis fundatoris*, Surius, d. Maj. 23. *Vitam S. Maclovii*, idem, d. 15. Novembr. *Vitam verò S. Theodardi* interiiſſe, exiſtimat Cave, *loco citato*. De eo poſt jam citatos autores, Sixtus Senenſis, Poſſevinus, Miræus, & Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 153.

SIGIFRIDVS.

Archi Epiſcopus Moguntinus, ann. 1069. clarus, quo Henrici Regis a Berta, Vxore, divortium, adprobavit. Anno 1064. aliquot copiarum millia, inauſpicato omine, in Orientem trajecit. Ann. 1074. convocatis Erfordiæ atque Moguntiæ, Synodis, Presbyteros, matrimonio cum uxoribus ſociatos, ad ſaniorem mentem reducere fruſtra ſategit. Obiit, ann. 1084. Scripſit *Epiſtolas III.* ad Alexandrum II. P. R.

Concil. T. IX. p. 1200. 1205. 1233. & *Vitam* ad Hildebrandum, quæ *ibidem*, p. 1233. habetur. De eo Cave, P. I. p. 430.

SIGISMVNDVS GROSSENBROT vide GROSSENBROT.

SIMEON FIDATVS de CASSIA.

A Caſſia, natali in Hernicis vico, cognominatus, Ord. Erem. S. Auguſt. Vir doctus, diſertus ac Prophetiæ Spiritu illuſtratus, teſte Trithemio & Sixto Senenſi, vixit, ad annum 1348. Ejus Libri XV. *de Geſtis Domini Salvatoris*, Coloniæ, 1540. fol. prodierunt. Lib. *de B. Virgine* Baſileæ, 1517. Reliqua videas poſt citatos autores, apud Joſ. Pamphilum, *Chronico Ord. Eremit. S. Aug.* p. 51.

SIMEON.

Gente Anglus, Oxonii innutritus, ubi Philoſophiam atque Theologiam profeſſus poſt Ord. Bened. adſcriptus atque Præcentor Dunelmenſis, ann. 1130. floruit, atque varia ſcripſit, quæ extant *in Collectione X. Script. Angl. Twisdeni*, Londini, 1652. vulgata, p. 1. ſeq. Sunt autem *Hiſtoria Dunelmenſis*, quam *Turgoto* Seldenus in *Diſſertatione huic operi* præmiſſa, vendicare non dubitat. *de Archi-Epiſcopis Eboracenſibus*, ibidem, p. 75. *de Obſidione Dunelmi*, p. 79. *Hiſtoria de Regibus Anglorum & Danorum*, Lib. II. ibidem, p. 85. Addidit Hiſtoriæ Simeonis Dunelmenſis, *Joh. de Herſam*, Prior Hagulſtadienſis, annos 25. de quo Caſimirus Oudin, p. 391. Seldenus, *loco citato*, qui ſingula ex Selando, Baleo, Pitſeo, atque Voſſio, Vitam Simeonis, illuſtrantia, operoſe collegit. Huic ſuperaddas Guil. Caveum, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 460. Eliam Du Pinium, *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 191.

SIMEON.

Magiſter & Logotheta, circa ann. 967. claruit atque condidit *Chronographiam a Leone Armeno ad Nicephorum Phocam*, quam græc. lat. vulgavit Combefiſius, inter *Scriptores* poſt Theophanem, 1685. p. 401. Cl. Du Freſne, *indic. Auct. græc.* p. 61. Simeoni, Metaphraſtæ, hunc fœtum adjudicat, cui tamen Caveus, P. II. p. 186. non ſine rationibus repugnat.

SIMEON

Digitized by Google

SIMEON.

Magiſter & Logotheta, Alexio Ariſteno ſuppar, ann. 1170. vixit, atque *Epitomen Canonum* ſcripſit, quam gr. lat. extulit Juſtellus, *Bibl. Jur. Canon.* T. II. p. 710. Vide tamen quid de eo conjiciat Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 475. qui ejus Synopſin ætate Simeonis hujus antiquiorem eſſe exiſtimat. *Orationes XXIV. de Vita & morum inſtitutione* ex Baſilio collectæ, prodierunt cura Stanislai Ilovii, Francof. 1598. 8. & T. III. *Operum Baſilii*, edit. 1618. fol. *Opus in mundi Opificium ex Geneſi & Chronicis per ſeriem collectum*, idque manuſcriptum, memorat Cave, *loco citato.*

SIMEON METAPHRASTES.

A ſcribendi genere ita appellatus, patria Conſtantinopolitanus, Vir nobilis & eruditus, ſub Leone, Philoſopho, ejusque Filio, Conſtantino Porphyrogenneta, vixit, usque ad annum 950. ſicut, contra Baronium, Bellarminum, Poſſevinum &c. Labbeus, T. II. p. 354. & contra Blondellum, Genebrardum, Simlerum, atque Oudinum, craſſe, errantem, oſtendit Caveus, P. I. p. 402. Dignitate fuit Leonis. Imperatoris, Proto-Secretarius, Patricius, magnus Logotheta, & Magiſter Palatii. Elogium Metaphraſtæ à Mich. Pſello conſcriptum, Leo Allatius edidit, qui prolixam quoque occaſione nominis Simeonis, de magnorum virorum, quibus Simeonis nomen fuit, vita & Scriptis *Diſſertationem* compoſuit, Pariſiis, 1664. 4. excuſam atque recenſitam, *Journal des Scavans*, T. III. Scripta Simeonis Metaphraſtæ accurate conſignavit idem Allatius, & ex eo Cave, *loco citato.* Ingens illorum numerus prohibet, quo minus illa transſcribamus. Obſervamus ſaltim Simeoni, tanquam genuino autori, ortum debere, 122. *Vitas*, à Caveo ordine adductas. Spurias quoque apud eundem reperire licet. Ad hæc compoſuit Simeon *Poëmata IV.* gr. ab Allatio producta, *loco citato*, p. 132. *Orat. de planctu B. Mariæ*. græc. lat. p. 215. *Epiſt. IX.* gr. lat p. 154. *Orat. XXIV. de Moribus*, p. 131. quæ ſeorſim, vulgatæ, græcè, Pariſiis, 1556. 8. & inter *Opera Baſilii.* Preces aliquot & Hymni, p. 131. Orationes III. manuſcriptas & alia, memorat idem Allatius, p. 130. 132. Conf Hanckius, *de rerum Byzant. Script.* p. 436. ſeq. Elias Du Pin, *Bibl Nouv.* T. VIII. p. 3. Voſſius, *de Hiſt. Græc.* L. II. c. 15. Leo Allatius, *de Symeonibus* & alii,

SIMEON.

Stylites, natione Syrus, ex urbe Suſan oriundus, à Columna, cui permultos annos inſediſſe narratur, græcè *Stylites*, latinè *Columnarius*, vel *Columnator* dictus, miræ Sanctitatis homo, debitum mortalitatis perſolvit, anno circiter, 460. Vide, quæ de illo ex Evagrio aliisque adducit Cave, P. I. p. 249. ſeqq. Scripſit plures *Epiſtolas*, Evagrio & Nicephoro memoratas, quarum *unam pro Synodo Chalcedonenſi*, integram exhibent, autores modo citati. *Sermonem de ſemper mente complectendo ſuum cuique diſceſſum*, *Bibl. Patr.* T. VII. *Vitam* hujus Senioris Stylitæ compoſuit Antonius diſcipulus ejus, quam habes Lat. *in Hiſtoria Patrum*, T. I. editionis Plantinianæ. De eo Evagrius, Lib. I. *Hiſt.* Theodoretus, c. 26. Baronius, *in Annalibus*. Bellarminus, *de Scriptoribus Eccleſ.* Guil. Cave, *loco citato*, & alii.

SIMEON.

Stylites junior, *Thaumaſtorita*, a vitæ inſtituto dictus, natione Syrus, anno 527. multa præclarè geſſit, de quibus Evagrius, Nicephorus, & qui ex inſtituto ejus vitam congeſſit, Arcadius, Cypri Archi-Epiſcopus, *in Concil. Nicen. II. Act. IV.* Summam ex his omnibus repræſentat Cave, P. I. p. 281. ſeq. Obiit Simeon, ann. 595. Scripſit *Epiſtolas* plures, maximam partem deperditas. *Quintam ad Juſtinum Imper.* exhibent Patres *Concil. Nicen. II. Act. V. Concil. T. VII.* p. 349. quam quidem Carolus M. & Patres Francofurtenſes ſpuriam, Leo Allatius verò genuinam, judicavit. *Epiſtolæ* ad Juſtinianum, Imper. contra Eutychem & Neſtorianos, quibus infenſiſſimus fuit Simeon, fragmentum, vide apud Damaſcenum, *Orat. III. de Imag.* p. 789. Plura adhuc in membranis deliteſcentia offert Leo Allatius, *Diatr. de Symeonibus*, p. 21. ſeq. de quibus tamen, quod ad Simeonem noſtrum ſpectent, dubitat Cave, *loco citato*.

SIMEON.

Theologus junior dictus, ad differentiam antiqui, inter Græcos Theologi, ſcilicet *Gregorii Nazianzeni*, Presbyter & Præpoſitus Monaſterii S. Martyris Mamantis ad Xerocercum, Nicetæ Pectorati Magiſter, anno circiter 1051. vixit & ſcripſit XXXIII. *Orationes de Fide & moribus*

mortibus Chriſtianis atque monaſticis, quas Gretſerus Metaphraſti Simeoni adſcribere mavult & hunc cum dicto Theologo juniore eundem eſſe ſtatuit. Vide tamen quid ei objiciatur apud Labbeum, T. II. p. 356. *Librum divinorum amorum:* item, *Capita moralia, Practica. & Theologica*, 228 quæ lat. ex Pontani Verſione, cum notis Gretſeri, prodierunt, Ingolſtadii, 1603. *Alias 64. Simeonis Orationes: Hymnos de Laudibus divinis 19. Capita Practica & Theologica varia*, memorat Leo Allatius, p. 157. 161. 167. Conf. Oudin. p. 416. qui tamen hunc noſtrum cum Simeone, Logotheta juniore, male confundit, & Eliam Du Pinium, T. VIII. p. 112. qui Simeonem noſtrum Quietiſmi, quem in Scriptis prodiderit, accuſat, de cujus accuſatione alii liberius judicent.

SIMEON.

Gente Græcus, acerrimus græcorum dogmatum defenſor, Monachus primum, poſt Archi-Epiſcopus Theſſalonicenſis, an. 1410. clarus, cujus laudes Eugenius Nomophylax proſequutus, ipſum externa & ſpirituali Sapientia ſuper humanum captum repletum, in Angelico inſtituto, & vitæ ratione excellentem, eamque cum ſumma virtute & laude perfectiſſimè agentem deprædicans. Scripſit *Comment. de divino Templo, de ejus miniſtris, de Sacris eorum veſtibus, de SS. Miſſa, ad pios quosdam Cretenſes*, quæ opuſcula e græco in lat. transtulit Jac. Pontanus, è cujus verſione prodierunt Ingolſtadii, 1603. 4. & *Bibl. Patr.* T. XXII. Verum prava id fide præſtitit Pontanus, meliori verò Jacobus Goar, qui illa græc. lat. Pariſ. 1647. fol. vulgavit. Reliqua Simeonis hujus Scripta e Leone Allatio produxit Henr. Wharton, *App. Cav.* p. 61. atque ipſe Caveus, P. II. p. 301. ubi de illis, manuſcriptis quidem, ſufficienter diſſeruit.

SIMEON.

Cœnobii cujusdam in Meſopotamia Abbas, compoſuit *Orationem de continua meditatione mortis*, quæ ſub nomine *Simeonis Stylitæ*, extat lat. *Bibl. Patr.* T. VII. Gr. manuſcripta habetur in Bibliotheca Vindobonenſi, prout teſtatur Cave, P. II. *Diſſ. I.* p. 16. ubi plures Simeones ex Allatio adducit, deque iisdem verba facit. Conf. Allatius, *loco citato.* p. 24.

SIMON

SIMON BENIGNIVS.

Modruſiæ in Croatia Epiſcopus, ann. 1513. clarus, quo Concilii Lateranenſis Seſſ. VI. concionatus, qui *Sermo* juxta cum *Epiſtola ad Bernardinum de Frangepanibus dedicatoria*, habetur, *Concil.* T. XIV. p. 144. Conf. Henr. Wharton, *app. Cav.* p. 137.

SIMON de CREMONA.

Italus, Ord. Erem. S. Aug. Monachus, floruit ann. 1338. atque diu Venetiis concionando magno cum fructu operam dedit. Varia ingenii ejus Opera, utpote: *Comment. in IV. Libros Sentent. Tract. de Indulgentia Aſſiſii: Sermones ſuper Epiſtolas & Evangelia Dominicarum totius anni: triplex Quadrageſimale Sermonum & Sermones de SS. aſſervantur* manuſcripta, Romæ, Patavii, & Cremonæ. *Poſtilla* autem ſuper *Evangelia Dominicalia* prodiit Reutlingæ, 1484. fol. Conf. de illo Oudin, *Suppl.* p. 662. Cave P. II. p. 276. Aub. Miræus, *in Auct.* c. 433. p. 260. Anton. Poſſevinus, *App. S.* T. II. p. 407.

SIMON.

Cretenſis, Hieromonachus, Ord. Prædicatorum, qui ut Cave, conjicit, circa annum 1276. floruit, ſcripſit prolixam *Epiſtolam ad Joh. Nomophylacem de Conciliis, qua profeſſionem SS. a filio ... finiverunt*, cujus maximam partem exhibet Leo Allatius, *loc. cit.* p. 324. *Tract. Simeonis duplicem*, unum, ad *Manuelem Olobolum*, alterum, *ad Sophoniam*, ejusdem fere argumenti, citat Allatius, *de Conſenſu*, l. 2. c. 15. §. 11. de eo Guilielmus Cave, P. I. *Hiſt. Litter.* p. 511.

SIMON SACVMÆVS.

Conſtantinopolitanus genere, ortu Cretenſis, Ord. Præd. & per totam Græciam Inquiſitor Generalis, Gyracii Epiſcopus, poſt Thebarum Metropolita, ann. 1400. claruit. Hujus *Verſionem N. T. e græco in Ebraicum* & *Latinum*, tribus columnis diſpoſitam, in quibus verbum verbo reſponderit, commendat maximopere Sixtus Senenſis. Alia ejus Opuſcula adverſus græcos *de Proceſſione SS.* ex Leone Allatio memorat Cave, P. II. p. 289. Caveas inſuper ne confundas hunc Simeonem cum præcedenti, Hieromonacho.

SIMPLI-

SIMPLICIVS.

S. Benedicti diſcipulus, Cœnobii Caſinenſis Abbas III. Vir, cœleſtibus Chariſmatibus prædirus, omnique teſtimonio Sanctitatis illuſtris, ann. 560. *Regulam*, quam Benedictus ediderat, publicè legendam omnibus Monachis tradidit. *Verſu* quoque nonnullos de eadem reſcripſit, quos edidit Lucas Holſtenius, *in Collect. Regularum*, Pariſiis, 1663. De eo Cave, P. I. p. 295. fuſius autem Petrus Diaconus, *de viris Illuſtr. Caſin.* & Marus, *in not.* p. 9. ſeqq.

SIMPLICIVS.

Patria Tiburtinus, ann. 467. P. R. factus, magnas cum Acacio Conſtantinop. Timotheo Æluro, Petro Mongo, & Petro Fullone, lites habuit, quibus tandem compoſitis, ann. 483. placidiſſime expiravit. Habentur ejus *Epiſt. XIX. Concil.* T. IV. p. 1068. Conf. poſt Anaſtaſium, Genebrardum, Platina, Cave, P. I. p. 257. Lud. Jacob. à S. Carolo, *Bibl. Pontif.* p. 199. Elias Du Pin, T. IV. *Bibl. Nouv.* p. 239.

SIRICIVS.

Romanus, ſuæque Eccleſiæ Presbyter, ann. 385. Papa conſecratus, Jovianum novaturientem damnavit. Obiit, ann. 398. Scripſit *Epiſtolas V. Concil.* T. II. p. 1017. exhibitas, quarum tamen *quartam* in dubium non immerito vocavit Paſchaſius Queſnellus. Conf. Iſidorus, *de Viris illuſtr.* c. 3. Trithemius, Ludovicus Jacob, *loco citato*, p. 200, Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. II. p. 247. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 161.

SISINNIVS.

Magiſter appellatus, Patriarcha Conſtantinop. anno 995. ordinatus, Controverſiam de quartis nuptiis, in Eccleſia ſua excitatam, compoſuit, atque ann. 998. obiit. Scripſit Tract. *de Nuptiis conſobrinorum*, qui extat *in Jure Gr. Rom.* Leunclavii, Lib. III. p. 197. Conf. de eo Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 414 & P. II. p. 190. Adde Phil. Cyprium, *Chronico Eccleſ. Græc.* & alios.

SIVIARDVS.

Ut videtur, Gallus, Aniſolenſis apud Cenomanos Abbas V. anno circiter, 710. clarus, ſcripſit *Vitam S. Carileſi, Aniſolenſis Abbatis I.* quam edidit Mabillon, *Sec. Ben. I.* p. 642. & Surius, *d. 1 Julii*, quæ quidem poſterior alia plane & a priore diverſa videtur Guil. Caveo, P. II. *Hiſt. Litter.* p. 146.

SIXTVS II.

Ex Athenienſi Philoſopho, P. R. in Perſecutione Valeriani, Martyrium paſſus. ann. 257. calculo Labbei. De *ejus Epiſtolis Decretalibus & Sententiis* ſeu *Proverbiorum libro*, quem habes T. V. *Bibl. Patr. Pariſ.* 2. f. 769. hujusque & illarum dubia fide Cocus, *Cenſ.* p. 70. Labbeus, T. II. p 359. Adde Lud. Jacob, a S. Carolo, *Bibl. Pontif.* p. 202.

SIXTVS III.

Patria Romanus, Sixtum Patrem nactus, Eccleſiæ Romanæ Presbyter, cui Pelagianiſmi pariter atque Neſtorianiſmi notam falſò quidam inuſſerunt, anno 432. Sedem Romanam conſcendit, atque illa feliciter gubernatâ, anno 440. animam exhalavit. Extant quædam ejus *Epiſtolæ*, quarum II. Lat. *una*, ad Cyrillum, *altera*, ad Joh. Antiochenum, *Concil.* T. III. p. 1175. Græc. Lat. *Epiſtolæ II.* ad Cyrillum, apud Coteleriumm, *Monum. Eccleſ. Græc.* T. I. & Baluz. *in novis Collectan. Concil.* p. 657. Spuria ſunt, *Epiſtola ad Orientales Epiſcopos*, quæ *Concil.* T. III. p. 1263. habetur, & Lib. *de Divitiis*, *de Caſtitate*, *de malis Doctoribus*, *Operibus fidei*, & *futuro judicio*, Roſtochii, 1573. 8. Antwerpiæ, 1575. 16. & alibi, excuſi, quicquid etiam Garnerius, *Append. ad P. I. Operum Marii Mercatoris*, *Diſſertat. VI. c. 6.* objiciat. Conf. Ludov. Jacob a S. Carolo, *Bibl. Pontif.* p. 202. Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 70.

SIXTVS IV.

Franciſcus à Ruvere aliàs dictus, Ligur Savonenſis, nobiliſſima Ruverea gente ſatus, ann. 1414. Anno ætatis nono Franciſcanis nomen dedit, atque poſt alia munera, Liguriæ Provincialis, Ordinis ſui in Romana Curia Procurator, totius Italiæ Vicarius Generalis, Miniſter Generalis in Capitulo Peruſino, Presbyter Cardinalis, imò, poſt Pauli mortem, Pontifex Romanus, ann. 1471. conſecratus eſt. Hic autor feſti immaculatæ B. Virginis conceptionis, quippe quod an. 1476. inſtituit. Laudes quidem meretur, quod Bibliothecam Vaticanam fundavit, maximè tamen culpandus ob vitia, quibus fuit mancipatus. Geſta ejus prolixe narrat, Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 101. Obiit Sixtus, an. 1484. Scripſit *Decreta* III. quæ vide *Concil.* T. XIII. p. 1442. *Epiſtolas & Decreta XVI*, apud Bzovium, ad ann. 1472. *Paſſavium*

pro

pro Expeditione in Terram S. apud Freherum, *Scriptor. German.* T. II. p. 161. *Epiſtolam ad Carolum Burgundum*, apud Baluzium, *Miſcellan.* T. IV. p. 517. *Bullas & Conſtitutiones*, quas exhibent *Bullaria Romana*. Librum *de Sanguine Chriſti & de Potentia Dei*, *Commentaria contra errores cujusdam Carmelitæ Bononienſis, affirmantis, Deum ſua omnipotentia damnatum hominem ſalvare non poſſe*, quæ Romæ, 1471. prodierunt. *Explicatio* in Nicolai Richardi Tractatum, *de indulgentiis, animabus in purgatorio conceſſis*, cum Nicolai operibus excuſa eſt. Reliqua ejus manuſcripta memorant Lucas Waddingus, *de Scriptor. Ord. min.* & Lud. Jacob. à S. Carolo, *Bibl. Pontif.* p. 203. Conf. de Sixto IV Bayle, & Io. Fr. Buddeus, *in Lexicis*, ubi plures de eo agentes, adducuntur.

SMARAGDVS.

Abbas S. Michaëlis ad Moſam in Lotharingia, Epiſcopatus Virdunenſis, Hermengaudi, Abbatis, poſt ann. 805. ſucceſſor, Collationi inter Leonem Papam, & Legatos Caroli M. de Proceſſione SS. Romæ habitæ, ann. 810. interfuit. Scripſit Smaragdus noſter varia, ut ſunt, *Poſtillas in Evangelia & Epiſtolas in divinis officiis per totum annum*, Argentorati, 1536. fol. excuſas, imò & germanico idiomate per Caſparum Hedionem veſtitas & editas, juxta Simlerum, f. 217. b. *Diadema Monachorum*, Antwerp. 1540. *Commentarium in Regulam S. Benedicti*, Colon. 1575. *Viam Regiam*, apud Dacherium, *Spicileg.* T. V. p. 960. *Epiſtolam Caroli M. ad Leonem III. P. R.* à Smaragdo conſcriptam, *Concil.* T. VIII. p. 1199. *Acta Collationis Romanæ de Proceſſione SS.* ibidem, pag. 1194. & alia, de quibus Guilielmus Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 158. qui ſcripta modo enumerata, Smaragdo noſtro vendicat. Adde Sanmarthanos, *Gallia Chriſt* T. IV. Labbeum, T. II. p. 361. Caſimirum Oudinum, *Supplem. de Scriptor.* p. 237. Aub. Miræum, *in Bibl. Eccleſ.* Mabillonium *Analect.* T. II. p. 418. ſeqv. Eliam Du Pinium, *Bibl Nouv.* T. VII. p. 170.

ARDO SMARAGDVS.

Monachus, Ord. Bened. Anianenſis, Benedicto Anianenſi, Præceptore uſus, ab ann. 836. ad 843. floruit. Ejus eſt *Vita S. Benedicti Anianenſis*, quam Indenſium Monachorum rogatu conſcripſit, quamque exhibent Hugo Menardus, Lib. II. *Obſervationum ad Martyrol.*

Benedict. Bollandiſtæ, ad *d. XII. Febr.* & Jo. Mabillon, *Sec. Bened.* IV. P.I. p.191. Male hunc Smaragdum cum præcedenti in unum confuderunt Trithemius, Sixtus Senenſis, Poſſevinus, Bellarminus & alii, quos ideo notavit Labbeus, T. II. p. 361. Conf. Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 236. Guil. Cave, *loco citato*, P. I. p. 370.

SOCCVS.

De cujus prænomine, patria, vel ætate nihil reperimus, aut quod tradamus, habemus, quam quod in Bibl Mariana Hallenſi conſpicitur perantiquus, & Baſileæ, uti videtur, non enim indicatur, impreſſus Codex, hoc inſignitus titulo: *Fr. Socci, Ord. Ciſtercienſis, Sermones de Sanctis notabiles & formales.* E regione hæc adſcripta ſunt: *Liber Monaſterii Cellæ Mariæ*, 1496. Miræus *in Chronico Ciſtercienſi* ejus non meminit. Faciunt quidem alicujus Succi mentionem, Ehingerus, *Catalogo Bibl. Aug* §. 94. & Reiſerus, *Catal. manuſcript.* p. 100, qui *Sermones de Tempore*, per circulum anni, ediderit, ann. 1476. an autem ſit ille, de quo diximus, alii arbitrentur.

SOCRATES.

Patria Conſtantinopolitanus, Ammonii & Helladii, Alexandrinorum, Conſtantinopoli degentium, in Grammaticis diſcipulus, in Rhetoricis verò Troili, Sophiſtæ, auditor. *Scholaſticum* vulgò adpellari ſolet, quod cauſas in foro egit. Novatianum quidam ex eo faciunt, ſed fruſtra, cum Socrates ipſe Novatianos hæreticos accenſuerit, prout doctiſſimus Valeſius ad oculum monſtravit. Claruit Socrates circa annum 440. atque *Hiſtoriam Eccleſiaſticam* VII. Libris exaravit, quæ etſi, Photio judice, *Cod.* 28. ſtylo non admodum ſplendido gaudeat, cum judicio tamen & diligentia conſcripta videtur. Prodiit illa, græcè, cum aliis, Pariſiis, 1544. f. græc. lat. Genevæ, 1612. & cum notis Henrici Valeſii, Pariſiis, 1668. Moguntiæ, 1677. fol. De eo Sigebertus, c. 10. Voſſius, Lib. II. *Hiſt. Græc.* c. 20. Labbeus, T. II. p. 363. Guil. Cave, P. I. p. 240. Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 78.

SOPHRONIVS.

Vir eruditus, Hieronymi familiaris, circa annum 390. vixit. atque *de laudibus Bethlehem, de ſubverſione Serapis*, Librum, *de Virginitate ad*

ad Euſtochium, & Hilarionis Monachi Vitam, juxta Hieronymum, *de Scriptoribus*, c. 134. ſcripſit. Latinam quoque *Pſalterii & Prophetarum* verſionem, ab Hieronymo factam, in græcum eleganter transtulit. Ejus item Verſio græca *Catalogi Hieronymiani Scriptorum Eccleſiaſticorum*, inter Hieronymi Scripta reperiri ſolet. Tribuit quidem illam Eraſmo, Iſaacus Voſſius, ſed perperam, ipſa enim Sophronii verba ſuo jam tempore allegat Svidas, *in Lexico*. Pluribus Voſſium refutat Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 165. Noſtri inſuper Sophronii eſſe Eraſmo videtur *Sermo de aſſumtione B. Virginis ad Paulam & Euſtochium*, quæ inter *Hieronymi Opera*, T. IV. reperitur. De eo Sixtus Senenſis, Lib. IV. *Bib.* f. 315. Labbeus, *de Scriptoribus*, p. 367. 369. Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. III. p. 145.

SOPHRONIVS.

Damaſcenus, è Sophiſta & Monacho, Patriarcha Conſtantinopolitanus, ann. 619. factus, indefeſſus Orthodoxæ veritatis vindex dictus, anno 636. obiit. Ejus eſt *Epiſtola Encyclica ad Honorium, & Sergium &c.* ſatis prolixa, quæ gr. lat. *Concil.* T. VI. p. 851. habetur. *Orationes II. in Crucem*, apud Gretſerum, *de Cruce*, T. II. p. 1173. 1401. *In Chriſti Natalitia Homilia. SS. Archangelorum, Angelorum, cæterarumque Virtutum Encomium*, Lat. *Bibl. Patr.* T. XII. *Vita S. Mariæ Ægyptiacæ*, a Paulo Diacono latine facta, apud Surium, *d. II. Aprilis. Encomium SS. Cyri & Joh.* cujus fragmenta duo exhibet *Concil.* T. VII. p. 249. & *de Joh.* fragmentum, Cotelerius, græc. & lat. *not. in Lib. III. Conſtit. Apoſtol.* p. 200. *De laboribus, certaminibus & peregrinationibus S. Petri* fragmentum, T. VII. *Bibl. Patr. Pariſ. edit.* 2. f. 153. & alibi. Alia ex ejus Scriptis fragmenta produxit Lambecius, *Comment.* Lib. III. p. 52. & alibi, de quibus dixit Guil. Cave, P. II. *Hiſt. Litter.* p. 129. Confer P. I. p. 619. Voſſium, de *Hiſt. Græc.* L. II. c. 23. Labbeum, T. II. p. 365. Eliam Du Pinium, *Bibl. Nouv.* T. VI. p. 16.

SORIANVS, vide ANTONIVS SORIANVS.

HERMIAS SOZOMENVS.

Ortu Palæſtinus, *Salaminius*, a Salamine, conſanguineo, neutiquam vero a Salamine, Cypri urbe, dictus, *Scholaſticus* eò appellatus,

 quod

quod in forenſibus actionibus diu fuerit verſatus. *Hiſtoriam Eccleſiaſticam* ab aſcenſione Chriſti, ad annum 323. condidit, quæ dudum interiit. Illam verò, quam ab anno 324. ad annum 440. contexuit, vulgavit cum aliis Robertus Stephanus, græcè, Pariſiis, 1544. fol. gr. lat. Genevæ, 1612. Prodiit. Valeſius, cum verſione & notis Pariſis, 1668. recuſam Moguntiæ, 1677. fol. Socrate quidem in ſtylo præſtantior eſt Sozomenus, verum levia ac puerilia quædam, à Socratis gravitate aliena, continet. Alius a noſtro eſt Sozomenus, Presbyter Piſtorienſis, anno 1292. clarus, cujus *Chronicon* manuſcriptum in Bibl. Abbatiæ Feſulanæ Canonicorum Regularium, adſervatur, de quo pluribus dixit Jo. Mabillon, *Itinerar. Ital.* p. 174. De Hermia Sozomeno, conferas Voſſium, Lib. II. *Hiſt. Græc. c.* 20. Labbeum, *de Scriptor.* T. II. p. 571. Guil. Caveum, *Hiſt. Litter.* P.I. p. 241. Eliam Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 80.

JACOBVS SPRENGERVS.

Ortu Colonienſis, ex Ord. Dom. Monacho, Prior Provincialis, & Hæreticæ pravitatis Inquiſitor generalis, factus, ann. 1495. floruit. Scripſit Sprengerus *Malleum Maleficarum*, Venetiis, 1576. 8. Francof. 1580. 8. Lugd 1610. excuſum. *De Inſtitutione, Approbatione, Miraculis, & indulgentiis SS. Roſarii B. Virginis*, quod opus Henr. Whartono, *Append. Cav.* p. 126. adhuc ineditum videtur. Plura dabit Ambroſius de Altamura, *Bibl. Præd.* p. 215.

JOH. STELLA.

Venetus, D. Mariæ formoſæ Sacerdos, compoſuit anno 1505. *Commentarium de vita ac moribus Pontificum Romanorum*, in quo Pontificibus turpiſſime adulatur. Prodiit ille Venetiis, 1507. Baſil. 1570. & 1650. 24. Ejus quoque eſt Liber *Auguſtalis de Imperatoribus Romanis*, Venetiis, 1503. excuſus. Agit de Stella Henr. Wharton, *App. Cav.* pag. 134.

STEPHANVS.

Auguſtodunenſis Epiſcopus, anno 1113. conſecratus, Concilio Tornutienſi, anno 1117. interfuit, & Vnctioni Philippi, filii Ludovici Craſſi. in Regem Franciæ, anno 1129. Renuntiavit tandem Stephanus, Epiſcopatui, atque ad Cluniacenſe Cœnobium tran-

Digitized by Google

tranſiit. Librum *ejus de Sacramento Altaris & iis, quæ ad illud varioſque Eccleſiæ Miniſtros pertinent*, extulit Joh. de Montolon, Canonicus, & Cantor Auguſtodunenſis, ann. 1517. exinde in *Bibl. Patr.* translatum. De eo Sanmarthani, T. II. *Gall. Chriſt.* Caſimir. Oudin. l. c. p. 390. ſeq. & quem allegat, Petrus Venerabilis, *Epiſt. ad Humbertum*, Labbeus, T. II. p. 372. Cave, P. I. p. 448.

STEPHANVS BYRCHINGTONVS.

Anglus, Cantianus, Vico de Byrchinton, in Inſula Taneto, ſatus, Cantuarienſis Monachus, Ord. Bened. anno 1380. ſcripſit *Archi-Epiſcoporum Cantuarienſium ſeriem & Vitas*, quod opuſculum Henr. Wharton, T. I. p. 1. *Angl. S.* è Codice Lambethano, edidit. Vide tamen quid circa hunc libellum & alios, Stephano noſtro adſcriptos, moneat Cave, P. II. p. 287.

STEPHANVS BRVLIFER.

Gallus, patria Armoricus, domo Maclovienſis, Ord. Minor. Pariſienſis Doctor, Guilielmi Vorilonis diſcipulus, anno 1480. clarus, cujus ſunt *Reportata in IV. Sentent. Lib. Bonaventuræ*, impreſſa, Baſil. 1501. Venet. 1504. Pariſ. 1507. *Sermones de Paupertate Chriſti & Apoſtolorum*, Pariſ. 1500. *Tract. defenſorium contra Epiſcopum quendam: de Timore ſervili*, & alia, de quibus Willotus, *Athen. Franc.* p. 330. & Henr. Wharton, *app. Cav.* p. 108. qui poſterior, Opera Bruliferi omnia, Pariſiis, 1499. ibidemque 1500. 8. prodiiſſe, teſtatur.

STEPHANVS.

Germanus, Monachus forſan Colonienſis, anno. 990. clarus, ſcripſit, judice Caveo, P. II. p. 190. ſtylo tumido & inflato, Librum *de S. Maurini inventione & translatione in Colonienſe S. Pantaleonis Cœnobium*, quem exhibet Mabillon, *Sec. Ben. V.* p. 331.

STEPHANVS HARDINGVS vide HARDINGVS.

STEPHANVS.

Hiſpanus, prout conjicit Cave, P. II. p. 226. Cœnobii Cellæ novæ in Gallicia Monachus, circa annum 1150. ſcripſit *Vitam S. Rudeſindi, Dumi-*

Bunicenſis Epiſcopi, Lib. II. quam vide apud Bolland. *d. 1. Mart.* & Mabillon, *Sec. Ben. V.* p. 522. Confer omnino, quæ Cave, de Ordoni, ejusdem argumenti libro, monet, atque arbitrare.

STEPHANVS LANGTON vide LANGTON.

STEPHANVS.

Germanus, Salmenſis Comitis Filius, Clericus Metenſis, Abbas Lobienſis, & anno 903. Epiſcopus Leodicenſis, anno 920. deceſſit. *Extat Vita S. Lamberti* ab ipſo ſcripta, apud Joh. Chapeavillum, T. I. *rerum Leodicenſium*, Leodii, 1612. expreſſarum, & ſtylo nonnihil mutato, apud Surium, *d. 17. Septembr.* Sigebertus, *de Script.* c. 125. citat ejus *Canticum de S. Trinitate*, atque aliud, *de inventione Stephani Protomartyris*, quæ aut interierunt, aut à Romana Eccleſia, à qua reſpuuntur, ſuppreſſa ſunt. *Librum Capitularem* ad Robertum, Metenſem Epiſcopum, cujus ne vel minima veſtigia ſuperſunt. Conf. Cave, P. I. p. 404. Oudin, p. 300.

STEPHANVS.

S. Jacobi Leodienſis Abbas, circa annum 1110. florens, compoſuit *Vitam S. Modoaldi*, *Treverenſis Archi-Epiſcopi*, Lib. III. quos exhibet Surius, ad *d. 12. Maji*, & Bollandus, ad eundem diem, T. III. p. 51. Conf. quæ conſignavit Oudinus, p. 365.

STEPHANVS.

Romanus Epiſcopus, anno 253. inclaruit Epiſtola, *de hereticis non rebaptizandis*, cujus fragmentum exhibet Cyprianus, *Epiſt. 74. ad Pompejum*, p. 129. de qua idem Cyprianus judicat, quod multa, vel ſuperba, vel ad rem non pertinentia, vel contraria, imperite atque improvidè ab autore poſita, contineat. Videas quoque Caveum, P. II. p. 30. qui Vincent. Lirinenſ. *Commonit.* p. 323. & Baluz. p. 436. de eadem agentes, commendat. De ipſa autem Stephani Sententia, Cl. Pagius, *Crit. Hiſt. Chron. ad ann.* 256. num. 4. ſeqq.

STEPHA-

STEPHANVS II. P. R.

Patria Romanus, Conſtantini filius, ex Eccleſiæ Romanæ Diacono, ann. 752. Papa conſecratus, maximis cum Aiſtulpho, Longobardorum Rege, lites habuit, quas Pipinus, Galliarum Rex, it. vice compoſuit. Obiit Stephanus, ann. 757. Ejus *Epiſtolæ VI.* aliaque *Præcepta* atque *Reſponſa*, vide *Concil.* T. VI. p. 1630. De eo Cave, P. I. p. 344. Lud. Jacob, *Bibl. Pontif.* p. 208.

STEPHANVS III. P. R.

Gente Siculus, ex S. Cæciliæ Presbytero, anno 766. electo, ann. 768. Pontifex Romanus factus, ann. 769. Concilium convocavit atque Conſtantinum, Antipapam, è ſede fugavit. Extant *Epiſt. III.* & *Decreta* quædam *Concil.* T. VI. p. 1714. Conf. Cave, P. I. p. 345. Lud. Jacob. p. 208.

STEPHANVS V. P. R.

Romanus, de Regione Viâ latâ, Presbyter primùm SS. quatuor Coronatorum, poſt verò Pontifex, anno 885. conſtitutus, anno 891. obiit. Extant *Epiſt. III.* & alterius fragmentum, *Concil.* T.IX. p. 366. De eo differunt Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 396.

STEPHANVS VI. P. R.

Itidem Romanus, Sede Pontificali armata adverſus Bonifacium, Formoſi Papæ Succeſſorem, manu, ann 896. obtentâ, Synodum Romæ celebravit, Formoſi Acta reſcidit, atque in corpus ejus, è tumulo extractum, immaniter deſæviit. Anno 897. ipſe carceri incluſus, atque ſuffocatus eſt. Scripſit *Epiſt. II.* quas exhibet *Concil.* T. IX. p. 476. Evolv. Cave. P. I. p. 399.

STEPHANVS IX. P. R.

Junianus Fridericus Gozzelo anteà vocatus, gente Lotharingius, Godefridi, Lotharingiæ Ducis, frater, Eccleſiæ Romanæ Archidiaconus, Bibliothecarius, Cancellarius, & Cardinalis, titulo S. Chryſogoni. Cum autem Godefridi, fratris ſui, partes ſtrenue propugnaret, ipſum odio habuit Henricus Imperator, adeò, ut in Monaſterium Caſſinenſe ſe conferre fuerit coactus. Abbas tamen ejusdem Cœnobii, & Cardinalis Presbyter à Victore, P. R. denuò renuntiatus,

Digitized by Google

Sedem Papalem invitus tandem conſcendit, anno 1057. Obiit, Florentiæ, anno 1058. Extant ejus *Epiſtolæ II. Concil,* T. IX. p. 1088. De reliquis ejus Scriptis diſſeruerunt, Petrus Diaconus, *de viris Illuſtr. Caſin.* c. 17. Guil. Cave, P. I. *Hiſt. Litter.* p. 426. Conf. Ludov. Jacob à S. Carolo, *Bibl. Pontif.* p. 211.

STEPHANVS.

Pariſienſis Epiſcopus, qui an. 1132. claruit, & Ludovici Craſſi, Francorum Regis moribundi Confeſſionem excepit, exaravit aliquot *Epiſtolas*, quæ habentur apud Dacherium, *Spicileg.* T. III.

STEPHANVS.

Torcellanus in ditione Veneta Epiſcopus, & Archi-Epiſcopus Patracenſis, anno 1515. quo ipſo in Concilio Lateranenſi coram Pontifice & Epiſcopis, de neceſſaria Eccleſiæ emendatione, ſeptuagenarius dixit, atque Papæ immodice adulatus eſt. Extat ille *Sermo, Concil.* T. XIV. p. 261. Conf. Henr. Wharton, *app. Cav.* p. 138.

STEPHANVS TORNACENSIS.

Gallus, Aurelianenſis, anno 1135. natus, vir Juris divini & humani peritus, ex Aurelienſi Canonico Regulari, ejusdem Cœnobii Abbas, & poſt alia, quæ obiit munera, Epiſcopus Tornacenſis, anno 1192. conſtitutus, ann. 1200. placidè obdormivit. Ejus 238. *Epiſtolas* primus extulit, J. B. Maſſonus, cum Epiſtolis Gerberti & Joh. Sarisburienſis, Pariſ. 1611. 4. Has recudi curavit, 40. aliis additis, hactenus ineditis, præmiſſâ autoris Vitâ, Claudius du Molinet, Pariſis, 1682. 8. *Sermones* XXXI. & *Commentar. in Decretum Gratiani*, manuſcripta memorat Molinetus, & ex eo Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 480.

STYLIANVS.

Mapa cognominatus, Neocæſareenſis Metropolita, ann. 870. clarus, multa ſub Photio paſſus, quocum pugnare neceſſe habuit. Scripſit *Epiſt. II.* ad Stephanum P. R. gr. lat. *Concil.* T. VIII. p. 1397. 1410. quas antea cum Actis Concilii VIII. gr. lat. ediderat Raderus, Ingolſtadii, 1604. 4. *Styliani* cujusdam Opus *de Proprietatibus S. Trinitatis*, græcè manuſcriptum in Regia Pariſienſi Bibliotheca asſervatum, ex Labbei, *Nov. Bibl. MSS.* p. 90. memorat Cave, P. I. p. 392. cujusnam verò illud ſit, in medio relinquit.

SVGE-

SVGERIVS.

Gallus, S. Dionyſii Monachus Pariſienſis, poſt Abbas, circa annum 1123. Cum adhuc Diaconus eſſet, Gelaſium II. P. R. in Gallias fugientem, cum aliis, Ludovici VI. juſſu, excepit. E vivis deceſſit, anno 1153. Compoſuit *Vitam Ludovici VI. & VII. Franc.* Regum, *Epiſtolas ad diverſos. Lib. de Rebus in adminiſtratione S. Dionyſii Cœnobii, a ſe geſtis:* & alterum, *de Conſecratione Eccleſia*, qui mutilus ex Mabillonio ſuppleri poteſt, *Analect.* T. I. p. 328. *Conſtitutiones & Teſtamentum*, quæ omnia Franc. du Cheſnius collegit, *Script. Hiſt. Franc.* T. IV. à p. 281. ad 546. De eo Cave, P. II. p. 223. Sanmarthani, *Gall. Chriſt.* T. IV. p. 333. Natalis Alex. *Hiſt. Eccleſ. Sec. XII.* T. I. c. 6. *art.* 12. p. 530. ſeqq. Caſim. Oudinus, *Suppl.* p. 418. Elias Du Pin, T. IX. p. 195.

SVIDAS.

Arte Grammaticus, circa, ann. 980. claruit, non verò Sec. V. ut in Aub. Miræo notat Cave, P. I. p. 411. Ad idem tempus Svidam reponit Anton. Pagus, *Crit. Hiſtor. Chronolog. in Annales Baronii*, T. IV. uti ex vocis Ἀδαμαῖ evolutione colligit. Scripſit *Lexicon* non minus ad Theologiam atque Hiſtoriam Eccleſiaſticam faciens, quod excuſum græcè Mediolani, 1499. fol. Baſil. 1544. f. & lat. ex translatione Henrici Wolffii, ibidem, 1581. Gr. lat. cum Paraphraſi ac notis Æmilii Porti Cretenſis, Genevæ, 1619. f. T. II. Prodiit nitidiſſima Svidæ editio gr. lat. Cantabrig. 1705. f. cum Ludolphi Kuſteri animadverſionibus doctisſimis, & præfatione lectu non indigna.

SULPITIUS PIUS.

Gallus Bituricenſis, ex Abbate Caſtrenſi, Bituricenſis Præfectus, ann. 624. conſtitutus, ſcripſit *Epiſt. III.* quæ extant apud Caniſium, T. V. *antiq. Lect.* inter Epiſtolas ad Deſiderium Cadurcenſem. Conf. Cave, P. I. p. 317.

SULPITIUS vide SEVERUS.

SYLVERIUS.

Hormiſdæ Papæ filius, ex Rom. Eccleſiæ Subdiacono, ann. 536. Pontifex creatus, poſt verò per Beliſarium Sede ſua expulſus atque

Digitized by Google

Pataram relegatus eſt. Et quanquam à Juſtiniano, Imperatore, in Italiam revocatus, Vigilii tamen inſidiis in Palmariam miſſus. ubi fame atque violentâ manu extinctus eſt, anno 540. Habentur ſub Sylverii nomine *Epiſt. II.* una *ad Vigilium*, altera *ad Amatorem*, quas tamen, judice Caveo, P.I p. 288. ex ſtyli barbarie ſpurias dijudicarunt Labbeus, Papebrochius atque Binius. Conf. Lud. Jacob, *loco citato*, pag. 212.

SYLVESTER GYRALDVS vide GYRALDVS.

SYLVESTER MOZOLINVS.

Prierias dictus, a vico Patrio, Prieria, Pedemontanus natione, non verò Bononienſis, uti quidam ſcripſere, Ord. Præd. S. Palatii Apoſt. Magiſter ac tandem totius ordinis ſui Prior Generalis. Primus fuit eorum, qui defenſionem Tezelii, nundinatoris, & præconis indulgentiarum, ſuſcepere atque imbellem contra Theandrum Lutherum ſtrinxerunt calamum. Floruit circa Reformationis Evangelicæ auſpicia, obiitque, prout Labbeus annotat, p. 373. Rhedonibus, in urbe minoris Britanniæ primaria, d. 20. Octobr. anno 1520. Liber, quem *de erroribus & argumentis Lutheri detectis ac repulſis, ad Leonem X. P.R.* ſcripſit, Romæ, anno illi emortuali, editus fertur. *Summa Caſuum Conſcientiæ*, *Sylveſtrina* alias & *Summa Summarum* dicta, Antwerpiæ, 1580. & 1581. impreſſa eſt. *Expoſitio ſuper Evang. totius anni, de Tempore & SS. Aurea Roſa* nuncupata, eò, quod flores & Roſas omnium expoſitionum Doctorum antiquorum continet, Hagenoæ, 1508. & 1510. Lugd. 1516. 8. Venet. 1569. & 1600.

SYLVESTER II. P. R.

Gerbertus antea appellatus, Arvernus Aurelianenſis, Ord. Bened. Philoſophiæ atque Aſtrologiæ callentiſſimus, Roberti, Gallarum Regis, ejusque filii, Hugonis, Præceptor, poſt Remorum Archi-Epiſcopus, & demum anno 999. Pontifex Rom. ab Ottone III. Imperatore, conſtitutus, anno 1003. obiit. Tragicum ejus exitum, animamque a Diabolo ereptam, cujus arte ad Pontificatum perveniſſe fertur, deſcribit Cardinalis Benno, *in Vita Hildebrandi*. Scripta Sylveſtri exhibet Cave, P.I. p. 415. utpote, *Epiſt. 160.* a Papirio Maſſono editas,

editas, Pariſiis, 1611. 4. Duchesnio, *Script. Franc.* T.II. p.787. & *Bibl. Patr.* T.XVII. p.669. *Epiſt. III. Concil.* T.IX. p.777. Lib. *de Sphæra*. *Sermon. de Informatione Epiſcoporum*, apud Mabillon, *Analect.* T.II. p.212. *Vitam S. Adelberti, Archi-Epiſcopi Pragenſis*, Romæ, ab Abrahamo Bzovio, teſte Ludov. Jacob. a S. Carolo, *Bibl. Pontif.* p.214. *Epigramma in Imaginem Sever. Boetii*, apud Baronium, *app.* T. VII. p.4. Plura de eo exhibet Ludovicus Jacob à S. Carolo, *Bibl. Pontif.* p.213. ſeqq. Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 22.

SYMMACHVS.

Natione Sardus, inter tumultus & contentiones ad Pontificatum Romanum electus eſt, anno 498. De eo vide Trithemium, Sabell. Centurias Magdeburg. T. VI. c. 10. Caveum, P.I. p.268. Scripſit *Apologeticum* ad Imperatorem, Anaſtaſium, qui T.III. *Bibl. Patr. Pariſ.* edit. 2. f. 579. *Epiſt. XII.* quæ *Concil.* T.IV. p.1291. & *in Bibl. Patr.* habentur. Conf. Ludov. Jacob, *loco citato*, p.1216. Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. V. p. 1. ſeqq.

SYNESIVS.

Patria Cyrenæus, Alexandriæ primò Philoſophiæ Platonicæ operam dedit, Magiſtrâ uſus Hypatiâ, Theonis, Mathematici, filiâ, cultu gentilis, poſt ad Chriſtianismum converſus, licet invitus atque uxoratus & quatuor liberorum pater, ann. 410. Epiſcopus Patriæ ordinatus, teſte Dionyſio Petavio, cui debemus abſolutisſimam omnium ejus operum editionem, Pariſiis, 1612. & denuo, 1633. f. lat. & gr. vulgatam, & Guil. Caveo, P. I. p.213. ſeqq. qui alias Syneſii editiones memorat, Lat. Baſil. 1560. Gr. Pariſ. 1553. Sunt autem *Oratio de Regno ad Arcadium Imperatorem: Dio, vel de vita illius instituto: Calvitii Encomium*, quod Joh. Phrea, Britanno, interprete, cum Scholiis Rhenani, extat impreſſus, cum *Ludo Senecæ de morte Claudii*, Baſil. 1515. 4. *De inſomniis Liber*, de quo vide Caveum, P. II. p.82. *Epiſt. CLV.* ſeorſim editæ, gr. lat. Venetiis, 1499. Baſil. 1558. 8. & cum notis, Pariſ. 1605. 8. *Homilia in pervigilio natalis Domini. Cataſtaſis in maximam Barbarorum excurſionem: Cataſtaſis in Laudem Anyſii: Sermo de dono Aſtrolabii ad Pæonium, cum X. Hymnis* gr. & lat. per Guil. Canterum, Baſil. 1567. quem græcè ſolum, Venetiis, Aldus impreſſit. *Homil. in Pſ. 74. de Providentia*

Lib. II. Lat. interprete Esromo Rudingero, Baſil. 1557. 8. cum *Syneſii Epiſtola ad Orum* ante non edita. Conf. Labbeus. T. II. p. 375. Stylum ſublimem quidem & grandem, ſed qui ad Poeticam ſimul dictionem aliquantum inclinet, atque Epiſtolas Syneſii venuſtate atque dulcedine fluentes, cum Sententiarum robore ac denſitate judicat Photius. Agit de Syneſio poſt citatos autores, Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. III. p. 262.

SYRICIVS.

Epiſcopus Barcelonenſis, anno 657. cujus *Epiſt. II.* primus extulit Dacherius, *Spicil.* T. I. De eo Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I, pag. 326.

SYRVS.

Monachus Cluniacenſis, S. Majoli, Cluniacenſis Abbatis, diſcipulus, anno 1010. vixit, atque *ſcripſit Vitam S. Majoli Libris III.* ad Odilonem, Abbatem, Majoli Succeſſorem, quam interpolatam atque variis carminibus mixtam exhibent Bolland. *d. XI. Maji*, purgatam ab omni extraneo, Mabillon, *Sec. Bened. V.* p. 786. De eo Cave, P. II, p. 197. Oudin, *Suppl.* p. 321. ſeq. Elias Du Pin, T. VIII, p. 107.

SYLVESTER SYROPVLVS.

Græcus, Diaconus Conſtantinopol. Magnus Eccleſiarcha & Dicæophilax & unus è quinque Crucigeris Patriarchæ Conſtantinop. anno 1438. floruit, quo Patriarcham ſequutus, Conciliis, Ferrarienſi & Florentino, interfuit, Græcorum dogmata acerrimè propugnavit, multaque ſibi exinde odia attraxit. Scripſit *Hiſtoriam unionis non veræ inter græcos & latinos* ſeu *Concilii Florentini*, quam ex Codice manuſcripto Bibl. Regiæ Pariſienſis, cum notis vulgavit Robertus Creyghtonus, gr. lat. Hagæ Comitis, 1660. fol. Conf. Henr. Wharton, *app. Cav.* p. 79.

TAJO.

T.

TAJO.

SEu *Tago*, cognomento *Samuel*, Hiſpanus, Cæſar-auguſtanæ urbis Epiſcopus, anno 646. clarus, interfuit Concilio VIII. & IX. Toletanis, Romam, Chindaſuindi Regis juſſu, ablegatus, S. Gregorii Moralium Libros, quos in Hiſpania deſiderabant, obtinuit. Ex his collegit *Libr. V. Sententiarum*, qui hodie inter Codices manuſcriptos Thuanæos extant. *Præfationem* extulit Mabillon, *Analect.* T. II. p. 68. *Epiſtolam Tajonis ad Eugenium Toletanum* exhibet Baluz. *Miſcell.* T. IV. p. 397. De eo Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 324. Joh. Mabillon, *loco citato*, Petrus de Guſſanvilla, *in Annot. ad IV. Libros Dialog. Gregorii. Collectores Conciliorum* ad Concilia VIII. & IX. Toletana. Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VI. p. 35.

TANGMARVS.

Saxo, Decanus Hildesheimenſis, anno 1024. vixit, atque *Vitam S. Bernhardi, ejusdem urbis Epiſcopi*, conſcripſit, quam edidit Chriſtoph. Browerus, *in Syderibus Germaniæ*, ann. 1616. & correctiorem Surius, ad *d. XX. Novembr.* Conf. Oudinus, *Suppl. de Script. Eccleſ.* p. 323. Du Pin, T. VIII. p. 107.

TARASIVS.

Conſtantinopolit. genere illuſtris, ex Imperatoris Secretario, Patriarcha Conſtantinop. factus, homo doloſus, magnusque Iconoduliæ Patronus, obiit anno 806. Scripſit *Epiſtolam Encyclicam* ad Patriarchas Orientales, quæ gr. lat. *Concil.* T. VII. p. 161. habetur. *Epiſt. II.* ad Hadrianum, Papam, gr. lat. ibid. p. 624. *Epiſt.* ad Jo. Anachoretam, græc. lat. ibid. p. 637. *Apologeticum ad populum habitum* græc. lat. ibid. p. 33. *Sermo in B. Virginem* manuſcriptus extat in Bibl. Regia, teſtibus Labbeo, *Nov. Bibl. manuſcripta*, pag. 80. & Cl. Caveo, P. I. pag. 351.

TATIA-

TATIANVS.

Syrus, gentilis Sophiſta, poſt Chriſtianus, & S. Juſtini, Martyris, auditor, in Eccleſia florens, quam diu ab ejus latere hæſit, poſtea verô eloquentiæ tumore inflatus, novam condidit hæreſin, quæ ἐγκρατιτῶν dicitur, teſte Hieronymo, & Euſebio, *Hiſt. Eccleſ.* L. IV. c. 27. Vixit Tatianus, anno 173. Damnavit autem Matrimonium: In S. cœna aquam adhibuit, & alios ſparſit errores, quos Irenæus, Euſebius, Epiphanius, aliique jam dudum adnotarunt. Scripſit quam plurima, inter quæ eminet *Liber adverſus Gentiles,* qui gr. lat. inter *Orthodoxogr.* & *Bibl. Patrum.* & alibi, locis a Caveo, P. I. p. 34. adductis, habetur. *Harmonia Evangeliorum* lat. inter *Orthodoxogr.* T. I. & *Bibl. Patr.* T. II. extat, male tamen Ammonio Alexandrino adſcripta. Hanc in linguam Theutonicam tranſlatam antiquiſſimam, à Bonav. Vulcanio ſervatam, memorat Joh. Iſ. Pontanus *Orig. Francic.* pag. 589. Prodiit Tatiani noſtri *Harmonia Evangelica,* cum verſione Theotiſca, ex Codice manuſcripto, cum Joh. Philippi Palthenii animadverſionibus doctiſſimis, Gryphiswald. 1706. 4. Lib. *de Perfectione ſecundum Servatorem,* cujus fragmentum citat & refutat Clemens Alex. *Stromat.* l. 3. p. 460. *Orat. ad græcos* edidit Wilh. Worth, gr. lat. Oxon. 1700. De frivolo & temerario ejus auſu, quo Pauli Epiſtolas, elegantioribus exprimere verbis, fuerit conatus, loquitur Euſebius, l. 4. c. 29. Errores Tatiani obſervat Cave, P. II. p. 20. & Arnoldus, *in Hæreſeologia*, quos conſulas, de Scriptis verò doctè diſſeruit, Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. I. p. 63. ſeqq.

JOH. TAVLERVS.

Natione Germanus, Monachus Dominicanus, Colonienſis olim & Argentoratenſis Concionator & graviſſimus plurimorum abuſuum Papiſticorum cenſor, ſicut audit Dorſcheo, *Pentateucd. Differt.* p. 368. ubi refert de effigie Tauleri, agnum ulnis geſtantis, qua conſpicitur lapis ejus ſepulchralis in Collegio Academico Argentoratenſi. Claruit devotus Vir, anno 1350. atque magis magisque poſt fata, quibus anno 1379. eſt functus, etiam inclaruit, tot inclytis Scriptis, quæ recenſent Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 167. Labbeus, T. II. p. 608. Eccius ceu ſuſpectum circa fidem eum arroſit, at, fecit hoc ipſum odio

odio Lutheri, Taulerum magnifice laudantis, ut ait Bloſius, Tauleri Hyperaſpiſtes. Vide Jacobus Thomaſius, *Schediasm. Hiſtor.* pag. 72. Interim caute quædam ejus legenda non negamus, ſecundum ea, quæ habet Nicolaus Hunnius, *Theol. Paracelſ. conſiderat.* p. 16. Præcipua Tauleri Opera ex Germanico in Latinum convertit Laurentius Surius, Colon. 1548. 8. 1572. 1615. 4. excuſa. Scorſim prodierunt *Conciones de Tempore & de Sanctis*, Lugduni, 1557. *De veris Virtutibus & Inſtitutionibus divinis*, Coloniæ, 1587. *Conciones*, Germ. Baſil. 1521. f. Nonnulla alia ejusdem, ann. 1644. Francofurti, germanice recuſa, cum præfatione Chriſtiani Hoburgi. Fallunt autem & falluntur, qui famoſum, ipſique Luthero celebratum Libellum, *Germanica Theologia* a Taulero ſcriptum putant, quem tamen illius libri autor, quisquis tandem ſit, c. 12. citat, unde aut Taulero æqualis, aut poſterior eſſe convincitur. Vide pluribus modo laudatum Thomaſium, *loco citato*, pag 73. Recentiſſima proſtat Tauleri Operum editio, Francof. & Lipſiæ, 1703. 4. cura Philippi Jacobi Speneri in publicum vulgata. De Taulero conferas, poſt Sixtum Senenſem, Bellarminum, Labbeum, Freherum, *Theatro*, p. 29. Georg. Frider. Heupelii *memoriam Joh. Tauleri inſtauratam*. Arnoldum, *Hiſt. Theol. Myſt.* Baylium & Buddeum, in *Lexicis*, juxta cum aliis.

TERTULLIANUS.

Qu. Septimius Florens Tertullianus, Provinciæ Africæ, civitatis Carthaginenſis, patre Centurione Proconſularis officio, natus, vir legum, & inſtitutionum humanarum peritiſſimus, atque inter latinos, qui extant, Patres, vetuſtiſſimus, vixit ad annum circiter 220. Gentilis adhuc nuptias contraxiſſe videtur, quibus ad Presbyteriatum evectus, ex mente quorundam, renuntiaverit. De Lapſu ejus ad Montaniſtas, docte diſſerit Guil. Cave, *Hiſtor. Litter*, P. I. pag 41. Laudat Tertullianum maximopere Hieronymus, *de Scriptor.* cap. 53. *virum acris & vehementis ingenii* eum appellans. Plura Tertulliani Encomia congeſſit Thomas Pope-Blount, *Cenſura Celebriorum Autorum* Stylum ejus minus comptum & multum obſcurum vocat quidem Lactantius, *de Inſtit.* Lib. V. c. 1. cui tamen Guil. Cave, modeſte contradixit. Opera Tertulliani variis in locis excuſa ſunt. Prodierunt

enim Baſileæ, 1521. 1525. 1528. 1539. 1550. 1562. Antwerpiæ, 1579. 1584. Pariſiis, 1566. T. II. 8. 1580. 1583. 1608. 1616. Heidelbergæ, 1596. 1601. Coloniæ, 1617. Genevæ, 1597. Franekeræ, 1597. Auctiora Parif. 1624. 1630. 1634. 1641. 1644. 1646. 1650. 1658. 1663. Argentorat. 1697. Scripſit autem ante lapſum Tertullianus, *de Baptiſmo: de Pœnitentia, & de Oratione*. Poſt lapſum verò *Apologeticum adverſus gentes: ad Nationes Lib. II. de teſtimonio Animæ Librum: de Pudicitia; de fuga in Perſecutione: de Jejuniis: de Monogamia: de Spectaculis: de Idololatria: de cultu Fœminarum, Lib. II. ad Uxorem: de Virginibus velandis: de exhortatione Caſtitatis: de Corona Militis: de Pallio: Contra Marcionis Hæreſin Lib. V. de Præſcriptione Hæreticorum: de Anima: de Carne Chriſti: de Reſurrectione carnis: adverſus Judæos: adverſus Praxeam: adverſus Hermogenem, ad Scapulem, Africæ Proconſulem, in Chriſtianos ſævientem, Apologiam: Ad Martyres: de Patientia &c.* Opera ejus deperdita, atque illa, quæ ipſi falſo adſcribuntur, enumerat Cave, *loco citato*, & Cl. Alix, *de Vita & Scriptis Tertulliani*. *Salebras Tertullianeas*, ſive difficiliora ejus loca, peculiari diſſertatione, complanare auſus eſt idem, qui & Origenis dogmata cum Philoſophia Platonica comparavit, Paganinus Gaudentius, Theol. & JCtus Piſanus, Florentiæ, 1639. 4. Relationem de ejus apud Cyprianum obtentu æſtimio, ut ſcilicet hic nullam diem ſine ejus lectione prætcrire fecerit, & Notario creberrime illud tritum: *Da Magiſtrum*, inculcaverit, dubiam facit Labbeus, T. II. p. 381. Sunt, qui Tertullianum noſtrum, cum Tertyliano, JCto, & Tertulliano Martyre confundunt, recte monente Bebelio, *Antiq. Triſec.* f. 459. Floruit enim Tertylianus aliquamdiu poſt Tertullianum, Alexandro Severo imperante, Tertullianus autem Martyr vel ipſo nomine differt. Patet hinc quam longe quoque aberrent, qui Tertulliani *SCtum de Hæreditatibus liberorum matri deferendis* noſtro tribuunt, cum factum ſit Fl. Tertullo, & Licinio Sacerdote Cos. Vid. Maximil. Sandæi *Theol. Jurid.* f. 80. & Nicol. Henelium, *de Veter. JCtis.* p. 89. De Tertulliano fuſe dixerunt Guil. Cave, *in Vitis Patr. Primit.* T. I. p. 208. Trithemius, Sixtus Senenenſis, Bellarminus, Labbeus, Zentgraff, *de Lapſu Tertulliani*. Caſimirus Oudin, *Supplem. Bellarm.* p. 13. Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. I. p. 90. ſeqq. B. Ittigius, *Præf. cit.* p. 25.

TETRA-

TETRADIVS.

Gente Gallus, nepos Caſarii Arelatenſis, dignitate Presbyter, ann. 530. clarus, ſcripſit, Cæſario dictante, *Regulam quandam pro Monachis*, Cæſario vulgò adſcriptam, quam exhibet *Colon. Bibl. Patr.* T. V. f. 792. & *Codex Regul. Holſtenianus*, aliique.

THALASSIVS.

Monaſterii cujusdam in Lybiæ deſertis Abbas, cognomento *Hamilu*, floruit juxta Coccium, ann. 640. & ſcripſit ad *Paulum Presbyterum IV. hecatontades, de ſincera charitate ac vera continentia, nec non de Regimine mentis*, quæ lat. Aug. Vindel. 1520. & ibid. 1551. cum aliis opuſculis p. 106. *Inter Orthodoxogr.* & *Bibl. Patr.* prodierunt, græc. & lat. ſimul habentur in *Auct. Ducæano*. T. II. p. 1179. Grynæus, ann. 455. in Eccleſia Cæſarienſi cum floruiſſe, juxta quosdam tradit, quod ſane non conſtat, ſi eſt ille Thalaſſius, ad quem ſuas *de difficilibus S. S. locis quæſtiones* ſcripſit S. Maximus Confeſſor, qui ann. 640. vixit. Loquuntur de Thalaſſio, Poſſevinus, Miræus, Caveus, Oudinus, & Du Pinius, *Bibl. Nouv.* T. VI. p. 28.

THEGANVS.

Francus, Monachus Engoliſmenſis, dein Trevirenſis Eccleſiæ Chorepiſcopus, vixit, ſub Ludovico Pio, ann. 837. *de cujus geſtis* librum reliquit, quem cum aliis *Annalium & Hiſtoriæ Francicorum Scriptoribus* Petrus Pithœus, Francof. 1594. edidit. p. 292. ſeqq. deinde Andreas Duchesnius, *Script. Franc.* T. II. Prodiit tamen hic Liber ex mutilo manuſcripto, quem ex Codice Bibl. Vindob. ſupplevit, Cl. Lambecius, *Comment.* l. 2. c. 5 p. 191. De illo plura Aub. Miræus, Duchesnius, *loco citato*, Sanmarthani, T. I. p. 720. II. f. 238 Voſſius, *de Hiſt. Lat.* c. 38. Cave, P. II. p. 371. Oudin, p. 233.

THEMISTIVS.

Calonymus cognomento dictus, Severianorum, Theopaſchitarum, & Agnoëtarum Sectarius, claruit, ann. 601. hinc cum Themiſtio Philoſopho, non confundendus, qui ſub Valente floruit. Vir erat non indoctus, qui juxta Photium, *Cod.* 108. perſpicuitatem ſermonis

Aa 2

monis cum argumentorum robore optime novit conjungere. Scripſit *Orationem invectivam adverſus Philoponiam*, & *Apologiam, pro S. Triteophobio* & alia, quæ non extant. *Libros ad Theodoram, Imperatricem*. *Sermones aliquot adverſus Collutbum pro tomo Theodoſii. Epiſtolam pro Salamitanis: Sermonem ad Chariſium, Monachum: Lib. ad Conſtantium, Epiſcopum Laodicenum. Libros de Satisfactione, pro Agnoëtis, ad Marcellum, Presbyterum & Stephanum Diaconum, &c.* vide *Concil.* T.VI. p.316. 320. *Contradictorios Libros adverſus Theodoſii Tomum*, ex quorum II. fragmentum dabit *Concil.* T. VI. p.381. Conf. ſi placet, Cave, P. I. p.314.

THEOBALDVS STAMPENSIS.

Anglus Sacerdos Secularis, qui juxta Dacherium, anno 1108. rectius verò ex mente Balei, ann. 1250. judice Caveó, floruit. Extant ejus *Epiſtolæ V.* apud Dacherium, *Spicil.* T. III. Vide quæ doctisſimus Cave, P. I. p.500. ſatis erudite obſervavit, atque de illis pro rei veritate judica.

THEOBAVDVS.

Monachus Bezuenſis Cœnobii in Burgundia, circa ann. 1136. claruit. Scripſit *Acta, Translationes & miracula S. Prudentii Martyris*, Lib. IV. carminibus non raro interſperſis, vulgata a Labbeo, T. II. *Nov. Bibl.* p.605. ſeqq. De eo Cave, P. I. p.461. Oudin, l. c. p.381.

THEODERICVS.

Abbas Ord. Bened. qui anno 1200. claruit, *Libros III. de Vita S. Hildegardis, Abbatisſæ*, anno 1180. defunctæ, compoſuit. Extant illi apud Surium, *d. XVII. Decembr.*

THEODORICVS de APOLDIA.

Erfordii natus, Ord. Præd. Monachus, ann. 1280. floruit. Scripſit *de Vita & rebus geſtis S. Eliſabethæ, Ludovici Landgravii Thuringiæ, viduæ*, Lib. VIII. quos vide apud Caniſium, *Antiq. Lect.* P. II. p.147. Hunc partum Theodorico noſtro adjudicat Cl. Cave, P. I. pag. 517. nec Voſsio, contrarium tuenti, adſtipulatur. Ejus quoque eſt *Vita S. Dominici, Ordinis Fundatoris*, quæ VII. Libris diſtinguitur. vide illam apud Surium, ad *d. V. Aug.* De eo Anton. Poſſevin. *Appar. S.* Aub. Miræus, *in Auct.* Ambroſ. de Altamura, *in Bibl. Domin.* ad an. 1288. p.61.

THEO-

THEODORICVS.

Monachus incerti Cœnobii, ſcripſit *Hiſtoriam brevem de rebus Eccleſiaſticis ac Regibus Norwegiæ*, circa ann. 1180. Hunc cum Anonymi Opuſculo, *de Profectione Danorum in Terram S.* protraxit Caſpar. Kirchmannus, Amſtelod. 1684.

THEODORICVS ENGELHVSIVS.

Germanus, Eccleſiæ Hildesheimenſis Canonicus, Scriptor Seculi XV. induſtrius & doctus, nec ignoratus Flacio, Friſio, atque Dresſero. vide Voſſium *Hiſt. Lat.* l. 3. c. 9. p. 501. Ejus eſt *Chronicon*, continens res Eccleſiæ & Reipublicæ ab O. C. ad ann. 1420. Primus illud e quatuor manuſcriptis in lucem protraxit & erudito orbi expoſuit Joach. Joh. Maderus, Helmſtadii, 1671. idem de antiquitate S. Vir meritisſimus, aliquot Engelhuſio deſcriptos *Imperatores*, ad *Sereniſſimum Brunſvic.* & *Lüneburg. Ducum familiam* ſpectantes, an. 1661. inter *antiquitates Brunſvicenſes* ibidem ediderat.

THEODORICVS de NIEM.

Germanus, Litterarum Apoſtolicarum Scriptor, Eccleſiæ Lucenſis Clericus & juxta nonnullos Verdenſis, imò Cameracenſis, Epiſcopus. Claruit Niemus anno 1408. Scripſit *Hiſtoriam de Schiſmate ſui temporis graviſſimo inter Papas & Antipapas* Lib. III. quæ Norimbergæ, 1532. & Baſil. 1560. prodiit. His tribus addidit IVtum Theodoricus Librum, VI. Tract. diſtinctum, *Nemus Vnionis*, appellatum. Prodierunt IV. iſti Libri integri, Baſil. 1566. f. Norib. 1592. Argentorati, 1608. 8. cum Fr. Zabarellæ & Joh. Mari, Belgæ, Commentariis, ibidem 1629. 8. *Hiſtoriam de Vita Joh. XXIII. P. R.* edidit Henr. Meibomius, Francof. 1620. 4. *Privilegia & Jura Imperii circa Inveſtituras Epiſcopatuum &c.* Baſil. 1557. Argentorati, 1609. 1618. *Exhortatio ad Rupertum, Francorum Regem, de extirpando Pontificum Schiſmate, & reformandis Imperii Juribus*, extat apud Goldaſtum, *Monarch.* T. II. p. 1381. Conf. Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 60. Voſſius, *de Hiſt. Lat.* L. III.

Aa 3 THEO-

THEODORICVS.

Monachus & Abbas Cœnobii S. Trudonis in Epiſcopatu Leodienſi, anno 1099. Poſt vero in exilium miſſus, in Monaſterio S. Petri Gandenſi commoratus, obiit anno 1107. Scripſit *Vitam S. Trudonis*, quæ apud Surium, d. XXIII. Novembr. *Vit. S. Bavonis*, ibidem, d. 1. Octobr. & Mabillon, *Sec. II.* p. 395. *Vitam S. Landradæ Virginis*, apud Surium, d. VIII. Jul. *Vitam S. Rumoldi, Archi-Epiſcopi Dubliniensis*, & *Martyris*, Surium, d. 1. Julii. *Sermonem de Translatione S. Trudonis*, ibidem, d XXX. Nov. p. 515. *Vitam S. Amalbergæ Virginis & Hiſtorias Veteris & N. T.* manuſcripta memorat, Cl. Cave, P. I. p. 44. quem adeas. Vid. quoque quæ circa hunc autorem moneat Caſimirus Oudin, *Supplem. de Scriptor.* p. 355.

THEODORITVS.

Syrus, Patria Antiochenus Theodoritus, dictus, eò quod à Parentibus Deo redditus, a quo precibus acceperant, Joh. Chryſoſtomi & Theodori Mopsveſteni diſcipulus, Cyri, Syriæ oppidi in provincia Auguſta Euphrateſia Epiſcopus, circa annum 420. juxta Garnerii calculum ordinatus, vixit ad annum 457. Quid viri præterea fuerit, ac ut initio in fide vacillârit, poſt ad ſanam redierit mentem, vide Oſiandrum, *Centuria*, V. Guil. Caveum, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 224. Rivetum, *Crit. Lib. IV.* c. 21. ubi & de ejus Scriptis eorumque cenſura. Malleus quidem ab initio hæreticorum fuit, poſtea verò diſputandi fervore ad varios adductus eſt errores. Mariam enim verbum incarnatum peperiſſe: naturas in Chriſto καθ' ὑπόστασιν uniri: unicam eſſe hypoſtaſin, & alia, negabat. Hinc poſt alia fata adverſa, anno 449. Synodo Epheſina deponitur atque anathemate percutitur. Sedi tamen reſtitui tur, anno 450. poſtquam fidei profeſſionem dediſſet. Reliqua ejus fata prolixe refert Guilielmus Cave, *loco citato*, qui ejus quoque ingenium ſimul depingit. Erat enim animo excelſo elato que ſententiarum tenaciſſimus, injuriarum impatiens. Vir doctus, fervidioris tamen ingenii, cæterum pius, & in pauperes liberalis. Stylum ei in omnibus perſpicuum, neque jucunditatis expertem, proportione verò ſenſibus exuberantem, tribuit Photius, *Cod.* 46. Scripta Theodoriti, quæ exaravit, omnia

omnia prodierunt Lat. Romæ, 1556. Colon. 1567. 1573. Pariſ. 1608. Colon. 1617. gr. & lat. Pariſ. 1642. f. T. IV. Quibus quintum adjecit Tomum Joh. Garnerius, Pariſ. 1684. f. excuſum. Seorſim prodierunt *Hiſt. Eccleſ.* Lib. V. gr. Baſil. 1535. Pariſ. 1544. f. gr. lat. Genev. 1612. Pariſ. 1673. & alibi. *Eraniſtes* ſeu *Polymorphus* tribus dialogis comprehenſus, gr. Romæ, 1547. Lipſiæ, 1568. græc lat. Tiguri, 1593. 8. Lat. Lipſiæ, 1567. ex interpretatione & cum notis Victorini Strigelii. *Hæreticarum fabularum*, Lib. V. gr. Romæ, 1545. *de Providentia Orationes X.* gr. Romæ, 1545. Tiguri, 1546. 8. Pariſ. 1530. 8. *de Charitate Oratio*, Romæ, 1588. *de curandis affectionibus Græcorum*, gr. lat. Heidelbergæ, 1592. fol. *Quæſtiones in Heptateuchum*, gr. Pariſ. 1558. 4. Forſan & alia alibi. Plura de Theodorito dixerunt Labbeus, T. II. p. 388. Guil. Cave, *loco citato*, Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 8. & Joh. Garnerius, Diſſert. *de Vita & Hiſtoria, de Libris & de fide Theodoriti*, cum quinto Theodoriti Operum Tomo excuſis.

THEODORVS ABVCARA.

Cariæ Archi-Epiſcopus, Baſilii I. Macedonis temporibus, circa ann. 867. vixit, ſcripſitque diverſa *Opuſcula contra Hæreticos, Judæos & Saracenos*, edita à Jacobo Gretſero, gr. lat. Ingolſtadii, 1606. 4. exinde *in Bibl. Patrum* translata. *Tract. verò de Unione & Incarnatione* ex Bibliothecæ Bodlejanæ Codice, primùs edidit Andreas Arnoldus, gr. lat. cum Athanaſii Syntagmate doctrin. ad Clericos & Laicos, Pariſ. 1685. 8. Opuſculum ejus *de Filio ὁμοουσίῳ* gr. & lat. vulgavit Joan. Cotelerius, *Not. in Lib. V. Conſtit. Apoſt.* p. 227. Scripta ejus, ſi noſſe deſideras, reliqua, adeas Caveum, P. I. p. 391. De Theodoro agunt Anton Poſſevin. *app. S.* Aubert. Miræus, *Auct. de Script. Eccleſ.* c. 255. pag. 230. Oudin, l. c. pag 259 ſeq. Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VII. p. 9.

THEODORVS BALSAMON.

Conſtantinopolitanus, ex Diacono Conſtantinopol. Nomophylace Chartophylace, & primo Blachernarum Præpoſito, creatus Theopoleos Metropolita, ſeu Magnæ Antiochiæ, totiusque Orientis Patriarcha, vixit adhuc, anno 1203. antequam Conſtantinopolis a latinis expugnaretur. Vere de eo ſcripſit Joh. Citri Epiſcopus,

Reſpon-

Reſponſione ad Conſtantinum Cabaſilam : Divinus ille Vir, Antiochiæ Patriarcha, accurate perſallebat civiles & Canonicas Conſtitutiones & ab omnibus in hiſce rebus, celebratus fuit. Dicant proinde, quicquid velint, Pontificii, odio adverſus ipſum accenſi. Scripſit Balſamon, *Comment. in Canones SS. Apoſt. & Concil.* qui prodiit gr. lat. mutilus tamen, Pariſiis, 1620. f. integrior, Oxonii, 1672. f. cum notis Guil. Beveregii, *in Pandectæ Canonum. Comment. in Photii Nomo-Canonem*, Lat. primum, interprete Gentiano Herveto, Pariſiis, 1561. gr. lat. Pariſiis, 1615. 4. & *in Bibl. Jur. Can.* T. II. p. 789. *Paratitla* cum Leunclavii & Fabrotti notis, ibidem, T. II. p. 1223. *Reſponſa ad varias quæſtiones ad Jus Canonicum ſpectantes* & alia gr. lat. in Leunclavii *Jur. Gr. Rom.* Lib. II. *Reſponſa ad Interrogationes Marci, Patriarchæ Alexandrini*, gr. lat. ibidem l. 5. pag. 362. *Meditata ad varios caſus*, gr. lat. ibidem, L. VII. *Epiſt. ad Antiochenos, de Jejuniis*, apud Coteler. *Monum.* T II. p. 492. gr. lat. extat. *Epiſtola ad Theodoſium, Abbatem, de Monachis Raſophoris*, apud eundem gr. lat. T. III. p. 473. Hæc & alia notatu digna memorat Cave, P. I. p. 477. ſeqq. & Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 204. Schismaticus vulgo Pontificiis audit, quia ſcilicet contra Eccleſiam Romanam liberius multa conſcripſit.

THEODORVS.

Cilix Tarſenſis, ex Monacho Archi-Epiſcopus Cantuarienſis a Vitaliano Papa, ordinatus, anno 668. Erat Theodorus Litterarum Patronus maximus, qui inſignem in itinere collectam Bibliothecam in Angliam traduxit, de cujus reliquiis ſplendidisſimis maxime gloriatur Cave, P. I. p. 326. Multa geſſit notatu digna, quæ idem ſumma cum cura retulit. Obiit mortis horæ conſcius, an. 690. æt. 88. Scripſit Theodorus *Pœnitentiale*, cujus titulos ſaltem nobis exhibuit Spelmannus, *Concil. Angl. T. I.* Integrum verò prodiit Opus, cum uberrimis Jacobi Petiti notis, Pariſ. 1677. T. II. 4. Singulos elegantisſimi hujus Operis Tractatus recenſet Cave, atque ea occaſione ſcribit, Theodorum noſtrum primum fuiſſe, qui Occidentalibus, more Orientalium, Libellum pœnitentialem præſcripſerit, adeoque omnium formularum Pœnitentialium in Eccleſia latina fons & origo merito haberi debeat. *Capitula Theodori Eccleſ.* CXX. apud Dacherium, *Spicil.* T. IX. & *app.* T. VI. *Concil.* p. 1875. *Epiſtola Theodori ad Æthelre-*

Æthelredum, Merciorum Regem, de amicitia inter ſe & Wilfridum, Epiſcopum Eboracenſem, quem injuſte deponi curaverat Theodorus, redintegrata, apud Guil. Malmsbur. *de Geſtis Pontificum*, L. 3. f. 151. & *Concil.* T. VI. p. 1383. Conf. Sigebert. Gembl. in *Catal. cap.* 63. Poſſevinus, *in Appar. S.* & alii.

THEODORVS CAMPEDONENSIS.

A cellula dictus, in quâ primum vixit, poſtea Monachus S. Galli, circa ann. 680. claruit, ac Præceptoris ſui, *S. Magni. Vitam* in litteras retulit, quæ extat apud Henr. Caniſium, T. V. *antiqv. Lect.* P. II. p. 911. Meminit ejusdem Voſſius, L. 3. *Hiſt. Lat.* c. 3. p. 751. Cave, P. I. p. 329.

THEODORVS DAPHNOPATES.

Patricius Conſtantinopolitanus & in aula primus à Secretis, anno 956. clarus, ſcripſit poſt alia *Orationem de manu S. Joh. Baptiſtæ, Antiochiâ Conſtantinopolim translata*, quam lat. anonymam exhibet Surius, *d. 29. Aug.* Manuſcripta extat in Bibl. Vindob. Scribendi occaſionem, quam nactus fuit Theodorus, ex intimis Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ receſſibus, refert doctiſſimus Cave, P. II. p. 186. *Encomium in S. Paulum, Vita Theodori Studitæ*, & alia, Caveo memorata, in manuſcriptis deliteſcunt.

THEODORVS.

E Schola Magiſtrianorum Alexandrina, a Cyrillo, familiari, Diaconus factus, anno 436. Dioconatu verò poſt Cyrilli mortem à Dioſcuro privatus, anno 451. Concilio Chalcedonenſi *Libellum adverſus Dioſcurum*, obtulit, qui gr. lat. habetur, *Concil. T. IV.* p. 396. Evolv. Cave, P. I. *Hiſt. Litter.* p. 252.

THEODORVS GRAPTVS.

Palæſtinus, Monachus ac Presbyter, vixit, anno 818. Cauſam imaginum vel quatuor defendendum ſuſcepit vicibus, male ob id omni non tempore habitus. Scripſit *Diſputationem de Cultu Imaginum cum Nicephoro, Patriarcha Conſtantinopolitano, habitam*, quam extulit gr. lat. cum notis Fr. Combefiſius, *Orig. Conſtantinop.* p. 159. *Epiſtolam ad Joh. Cycizenum Epiſcopum*, gr. lat. ibid. p. 204. Lib. *de fide Orthodoxa contra Iconomachos*, manuſcriptum memorat Cave, P. I. p. 365. cujus fragmentum exhibet gr. lat. idem Combefiſius, *loco citato*, p. 221.

THEODORVS HAGIOPOLITANVS.

Incertæ ætatis autor, cujus Diſputationes III. *de nomine Dei, de Deo, & Deitate, cum Neſtoriano*, Fr. Turriano interprete; extant, T. XV, *Bibl. Patr, Colon.* f. 991.

THEODORVS.

Heracleâ ortus, Presbyter & Epiſcopus Heracleenſis, an. 334. Vir elegantis apertique Sermonis, profeſſione Semi Arianus atque ob id Epiſcopatu exutus, moritur circa annum 358. Scripſit *Comment. in S. Matth. S. Job, & Pauli Epiſtolas*, quorum tamen fragmenta ſaltem ſuperſunt apud Corderium, *Catena in Matthaeum* & auctorem *Catena in Lucam*, Antwerp. 1630. f. editæ. *Commentarium in Pſalmos*, gr lat. extulit Corderius, præmiſſum *Catena Veterum Patr. in Pſalmos*, Antwerp. 1643. f. T. III. Alium Theodorum a noſtro diverſum adducit Cave, P. I. p. 109. ob Arianismum, a Sede Heracl. ejectum, qui circa annum 370. innotuit. De eo Hieronymus, *in Catalogo* c. 90. Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. II. p. 65.

THEODORVS.

Iconii Epiſcopus, qui Juſtiniani, Imperatoris, temporibus, circa annum 564. claruiſſe videtur, ſcripſit *Martyrium Julittæ matris & Cyrici, pueri triennis, ſub Diocletiano*, quod gr. lat. produxit Fr. Combefiſius, inter *Acta Martyrum antiqua, Parif.* 1660. 8. p. 231. Exemplar manuſcriptum ab hoc Martyrio diverſum, citat Leo Allatius, *de Symeon.* p. 91. & aliud Surius, *d. XVI. Junii.* Reliqua Caveo obſervata, P. II. p. 112. ipſe evolvas.

THEODORVS LÆLIVS.

Italus, Referendarius Apoſtolicus, & Epiſcopus Feltrenſis ſeu Tarviſinus, anno 1460. claruit, jamque Cardinalis à Paulo II. P. R. deſignatus, Romæ, 1464. obiit. Extat ejus *Replica* ſive *Confutatio Appellationis Gregorii Heimburg, a Pii II. Bulla contra ſe emiſſa, ad Concilium Generale*, apud Goldaſtum, *Monarch.* T. II. p. 1595. & inter *Heimburgii Opera*, Francof. 1608. 4. *Orationes II.* pro Pio II. manuſcriptas in Bibl. Cardinalis Sirleti adſervatas memorat Ludov. Jacob a S. Carolo, *Bibl. Pontif.* p. 443. de eo Henr. Wharton, *app. Cav.* p. 99.

THEO-

THEODORVS.

Lector Conſtantinopol. circa ann. 518. non verò, ut ſomniat Miræus, *Auct.* c. 427. merito ob hunc errorem a Caveo, P. I. p. 279. notatus, anno 1320. Scripſit *IV. Libros Hiſtoriæ Eccleſ.* quorum II. priores ex Socrate, Sozomeno, & Theodorito collegit, poſteriores vero proprio Marte conſcripſit. Ampliſſima ex illis Collectanea excerpſit Nicephorus Calliſtus, quæ gr. cum aliis edidit Robertus Stephanus, Pariſiis, 1544. gr. lat. Genev. 1612. cum notis & Verſione Valeſii, Pariſ. 1673. *Libros* autem *Collectaneorum II.* priores, exhibet *Bibl. Patr. Colon.* T. VI. P. I. f. 505. græcè manuſcripti extant in Bibl. Veneta D. Marci & alibi. Conf. Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. V. pag. 239.

THEODORVS.

Monachus Syrus, & Edesſenorum deinde Archi-Epiſcopus, qui ex mente Poſſini & Cl. Cavei, P. II. p. 219. circa annum 1101. floruit, ſcripſit *Capitula Practica* 102. a Poſſino, gr. lat. edita, *in Theſauro Aſcetico*, p. 345. Quinquaginta priora lat. jam ante prodierant in *Bibl. Patrum Lugdun.*

THEODORVS METOCHITA.

Gente Græcus, Generalis Logotheta, anno 1314. factus, Andronico Seniori chariſſimus, Juniori vero inviſus, qui eum in exilium miſit. Obiit, an. 1332. Laudavit eum funebri Oratione Nicephorus Gregoras. Vir erat, judice Gregora, L. 8. *Hiſt.* p. 190. *omnium, quos Sol intuetur, doctiſſimus, qui facundia naturali & tolerantia laborum & memoriæ præſtantia ſummum omnis eruditionis faſtigium conſcenderat. Viva Bibliotheca, & eorum, quæ ſcire velles, oraculum. Tanto intervallo omnes eos ſuperabat, qui unquam in ſtudiis verſati ſunt.* Errorem Voſſii, qui noſtrum cum Georgio Metochite confundit, notavit, Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 4. Sub Theodori nomine *Compendium Hiſt. Romanæ*, edidit Joh. Meurſius, g. lat. Lugduni Batavorum, 1618. 4. quod tamen *Glycæ Annalium Librum tertium*, rectius judicat Theophylus Raynaudus, *de bonis & malis Libris*, p. 156. *Paraphraſin in VIII. Libros Phyſicorum & parva Naturalia Ariſtotelis*, edidit lat. a ſe verſa Gentianus Hervetus, Baſil. 1559. 4. *Hiſtoriæ Sacræ Lib. II. & Hiſtor. Conſtantinopol.*

Lib. I. manuſcriptos adſervavit Meurſius. *Capita 120. Philoſophica & Hiſtorica* manuſcripta extant in Bibl. Auguſtana. *De Proceſſione SS.* & alia opuſcula, græcò lat. *in Græcia Orthodoxa* Leonis Allatii recitantur.

THEODORVS ET THEODOSIVS.

Monachi Orientales, S. Maximi, Martini P. R. & Anaſtaſiorum familiares, anno 668. clari, ſcripſerunt *Scholion de Maximi & Anaſtaſii, Apocriſarii, exilio atque obitu.* Prodiit illud Lat. inter Anaſtaſii *Analecta*, a Sirmondo edita, Pariſ. 1620. p. 251. gr. lat. *in Appar. Combefiſii*, ad *Opera S. Maximi*, p. 8. Conf. Cave, P. I. p. 326. Elias Du Pin, T. VI. pag. 28.

THEODORVS.

Gente Græcus, P. R. anno 642. conſecratus, Pyrrhi, Patriarchæ Conſtantinopolitani, cauſam cognovit, eundemque, poſtquam revocavit, in communionem recepit. Erroribus autem redintegratis, publico ipſum anathemate percuſſit. Obiit, anno 649. Scripſit *Epiſtolam Synodicam, ad Paulum Conſtantinopolitanum: Exemplar propoſitionis Conſtantinopolim tranſmiſſa de Ecthesi anathematizanda: Epiſtolam ad Epiſcopos*, qui Paulum conſecrarant. Extant hæc inter *Anaſtaſii Collectanea*, a Sirmondo edita, Pariſiis, 1620. p. 47. & *Concil.* T. V. p. 1777. De eo Cave, P. I. *Hiſt. Litter.* p. 321. Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VI. p. 10. Lud. Jacob à S. Carolo, *Bibl. Pontif.* p. 217.

THEODORVS.

Urbis Pharan Epiſcopus, Eutychianus & Monotheleta, anno 640. cujus *Libri ad Sergium, Arſenoitarum Epiſcopum, de Operationibus Chriſti* fragmenta V. gr. lat. *Concil. Lateran. Act. 3. Concil.* T. VI. p. 164. *Libri de Interpretatione teſtimoniorum è Patribus adductorum, circa Operationes Chriſti*, fragmenta VI. gr. lat. ibidem, p. 165. *Epiſtolæ ad Paulum hæreticum*, cujus fragmentum extat, *Concil. VI. Act. X. Concil.* T. VI. p. 839. Evolv. Cave, *loco citato*, p. 321.

THEO-

THEODORVS.

Presbyter & Canonicus Eccleſiæ Rhemenſis, poſtea S. Remigii Abbas, vixit tempore Lotharii, Imperatoris, & condidit *Hiſtoriam Eccleſiæ Rhemenſis IV. Libris diſtinctam*, quam ex recognitione Georgii Colvenerii, Præpoſiti Duaceni, cum ejusdem notis, aliisque quibusdam, vide T. X. *Bibl. Patr. Colon.* f. 466.

THEODORVS.

Presbyter Monaſterii Raithuenſis, tempore S. Maximi, quo familiariter utebatur, circa annum 646. Prodiit ejus *Comment. de Incarnatione Chriſti adverſus hæreſes varias*, ſub titulo, *Iſagoges Anaſtaſii Sinaitæ Orationes V. dogmaticæ*, lat. à Godefrido Tilmanno verſus, Pariſ. 1556. 8. ex verſione Theod. Bezæ, gr. lat. Genevæ, 1576. 4. inter *Opera Bezæ Theol.* Vol. III. p. 319. ad calcem Gelaſii Cycizeni, gr. lat. Pariſ. 1599. 8. & in *Auct. Duceano*, T. I. p. 319. Diverſus ab illo videtur Theodorus, Antiochenus Presbyter, Gennadio memoratus, & Honorio Auguſtodunenſi, Scriptor XV. *Librorum de Incarnatione, verſibus* 15000. conſtantium: Alius quoque eſt Theodorus apud Photium, qui ſingulari Libro *Dionyſii Areopagitæ Librum*, tanquam genuinum, defendere conatus eſt. Vid. Cave, P. I. pag. 324. Labbeus, T. II. p. 399. Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VI. p. 28.

THEODORVS STVDITES.

Monaſterii, quod *Studium*, a primo fundatore, *Studio*, dicebatur, Abbas ſive Præpoſitus, anno 794. factus, an. 826. Obiit. Turbas, quas Iconolatra movit, fataque ejus, prolixe narrat Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 359. & Baronius, *in Annalibus*. Scripſit vir ſupra communem literatorum ſortem eruditus varia, utpote *Sermones Catecheticos*, CXXXIV. lat. Joh. Livinejo interprete, excuſos, Antwerpiæ, 1602. 8. qui manuſcripti habentur in Bibl. Lipſienſi Paulina. *Teſtamentum ad Diſcipulos*, cum priori opuſculo prodiit. *De honore & adoratione SS. Imaginibus exhibenda*, cum aliis lat. Antwerp. 1556. græc. Romæ, 1553. Alia plura, maxime Iconolatrica Scripta, *Epiſtolas & Orationes*, refert Cave, *loco citato*.

THEODOSIVS.

Aſceta, ex Monacho Montis S. Auxentii, Patriarcha Conſtantinopolitanus, circa annum 1181. conſecratus, ſcripſit *Reſponſa Synodalia* de Nuptiis cum prius deſponſata Sobrino & de Sponſalibus non ſufficientibus pro perfecto matrimonio, quæ gr. lat. *Jur. Græc. Rom.* Lib. III. p. 231. habentur. De eo Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. II. p. 230.

THEODOSIVS.

Ammorii Epiſcopus, anno 787. floruit, atque in Synodo Nicæna Iconolatriæ accuſatus *Libellum* obtulit, quem vide gr. lat. *Concil.* T. VII. p. 60.

THEODOSIVS.

Patriarcha Hieroſolymitanus, anno 869. claruit, cujus *Epiſtola ad Ignatium* Lat. *Concil.* T. VIII. p. 986. habetur. Conf. Guil. Cave, P. I. p. 391.

THEODOTVS.

Ancyranus in Galatia Epiſcopus, Gennadio male *Theodorus* dictus, Cyrilli in Concilio Epheſino, anno 431. adverſus Neſtorium fidus paraſtata, cujus *Homilias II. in Chriſti Natalem, in Concilio proclamatas*, exhibet *Concil.* T. III. p. 988. 1008. *Homil. contra Neſtorium*, ibidem, p. 1014. *Orat. in S. Deiparam & Simeonem*, inter *Amphilochii Opera*, Pariſ. 1644. *Expoſitio Symboli Nicæni, ſeu Neſtorii Refutatio*, Romæ, 1669. 8. & inter alia, Pariſiis, 1675. 12. Plura memorat Gennadius, *de Scriptoribus*, c. 55. & ex eo Guil. Cave, *Hiſt. Litter*, P. I. p. 231. Caſimirus Oudin, *Supplem. de Script. Eccleſ.* p. 79. ſeqq.

THEODVLPHVS AVRELIANENSIS.

Natione Italus, e Gallia Ciſalpina oriundus, Alpibus transmiſſis in Franciam venit, adductus eo a Carolo M. virtutum ejus æſtimatore quem & inter intimos, quoad vixit, habuit; Abbas factus Floriacenſis poſt Epiſcopus Aurelianenſis. Fatis functo Carolo, non pari, primis quidem annis, gratia apud filium, Ludovicum, valuit,

delatus

delatus namque conjurationis Bernardi Regis adverſus Patruum participes, anno 817. Epiſcopatu ſpoliatur, atque in Monaſterium relegatur Andegavis. Quemadmodum verò hoc crimen conſtanter usquequaque pernegavit Theodulphus, ita non defuere, qui per invidiam conflatum affirmarent. Scripſit in carcere Eccleſiaſticum Hymnum, *Gloria Laus & Honor. &c.* elegiacis ad Palmarum diem accommodatis verſibus, ac cum obſervaret Ludovicum transeuntem, ex ergaſtuli feneſtra in aures ejus eundem cecinit, inde verſibus mirifice delectatus Imperator, continuo a carcere ipſum liberari juſſit. Abſolutus ergo ad ſuos rediit, defunctus anno, prout Sirmondus conjectat, 821. Scripſit Theodulphus *Capitula ad Presbyteros Parochiæ ſuæ* XLVI. apud Baronium, ad ann. 835. & *Concil.* T. VII. p. 1237. *De Ordine & ratione rituum Baptismi*, Lib. I. *de Spiritu S.* Lib. I. *Carminum ad diverſos*, Lib. VI. quæ ejus Opuſcula cum notis edidit Jac. Sirmondus, Pariſ. 1646. 8. exinde *in Bibl. Patr.* T. XIV. p. 1. translata *Poemata* X. Jo. Mabillon, *Analect.* T. I. p. 376. Alia ejus memorat Cave, *Hiſtor. Litter.* P. I. p. 352. & Elias Du Pin, T. VI. *Bibl. Nouv.* p. 124. Conf. Labbeus, T. II. p. 407. poſt Bellarminum & alios.

THEODVLVS MONACHVS.

Thomas Magiſter aliàs dictus, gente Græcus, & juxta Allatium, Patria Theſſalonicenſis, anno 1311. claruit. Scripſit *Orationem Encomiaſticam in S. Gregorium Naz. Orationes gratulatorias IV. Epiſtolas VII.* quæ omnia in Latinum vertit, atque edidit Laurentius Normannus, Upſaliæ, 1693. 4. Dictionum Atticarum Sylloge, gr. prodiit, Romæ, 1517. 1525. Pariſ. 1532. 8. Franequeræ, 1690. Alia ejus, *Epiſtolas* & *Orationes*, manu ſaltem ſcripta, memorat Guil. Cave, P. II. *Hiſt. Litter.* p. 273.

THEOFRIDVS.

Ord. Bened. Monachus, & deinde Epternacenſis in Luxenburgica Diœceſi Abbas, circa annum 1101. ſcripſit *Sermones II. de Reliquiis Sanctorum*, quos exhibet *Bibl. Patrum*, Pariſ. 2. T. II. f. 1170. & in aliis editionibus. *Vita S. Willebrordi Ultrajectenſis*, apud Surium, *d. VII. Decembr. Epitaphium Sanctorum*, Lib. IV. cum Roberti notis, &

Vita

Vita Willebrordi excuſum habes, Luxenburg. 1619. 4. Obiit Theofridus, anno 1110 Confer, ſi placet, Guil. Caveum, P. II. p. 219. Caſimirum Oudinum, *Supplem.* p. 366. Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 196.

THEOLEPTVS.

Philadelphiæ Archi-Epiſcopus, Pietate, Prudentia & fortitudine inſignis, anno 1310. cujus *Cantica Eccleſiaſtica Catanyctica & Paraclestica IV.* manuſcripta tenet Bibliotheca Vindobonenſis, e quibus unum *ad animam ſuam*, de Reſurrectione & judicio extremo, latine reddidit atque poſt *Simeonis Theologi Opuſcula* vulgavit, Pontanus, Ingolſtadii, 1603. Plura de eo dabit Guil. Cave, P. II. p. 172. ſeq.

THEOPHANES CERAMEVS.

Tauromenii in Sicilia Archi-Epiſcopus, de cujus ætate litigant autores. Et Franciſcus quidem Scorſus eum ad Seculum IX. reponit, Allatius verò atque Caveus, ad annum 1040. referunt. Extant ejus *Homiliæ LXII. in Evangelia Dominicalia & Feſta*, quas cum notis gr. lat. vulgavit Fr. Scorſus, Pariſ. 1644. fol. *Orationes II. in Dominica ante exaltationem crucis*, antea ediderat gr. lat. Gretſerus, *de Cruce*, T. II. p. 1207. Methodum Theophanis atque ſtylum, a ſimplicitate & perſpicuitate commendat Cave, P. I. p. 422. ubi alia non minus erudita comparent. Adde, quæ habent Caſim. Oudin, *loco citato*, p. 278. Elias Du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VII. p. 196. & T. VIII. p. 111.

THEOPHANES.

Patriâ Conſtantinopolitanus, anno 758. natus, ex Leonis Imperatoris Stratore, Monachus atque demum Agri Abbas conſtitutus, ob varios, quos propter Iconolatriam perpesſus eſt fortunæ caſus, à ſuis, *Confeſſor* dictus, anno 815. vel ſequenti, in exilio obiit. Circumfertur ſub ejus nomine *Chronographia*, gr. lat. cum Jac. Goari & Fr. Combefiſii notis, Pariſiis, 1655. f. excuſa, quam eidem abjudicare malunt autores plurimi, & cum eo Guil. Cave, P. I. p. 352. *Canon Epinicius in Dominicam I. Quadrageſimæ, Odis IX. conſtans*, habetur gr. lat. apud Baronium, *Annal. Eccleſ.* ad ann. 842. Conf. Aub Miræus, *de Scriptor. Eccleſ.* c. 223. p. 223. Phil. Labbeus, *in Protreptico ad Hiſtoriam Byzantinam*, Caſim. Oudin, *Supplem.* p. 219.

THEO-

THEOPHANES GRAPTUS.

Theodori Grapti frater germanus, anno 845. Metropolita Nicenus ordinatus, ſcripſit *Canonem* ſeu *Hymnum IX. Odis conſtantem, in Theodorum fratrem*, quem exhibet *Menæum Græcorum*, d. 27. Decembr. & cum verſione latina, Combefiſius, *Orig. Conſtantinopolitan.* p. 224. De eo Cave, P. I. p. 366.

THEOPHANES.

Gente Græcus, Archi-Epiſcopus Nicenus, circa annum 1347. condidit grande & inſigne *opus adverſus Judæos*, cujus Analyſin exhibet Antonius Poſſevinus, *Appar.* S. T. II. p. 470. *Poimata* ejus latinè vertit atque edidit Gonſalvus Poncius, Romæ, 1590. 8. *Epiſtolas*, easque manuſcriptas, adſervat Bibl. Vaticana. Conf. Poſſevinus, *Append. ad Appar. S.* p. 16. Caſim. Oudin, *Supplem.* p. 624. Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 27.

THEOPHILVS ALEXANDRINVS.

Alexandrinæ civitatis Epiſcopus, Timothei ſucceſſor, ab anno circiter 385. usque ad annum 412. Profanum gentilium cultum funditus evertit, atque cum Nitrienſibus Monachis acriter pugnavit. Ejus *tres Paſchales Epiſtolæ* & quædam alia, Hieronymo interprete, extant *Bibl. Patr.* T. V. *Epiſtolarum Paſchalium quinta & ſexta* fragmenta, *Concil. Epheſ. Act. I.* p. 512. *Epiſtola ad Epiphanium*, inter *Hieronymi Opera. Edicta Canonica X.* & *Reſponſa* III. gr. lat. cum Balſamonis Comment. Pandect. Canon T. II. *Epiſtola brevis* ad Chryſoſtomum, apud Palladium. Diſſertationem, *cujus rei homo ſimilis ſit*, gr. lat. Paris. 1608. 8. Frid. Morellus edidit. Plura quidem ſcripſit Theophilus, quorum ſaltem fragmenta ſuperſunt, de quibus Gennadius, *de ſcriptor.* c. 33. Labbeus T. II. p. 411. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 161. Manuſcripta verò idem Cave memorat, P. II. p. 50. Conf. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. III. p. 88 ſeq.

THEOPHILVS ANTIOCHENUS.

Profeſſione Gentilis, Vir valdè eruditus, Chriſtianorum caſtra ſequutus, Epiſcopus Antiochenus, circa annum 168. conſecratus, circa annum 181. vitam feliciter clauſit. Scripſit *de fide Chriſtianorum & adverſus ejus calumniatores* Lib. III. impreſſos gr. lat. inter *Orthodoxogr.*

Baſil. 1555. T. I. ad calcem *Juſtini, Martyris*, Paris. 1615. 1636. *Auctuar.* gr. lat. *Bibl. Patr.* cum notis Front. Ducæi, Paris. 1624. T. I. Seorſim verò Oxon. 1684. 12. Ei quoque tribuuntur *Commentarii in Euangel. IV. Bibl. Patr.* T. II. exhibiti. *Liber contra Marcionem & alter adverſus Hæreſin Hermogenis*, & alia ejus, interierunt. Conf. Guil. Cave, *Hiſt. Litt.* P. I. p. 31. Labbæus, T. II. p. 412.

THEOPHYLACTVS.

Patria Conſtantinopolitanus, Acridæ in Bulgaria ArchiEpiſcopus, à Deſiderio Eraſmo alicubi *Vulgarius* appellatus, floruit, anno, non 860. ut Poſſevinus, Perronius Cardinalis, aliique ſcribunt, ſed circiter annum 1071. & ſequ. prout Labbeo exploratum, T. I. p. 413. ſeq. Scripſit *Commentaria in IV. Evangelia*, quæ Baſileæ, 1524. Antvverpiæ, 1564. 8. Romæ, 1542. 1568. gr. lat. Paris. 1531. 1635. *Comment. in Acta Apoſtol.* gr. lat. ex Laurentii Siſanii interpretatione, cum quibusdam aliis, Gregorii Nyſſeni, Joh. Chryſoſtomi, Cyrilli, &c. *Orationibus*, Colon. 1568. *Comment. in Epiſtolas S. Pauli*, lat. Romæ, 1469. Antvverp. 1564. 8. Colon. 1531. Paris. 1552. gr. lat. Londini, 1636. fol. *Comment. in Habacuc, Jonam, Nahum, & Hoſeam*, Lat. Pariſiis, 1549. 8. *Epiſtolæ* LXXV. gr. cum notis Meurſii, Lugd. Batav. 1617. 4. lat. ex interpretatione Vincentii Marinerii Valentini, Colon. 1622. & in *Bibl. Patr.* T. XIIX. *Oratio in adorationem crucis*, gr. lat. apud Gretſerum *de cruce*, T. II. p. 1499. *Inſtitutionem Regiam ad Conſtantinum Porphyrogennetam, Michaelis Ducæ filium*, gr. lat. edidit Petrus Poſſinus, Paris. 1651. 4. Alia ejus adduxit Guil. Cave, *Hiſt. Litt.* P. I. p. 434. & Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 345. Du Piu, *Bibl. Nouv.* T. VI.

THEOPHYLACTVS SIMOCATTA.

Patria Locrenſis, Sophiſta ſive Scholaſticus, & Antigrapheus, hoc eſt, ex conjectura Guil. Cavei, Cancellarius, circa annum 612. ſub Heraclio floruit. *Hiſtoriam de rebus geſtis Mauritii*, *Lib.* VIII. condidit, impreſſam gr. lat. Ingolſtadii, 1604. 4. Paris. 1648. fol. *Epiſtolæ LXXXV.* varii argumenti, græcè, Venet. 1499. gr. lat. Aureliæ Allobrogum, 1606. fol. *Problemata Phyſica*, gr. Lugd. Batav. 1596. 8. gr. lat. Heidelbergæ, 1598. 8. Antvverpiæ, 1599. 8. Lipſiæ, 1653. An hujus, an præcedentis, an alius Theophylacti ſit fragmentum *de Riſu &*

vociferationibus in feſtis Sanctorum & de Nicephoro Confeſſore, quod lat. extat, *Bibl. Patr.* T. XVIII. ambigit Labbeus, T. II. p. 416. *Dictio ejus*, Photio judice. *Cod.* 65. *aliquid veneris habet, niſi quod figuratis vocibus & allegoricis ſenſibus, putidè nimis ac frequenter ad ſatietatem uſus; in frigiditatem quandam ac juveniles ineptias dilabatur. Veruntamen & ſententiarum illa interjectio minus opportuna diligentiam arguit curioſam & ſupervacaneam, cætera bonus, in reprehenſionem non incurrit*, Conf. de eo Poſſevinus, *in Appar. S.* Aubertus Miræus, *Auct.* c. 176. p. 215. Labbeus, *in Chronolog.* Caſimirus Oudin, *Suppl.* p. 157. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 315.

THEORIANUS.

Græcus aliquis doctus, ab Emanuele Comnemo, Græcorum Imperatore, anno 1170. ad Armenos ab erroribus revocandos miſſus, ſcripſit *Dialogum Orthodoxi cum Catholico*, hoc eſt, Archi-Epiſcopo ſeu Primate Armenorum, *& Geſta Legationis illius*. Extat gr. & lat. Baſileæ, 1578. 8. Joh. Leunclavio, Amelburno, interpete, & T. IV. *Bibl. Patr.* Paris. 2. f. 929. lat. ſaltem, ut & T. XII. *Bibl. Colon.* Vid. Labbeus, T. II. p. 417. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 475.

THEOSTERISCUS.

Medicienſis in Bithynia Monachus, Niceta, Abbate, Præceptore uſus, anno 818. floruit, atque *Nicetæ Vitam* ſcripſit, quam habes lat. apud Surium, gr. lat. apud. Henſchenium, d. III. April. Conf. Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 232. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 368.

THEOTIMUS.

Scythiæ Epiſcopus, anno 457. clarus, dedit ad Leonem, Imperatorem, *Epiſtolam, de Timotheo æluro & Synodo Chalcedonenſi*, quam exhibet Concil. T. IV. p. 911.

THEULFUS.

Monachus Morigniacenſis, Ord. Bened. circa annum 1150. *Chronicon ſui Monaſterii* condidit, quod vid. T. III. p. 359. *Collect. Hiſtor. Franc.* Du Cheſnii.

THOMAS AQUINAS.

Theologorum Aquila, Doctor Angelicus, Sol Eccleſiæ, ab

 aliis

aliis dictus, è nobili Comitum Aquinatum Stirpe, anno 1224. in Latii Aquino caſtro natus, Ord. Prædicat. invitâ matre ſe dedit, Alexandri de Hales & Alberti Magni, aliorumque doctorum Virorum, diſcipulus, Doctor Theologiæ eâdem die cum Bonaventura, anno 1255. Pariſiis creatus, de cujus ingenio, meritis, doctrina, aliisque notabilibus, multi multa tradiderunt. In ſcholis condiſcipulis ridiculum fuiſſe, & Bovem, eò quod ſemper taceret ac tantummodo audiret, appellatum, cœlicâ verò, de edendo hujus bovis per totum orbem mugitu, voce notatum, vide Dorſchei *Epiſtol. dedicat. ſuper Thom. Confeſſ. fidei.* Ejus imagini cur appingatur Columba, vid. Gerhard. *T. V. Loc. Theol.* de Cœna, §. 199. Doctoris communis nomen apud Scholaſticos reportavit, teſte Thoma Walſingo, *Hiſt. Angl.* quam Cambdenus cum aliis vulgavit, f. 45. Obiit Thomas, poſtquam in primariis Italiæ Academiis docuerat, in itinere, quod Urbani IV. P. R. juſſu ad Concilium Lugdunenſe II. evocatus, ſuſceperat, non procul à Tarracina, in Cœnobio Foſſæ Novæ, anno 1274. Plus riſum movet fabula, apud Manlium, *Collect.* f. 646. quod eâ ipsâ horâ, quâ mortuus Thomas, ad eum, in uſitata legentem cathedra, S. Paulus Apoſtolus ingreſſus in auditorium. Et cum illum interrogaſſet Thomas, rectene interpretatus fuerit ejus Scripta, reſpondiſſe: *Rectius cæteris omnibus* &c. Maxime Thomam laudat Sixtus Senenſis, *Bibl.* L. IV. p. 308. *In Sacris ſincerioris Theologiæ ſtudiis ita ſapientiſſimo Auguſtino proximus inceſſit, atque ita mentem ejus & omnes reconditos ſenſus introſpexit, exhauſitque, ut juxta Pythagoræ Metempſychoſim communi omnium doctiſſimorum Adagio jactatum ſit, Auguſtini animam migraſſe in Thomam.* Plura ejus encomia exhibuit Thomas Pope-Blount, *Cenſur. celebriorum autorum* Operum ejus, quæ certè plurima reliquit, variæ hactenus editiones prodierunt, utpote Venetiis, 1490. fol. Noribergæ, 1496. fol T. XVII. Romæ, 1570. Venet. 1594. Antwerp. 1612. T. XIIX. quæ ordine enumerant Labbeus, T. II. p. 436. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p 505. Seorſim quoque non exigua ejus ſcripta in apertum data ſunt. *Comment. in quosdam Ariſtotelis libros*, Venet. 1496. *Comment. in IV. Lib. Sententiarum*, Baſil. 1492. Paris. 1574. 8. Venet. 1481. 1490. fol. *Quæſtiones X. de Potentia Dei*, Argentor. 1500. *Quæſtiones Quodlibeticæ XII* Colon. 1471. 1485. 1491. fol. Norib. 1474. Ulmæ, 1475. *Summa Catholicæ fidei contra Gentiles* Lib. IV. Romæ, 1476. Venet. 1480. fol. Lugduni,

duni, 1566 f. *Summa Theologiæ* P. III. diſtincta, Colon. 1604 Duaci, 1614. Antwerp. 1624. Bonon. 1514. Venet. 1596. f. T. V. & alibi. *Expoſitio in Canticum Canticorum*, 1545. 8. *Catena aurea in IV. Evangelia* Lugduni, 1510. 8. Antwerpiæ, 1678 fol. *Comment. in IV. Evangeliſtas*, Norimbergæ, 1474. T. II. Venet. 1486. *Expoſitio in Epiſtolas Pauli*, Baſil. 1475. Bononiæ, 1481. fol. *Sermones pro Dominicis diebus & Sanctorum ſolennitatibus*, Romæ, 1571. 8. *Opuscula* LXXII. cum Antonii Pizamani, Patricii Veneti, *de Vita Thomæ*, præfatione, Venetiis, 1497. Plurima ex illis, ibidem, 1587. 1596. *Comment. in Geneſin*, Lugduni, 1573. 8. *Comment. in Lib. Maccabæorum*, Paris. 1596. 8. *Comment. in omnes Epiſtolas Canonicas*, Paris. 1543. 8. 1550. Lugd. 1556. Antw. 1592. *Comment. in Boethii lib. de conſolatione Philoſophiæ*, Lovan. 1487. f. Lugd. 1514. 4. & alia alibi expreſſa. *Thomam Confeſſorem Veritatis Evangelicæ Aug. Confeſſ. repetitæ* juxta IV. Tomos Controvers. Bellarmini examinatum B. Dorſchæus. Francof. 1656. 4. impreſſum, exhibuit. Agunt de Thoma Aquinate, poſt jam citatos autores, Baronius, Bellarminus, Natalis Alexander, Elias du Pin, & alii.

THOMAS de ARGENTINA.

A Patria & natali civitate ſic dictus Ord. S. Auguſt. Prior Generalis Pariſiis anno 1345. electus, Viennæ, 1357. defunctus, ſcripſit *in IV. Libros Sententiarum Commentarios*, Argent. 1490. Venet. 1564. Genuæ, 1585. Ticini & alibi editos. Diverſus fuit ab hoc Thomas de Argentina, Ord. Præd. anno 1495. clarens, Scriptor *Sermonum, Meditationum, Epiſtolarum*, ſicut poſt Trithemium & Simlerum monuerunt Labbeus, T. II. p. 437. & Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 17.

THOMAS BECKET.

Patre Gilberto, Mercatore. Londini in Anglia natus, Oxonium, Lutetias, Bononiam, ſtudiorum cauſa adpulit. Poſtquam in Patriam eſſet reverſus, Archidiaconatus Cantuariensis & aliis auctus eſt honoribus. Summus enim Angliæ Cancellarius atque demum Archi-Epiſcopus Cantuarienſis, anno 1162. conſecratus eſt. Cum autem Clericos omni poteſtate Regia liberos pronunciaret, atque alia perpetraret facinora, in Concilio Northamtunenſi damnatus, atque ſede ſua expulſus eſt. Hanc infelici quidem omine, anno 1170. recuperavit, à quatuor quippe ſatellitibus regiis, eodem anno, Cantua-

riæ, interfectus, Vir ambitioſus, perjurus, atque ex ſententia, Cl. Cavei, P. I. p. 473. procaciſſimus. Scripſit Thomas *Epiſtolarum* Lib. VI, quos cum *Vita ejus*, edidit Chriſtianus Lupus, Bruxellis, 1682. 4.

THOMAS BOGKINGHAM.

Natione Anglus, Theologus atque Oxonienſis Cancellarius, qui anno 1270. floruit, ſcripſit Comment. in *IV. Libr. Sententiarum*, qui Pariſiis, anno 1505. prodiit. *Comment. ſuper Deuteronomium, Eſaiam, Epiſtolas Pauli, & Apocalypſin S. Joh.* manuſcripta adſervantur in Bibliotheca Balliolenſi. Agunt de eo Poſſevinus, *in Appar. S.* p. 827. Luc. Waddingus, *in Bibl. Ord. minor.* p. 323. qui poſterior plura Thomæ Opera adducit. Adde Caſimirum Oudinum, *Supplem.* p. 538. qui hunc cum Thoma de Dokingham, Eccleſiæ Oxonienſis Cancellario, cujus *Quæſtiones* LXXXVIII. Oxonii extant, unum eſſe probabiliter credit.

THOMAS BRADWARDINUS.

Hatfeldia in Diœceſi Ciceſtrienſi, juxta Baleum, oriundus, *Doctor profundus* appellatus, Collegii Mertonnenſis Procurator, Theologiæ Doctor, Canonicus Lincolnienſis, & Cancellarius Eccleſiæ Cathedralis Paulinæ Londinenſis, imò Archi-Epiſcopus Cantuarienſis deſignatus, anno 1348. ante conſecrationem obiit. Scripſit *de cauſa Dei & de Veritate cauſarum, contra Pelagium* Lib. III. qui Henr. Savilii cura, Londini, 1618 f. prodierunt. *Geometrica Speculativa*, Paris. 1530. *Arithmetica Speculativa*, Pariis, 1502. utraque, ibidem, 1512. *Tractatus Proportionum*, Venet. 1505. Alia ejus plura memorant Baleus, *Centur. V, c.* 87. Altamura, *Bibl. Præd.* p. 133. & in appendice, p. 489. qui eum ad Dominicanos falsò retulit. Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 630. Adde, Anton. Poſſevinum, *in Appar.* S. & Henr. Whartonum. *Append. Cav.* p. 28. Etiam du Pinium, *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 134. ſeq.

THOMAS CANTIPRATENSIS.

Natione Brabantus, Leuvis S. Petri celebri prope Bruxellam municipio, nobili proſapiâ ortus, regularem primò vitam in Cantiprato prope Cameracum egit, unde ei cognomen Cantipratenſis adhæſit, dein Ord. Præd. addictus, Alberti magni auditor, Thomæ Aquinatis æqualis, tandem Cameracenſis Epiſcopi ſuffraganeus factus, floruit ab anno 1251. ad 1263. Scripſit *Opus de Apibus Myſticis*, quod vocatur

catur *Bonum univerſale*, in eo namque omni hominum ſtatui, tam Prælatis, quam ſubditis e mirifica apum republica rationem vitæ benè pieque inſtituendæ oſtendere voluit. Prodiit Duaci, 1597. 1605. & cum notis Georgii Colvenerii, ibidem, 1627. 8. At non ſine fucis & mendaciis, ſicut docet Dorſchæus, *Antikirch.* p. 275. *Vitam B. Chriſtianæ*, dictæ *Mirabilis*, & *Vitam B. Mariæ Ogniacenſis*, exhibet Surius, d. XXIII. Junii. *Vitam B. Lutgardis, Monialis de Aquiria*, idem, d. XVI. Junii. *Vita* verò *B. Margaritæ Iprenſis*, prodiit Duaci, 1618. Liber operoſus, *de Naturis Rerum* interiit. Confer de eo Guil. Caveum, *Hiſt. Litter.* P. I, p. 506.

THOMAS CHAUNDLERUS.

Quem male *Johannem* ſcripſit Balæus, Anglus Somerſetenſis, prudentia pariter atque eruditione, circa annum 1457. conſpicuus, poſt alia, quæ obiit, munera, Academiæ Cancellarius, Eccleſiæ Parochialis de Hardwyck Rector, Cathedralis Wellenſis & Eboracenſis metropoliticæ Cancellarius, Capellæ Regiæ & Herefordienſis Decanus factus, has dignitates omnes, ſenio fractus, abdicavit, placideque anno 1479. obiit. Ejus *Chronicam brevem de ortu, vita & geſtis Wilhelmi de Wickam*, in publicum emiſit Henr. Wharthon, *Angl. S.* T. II. p. 355. *Allocutionum opus de laudibus ejusdem*, formâ *Dialogi* conſcripſit, cujus partem idem Whartonus, *loco citato*, p. 357. exhibuit. Alia ejus Manuſcripta poſt Pitſeum & Balæum, memorat Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. II. p. 312.

THOMAS CHESTERFIELD.

Sive *Cheſterton*, Canonicus Lichfeldienſis, circa annum 1347. *Seriem Epiſcoporum Coventrenſium & Lichfeldenſium, & Hiſtoriam Eccleſiæ* a prima fundatione, ab ann. 656. ad ſua tempora ſcripſit, quam cum *appendice* Guil. Whitlock & notis edidit Henr. Whartonus, *Angl. S.* T. I. p. 423. Conf. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. II. p. 279.

THOMAS.

Ciſtertienſis Monachus, eruditione, circa annum 1201. inſignis, ad Pontium, Epiſcopum Claromontenſem, *Expoſitionem Cantici Canticorum* ſcripſit, excuſam, Paris. 1521. Lugduni, 1571. Hanc quidem Thomæ noſtro abjudicant Jo. le Paige, Paulus Reatinus, Carolus

Digitized by Google

lus de Viſch & alii, de quibus fuſiſſime dixit Caſimirus Oudinus, *Supplem.* p. 443. ſeq. eosdemque, ex Codicum manuſcriptorum fide, ſolidè confutavit. Confer, quæ de Thoma exhibet Elias du Pin, *Bibl.Nouv.* T. IX. p. 188.

THOMAS DORNIBERG.

Memmingenſis, Decretorum Artiumque liberalium Doctor & Conſulatus Spirenſis Advocatus, circa annum 1455. Autor *Compendii Theologicæ Veritatis* Lib. VII. anno 1473. & Argentinæ, 1489. fol. excuſi. *Aureola* ex floribus B. Hieronymi Confeſſoris contexta, Romæ, 1472. fol. prodiit. Loquitur de eo Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. II. p. 311. Ehingerus, *Bibl. Aug.* f. 96.

THOMAS HASELBACH.

Germanus, Theologiæ in academia Viennenſi Profeſſor, anno 1420. floruit, atque ſcripſit *Sermones Dominicales ſuper Epiſtolas Pauli,* anno 1478. excuſos. *Sermones de Confeſſione & de SS. Chronicon & enarrationes in Eſaiam* & alia recitat Gesnerus, *Bibl.* p. 795. Mentis acumen ipſi de negat Æneas Silvius, qui eum in primum Eſaiæ caput XXII. annos prælegiſſe, *Epiſtol.* 165. ſcribit. Diſſeruit de Thoma Haſelbach Guil. Cave, P. II. *Hiſt. Litter.* p. 302. quem amplexi ſumus.

THOMAS JORSIUS.

Sive *Joyce*, Alberto M. Præceptore uſus, Ord. Præd. Theologiæ Doctor, Pariſiis, atque Londini Scholas aperuit. Dominicanorum deinde in Anglia Provincialis, Edwardo Regi à Confeſſionibus & ſecretis Conſilius, imò Cardinalis & Sabinenſis Epiſcopus renuntiatus eſt. Floruit Thomas anno 1305. juxta Henr. Whartonum, non verò 1400. juxta Trithemium & Caſimirum Oudinum. Obiit Lugduni in itinere, ad Henricum VII. Imperatorem à Clemente Legatus, anno 1311. Ejus ſunt *Commentarii in Libros Auguſtini de civitate Dei,* Toloſæ, 1488. excuſi. *Opus aureum in* XXVII. *Pſalmos*, Venet. 1611. fol. *Interpretatio Metamorphoſeus Ovidianæ ſecundum ſenſum moralem,* Paris 1509. *Comment. in Octateuchum: Comment. ſuper duos nocturnos Pſalmorum: de quatuor Prædicabilibus ad omne genus humanum: de Theoria prædicandi: de inſtantibus & momentis & de videndo faciem Dei poſt reſurrectionem,* & alia Manuſcripta, quæ recitat Henr. Wharton, *Append. Cap.* p. 8.

p. 8. Sixtus Senenſis, *Bibl. S.* Labbeus, T. II. *de Scriptor. Eccleſ.* p. 435-451. Caſimirus Oudinus, *Supplem. de Scriptor.* p. 674. ſeq. Anton. Poſſevinus. *Appar. S.* T. II. p. 476. Aub. Miræus, *in Auctar.* c. 456. p. 266. Ambroſius de Altamura, *in Bibl. Prædic.* ad ann. 1311. p. 88. & *in append.* ejusdem anni, p. 467. qui tamen fruſtra Thomam noſtrum in quatuor Scriptores diſſecuit. Adde Balæum, Pitſeum & alios. Multa tamen ex his Tho. Jorgii opuſculis debentur Thomæ Walleis, de quo Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 20. fuse diſſeruit.

THOMAS à KEMPIS.

Patriâ Kempenſis, ſive a Campis, modico in Diœceſi Colonienſi ad Rhenum oppido, aliàs *Hammerlein*, ſive *Malleolus* cognominatus, Ord. Canon. Regular. S. Auguſt. Congregationis Windeſimenſis Religioſus, poſt Procurator & Superior, in monte Divæ Agnetis prope Zwollas in diœceſi Ultrajectenſi, obiit ætatis anno 91. annô Salutis 1471. Vir pius & devotus, cujus quoque corpus, anno 1682. repertum, religioſe aliquando colendum, ſperat Papebrochius, *Conat. Chronol.* ad Catal. Pontif. P. II. p. 83. *Vitam* Kempiſii ſcripſit Jodocus Badius. Scripta verò variis in locis impreſſa videas, Noribergæ, 1494. fol. Paris. 1520, 1570. f. Venet. 1565. 1569. Antwerp. 1574. 1480. 8. Antwerp. 1607. 4. 1615. 8. Duaci, 1635. 8. Recenſet illa Henricus Wharton, *Append. Cav.* p. 90. Seorſim verò prodiit *Alphabetum Religioſorum*, ſub Bonaventuræ nomine, Argentinæ, 1495. Litigant Scriptores de autore hujus opuſculi. Waddingus idem Bonaventuræ tribuit, Kempenſi verò Trithemius, Poſſevinus, Sweertius, Rosweydus & alii. *Meditationes de Vita Chriſti ac de beneficiis ejus*, Colon. 1626. 8. *Chronicon Monaſterii S. Agnetis*, Antwerpiæ, 1615. 1621. 8. Rosweydus edidit. *De Imitatione Chriſti* liber in omnes fere linguas translatus eſt. Extat enim Anglicè, Germanice, Gallicè, Italicè, Hiſpanicè, Bohemicè, Hungaricè, Arabicè, Turcicè, græcè & neſcio, quo non idiomate, expreſſus. Græcè prodiit Aug. Vindel. 1615. Lat. —— 1485. 8. Venet. 1501. Antwerp. 1569. 12. Antwerp. 1621. 8. 1664. 24. Paris. 1640. fol. Amſtelod. 1679. 12. & alibi. Parvus quidem iſte liber, quoad molem, ſed pretio magni habendus, adeò, ut Bellarminus poſt alios, Tho. Blountio, *Cenſura Cel. br. Autor.* memoratos, de eodem ſcripſerit: *Ego certe ab adoleſcentia & usque ſenectam hoc opuſculum ſæpe volvi & revolvi, & ſemper*

mihi novum apparuit, & nunc etiam mirificè cordi meo ſapit. De autore acriter olim fuit pugnatum, quam litem, cum noſtram haud facimus, intactam relinquimus, rerumque cupidos ad Henr. Whartonum, qui ejus Hiſtoriam retulit, remittimus. Nec enim Joh. de Gerſen, nec Thomæ noſtro firmiter illum adſcribimus, rationes pro utraque ſententia reddentes. Neque pluribus cum autoribus adjudicandum eſſe, exiſtimamus. Videant, quibus hæc ſcrutari placeat, quid in re tam intricata atque incerta adſerere liceat. Phraſes Enthuſiaſticas in illo quærunt Dannhauerus, Hunnius, Himmelius, aliique ex recentioribus Theologis. Hinc expurgatum illum & antidotis munitum, vernacula noſtra edi fecit B. Patruus noſter, D. Joh. Olearius, Lipſiæ, 1671. Agunt de Thoma à Kempis, Trithemius, Bellarminus, Valerius Andreas, *Bibl. Belg.* f 83?. Labbeus, T. II. p. 441. Lud Jacob à S. Carolo, *Tract. de Bibl.* P. I. p. 55. Jacob Thomaſius, *Schediaſm. Hiſtor.* p. 70. Heribertus Rosweydus, *in Vindiciis.* Naudæana. p. 93. 216. Patiniana, p. 99. Elias du Pin, & alii.

THOMAS de LEONTINO.

Sive Leutino, gente Siculus, Ord. Prædicat. Neapoli Prior, poſt Lombardiæ Provincialis, Epiſcopus Bethlehemiticus, Cuſentinus Archi Epiſcopus & Patriarcha Hieroſolymitanus, Hieroſolymæ anno 1277 juxta Labbeum, obiit. Scripſit *Vitam S. Petri Martyris Ordinis ſui*, quæ habetur apud Bollandiſtas, ad d. XXIX. Aprilis. Dicunt de eo Bollandiſtæ, *in Preludiis*, Altamura, *in Bibl. Domin.* ad ann. 1276. p. 45. Caſim. Oudin, *Supplem.* p. 548.

THOMAS.

Mauringiacenſis Abbas, circa annum 1144. claruit, cujus *Epiſtola ad S. Bernhardum* habetur apud Baluz. *Miſcellan.* T. IV. p. 459. Hæc pauca de eo Guil. Cave, P. I. *Hiſt. Litter.* p. 465.

THOMAS PALMERANVS.

Doctor Sorbonnicus, circa annum 1290. Alphabetico ordine *Flores Doctorum* ex Patribus excerpſit, editos Pariſiis, 1556. & alibi. *Flores* item *Bibliorum*, cum præcedenti opuſculo, Pariſiis, 1662. 12. Lugduni, 1678. & 1679. 12. T. II. Minoritis eum accenſet Lucas Waddingus, *in Bibl. Ord. minor.* p. 326. cumque ad annum 1330. reponit. Va-

Digitized by Google

Varias operum Thomæ Palmerani editiones recitat Antonius Poſſevinus, *in Appar. S.* Manuſcripta verò Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 557.

THOMAS RADINUS.

Todiſchus quoque appellatus, Italus Placentinus, Ord. Domin. Theologiæ, Poeſeos, Philoſophiæ & Oratoriæ peritiſſimus, quæ omnia abſque ullo Præceptore, addidicit, circa annum 1510. claruit. Extat ejus *Callipſychia*, ſive *de pul. hritudine animæ* Liber, Mediolani, anno 1511. excuſus. *Abyſſus Sideralis*, Paris. 1514. 4. *Oratio contra Lutherum*, Lipſiæ, 1520. 4. alia *contra Melanchtonem*, Romæ, 1522. 4. Agit de eo Henricus Wharton, *Append. Cav.* p. 136.

THOMAS.

Dalmata Spalatenſis, factus, anno 1200. in Patria Canonicus, & anno 1230. Archidiaconus, Pietate conſpicuus, anno 1268. obiit. Ejus *Hiſtoriam Salonitanam* ſive *Pontificum Salonitanorum atque Spalatenſium*, cap. LI. ad calcem operis *de Regno Dalmatiæ & Croatiæ* excudi fecit Joh. Lucius, Amſtelod. 1666. fol. p. 310. Conſ. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. II. p. 248.

THOMAS STVBBS.

Sive *Stobæus*, Anglus Eboracenſis, Ord. Domin. Theologiæ Doctor, ab anno 1360. ad 1373. & ultra floruit. Extat ejus *Chronicon Archi Epiſcoporum Eboracenſium*, apud Twisdenum, inter X. *Scriptores Angliæ*, Londini, 1652. f. excuſos, p. 1685. Vid. Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 34. Plura ejus Manuſcripta Theologica recitant Balæus, *Centur.* VI. c. 36. Pitſeus, p. 512. Altamura, *Bibl. Domin.* p. 125. Antonius Senenſis Luſitanus, *Bibl. Prædic.* f. 247. Caſimirus Oudin, Supplem. p. 632.

THOMAS WALDENSIS.

Netterus cognomento, VValdenſis a natali loco, in agro Eſſexienſi ſito, dictus, Ordin. Carmelit. in Anglia Prior, Concilio Piſano, anno 1409. & Conſtantienſi, anno 1415. interfuit, Henrico V. & VI. Angliæ Regibus, a Confeſſionibus & Secretis, obiit Rothomagi in Normannia, anno 1430. Vid. Pitſeus, *de Scriptor. Angl.* f. 620. qui & Ca-

talogum Scriptorum ejus exhibet, e quibus tamen vix unicum lucem adſpexit, *Doctrinale antiquitatum fidei Eccleſiæ Catholicæ*, in tres Tomos digeſtum, quorum primus, *de Deo, Chriſto, Petro, Eccleſia, Religioſis*. Secundus, *de Sacramentis*. Tertius, *de Sacramentalibus*, agit, & Pariſiis, anno 1532. fol. Salmanticæ, 1556. fol. Venet. 1571. f. & alibi excuſum. Conf. Balæus, *Cent. VII.* c. 84. Labbeus, T. II. p. 449. & Henr. VVharton, *Append. Cav.* p. 60.

THOMAS.

VValſinghamus, ab oppido cognomine appellatus, Anglus Nortfolcienſis, Ord. Bened. Monachus & Præcentor in Cœnobio S. Albani, circa annum 1440. Extant ejus *de rebus Anglicis Hiſtoriæ II.* apud Cambdenum, inter *Scriptores Angl. Normann.* Londini, 1574. fol. Francof. 1602. fol. Alia ejus repræſentat Baleus, *Cent. VII.* c. 88. & ex eo Henr. VVharton, *loco citato*, p. 82. Conf. Antonius Poſſevinus, *in Appar. S. T. II.* p. 473. Aub. Miræus, in *Auct. de Scriptor.* c. 515. p. 279. Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 713. ſeq.

THOMAS WICCIVS, vide WICCIVS.

TICHONIVS.

Afer, Donatiſtarum Patronus, anno 390. vixit, Vir divinæ & humanæ Sapientiæ peritiſſimus, ſcripſit *Comment. in Apocalypſin S. Joh. XIIX. Homil.* comprehenſum, nec ſatis ſanum, quem inter Auguſtini, cui falsò adſcriptus, *Opera*, T. IX. reperias. *Regulæ VII. ad Inveſtigandam & inveniendam intelligentiam SS.* ibid. cum examine Auguſtini extant. Habentur quoque in *Bibl. Patrum* paſſim, correctiſſima verò & noviſſima *editione Lugdun.* T. VI. p. 49. Evolvas quoque Cl. Caveum, P. I. p. 165. qui *Libros III. de Bello inteſtino*: item *Expoſitiones diverſarum cauſarum*, memorat. De eo Auguſtinus, Lib. III. *de Doctr. Chriſt.* c. 30. & Lib. II. *retract.* c. 18. Caſſiodorus, *Præf. in Pſalmos & Lib. Divin. Inſtit.* c. 9. Iſidorus L. I. *de Somno bono*, Molanus, in *Bibl. Manuſcript.* S. du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 3.

TIMOTHEVS.

Epiſcopus Alexandrinus, anno 379. factus, Gregorii Nazianzeni hoſtis infenſiſſimus, obiit, anno 385. Scripſit *Reſponſa Canonica*, quæ

quæ cum *Balſamonis Comment.* gr. lat. Paris. 1618. & Oxonii, in *Pandect. Canon. T, II.* anno 1672. prodierunt. *Narratio de Miraculis S. Menæ* habetur Lat. apud Surium, ad d. X. *Nov. Epiſtolam ejus ad Diodorum Tarſenſem* citat Facundus L. 4. c. 2. *Librum de Vitis Monachorum*, Sozomenus L. 6. c. 29. p 680. Tract. *de Hæreſi Manichæorum* penes Cl. Galeum, manuſcriptum extare, fidem facit Cave, P. II. p. 50. qui alia, quæ huc faciunt, nec minus erudita, commonet. Adde Eliam du Pinium *Bibl. Nouv.* T. II. p. 128.

TIMOTHEVS.

Magnæ Eccleſiæ Conſtantinopolit. Presbyter, Vaſorum Templi S. Dei paræ in Chalcopratis cuſtos, circa ann. 511. clarus, quo Patriarcha Conſtantinopolit. conſtitutus eſt. Plura de eo memorat ex antiquis, Theodorus Lector, Lib. II. p. 563. & ex recentioribus Cave, P. I. p. 315 P. II. p. 106. Scripſit ad *Joh. Presbyterum Conſtantinopolit. Epiſtolam de variis hæreticis ac diverſis eorundem in Eccleſiam recipiendi formulis*, quæ lat. extat in *Bibl. Patr.* prioribus editionibus. Græcè apud Joh. Meurſium, in *Variis divinis*, Lugd. Batav. 1619. 4. editis. gr. lat. apud Combefis. *Auctar. Nov.* T. II. cum notis apud Cotelerium, gr. lat. *Monument. Eccleſ. gr.* T. III. p. 377. Manuſcriptus in Bibl. Vindobonenſi, editis multo auctior habetur.

TIMOTHEVS.

Presbyter aliquis Hieroſolymitanus, a Coccio ad annum 570. collocatus, ſed ſine ratione, ſic ut ait *Chronologicus Index Bibl. Patr. Colon.* Ejus *Homilia de Propheta Simeone Chriſtum Ulnis ſuſcipiente*, *Bibliotheca citata*, T. IV. extat.

FRANCISCVS TITELMANNVS.

Belga, territorii Leodicenſis oppido, Haſſelt, ortum duxit, Ord. Min. Lovanii prius, dein Capuccin. Romæ addictus, anno 1537. non vero 1553. uti Miræus *Elog. belg.* f. 63. tradit, obiit. vid. Willotus, *Athen. Franciſc.* p. 144. ſeq. Labbeus, T. II. p. 324. Scripſit *Elucidationem in Pſalterium*, editam Lugd. 1556. in *Matth. & Job.* ibidem. item in *Jobum, Eccleſiaſt. Canticum, in Epiſt. Apoſt. &c.* Tract. *de Superbenedicta Trinitate*, excuſum, Antw. 1530. annexa *oratione, de prœmatura morte piorum*. Extant

 quo-

Digitized by Google

quoque poſt alia multa, ejus *Lib. XII. de Conſideratione rerum naturalium, earumque ad Creatorem devota & hymnidica reductione*, Paris 1543. & alibi.

ALPHONSVS TOSTATVS.

Hiſpanus, in Vaccæis Madrigale natus, ex Doctore & Presbytero Salmanticenſi, Abulenſis in eadem Hiſpaniâ Epiſcopus, Conſiliarius Regius, Majorque referendarius, obiit 40. tantum annorum, anno 1454. Concilio Baſileenſi interfuiſſe creditur; Vir ultra Seculi captum eruditus, de quo Hiſpani dixerunt, *Hic ſtupor eſt mundi qui ſcibile diſcutit omne.* Joh. Marianæ, Lib. XXI. c. 18. f. 286. *Alfonſus Toſtatus* dicitur & Scriptorum, librorumque, manu propriâ exaratorum, mole, antiquitatis cognitione, pietate, eruditioneque multiplici ad miraculum clarus audit. Tot atque tanta conſcripſit Toſtatus, ut ſi vel à primo natalis die numerando terna cuique folia attribuas, plura ſcripſiſſe comperias. Plus enim ac quadringenti illius libri ex Hiſpania in Italiam advehendi, ad prelumque parati, naufragio immerſi ſunt, ut ejus jam impreſſa taceamus. Nævos in eo varios animadvertas. Præterquam enim, ut Mariana *loco citato*, teſtatur, in Papalem autoritatem, ipſum ſtudio defendendi ſua ante propoſita, ab Eugenio, P. R. notata, & Cardin. Turrecremata impugnata, placita, invectum, rudem ejus in Hebraicis ignorantiam notat Havemannus, *Theognos.* p. 81. & Aug. Torniellus, *Annal.* f. 263. b. In eodem majorem quoque erga Patres reverentiam deſiderat Lorinus, *Commentar. ad Pſalmos*, f. 83. Huc refer, quod Dorſcheus, *Concil. Sirmiens.* p. 155. ait, eum contra Lyranum etiam calore juvenili diſputaſſe, & teſtimonia V. T. pro SS. Trinitatis Myſterio, judaicis exceptiunculis aggreſſum eſſe. Ejus Scripta Venetiis, 1530. 1596. & Coloniæ, 1612. T. XXVII. fol. prodierunt. Sunt autem *Commentarii in Deuteronomium, Joſuam Judices, Ruth, in Libros Regum, Paralipomenon, in Evangelium S. Matthæi, defenſorium trium Concluſionum*, Lib. *de V. figuratis Paradoxis*, ſeorſim quoque Duaci excuſus, anno 1621. 8. *Libellus de SS. Trinitate*, & Tractatus varii. *Cenſura Colloquii Ratisponenſis* ſeorſim prodiit alicubi, 1608. 4. *Comment. in Libros Chronicorum Euſebii*, Hiſpanicè, Salamanticæ, 1506. *Quæſtiones XIV*. Antwerpiæ, 1551. Aliorum ejus deperditorum titulos recitat Anton. Poſſevinus, in *Appar.* S. T. I. p. 47. Agunt de Toſtato, Aub. Miræus, *Auctar. de Script. Eccleſ.* f. 29. Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 75. Andr. Schottus & Nicolaus Antonius, in *Bibl. Hiſpan.* quos conſulas.

TITVS.

Digitized by Google

TITVS.

Boſtrorum Epiſcopus, anno 362. clarus, obiit circa an. 371. Scripſit *Lib. III. adverſus Manichaeos*, quos Henr. Caniſius, *Lection. antiq.* T. V. inſeruit, exinde in *Bibl. Patr.* T. IV. translatos. *Homil. in Ramos Palmarum*, apud Combefis. *Auct. Nov.* T. I. p. 635. quam tamen noſtro Tito Boſtrenſi abjudicat Cave, P. I. p. 128. *Expoſitio in Evangel.* S. Lucæ, quæ itidem noſtro non adſcribenda, prout egregie Cl. Richard. Simonius, *Hiſt. Crit.* N T. c. 30. edocuit. Citat enim ibidem Chryſoſtomum, Gregor. Naz. Cyrillum Alex. & alios, ſeipſo recentiores. Plura Titi Boſtrenſis fragmenta exhibet Corderius, in *Catena Patrum in Lucam*. Prodiit primum *Expoſitio illa* in Lucam, interprete Theodor. Peltano, cum Victoris Antiocheni *in Marcum Commentariis*, latinè Ingolſt. 1579. & gr. lat. in *Bibl. Patr.* Conſ. Labbeus, T. II. p. 452. Vide quid de diverſis Titis Boſtrenſibus annotaverint Dorſcheus, P. I. *Theol. Zachar.* p. 301. & Tho. Ittigius, *Praef. Catenæ Patrum*, *p. 63.* Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. II p. 128.

TRIFOLIVS.

Presbyter, anno 520. clarus ſcripſit *Epiſtolam ad Fauſtum, Senatorem Romanum, de doctrina Scytharum Monachorum*, quam ex Schedis Sirmondianis mutilam produxit Labbeus. Vid. illam *Concil.* T. IV. p. 1590. Pauca de eo Cave P. I. p. 281. & Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. V. p. 36.

TVRCIVS RVFVS ASTERIVS.

Patricius, Vir conſularis, vixit anno 494. & ſcripſiſſe fertur *Collationem V. & N. T.* carminicè, quæ à quibusdam Claud. Mamerto, ab aliis, Sedulio tribuitur. Extat ſub Turcii nomine in *append. Bign.* p. 701. & *Bibl. Patr.* T. IX. p. 464. & alibi. Rectius tamen Sedulii dicitur hoc Poema, quod e Scriniis ejus protraxit Turcius. Evolvas Cl. Caveum P. I. *Hiſtor. Litter.* p. 266.

TVRGOTVS.

Anglus, Prior & Guilielmi Epiſcopi, Archidiaconus, Decanus, Vice Dominus & tandem S. Andreæ in Scotia Epiſcopus, floruit anno 1108. Obiit Dunelmi, ann. 1115. Scripſit *Hiſtoriam Eccleſiæ & Epiſcoporum*

rum Dunelmenſium, à primis temporibus ad annum 1097. Capit. 116. Extat illa manuſcripta in Angliæ Bibliothecis. Audax nimium facinus Simeonis Dunelmenſis, qui Scriptoris adeo ſibi nuperi opus ſibi ipſi quaſi novum atque proprium, arrogavit, ſuoque ſub nomine, paucis demtis, vulgavit. *Vitam Malcomi Regis Scotorum* Turgoto adſcribit Voſſius, *de Hiſt. Lat.* *Lib. II.* p. 397. Conf. de eo Guil. Cave, P. II. p. 210. & quem allegat, Jo. Seldenus, *Præf. ad Hiſt. Angl. Script. X.* p. 4. ſeqq. Baleus, *Cent. II. Lib. LX.* p. 169. Pitſeus, *de Script. Angl.* p. 194.

TVRIBIVS.

Hiſpanus, Aſturicenſis, anno 447. Epiſcopus, ſcripſit *Epiſtolam* ad Idacium & Ceponium, Hiſpanos Epiſcopos, de non recipiendis Libris apocryphis & de damnatione Priſcillianiſtarum, quam extulerunt Ambroſius de Morales, *Hiſt. Hiſp.* Lib. II. c. 26. Baronius, ann. 447. p. 43. & Joſephus d' Aguirre, *Concil. Hiſpan.* T. II. p. 218. qui poſtremus genuinam ejus autoritatem adverſus Baluzium egregie vindicavit. Plura, quæ perierunt, Turibii Scripta, adducit Cave, P. II. p. 86.

TVRPINVS.

Vel *Tilpinus*, ortu Gallus, ex Monacho S. Dionyſii Pariſienſis, Carolique M. Secretario, ArchiEpiſcopus Rhemenſis factus, anno 773. claruit, obiit, anno 811. Circumfertur ſub ejus nomine *Hiſtoria de Vita Caroli M. & Rolandi*, apud Reuberum, *Script. German.* p. 67. Verum non immerito hunc laborem Turpino abjudicant, Hottomannus, Papirius Maſſonius, Dunza, Voſſius, Cave, alii que, quos conſule. Nec enim congruunt tempora & alia antiquitatis monumenta. *Vitam* Turpini prolixius deſcribunt Sanmarthani, *in Gall. Chriſt. in ArchiEpiſcopis Rhemenſibus.*

V.

VALENTINVS.

PHilipopoleos Archi Epiſcopus anno 457. clarus, dedit *Epiſtolam* de Synodo Chalcedonenſi, ad Leonem, Imperatorem, quam lat. *Concil.* T. IV. p. 909. exhibet. Pauca de eo Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* I. p. 254.

PRISCVS

PRISCUS VALERIANUS.

Cemelienſis, ſive Cemelenſis aut Cimellienſis Vediantiorum in extrema Alpium maritimarum provincia Epiſcopus, qui *Regenſi*, anno 439. & Arelatenſi 455. Synodis interfuit, ſcripſit *Homilias* XX. Pariſiis, 1612. 8. Sirmondi curâ cum *Epiſtola ad Monachos Paraenetica* vulgatas, & cum *Leonis* atque *Chryſologi Operibus*, Theophili Raynaudi operâ, Lugduni, 1633. f. & *in Bibl. Patr.* T. VIII. Priſci Valeriani, Cimelenſis Epiſcopi, *Sermo de Bono diſciplinæ*, juxta cum VII. aliis *Scriptoribus Paraeneticis Veter.* excuſus eſt, cum notis Melch. Goldaſti, Inſulæ, 1604. 4. Semipelagianiſmi quidem Valerianum accuſavit ſcriptor quidam Anonymus, ſed minus recte, arbitrante Raynaudo, qui peculiari iſtum *Apologia* defendit, cum Valeriani opuſculis impreſsâ. Vide, ſi placet, Guil. Caveum, *Hiſtor. Litter.* P. I. p. 140. & Labbeum, T. II. *Differt.* p. 454. Etiam du Pinium, *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 179. qui omnes Valeriani *Homilias* ordine enumerat.

VALERIUS.

Hiſpanus Aſturicenſis, Monachus & Cœnobii S. Petri de montibus in Galæcia, Abbas, ab anno 680. ad 695. claruit. *Vitam S. Fructuoſi, Epiſcopi Bracarenſis*, ab ipſo ſcriptam, exhibet Mabillonius, *Sec. Bened.* II. p. 582. *Tractatus de inſtitutione nova vitæ*, apud Joh. Tamajum, in *Martyrologio*, d. XXV. febr. habetur. *Vita S. Eucheriæ, Hiſtoria Revelationis & Miracula SS. Maximi & Bonelli, Liber de vana Seculi Sapientia*, & alia in membranis deliteſcunt. Conf. de eo Nicolaus Antonius, *Bibl. Hiſpan. Veter.* L. V. c. VII. p. 302. & poſt hunc Guilielmus Cave, *Hiſt. Litter.* P. II. p. 133. qui alium quoque Valerium, Archi presbyterum Aſturicenſem, P. I. p. 404. memorat, eundemque circa annum 404. floruiſſe, atque multas *Patrum Orientalium vitas* exaraſſe, ſcribit. Meminit hujus Aub. Miræus, *in Auctar. de Scriptor. Eccleſ.* c. 279.

LAURENTIUS VALLA:

Patricius Romanus, anno 1415. natus, SS. Theologiæ Doctor & Eccleſiæ S. Joh. Lateranenſis Canonicus, ab anno 1440. ad 1465. floruit. Laudamus in eo latinæ eloquentiæ vim atque elegantiam, reprehendimus verò cum aliis mordaciſſimum ejus ingenium, acutumque in alios calamum, præſertim in Jo. Franc. Poggium. Hinc

variâ quoque cum fortuna conflictatus fuit, adeò, ut Româ excederet, atque Neapoli, flammas, quibus addictus, ſingulari Alphonſi V. Regis, interceſſione, vix evaderet, ſcopiſque in foro publico cæderetur. De ſtylo ejus egregiè judicat Erasmus, Lib. VII. Epiſtol. 3. *Et quis tam exigui, inquit, animi eſt, cujus pectus tantis invidia anguſtiis concluditur, ut Vallam non & magnificè laudet & amet quam maximè, qui tanta induſtria, tanto ſtudio, tantis ſudoribus barbarorum ineptias refellit, litteras penè ſepultas ab interitu vindicavit, priſco eloquentia ſplendori reddidit Italiam: doctis etiam id præſtitit, ut poſthac circumſpectius loqui cogantur.* Plura ejus encomia congeſſit Tho. Pope-Blount, *Cenſur. celebr. Autor.* p. 462. ſeq. Scripta ejus prodierunt Baſileæ, 1540. fol. Ex iis huc faciunt *de Libero Arbitrio ad Garſiam, Epiſcopum Ilerdenſem, Liber*, ſeorſim quoque Venetiis, 1516. excuſus. *De Myſterio Eucharistiæ Sermo*, qui Argentinæ, 1490. 4. prodiit, *Annotationes in N. T.* Pariſiis, 1505. Baſileæ, 1541. 1545. Amſtelodami, 1631. 8. *De ementita Conſtantini donatione declamatio*, in *faſciculo Rerum expetend.* Colon. 1535. fol. & apud Schardium, inter *Scriptores de Poteſtate Imperiali*, &c. Baſil. 1566. f. Argentor. 1618. & ſeorſim, Lugduni, Batav. 1620. 4. Alia, quæ ſcripſit, exhibet Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 83. Conſ. de eo Paulum Jovium, *in Elog. Doctor, Viror.* c. 13. Boiſſardum, *in Iconib.* Jo Trithemium, *de Scriptor. Eccleſ.* c. 748. Hanckium, P. II. de *Scriptor. Rom.* p. 110. Voſſium, de *Hiſtor. Lat.* L. III. c. 7. Baylium & Buddeum, *in Lexicis.*

ALPHONSUS VARGAS.

Hiſpanus, patriâ Toletanus, Ord. Auguſt. Philoſophus atque Theologus Pariſienſis, Uſamenſis, poſt Pacenſis Epiſcopus & Hiſpalenſis Archi Epiſcopus, ab anno 1358. ad 1366. floruit, quo juxta Phil. Elſſium, Hiſpali defunctus. Scripſit *Comment. in Librum I. Magiſtri Sententiarum*, Venetiis, 1490. impreſſum, & *Quæſtiones in Ariſtotelis Libros III. de anima*, qui Vincentiæ, 1608. Venet. 1566. prodierunt. Loquuntur de eo Andr. Schottus, *Bibl. Hiſpan.* p. 263. Labbeus, T. I. p. 40. Philippus Elsſius, *Encom. Auguſtin.* Joſ. Pamphil. *Chron. Ord. Auguſtin.* Nicol. Antonius, *Bibl. Hiſpan. Vet.* Henr. Wharton, *Append. Cav.* pag. 33.

FRANCISCUS VATABLUS.

Gamachianus, cui linguâ patriâ nomen fuit Gaſtablæi, Ouatablé,

teblé, quaſi diceres, triticiperdam, patefacta in Francico Regno Evangelii Luce, ſub Franciſco I. Hebr. Linguæ Profeſſor, anno 1530. conſt tutus, ſicuti de hoc Mæcenate, quem vocat, cognatoque materno ſuo ſcribit Mathæus Beroaldus, *Chron.* Lib. IV. c. 8. p. 339. Confer Th. Bezæ *Icon. illuſtr.* f. 139. Genebrardus Papicolam eum facit, *praef.* in Origenem, vide & Poſſevinum, *Bibl.* L. II. c. 11. f. 177. & Serarium, *prolegom. bibl.* c. 18. qu. 1. Conf. Gerhardus Meier, *Bibl. Theolog.* p. 193. ubi de *Verſione & notis biblicis* Vatabli nomine celebratis, & ab Henrico Stephano, Pariſiis 1545. excuſis, ait, quod per errorem Vatablo tributæ, cum Tigurinorum quorundam Theologorum operâ confectæ fuerint, id quod ante Meierum, Poſſevinum etiam, Genebrardum & Serarium tradidiſſe legimus. Vide tamen Richardum Simonium, *Hiſtor. Crit.* V. T. L. III. c. 1. Quod autem de Hiſpanica editione addit Meierus, utique Salmanticæ, anno 1584. Biblia Vatabli, ſed innumeris caſtrata locis, edita, conſtat ex Poſſevino, *loco citato*, f. 178. Anno 1540. Lutetiæ obiiſſe Vatablum, at æterna fama victurum, referunt Sammarthani, T. I. *Galliæ Chriſtianæ* f. 461. b. anno verò 1547. Theodorus Ebertus, *Chronolog. Doctorum Lingu. S.* p. 38. & alii. Confer de Vatablo, poſt autores citatos, Thuanum, Melchiorem Adami, Natalem Alexandrum, *Hiſtor. Eccleſ. Sec. XVI.* Eliam du Pinium, *Bibl. Nouv.* T. XIV. Teisſierium, *Eloges des Scavans*, aliosque plures.

UBERTINUS vide HUBERTINUS.

UDALRICUS de ARGENTINA.

Sive Argentoratenſis, cui inclyta patria, ceu aliis, cognomen dedit, Ord. Præd. Alberti M. diſcipulus, circa annum 1280. florens, teſte Trithemio, ſcripſit *Compendium Theologiæ*, quod inter *Thomæ Aquinatis Opera* habetur. *de foro Conſcientiæ, & de caſibus Juris: Comment. in IV. Libros Sententiarum; Summam Theologiæ & de Anima*, & alia, de quibus Altamura, Miræus, Simlerus, Guilielmus Caveus, loquuntur.

UDALRICUS.

Auguſtanus Epiſcopus, Comes cæteroquin Dillingenſis, circa annum Domini 930. vigens, teſte Grynæi, *praef.* ad *Orthodoxogr. Veter. Patr.* Extat ibidem, T. I. *Lat. Patr.* f. 481. & apud Calixtum, *Tract. de Conjugio Clericorum, Append.* f. 1. ejus *Epiſtola de Conjugio Sacer-*

dotum, ad Nicolaum I. P. R. ſcripta, qua contendit, conjugium ex æquo omnibus adeoque & Sacerdotibus conceſſum, nec illis vel jure vel prætextu poſſe prohiberi. *Epitomen illius Epiſtola* vide apud Schopffium, *Academ. Jeſu Chriſti, Claſſ. 9.* f. 143. Conf. Heilbrunneri *Papatum acatholicum*, f. 656. & Calixtum, de *Conjugio Cleric.* p. 501. & Lydium, *notis ad Clemang.* f. 25 a. Bellarminus, aliique complices, ejus non meminerunt, forte, quia non ad Rhombum.

UDALRICUS.

Monachus primum S. Blaſii in Hercinia Silva, poſt Epiſcopus Conſtantienſis electus, ſcripſit *vitam S. Gebhardi, Auguſtani Epiſcopi*, Lib. II. quam vide apud Caniſium & Surium, d. 27. Aug. *Vitam S. Conradi, Epiſcopi Auguſtani*, apud eundem Surium, d. 26. Novembr. rediit demum Udalricus liberè ad Monaſterium S. Blaſii, circa annum 1138. ibidemque anno 1140. juxta Caſimirum Oudinum, *Supplem.* p. 396. obiit.

JOH. VECCUS.

Sive *Beccus*, gente Græcus, Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ Chartophylax, poſt Patriarcha, anno 1174. conſtitutus. Unionem quidem ab initio cum Latinis averſatus, poſteà verò partes illorum ſtrenuè tutatus. Obiit, relictâ Sede, in exilio, poſt annum 1284. De eo vere judicavit Gregoras, *Hiſt. Lib. V. Vir erat excellenti ingenio & doctrina ſtudiis ab ineunte verſatus ætate, præterea tantis naturæ donis ornatus, quantus quiſquam alius illius ætatis. Nam acumine ingenii & eloquentia & Eccleſiaſticorum dogmatum uſu omnes cum illo collati pueri videbantur.* Scripſit Veccus, *de unione Eccleſiarum veteris & novæ Romæ Lib. de Proceſſione SS. capita XII. Epiſtol. ad Alexium Agallianum, de eadem materia*: *Sententiam Synodalem*: *Teſtamentum*, quæ omnia vulgavit Leo Allatius, *Græc. Orthod.* T. I. p. 61. ſeq. *De omnibus ſuis Libris & SS. Patrum conſenſione animadverſio* habetur, ibidem, T. II. p. 1. *De injuſtitia, quam paſſus eſt throno proprio ejectus*, ibidem, p. 11. *Oratio Apologetica de injuſtitia*, p. 36. *Apologia nullo modo noſtras conſuetudines deſtrui, ſi Eccleſia acceptamus unionem*, p. 84. *ad Theodorum, Sugdea Epiſcopum*, Lib. III. *de Proceſſione SS.* latinè, cum aliis, edidit Nihuſius, Moguntiæ, 1655. 8. *Tertiam* verò ex illis Leo Allatius, ad *calcem Libri de Purgatorio*, Romæ, 1651. 8. *Ad Conſtantium Lib. IV. de eadem re*, gr. apud Leonem Allatium, *Græc. Orthod.*

T. II.

T. II. p. 149. extant. *in Tomum Cyprii & novas ejusdem hæreſes Orationes extemporaneæ II.* ibidem, p. 215. *Refutationes Andronici Camateri animadverſionum de Proceſſione SS.* p. 287. *Epigraphæ ſive Præſcriptiones XIII. in Dicta & Sententias SS. Patrum a ſe collecta de Proceſſione SS.* T. II. p. 522. Plura ejus Manuſcripta memorat Allatius, de *Conſenſu*, L. II. §. 15. c. 8. Conf. Guilielmus Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 510. & Maimbourg, *Hiſt. du Schiſme des Grecs*, & alii.

VENANTIUS.

Honorius Clementianus, Fortunatus, natione Italus, in vico Duplabili, non longè ab urbe Tarviſina, natus, Ravennæ autem Litteris cultus, oculis laborans oleo lampadis ad S. Martini Turonenſis imaginem ardentis, ſanatus, ut quidem ipſe putavit & verſibus decantavit. Hinc Turones in Gallia ad S. Martini ſepulchrum, grati animi cauſâ, venit, atque deinde ad Pictavos tranſiit, ubi Presbyter conſtitutus. An fuerit Epiſcopus Pictavienſis Eccleſiæ, ambigunt multi. Chriſtophorus Browerus, S.J. eum, brevi licet tempore, Epiſcopatum iſtum adminiſtraſſe teſtatur, *vitamque* ejus, item *Epiſtolas*, aliaque Opera, ex fide veterum exemplarium, notis illuſtrata edidit, Moguntiæ, 1603. & 1616. 4. Obiiſſe dicitur anno 590. apud Sanmarthanos, T. III. *Galliæ Chriſtianæ*, f. 873. qui tamen dubio procul aberrant, eò, quod anno adhuc 600. ſuperſtes fuit Venantius. Labbeus emortualem annum ignorari ait. T. II. p. 457. *Magni ingenii vates & ſi in alia tempora incidiſſet, maximus*, Barthio dicitur, *not. ad Claudian.* f. 3. a. Confer. *Adverſar.* L. 5. c. 12. & L. 46. c. 3. Extant quoque ejus *Homilia & de Oratione Dominica & Symbolo Apoſtolico*, T. II. *Bibl. Patr.* edit. 2. Paris. f. 1144. & *Orthodoxogr. Patr. Lat.* I. f. 1221. *Carmina de vita S. Martini*, T. VIII. *Bibl. citat.* f. 779. & ſeorſim, Pariſiis, 1511. 4. *Poemata Venantii* extant in *Corpore omnium Poetarum Veterum*, Lugduni, 1603. 4. T. II. Genevæ, 1611. 4. Lugduni, 1616. 4. & in *Appendice Bigneana*, Pariſiis, 1624. p. 751. & in *Bibliotheca Patrum*, T. X. p. 520. *Pæan* ei tributus *de modo Redemptionis*, qui incipit: *Pange Lingua glorioſi*, cum aliis conſimilibus, illuſtratus extat per Georgium Fabricium, Lipſiæ, 1568. *Alium de Reſurrectione Jeſu Chriſti*, è quo Eccleſia ſuum *Salve feſta dies*, lat. & german. apud nos canit, animadverſionibus eruditiſſimis illuſtravit, ac Wittebergæ, edi, anno 1627. 8. fecit Aug. Buchnerus. *Vita S. Hilarii Pictavienſis*, apud Surium, d. XIII. Januar. *S. Albini, Andegavenſis Epiſcopi*, ibidem, d. 1. Martii. *S. Germani Pariſienſis Epiſcopi*, d.

XXVIII. Maj. *S. Radegundis, Reginæ*, d. XIII. Aug. *S. Marcelli, Pariſienſis Epiſcopi*, d. I. Novembr. *S. Amantii, Ruthenenſis Epiſcopi*, d. IV. Nov. *S. Remigii, Rhemenſis Archi-Epiſcopi*, d. I. Octobr. *S. Paterni, Epiſcopi Abrincatenſis*, apud Mabillonium, *Sec. Bened.* II. p. 1100. Spurias judicat Guil. Cave, *Vitam Mauritii, Andegavenſis Epiſcopi*, ibid. d. XIII. Septembr. *& S. Medardi, Noviomenſis Epiſcopi*, quæ ibidem, d. VIII. Junii, & proſâ ſcripta, apud Dacherium, *Spicileg.* T. VIII. habetur. *Phoenicem Lactantii* Venantio tribuerunt quidem Caſpar Barthius, Samuel Bochartus & alii. Vide Jo. Alb. Fabricium, *Bibl. Lat.* p. 679. De Venantio, Aimoinus Lib. III. *Hiſtor. Franc.* c. 131. Sigebertus, *de Scriptor.* Eccleſ. c. 44. Trithemius, Bellarminus, Labbeus, Guil. Cave, P. I. p. 295. P. II. p. 111.

VERECUNDUS.

Seu *Virgundus*, Juncenſis in Cyzacena Africæ Provincia Epiſcopus, anno 546. clarus, ob trium Capitulorum defenſionem in exilium miſſus. Chalcedone, anno 552. mortalitatis exuvias depoſuit. Huic tribuit Petrus Allixius, in *diſſert. de vita & Scriptis Tertulliani*, *Carmen de judicio*, Tertulliano alias adſcriptum. Plura dabit Guil. Cave, P. I. p. 291.

VERVS.

Rutinenſis in Gallia Epiſcopus, anno 625. Concilio Rhemenſi interfuit, atque *Epiſtolas* II. conſcripſit, quas vide apud Caniſium, *Antiqu. Lect.* T. V. Pauca de eo Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 517.

VICTOR.

Antiochenus Presbyter, vixit Chryſoſtomi tempore, circa annum 401. Ejus *Commentarium in Marcum*, unacum *Titi Boſtrenſis in Lucam*, primus Latinitate donavit ediditque Ingolſtadii, 1580. Theod. Peltanus. Inde quoque extat T. I. *Bibl. Patrum Paris.* 2. f. 978. & *edit. noviſſ.* T. IV. p. 370. *Scholia in Epiſtolam, S. Jacobi: in S. Petri primam & ſecundam: in S. Joh. I. II. III. in S. Judæ Epiſtolam*, manuſcripta penes ſe habuit Sebaſtianus Feſchius, J. V. Profeſſor Baſileenſis, prout ex ejus ad Galeum Epiſtola Caveus P. II. *Hiſt. Litter.* p. 81. probat. Conf. de eo Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 74.

VICTOR CAPVANVS.

Capuæ Epiſcopus, circa annum 545. vir græce & latinè eruditus, ſcripſit *de Cyclo Paſchali*, cujus fragmenta apud Bedam, *Lib. de Tempor. capit. 49. & de Æquinoct. vernal.* T. II. habentur. *Ammonii Harmoniam Evangelicam* Latinè vertit, quæ in *Bibliothecis Patrum* & *Orthodoxogr. Lat.* T. I p. 780. *Catenam in IV. Evangelia* manuſcriptam adſervavit Feuardentius, ut teſtatur Guil. Cave, P. I. p. 291. Conf. Labbeus, T. II. p. 461. Elias du Pin, *loco citato*, T. V. p. 80.

VICTOR.

Natione Afer, Cartennenſis Epiſcopus, circa annum 460. cujus *ad Genſericum, Vandalorum Regem, Liber adverſus Arianos* prolixus interiit. *Liber* vero *de Pœnitentia Publicani*, inter *Ambroſii Opera* extat. *Liber* denique *ad Baſilium ſuper morte filii conſolatorius*, inter *Opera Baſilii*. *Homiliæ* ejus Gennadio, *de Scriptor.* c. 77. memoratæ, deſiderantur. Loquuntur de eo Guil. Cave, P. I. p. 255. & Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 180.

VICTOR CARTHAGINENSIS.

Gente Afer, Epiſcopus, anno 646. Carthaginenſis, dedit ad Theodorum Papam *Epiſtolam*, quâ eum de creatione ſua certiorem reddidit & orthodoxam de duabus in Chriſto Voluntatibus fidem declaravit. Habetur illa gr. lat. *Concil.* T. VI. p. 151. Conf. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 334.

VICTOR II. P. R.

Gebehardus alias dictus, natione Noricus, Henrico, Imperatori à Conſiliis, & Epiſcopus Eiſtetenſis, anno 1055. Papa conſecratus, anno 1057. Florentiæ obiit. Ejus *Epiſtola* ad Humbertum, Sylvæ Candidæ Epiſcopum, *Concil.* T. IX. p. 1077. Vide, ſi placet, poſt alios, Guil. Caveum, P. I. *Hiſt. Litter.* p. 426.

VICTOR III. P. R.

Patriâ Beneventanus, Beneventani Principis filius, circa annum 1027. natus, anteà dictus *Dauferius*, poſt *Deſiderius*, Abbas Caſſinenſis, anno 1056 poſt Cardinalis, anno 1059. atque demum Pontifex, anno 1087. vel invitus ordinatus, veneno calici infuſo extinctus eſt.

Ejus

Digitized by Google

Ejus *Dialogi*, ſatis fabuloſi, Pariſiis, 1666. 8. cum notis Jo. Bapt. Mari, qui eosdem Romæ quoque ſuperioribus annis cum notis ediderat, prodierunt, inde apud Mabillonium, *Sec. Bened.* IV. P. II. p. 425. apud Henſchenium, d. XXI. Martii, & in *Bibl. Patr.* T. XIIX. p. 837. *Oratio ad Epiſcopos in Synodo Beneventana habita*, apud Leonem Oſtienſem, *Chron. Caſſin.* L. III. c. 71. & Baronium, ad ann. 1087. habetur. Muſices, ut & Medicæ artis peritiſſimus hic Papa extitit, & inter alios *Cantum de S. Mauro* compoſuit, in quo Magadium quoddam indicat, quod fuit ea Lyræ pars, in qua plectrum illidebatur, & percuſſio chordarum manu dextrâ fiebat, annotante poſt Budæum, Jo. Bapt. Maro, *loco citato*, Conf. Ludov. Jacob. à S. Carolo *Bibl. Pontif.* p. 219. Guil. Cave, *Hiſtor. Litter.* P. I. p 435. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VIII.

VICTOR PORCHETVS vide PORCHETUS.

VICTOR TUNNUNENSIS.

Sive Tononenſis aut Tunonenſis, ut alii ſcribunt, in Africa Eccleſiæ Epiſcopus, quem Trithemius Cumunenſem, Honorius Cemmenſem, Otto Friſingenſis alicubi Turonenſem, Siffridus & Poſſevinus, Tmuenſem, & Commeuenſem, omnes per errorem eò abducti, vocant, arguente Labbeo, T. II. p. 461. Floruit Victor ab anno 554. usque ad 566. quô deceſſit, poſtquam varia ob trium Capitulorum defenſionem incommoda perpeſſus fuerat. Ejus *Chronicon* ab anno 444 ad 566. Henricus Caniſius, cum aliis quibusdam, Ingolſtadii, 1600. 4. & Scaliger, cum *Chronico Euſebiano* edididerunt. Conf. Voſſius, *de Hiſtor. Lat.* Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 293.

VICTOR UTICENSIS.

Aut rectius, ſecundum B. Rhenanum, Holſtenium, Chiffletium, viroſque doctos alios, Vitenſis ſive Vitanus in Africa Epiſcopus, ſub Zenone, Imperatore, anno circiter 487. floruit, ſcripſitque *Libros III. de Perſecutione Vandalica ſub Genſerico & Hunnerico, Regibus*, ſeorſim excuſos, Colon. 1535. Baſil. 1539. Paris. & 1541. 1569. 8. Divione, 1664. 4. cum aliis. Eosdem habes T. I. *Orthodoxogr. Lat.* f. 799. & *Bibl. Patr. Paris.* 2. f. 1890. *edit. recentiſſ.* T. VIII. p. 675. Hujus omnino eſſe *Rationem fidei exigenti Hunnerico* datam, Victori Africano communiter adſcriptam, Labbeus ait, T. II. p. 466, ubi & Voſſium carpit, eò, quod

quod perſecutionem Vandalicam Divi Auguſtini tempore in Africa eveniſſe ſcripſerit, cum certum ſit, anno 430. eum obiiſſe, Genſerico in Africa vix dum conſiſtente. Vide de Victore Vitenſi Guil. Caveum, P. I. *Hiſtor. Litter.* p. 263. Caſimirum Oudinum, *Supplem. de Scriptor.* p. 104. Eliam du Pinium, *Bibl. Nouv.* T. IV.

FABIUS MARIUS VICTORINUS.

Natione Afer, Rhetor primum Romanus & Conſularis, poſt in Senectute ad fidem Chriſtianam converſus, diſputator ſubtiliſſimus. Inſignem ejus Converſionem S. Auguſtinus, L. VIII Conf. ſſ. c. 2. 5 deſcribit. Floruit, ut ipſe teſtatus, tempore Conſtantii, obiitque, ante annum 378. Ejus Scripta in unum volumen non dum collecta ſunt. *Lib. IV. adverſus Arium,* cum aliis quibusdam, extant T. IV. *Bibl. Patr. Paris.* f. 291. *Ad Juſtinum Manichaeum contra principia duo & de Principio diei, caeperit ne à veſpera, an à matutino,* edidit Jacobus Sirmondus, inter *Opuſcula dogmatica Veterum,* Pariſiis, 1630. 8. *Carmen de fratribus Maccabaeis,* T. VIII. f. 427. & apud Georgium Fabricium, *Poet. Sacr.* f. 443. Idem *Carmen* cum aliis *opuſculis Victorini hujus* & Victorini Petavienſis, Lipſiae, 1652. Andreas Rivinus in Reipublicae litterariae commodum, adjectis etiam notis & praefatione, edidit, quanquam illud maluerit Pictavienſi aſſerere. Reliqua vero Afri, quae iſte edidit, ſunt *Hymni III. de SS. Trinitate, Candidi Ariani ad Marium Victorinum de generatione divini verbi liber & hujus ad eundem reſponſio ſive confutatorium.* Conf. Labbeus, T. II. p. 467. & Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 128. De Victorino judicat Hieronymus, *Procemio in Epiſtol. ad Galatas,* T. IX. p. 158. *Occupatus ille eruditione ſecularium Litterarum Scripturas omnino ſanctas ignoravit: & nemo poſſit quamvis eloquens de eo bene diſputare quod neſciat.* Stylum Victorini in dogmaticis perplexum, & ingratum, in Commentariis vero in aliquot Epiſtolas, quae manuſcripta in Bibliotheca Monaſterii Herevallenſis in Gallia adſervantur, planior & aptior, teſte, qui legit, Sirmondo, & Guil. Caveo.

CLAUDIUS MARINUS VICTORINUS.

Sive *Victor*, Rhetor Maſſilienſis & Poeta, anno 434. clarus, ante annum 450. è vivis deceſſit. Vir, juxta Sidonium, *Epiſtol.* Lib. V. *Epiſtolâ ultimâ,* ut egregius, tum undecunque doctiſſimus. Ejus *Lib. III.*

Digitized by Google

III. Carminum ſive *Commentariorum in Geneſin*, à principio Libri usque ad Abrahami obitum & *Epiſtola ad Solomonem, Abbatem, de perverſis ſuæ ætatis moribus*, heroico Carmine ſcriptas, in *Collectione Poetarum Fabriciana*, f. 307. in *Appendice Bigneana*, p. 580. & *Bibl. Patrum*, T. VIII. p. 417. Seorſim quoque edita Lugduni, per Joh. Gagnejum, ſed corruptiſſime: correctius verò Pariſiis, 1560. 8. De Victorino noſtro Labbeus, T. II. p. 462. Guil. Cave, Hiſt. *Litter.* P. I. p. 238.

VICTORINUS PETAVIENSIS

Ex Oratore Epiſcopus, neutiquam verò Pictavienſis in Aquitania Præſul, Martyrium ſub Diocletiano, anno 303. paſſus, Græce magis atque latine doctus fuit, atque ejus opera, Hieronymo judice, *grandia ſenſibus, viliora videntur compoſitione verborum.* Ejus in proſa & ligata oratione ſcripta Opuſcula, *Commentarium in Apocalypſin Joh. & tria elegantiſſima de Jeſu Chriſto Deo & homine, ejusque Paſchate & cruce*, nec non de *VII. Maccab. fratribus Martyribus Carmina*, quorum Ultimum rectius Victorino Afro tribuitur, cum aliis Lipſiæ, 1653. publicavit, notisque illuſtravit Andreas, Rivinus. *Commentarium in Apocalypſin habes* quoque T. I. *Bibl. Patr. Paris. edit.* 2. f. 1243. *Carmen* verò *de Jeſu Chriſto Deo & homine*, inter *Poetas Sacr.* Georgii Fabricii, f. 761. Hæc tamen omnia aut pro ſpuriis, aut ſaltem interpolatis, non absque rationibus habet Guil. Cave, atque genuinum ejus *de fabrica mundi Tractatum*, P. I. *Hiſtoria Litteraria* p. 73. inſeruit. Plura ejus, quæ ſcripſit, interierunt. Conf. Hieronymus, *de Scriptor.* Joh. Launojus, *diſſertatione de Victorinis*, p. 56. Le Bon. *de Vie de S. Victor.* Paſſionem S. Victoris ex recenſione & emendatione Pauli Colomeſii edidit, atque Carthaphylaci ſuo annexit Guil. Caveus, quæ etiam inter *Colomeſii Opera* habetur. Adde Eliam du Pinium, *Bibl. Nouv.* T. I. p. 194.

VICTORIUS AQUITANUS.

Sive Victorinus, domò Lemovicenſis, anno 457. ad Hilarium, Rom. Eccleſiæ Archidiaconum, *Canonem Paſchalem* ſcripſit, editum ab Ægidio Bucherio, Antwerpiæ, 1634. fol. Confer Gennadium, *de Scriptor. Eccleſ* cap. 88. Voſſium & Caſimirum Oudinum, *Supplem.* p. 98. Guil. Caveum *Hiſtor. Litter*, P. I. p. 254. Eliam du Pinium, *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 233.

VIGI-

VIGILIUS AFER.

Diaconus primum, dein, ut quidam volunt, Tapſenſis ſeu Tapſitanus in Byzacena Provincia Epiſcopus, circa annum 484. florens, multa ſub Athanaſii & aliorum nomine, ut Arianorum invidiam fugeret, contra Arianos aliosque Hæreticos ſcripſit, quæ operosè collegit atque edidit Petrus Franciſcus Chiffletius, Divione, 1664. 4. exinde tranſlata *in Bibl. Patr.* T. VIII. p. 722. *Libri V. adverſus Neſtorium & Eutychem*, ſub Vigilii Tridentini nomine prodierunt, Tiguri, 1539. Coloniæ, 1575. 8. & inter *Opera Caſſandri*, p. 514. & auctiores, curâ Joſiæ Simleri, Baſileæ, 1571. Lipſiæ, & alibi. *Altercatio adverſus Arium* : Dialogi *III. adverſus eundem* : *de Trinitate, adverſus Marivadum Arianum*, lib. XII. *Liber de Unitate Trinitatis ad Optatum. Liber contra Palladium, Arianum Epiſcopum. Solutiones Objectionum Arianorum* &c. Eidem quoque Vigilio *Symbolum Athanaſianum* tribuit cum aliis Caveus, P. I. p. 263. & alia, de quibus ibidem diſſeruit. Vide Labbeum, T. II. p. 476. Caſimirum Oudinum, *Supplem.* p. 122. Eliam du Pinium, *Bib. Nouv.* T. IV. p. 255.

VIGILIUS DIACONUS.

Autor *Regula Monachorum*, quam Lucas Holſtenius in *Codice Regularum*, Pariſiis, 1663. 4. p. 89. edidit, circa annum 420 claruit. De eo Gennadius, Cap. 51. Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 72. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 221. Elias du Pin, Bibl. Nouv. T. IV. p. 210.

VIGILIUS P. R.

Romanus, patriæque Eccleſiæ Archidiaconus, Pontificatum nefariâ ambitione, à Theodora Aug. mercatus, ut ipſi Facundus Hermianenſis, *Lib. contra Mutian.* p. 573. objicit. Sedit Vigilius, ab anno 540. ad 555 quô Syracuſis in Sicilia obiit. Tria Capitula quidem ab initio acriter defendit, poſt verò divexatus variè, eadem execratus. Habentur ejus *Epiſtolæ XVIII. Concil.* T. V. p. 311. *Conſtitutum adverſus Tria Capitula*, ibidem p. 337. *Epiſtola Decretalis ad Eutychium Conſtantinop. pro Confirmatione Quintæ Synodi*, gr. lat. ibidem, p. 596. *Conſtitutum adverſus Tria Capitula* adhuc prolixius, in *nova Collection Concil.* T. I. p. 155. *Epiſtolæ II. ad Juſtinianum & Theodorum* &c. ibidem. Fusè de eo poſt Lud. Jacobum, *Bibl. Pontif.* p. 220. & alios, diſſeruit, Guil.-

Ff 2 Cave.

Digitized by Google

Cave, *loco citato*, P. I. p. 289. ſeq. Jo. la Placette, *Obſervatione Eccleſiaſtica* 10. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. V. p. 69.

VIGILIUS TRIDENTINUS.

Epiſcopus circa annum 390. Martyr vero factus, anno 405. lapidibus obrutus, cujus *Epiſtola de Martyrio Siſinnii & Sociorum*, apud Surium, d. XXIX. Maj. habetur. Do eo Gennadius, *de Scriptor.* c. 37. Guil Cave, P. I. p. 164. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. III. p. 4.

VINCENTIUS BANDELLUS.

Patria Lombardus, Ord. Domin. & Bononienſis Profeſſor Theologus. poſt Prior Mediolanenſis, ab anno 1496 ad 1506. floruit, quo in Conventu montis Alti in Calabria, è vivis deceſſit. Prodierunt ejus Opuſcula, Lugduni 1515. utpote, *Declaratio ſuper Conſtitutiones Ordinis ſui*, ſeorſim quoque Mediolani, 1505. 4. excuſa. *Expoſitio in Conſtitutiones Sanctimonialium Ordinis Dominicani. Regula & Privilegia Fratrum & Sororum : de Poenitentia Ordinis S. Dominici Inſtructio*; *Officialium Fratrum Ordinis ſui : Formularium Electionum & Confirmationum Priorum : Modus celebrandi Generalia & Provincialia capitula.* Præter hæc modo enumerata Vincentii opuſcula, *de Conceptione B. Virginis in Peccato Originali, Lib. III.* Bononiæ 1481. Mediolani 1575. impreſſi ſunt. Loquitur de Vincentio Bandello, poſt alios, Henricus Wharton, *Append. Cav.* p. 126.

VINCENTIUS BELLOVACENSIS.

Patriâ, ut plerique volunt, Burgundus, Ord. Prædic. Bellovacenſis dictus, non quidem ab illius urbis Epiſcope, prout falsò putarunt Alfonſus Fernandes, Miræus, & alii, ſed à frequenti ſaltem in iſtâ commoratione. Obiiſſe notatur anno 1264. aut juxta alios, anno 1256. Scripſit *quatuor Specula. Hiſtoricum*, ſeorſim, Norimbergæ, 1473. Moguntiæ, 1474. prodiit. *Naturale* Lib. XXII. Colon. 1494. *Morale* Lib. III. Norimbergæ, 1485. Venet. 1493. excuſum. *Doctrinale*, Lib. XVII. Norimbergæ, 1486. Singula prodierunt Baſileæ, 1481. Venetiis 1484. 1491. 1494. fol. Duaci, 1624. fol. inſolenti titulo : *Bibliotheca Mundi* præmunita, accurantibus Ord Bened. Collegii Vedaſtini apud Duacenſes Theologis evulgata. Vide de his & aliis, quæ ſcripſit,

Digitized by Google

ſit, Labbeum, T. II. Ambroſ. de Altamura, *Bibl. Prædic.* Voſſium, *de Hiſtor. Lat.* p. 480. & Guil. Caveum, P. I. p. 499. A Plagiariis eum eximit Jacob. Thomaſius, *de Plagio,* Sect. 561. 575.

VINCENTIUS FERRERIUS.

Sive *Ferrarius*, natione Hiſpanus, patriâ Valentinus, Ord. Præd. conventus Valentiæ, Sacræque Theologiæ Profeſſor, doctrina, ſanctitate & miraculis maximè celebratus, Concilio Conſtantienſi, anno 1418. interfuit, annoque ſequenti obiit. Labbeus eum velut alterum Paulum ad Judæos Mauroſque ad Chriſti fidem convertendos à Deo miſſum, ait. Opera ejus plurima Vincentius Juſtinianus Antiſtius collegit, Scholiiſque explicata edidit, Valentiæ 1591. *Conciones Vincentii de Tempore & de Sanctis*, T. III. Vlmæ 1475. Colon. 1485. Argent. 1493. 1494. 1503. Lugduni, 1527. 8. Venet. 1606. 8. *Sermones per tempus æſtivale*, Colon. 1487. fol. prodierunt. *Commentarius in Orationem Dominicam*, Antwerpiæ, 1573. Lugduni, 1523. 4. cum *Sermonibus*. *Liber de fine mundi*, Neapoli, in 4. & Germanicè alicubi, 1582. 4. excuſus, quo agit de caſu ſeu ruina vitæ Spiritualis, de ruina Eccleſiaſticæ dignitatis, de ruina fidei Catholicæ & multarum calamitatum prædictione, deque duplici Anti-Chriſti adventu, puro ſcilicet & mixto. *Tractatus de interiori homine informativus*, ut titulus habet, Magdeburgi, 1493. impreſſus, qui & inſcribitur, *Compilatio S. Vincentii Doctoris eximii, Ord. Præd. noviter anno 1455. SS. catalogo adſcripti, de vita & inſtructione pie in Chriſto vivere volentium.* Venetiis quoque 500. & alibi prodiit. Plura de Vincentio Ferrerio, Andr. Schottus, *Bibl. Hiſpan.* T. II. f. 187. & 224. Labbeus, T. II. p. 483. & poſt alios multos, Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 61.

VINCENTIUS LIRINENSIS.

Natione Gallus, Tulli Leucorum natus, Lupi, Epiſcopi Trecaſſini frater, militiam à teneris ſequutus, poſt verò apud Lerinenſis Inſulæ Monaſterium Presbyter ac Monachus anno 434. florebat, atque ſcribebat *Libellum adverſus hæreſes ſive contra profanas omnium hæreſeon novitates Commonitorium.* Editum iſtud paſſim, Baſileæ, 1528. Colon. 1569. Pariſiis. 1569. 8. 1586. Colon. 1613. 12. Paris 1619. 4. & cum libris D. *Auguſtini de doctrina Chriſti*, cura Georg. Calixti, Helmæſtadii, 1629. & ad Calcem *Salviani*, cum notis Baluzii, 1669. 8. & *in Bibl. Patr.* T. VII.

p. 249. & Cantabrigiæ, 1687. 12. Hunc Librum in odium Auguſtini, ſub ficto nomine *Peregrini*, ſcriptum eſſe in gratiam Semipelagianorum notat Voſſius *Lib. I. Hiſtor. Pelag.* c. 10. & agnoſcit C. Janſenius, Epiſcopus Jprenſis, *de hæreſi Pelagiana*, c. 17. Adde Andr. Rivetum, *Crit. S.* L. IV. c. 24. quorum argumenta repetiit Guil. Cave, P. I. *Hiſtor. Litter.* p. 319. *Objectiones Vincentii Lerinenſis adverſus Auguſtini Scripta & doctrinam de prædeſtinatione & Libero Arbitrio*, capitulis XVI. ſummatim comprehenſas, Proſper in Libro, quo eas confutat, exhibuit. Obiit Vincentius, ante annum 450. De eo Gennadius, *de ſcriptor.* c. 64. Vincentius Barralis, Chron. Lerin. P. I. p. 138. Noriſius, *Hiſtor. Pelag.* Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IV. p. 170. Tho. Pope-Blount, *Cenſur. celebr.* Autor. p. 298.

VITALIANUS P. R.

Patria Signienſis, Pontifex anno 657. conſecratus, anno 671. deceſſit. Ejus *Epiſtolæ* VII. habentur *Concil.* T. VI. p. 445. Ultimam, quæ dirigitur ad Benedictinos Siculos, ſuſpectam habet Baronius, T. VII. *Annal.* Conf. Lud. Jacob. à S. Carolo, *Bibl. Pontif.* p. 211. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VI. p. 29.

VITALIS è FURNO.

Aquitanus Vaſatenſis, S. Theologiæ Profeſſor, Ord. Minor. & Provinciæ Aquitaniæ Præfectus, Cardinalis, titulo SS. Sylveſtri & Martini, ab anno 1312. ad 1327. floruit, eodemque anno Avenione obiit. Scripſit *Speculum Morale totius Sacræ Scripturæ*, Lugduni 1513. 4. Venetiis, 1594. 1620 excuſum. *Commentaria in Proverbia Salomonis: Expoſitionem in IV. Evangelia: Commentaria in Apocalypſin*, edidit Venetiis, Cartinalis Sarnanus. *de tuenda Sanitate & remediis morborum digeſtio* prodiit Moguntiæ. *Comment. in IV. Lib. Sententiarum* & alia manuſcripta memorat Lucas Waddingus, *de Scriptor. Ord. Minor.* p. 331. Conf. Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 10. quem ſequimur.

JOH. LUDOVICVS VIVALDVS.

Pedemontanus, Ord. Præd. & Epiſcopus Arborenſis in Sclavonia, anno 1501. clarus, *Opus Regale* condidit, cujus Opuſcula recenſet Henr. Wharton, *loco citato*, p. 130. Scripta ejus Theologica prodierunt Papiæ, 1507. Lugduni, 1548. Seorſim vero *de cauſa contritionis Liber*,

Liber, Lugduni, 1512. *de veritate contritionis Liber alter*, Pariſiis, 1519. 1530. 1564.

JOH. LUDOVIS VIVES.

Hiſpanus Valentinus, Lovanii Literis græcis & latinis eruditus, ibidemque alios edocuit. Oxonii deinde in Juris utriusque Doctorem creatus, & Henrici VIII. Angliæ Regis, filiæ, Mariæ, Præceptor datus. Cum autem Regis divortium improbaret, per menſes VI. in captivitate fuit detentus. Ex qua liberatus, Brugas ſe contulit, atque uxorem duxit, ibidemque, anno 1537. aut juxta alios. 1541. ad plures tranſiit. Vir, ut variæ doctrinæ, ita Sapientiæ prope incomparabilis fuit. Opera ejus omnia prodierunt Brugis, 1553. Baſileæ, 1560. T. II. fol. Repræſentat illa ex editione Baſileenſi, 1555. T. II. fol. excuſa, Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 129. Ex illis autem, quæ huc faciunt, ſeorſim editæ *Exercitationes animi in Deum*, Baſileæ, 1543. 16. *Commentarius in Orationem Dominicam*, itemque *Precationes & Meditationes quotidianæ ac generales*, ibidem. *De Veritate fidei Christianæ* Lib. V. Baſil. 1544. 8. Colon. 1564. *Commentarius in S. Auguſtini Libros de civitate Dei*, Baſileæ, 1522. Paris 1555. & alibi. De eo Erasmus, in Ciceronianis, p. 158. *Equidem nec ingenium, nec eruditionem, in eo deſidero: adeſt illi parata ſententiarum ac verborum copia, cumque fuerit initio duriusculus, indies magis ac magis in illo matureſcit eloquentia, quem ſi nec vita nec ſtudium deſtituerit, bona ſpes eſt, fore, ut inter Ciceronianos numeretur. Sunt enim, quibus ſcribendi conatus juxta Mandrobuli morem, ut habet proverbium, ſuccedat. Hic quotidie vincit ſe ipſum & habet ingenium ad quidvis verſatile, ecque ad declamandi facultatem unice compoſitum. Aliquot tamen M. Tullii Virtutes nondum abſolvit, precipuè jucunditatem dictionis & mollitudinem.* Plura ejus elogia vide apud Blount. *Cenſur. celebr. Autor.* p. 519. ſeq. De ipſo autem Jo. Lud. Vive, Paulus Jovius, *in Elogiis doctor. Viror* Alphonſus Garſias, in *Comment. de doctis Hiſpaniæ Viris.* Quenſtadius, *de Patriis illuſtr. Viror.* p. 29. Boiſſardus, *in Icon.* Nicolaus Antonius, *Bibl. Hiſpan.* T. I. p. 555. Valerius Andreas, *Bibl. Belg.* Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 129.

VLGERIUS.

Andegavenſis Epiſcopus, anno 1126 floruit, cujus *relatio ad Innocentium II. P. R. pro Monaſterio Rotenſi*, habetur apud Baluzium, *Miſcellan.*

cellan. T. II. p. 100. Conf. r Guil. Caveum, *Hiſtor. Litter.* P. I. p. 462. Eliam du Pinium, *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 183.

VLPHILAS.

Sive *Vrphilas*, natione Gothus, ſuæque Gentis Epiſcopus, primò quidem catholicus poſtea verò Ariana labe infectus, claruit circa annum 365. Multos è Gothis ad Chriſtianos convertit, eamque ob cauſam totum Scripturæ corpus, in gothicum tranſtulit. Pars ejus, *Gothica* nimirum *IV. Evangeliorum verſio*, cum *Gloſſario* & notis, Junius & Mareſchallus, Gothicè & Anglo-Saxonicè vulgarunt, Dordrac. 1665 4. De eo Socrates, *Lib. V.* c. 33. Philoſtorgius, *Hiſtor. Eccleſ.* Lib. II. cap. 5. Richard Simon, *Hiſt. Crit. Vers. V. T.* Kortholdus, *de variis S. Scripturæ editionibus*, cap. 29. Kirchmaierus, *in diſſert. de Vlphila.* Guil. *Cave, Hist. Litter.* P. I. p. 129.

VLRICVS ab HVTTEN.

Non eſt cur prætereamus inclytum hunc ingenio militiâque Heroem, Eqvitem Francum Germanum, è nobili Huttenorum ſtirpe, anno 1488. d. 21. April. natum. Francofurti ad Oderam ſtudiorum fundamenta jecit, ibidemqve Philoſophiæ Lauream anno 1506. reportavit. Multa audacter & libere in Romanenſes dixit, atqve ſcripſit, & cum operam ſuam fortiter in bellis Venetis Maximiliano Imperatori præſtitiſſet, ab Auguſto illo Cæſare & Poeta, Lauro & Eques, auro donatus ac coronatus, propugnator Libertatis communis, Muſarumqve Hierophantes incomparabilis perſtitit. Claruit maximè, anno 1520. atqve ætate florida, anno 1523. obiit. Scripta ejus *Poetica & declamatoria* Simlerus, *Epitom. Gesner.* fol. 307. ſeq. & Boiſſardus, P. II. *Icon. illuſtr.* f. 34. ſeq. prolixè recenſent. Inſignem ejus *ad Lutherum Epiſtolam* T. IX, *Witteberg. German.* f. 131. videas. *Aliam ad Georgium Spalatinum* ex Autographo primus communicavit Sagittarius, fine T. I. *Operum Luther. Altenb.* f 930. Nervoſam ejus maximeque ſeriam *actionem*, qva B. Lutheri defenſionem contra Pontificis & Curiæ Romanæ Tyrannidem maſculè ſcripſit, & Pontifices, Cardinales, Abbates, Epiſcopos, & univerſum Clerum Romanum vivis ſuis coloribus graphicè depinxit, edidit Leonhardus Hutterus, ſub finem *Actionis ſua contra Jacobum Greſerum, de Munificentia Principum in Sedem Romanam,*

nam, Wittebergæ, 1613. 4. a. p. 71. ad 90. Idem, loco citato, addidit judicium, quomodo uno quoque tempore Pontifices Romani erga Germanicos Imperatores ſeſe geſſerint, per Ulricum ab Hutten ex Hiſtoriis & Chronicis excerptum, Cæſareæ Majeſtati exhibendum, à p. 90. ad 107. & finem. Ad manus eſt *Libellus Hutteni, continens conqueſtiones ejus ad Carolum V. Imperatorem, & Germaniæ Principes, adverſus intentatam ſibi à Romaniſtis vim & injuriam, & Epiſtolas varias ad Albertum Brandeburgicum & Fridericum, Saxoniæ Ducem, Principes Electores, aliosque Proceres*, item *Bullam Leonis* X. *contra Lutherum*, ab Hutteno gloſſatam: Sed ſine loci, annique quo impreſſa iſta prodierint, additione. Alia alibi extant. De eo, Eraſmus, in *Ciceroniano*, p. 181. *Vlricus Huttenus ſat ſplendoris & copiæ, præſtat in oratione ſoluta: in Carmine felicior erat.* Epitaphium ejus refert Kœnigius, *Biblioth.* p. 419.

Hic Eques auratus jacet Oratorque diſertus,

Huttenus Vates, Carmine & Enſe potens.

Conf. poſt autores jam adductos, Melchior Adami, *in Vit. JCtorum.* Bayle & Buddeus, *in Lexicis.* Cyriac. Spangenberg, *Adelſpiegel.* Lib. VI. c. 10. *Obſervationes Halenſes Germanicæ*, T. III. *obſervat.* 5.

ULRICUS VELENUS.

Minhonienſis, Seculo XVI. edidit *Diſputationem* ſive *Libellum*, quo rationibus XVIII. graviſſimis demonſtrare annixus, *S. Petrum Romam nunquam veniſſe.* Impreſſus anno 1520. & recognitus iterum prodiit anno 1660. & Germanicè quoque translatus, anno 1518. Huic ſe oppoſuit Joh. Roffenſis, de quo P. I, *Bibliothecæ noſtræ* p. 406. diximus.

UMBERTUS vide HUMBERTUS.

URANIUS.

Presbyter, Paulini Nolani diſcipulus, circa annum 431. ſcripſit *narrationem de Obitu S. Paulini*, quam exhibent Surius, d. XXII. Junii, & Fr. Chiffletius, *in Paulino illuſtrato*, Divione, anno 1662. edito, & Joh. Baptiſta le Brun, in *noviſſima Paulini Nolani editione* Pariſienſi, 1685. f. De eo Iſidorus, in *Catalog.* c. 4. Caſimirus Oudin, *Supplem. de Scriptor. Eccleſ.* p. 75. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 236.

ASTERIUS URBANUS.

Presbyter, circa annum 188. Cataphrygum, Hæreticorum, malleus, *argumenta ſua contra Cataphrygas*, Lib. III. complexus eſt. Aurea quædam ex iis *fragmenta*, de Montano ejusque Secta, exhibet Euſebius, L. V. c. 16. ſeq. Vide tamen, quæ de Urbano ejusque libris commoneat Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 37.

URBANUS II. P. R.

Otto antea dictus, ex oppido Caſtellionis in Archi-Epiſcopatu Rhemenſi, oriundus, Cardinalis & Epiſcopus, Pontifex deinde Romanus, anno 1088. conſecratus, anno 1099. obiit. Ejus *Epiſtolæ* LIX. *Concil.* T. X. p 422. *aliæ* IV. ibidem, p 1839 *Sermones* II. *ad Synodum Claromontanam*, ibid. p. 511. *Epiſtolæ* II. apud Baluzium, *Miſcellan.* T. II. p. 177. habentur, Conf. Platina, Baronius, Ludov. Jacob à S. Carolo, *Bibl. Pontif.* p. 222. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 436. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 70. ſeq.

URBANVS III. P. R.

Antè Lambertus, Mediolanenſis, in Patria Archi Epiſcopus, & Papa, anno 1185. ordinatus, deceſſit Ferrariæ, anno 1187. Extant ejus *Epiſtolæ* V. *Concil.* T. X. p. 1742. Vid. Papirius Maſſonius, *Vit. Pontif.* Guil. Cave, *loco citato*, P. I. p. 479. Lud. Jacob. a S. Carolo, *Bibl. Pontif.* p. 224. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 129.

VRBANVS IV. P. R.

Jacobus Pantaleon aliàs appellatus, natione Gallus, Canonicus Tricaſſinus, Laudonenſis Archidiaconus, Verdunenſis Epiſcopus, Alexandri IV. P. R. Legatus, Patriarcha Hieroſolymitanus, annoque 1261. Pontifex Romanus, anno 1264. Peruſii obiit. De eo hæc ſcribit Stella: *Hic etſi humili loco natus, præſtanti tamen & eliganti Lingua fuit, qui aliquando laceſſitus, quod vili patre, ſutore veteramentario, ortus eſſet, reſpondit*: NOBILEM VIRVM NON NASCI, SED FIERI VIRTVTIS EST ATQVE NOBILITATIS. Scripſit *Epiſtolas* II. *Concil.* T. XII. p. 817. exhibitas, *alias* XI. apud Waddingum, *Annal. minor.* ad ann. 1261. &c. *alias* XIII. ibidem, T. II. *in Regeſto Pontif.* p. 86. *Metaphraſis ejus in Pſalmum* L. extat in *Bibl. Patrum Colon.* T. XV. item *Paris.* 2. T.

. . . . 1, f.

I. f. 509. & *edit. noviſſ.* T. XXV. p. 335. De Urbano IV. Platina, Ludov. Jacob à S. Carolo, *Bibl. Pontif.* p. 224. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 508.

VRBANVS V. P. R.

Antè *Guilielmus Griſant*, patriâ Lemovicenſis, Juris Canonici Doctor, Ord. Bened. Monachus, Cœnobii S. Victoris apud Maſſiliam Abbas. Apoſtolicus in Regno Siciliæ & Neapolis Legatus. Pontifex demum, anno 1362. creatus, anno 1337. obiit. *Epiſtolæ* III quas ſcripſit, *Concil.* T. XI. p. 1957. 2033. *Conſtitutio contra pluralitatem beneficiorum*, ibid. p. 1936. *Epiſtolæ aliæ* VIII, *de unione Eccleſiarum*, Græcæ & Romanæ, apud Bzovium, ad annum 1365. *Aliæ* LX. apud Waddingum, *Annal. Minor.* T. IV. *Aliæ* LVII. ibidem, *in Regeſto Pontif.* p. 71. *Verſus de Agno Dei*, apud Victorellum, *addition. ad Ciacconium de Vitis Pontif.* Romæ 1630. & alia, de quibus Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 39. Conf. Baluzius, *de Papis Avenionenſ.* Lud. Jacob, *loco citato* p. 225.

VRBANVS VI. P. R.

Bartholomæus prius dictus, Neapolitanus. ex Archi-Epiſcopo Barenſi, ann 1378. Papa factus, Clementem Antipapam habuit, Romæque anno 1389. è vita migravit. Extant ejus *Epiſtolæ* IV. *Concil.* T. XI. p. 2045. *Conſtitutio in Violatores Libertatis Eccleſiaſticæ*, apud Bzovium, ad ann. 1383. *Epiſtolæ* aliæ III. apud Waddingum, *Annal. Minor.* T. IV. *in Regeſto Pontif.* p. 165. 171. 176. *Formulæ precum*, una cum *indulgentiis ab eo conceſſis*, Dilingæ, 1567. excuſæ ſunt. *Conſtitutiones quædam Eccleſiaſticæ*, in *Collectione*, Romæ, 1579. *Litteræ* ſeu *Bullæ* plures, in Laertii Cherubini *Bullario Magno*, Romæ, 1617. 1638. Loquuntur de eo Antonius Poſſevinus, in *Appar. S.* Lud. Jacob à S. Carolo, *Bibl. Pontif.* p. 227. Henr. Wharton, *loco citato*, p. 43.

VRSINVS.

Gente Gallus, Presbyter aut Monachus, anno 690. clarus, ſcripſit *Vitam S. Leodegarii, Auguſtodunenſis Epiſcopi*, quæ interpolata apud Surium & Andream du Cheſnium, *Hiſtor. Franc.* T. I. habetur. Integra verò atque ad Codicum Manuſcript. fidem recognita apud Mabillonium, *Sec. Bened.* II. p. 698. De eo plura dabunt Caſimirus

 Oudin,

Oudin, *Supplem.* pag. 186. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. II. pag. 134. & alii.

VRSIO.

Abbas Altimontis Ord. Bened. juxta Malbodium in Hannonia, condidit circa annum 1080. *Hiſtoriam S. Marcelli*, P. R. Lib. II. quam vide apud Bollandum, d. XVI. Jan. Pauca de eo modò citatus Caſimirus Oudinus, *Supplem.* p. 343. & Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 109.

VSVARDVS.

Sive *Huſuardus*, natione ut creditur, Gallus, Ord. Bened. Monachus, Albini Alcuini diſcipulus & juxta nonnullos, Monaſterii S. Salvatoris à Vice Comite vulgò dicti dioeceſeos Conſtantienſis in inferiore Normannia Abbas. Eſſe, qui Fuldenſem Monachum fuiſſe contendant, Labbeus T. II. p. 490. tradit. Vixit circa annum 876. & ſcripſit *Martyrologium*, ex Flori, aliorumque, id genus ſcriptis decerptum, quod Lovanii, 1568. 8. & Antwerpiæ, cum additionibus & annotationibus Jo. Molani, 1583. 8. prodiit. Plura de Uſuardo Sigebertus, *Catalog.* cap. 85. Aub. Miræus, *in Scholio* ad idem caput. Antonius Poſſevinus, *in Appar. S.* Voſſius *de Hiſtor. Lat.* L. II. c. 31. Labbeus, *loco citato.* Natalis Alexander, *H. ſt. Eccleſ.* Sec. IX. P. I. c. 3. art. 17. p. 238. Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 274. Uſſerius, *in Bibl. Theolog. Manuſcript.* p. 499. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 394. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VII. p. 100.

VULFADUS vide WULFADUS.

VULFINUS BOETIUS.

Sarmata, Pictavienſis in Gallia Epiſcopus circa annum 830. claruit. *Vita S. Juniani, Abbatis Mariacenſis* in Provincia Aquitanica Secunda, ab ipſo ſcripta, extat apud Mabillonium, *Sec. I.* p. 308. *Hiſtoria translationis Reliquiarum S. Juniani Mariacenſis in Nobiliacenſe Monaſterium*, apud eundem Mabillonium, *Sec.* IV. P. I. p. 430. Confer, ſi placet, Caſimirum Oudinum, *Supplem.* p. 229. Guil. Caveum, *Hiſt. Litter.* P. II. p. 159. Eliam du Pinium, *loco citato*, T. VII. p. 197.

W. WALAFRI-

W.

WALAFRIDUS STRABO.

NAtione Germanus, à vitio oculorum, ut ajunt, *Strabus* ſive *Strabo* dictus, Ord. Bened. in Fuldenſi Monaſterio Monachus, poſt ad S. Gallum Decanus, ac deinde ab anno 842. in Dioeceſi Conſtantienſi, usque ad annum 849. Abbas, quô fatis ceſſiſſe perhibetur. Multi ab eo diſtinguunt Strabum, Fuldenſem Monachum, Gloſſæ Ordinariæ primum autorem, Rabani Mauri diſcipulum, atque breviatorem. Nolumus, dum ad portum properamus, hanc litem noſtram facere. Videant, qui S. Philologiæ avidi, quid Labbeus T. II. p. 372. 475. ſeq. congeſſerit. Trithemius ſanè, Poſſevinus, Bellarminus, Sixtus Senenſis, aliique, diverſos faciunt. Alii combinare audent. Conf. Voſſius, L. II. *de Hiſt. Lat.* c. 32. Sanmarthani, *Gall. Chriſt.* T. IV. f. 106. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 374. qui ſequentia eidem Scripta attribuit: *De Officiis divinis* ſive *de Exordiis & Incrementis rerum Eccleſiaſticarum Librum*, cum aliis, Moguntiæ 1549. Paris. 1610. & in *Bibl. Patr.* T. XV. excuſum. *Vitam & Miracula S. Galli Abbatis*, Lib. II, apud Surium, d. XVI. Octobr. *de Vita S Othmari, Abbatis*, Lib. apud Surium, ibidem, & Mabillonium, *Sec. Bened.* III. P. II. p. 153. *Vitam S. Blaitmaci*, apud Caniſium, T. VI. & Mabillonium, *loco citato*. p. 439. *Extrema S. Mammæ* & *Vitam S. Leudegarii*, apud Caniſium, ibid. *Viſionem S. Wettini*, metro ſcriptam, ibidem & apud Mabillonium *Sec.* IV. T. I. p. 272. *Poemata varia* apud Caniſium, *Antiqu. Lect.* T. VI. p. 542. & *in Bibl. Patr.* T. XV. p. 181. *Sermonem* ſeu *Tractatum de everſione Hieroſolymæ, ad caput* XIX. *S. Lucæ*, apud Caniſium, ibidem, p. 331. *Poemata* quædam anteà inedita, apud Baluzium, *Miſcellan.* T. IV. De eo poſt autores citatos, Sigebertus *in Catalog.* c. 71. Chriſtophorus Browerus, *in Chronico Fuldenſi.* Eberhardus Fabricius, *Glor. Fuldens.* p. 39. Trithemius, *Chron. Hirſaug.* ad ann. 847. qui *Chronicon Fuldenſe* à Walafrido inchoatum memorat, eodemque ſe multum adjutum fuiſſe, ſcribit. Caſimirus Oudin, *Supplem. de Scriptor. Eccleſ.* p. 249. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VII p. 4. & 167.

WALDRAMNVS.

Epiſcopus Argentinenſis, anno 895. Concilio Triburienſi in-

terfuit, annoque 905. expiravit. Extant ejus *Poemata ad Solomonem, Epiſcopum Conſtantienſem*, apud Caniſium, *Antiqu. Lect.* T. I. in *App nd.* p. 31. & *in Bibl. Patr.* T. XVI. p. 1304. Dicunt de Waldramno, Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 297, Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 399. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VIII p. 56.

JOH. WALLINGFORD.

Anglus, Magiſter Joh. de Cella aliàs dictus, Prior Walingfordienſis, & anno 1195. Abbas S. Albani, anno 1214. obiit. *Coronation*, ejus ex Codice Cottoniano edidit, atque *Rerum Anglic. Scriptor.* T. III. p. 525. inſeruit Tho. Galeus. Plura de eo dabunt Mathæus Paris, *in Vitis Abbatum S. Albani*, p. 103. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 232.

WALTERIUS.

Aurelianenſis Epiſcopus, anno 871. Concilio Duziacenſi ſubſcripſit atque *Capitula quædam ſuæ Diœceſeos Presbyteris* condidit, quæ vide *Concil.* T. VIII. De Walterio noſtro Sanmarthani, *Gall. Chriſt.* T. II. p. 239. Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 266.

WALTERIUS.

Senonenſis Archi-Epiſcopus, præcedentis nepos, circa annum 887. quo Odonem, Roberti, Andegavenſis Comitis, filium, Regem Franciæ coronavit. Habentur ejus *Conſtitutiones Synodicæ* in *Bibl. Patr.* T. III. & alibi. Obiit Walterius, anno 923. Conf. Sanmarthanos, *Gall. Chriſt.* T. I. p. 624. Caſimirum Oudinum, *Supplem.* p. 302.

WANDELBERTUS.

Prumienſis in Archi-Epiſcopatu Treverenſi Monachus & Diaconus, circa annum 850. ſcripſit *Vitam S. Goardi & Miracula ejus* Lib. II. quos vide apud Surium, d. VI. Julii & Mabillonium, *Sec. Bened.* II. p. 275. *Martyrologium ejus* carmine heroico exaratum, cum *Vſuardi Martyrologio* vulgavit Jo. Molanus, Lovanii, 1568. Extat illud quoque inter *Opera Bedæ*, T. I. & apud Dacherium, *Spicileg.* T. V. p. 305. Plura de Wandelberto Sigebertus, *in Catalog.* c. 128. Antonius Poſſevinus, *in Appar. S.* Aubertus Miræus, *in Auctuar.* c. 319. p. 239. Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 343. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 383. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VII. p. 200.

PAU-

PAVLVS WANN.

Canonicus & Concionator Pataviensis, Theologiæ Doctor atque Profeſſor, uti in diverſis Opusculis dicitur. *Quadrageſimale*, ſive *Tract. de præſervatione hominis a Peccato*, anno 1468. conſcripſit, impreſſum Hagenoæ, 1508. Extant quoque ejus *Sermones de VII. Vitiis criminalibus*, ibidem, 1514. & *Sermones alii, Dominicales atque feſtivales*, cum Michaëlis Lochmajeri, Juris Pontificii Doctoris & Canonici Patav. *Sermonibus* excuſi, ibidem, 1497. & 1512. item, Coloniæ, 1613. & Moguntiæ, 1616.

WARINVS.

Ex Monacho Gorzienſi & Clerico Leodienſi, Abbas Metenſis factus, circa annum 1028. claruit. Habetur ejus *Epiſtola* prolixa, ad Joh. Fiſcamnenſem, *de repetendo Benedicto Monacho Fiſcamnenſi*, qui ex Cœnobio Fiſcamnenſi ad Metenſe transfugerat, apud Mabillonium, *Analect.* T. I. p. 225. Loquuntur de VVarino, Guilielmus Cave, *Hiſtor. Litter.* P. I. p. 419. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 105.

WARMANNVS.

Natione Germanus, Comes à Dilingen, Monachus Augienſis & Epiſcopus Conſtantienſis, annoo 115. clarus, anno 1034. e vita migravit. Extat *Vita Pirminii, Abbatis & Coepiscopi*, ab ipſo ſcripta, apud Chriſtoph. Browerum, *in Vitis Sanctorum Germaniæ* & Surium, d. III. Novembr. ſub *Ochloni* nomine. Verùm genuino illam Autori reſtituit Eiſingrenius, in *Catalogo teſtium*, & Mabillonius, *Sec.* III. P. II. p. 136. Vide, ſi placet, Guil. Caveum, *Hiſt. Litter.* P. II. p. 197.

PAVLVS WARNEFRIED.

Patriâ Longobardus, Eccleſiæ Aquilegienſis Diaconus, Regisque Longobardorum ultimi, Deſiderii, Cancellarius, cum Principe ſuo aliisque nobilibus, expugnatâ urbe Papiâ ſive Ticino, anno 774. in Caroli M. poteſtatem venit, ſed adverſo poſteà fato exilium paſſus, tandem Cœnobii Caſinenſis Monachus factus, ſicut prolixe refert Leo Oſtienſis, Lib. I. *Chron. Caſinenſ.* c. 15. cujus verba vide apud Lindenbrogium & Joh. Bapt. Marum, *in notis ad Petrum Diaconum, de Illuſtr. Caſin.* c. 6. Scripſit VI. *Libros de Geſtis Longobardorum*, editos, Aug. Vindel. 1515. Baſil. 1532. Lugd. Batav. 1595. 8. 1597. & 1618. 8. Hambur-

burgi, 1611. & inter *Hiſtoricos Francicos Freberi*, Hanoviæ, 1613. fol. & ad calcem *Hiſtoria Gothorum Grotii*, Amſtelodami, 1655. 8. *in Bibl. Patr.* T. XIII. p. 160. *Hiſtoria Miſcella* Lib. XXIV. Baſileæ, 1569. Ingolſtadii, 1603. 8. Hanoviæ, 1611. Hamburgi, 1611. prodierunt. Vide, quid de iis judicet Voſſius, *de Hiſtor. Lat.* Lib. II. c. 30. *Homiliarium*, Spiræ, 1482. fol. Colon. 1517. 1539. Pariſiis, 1535. 1569. fol. *De Vita S. Gregorii, Papæ*, Lib. IV. Mabillon, *Sec.* I. p. 385. *Vita SS. Benedicti, Mauri, ac Scholaſticæ Virginis*, Romæ, 1590. *Verſus de eadem S. Scholaſtica*, apud Arnoldum Wion, *Ligno vitæ*, d. X. Febr. *Vita S. Arnulphi, Metenſis Epiſcopi*, inter *Opera Bedæ*, & apud Surium d. XXIV. Aug. *Hymnus in Natalem S. Joh. Baptiſtæ*: Ut queant laxis reſonare &c. explicavit Jo. VVeitzius, ediditque Jenæ, 1639. Excerpta quædam *de Metenſibus Epiſcopis*, apud Marqu. Freherum, T. I. *Corporis Hiſtoriæ Francicæ*, p. 171. & Andream DuChesnium, inter *Hiſtor. coætan.* T. II. & *in Bibl. Patr.* T. XIII. p. 329. *Epiſtolarum* fragmenta, apud Baluzium, *Miſcellan.* T. I. p. 362. *Vita* ſeu *Paſſio S. Cypriani*, ejus operibus præfigi ſolita. Opera VVarnefridi deperdita, ut ſunt *Expoſitio Regulæ S. Benedicti*: *Verſus de Miraculis S. Benedicti*: *Geſta Epiſcoporum Papienſium*, refert Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 348. De eo Sigebertus, *in Catalogo*, c. 80. & Miræus, *in Scholio*, p. 184. Poſſevinus, *in Appar.* S. Bellarminus, Labbeus, T. II. p. 170. Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 208. Voſſius, *loco citato*.

WASELINUS MOMALIVS.

S. Laurentii apud Leodienſes Abbas, ab anno 1130. ad 1147. claruit, atque *Epiſtolam de continentia Conjugatorum ante Communionem* ſcripſit, quam exhibet Mabillonius, *Analect.* T. I. p. 339. Waſelini hujus mentionem habent, Guil. Cave, P. I. *Hiſt. Litter.* p. 461. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 184.

WERNERUS.

Monaſterii S. Blaſii, in Nigra Sylva, Ord. Bened. Abbas, circa annum 1210. collegit *ex diverſis Patribus deflorationem, quæ continet Sermones poſtillares*, Baſileæ, 1494. fol. & 1549. excuſam. Loquitur de eo Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 486.

JOH. de WESALIA.

In inferiori Germania circa annum 1470. Theologus inſi-

inſignis, acerrimusque Pontificis adverſarius, Ariſtotelis atque Thomæ irriſor, Platonis verò defenſor perpetuus. Extant ejus *Paradoxa*, ut olim videbantur, aliquot in *Faſciculo Expetendarum rerum*, quibus Papæ infallibilitatem, jenuniorum neceſſitatem, & neſcio quæ plura Pontificiorum dogmata impugnavit. Hæc & alia maſcule quidem initiò defendit, ignis tamen metuens pœnam, abrenunciavit. Vide de eo Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 104. Baylium & Buddeum, *in Lexiis*.

JOH. WESSELVS.

Circa annum 1419. Groeningæ natus, ibidemque anno 1489. denatus. Idem aliàs dictus *Baſilius Hermanni*, cognomento *Gansfordius*. Rhetor fuit, Poeta, Philoſophus atque Theologus, ob Linguarum, Græcæ, Hebraicæ & Latinæ peritiam *Lux mundi* appellatus. Hinc Pariſiis, Coloniæ, Heidelbergæ, Romæ & Baſileæ potiſſimùm Reuchlinum aliosque easdem edocuit. Ejus *Vitam* & quæ circa eam digna occurrunt, Suffridus Petri, *Decad. Scriptor. Friſ.* num. 4. p. 46. Melch. Adami, *Vit. Litter.* p. 38. Theoph. Spizelius, *Arcan. Bibl. prælim.* & Valer. Andreæ, *Bibl. Belg.* p. 849. Bayle & Buddeus, *in Lexicis*, pluribus indigitant. Opera ejus aliquoties prodierunt, invitis licet Cenſoribus Romanis, quibus obelo ſiniſtro maximam partem fuerunt notata. Excuſa autem ſunt illa ſub titulo *Farraginis rerum Theologicarum*, Baſil. 1523. f. & 1525. 4. Groeningæ, 1614. & Marpurgi, 1617. ſtudio Theodori Strackii, hoc quidem ordine : *de divina Providentia* : *de cauſis & effectibus Dominicæ incarnationis & Paſſionis* : *de Poteſtate Eccleſiaſtica* : *de Sacramento Pœnitentiæ & Eccleſiæ Clavibus* : *de communione Sanctorum* : *de Purgatorio & aliquot Epiſtolæ &c.* Seorſim prodiit *de moribus veterum Hæreticorum Liber*, Lipſiæ 1537. Plura de ejus Scriptis Henr. Wharton, *loco citato*, p. 104.

THOMAS WICCIVS.

Anglus, Ordinis S. Auguſtini in Coenobio Oſnejenſi Canonicus Regularis, anno 1299. clarus, ſcripſit *Chronicon Angliæ* ab anno 1066. ad 1304. quod inter *Hiſtoriæ Anglicanæ Scriptores* Twisdeni prodiit Oxonii, 1687. fol. T. II. *Librum de Abbatibus Oſnejenſibus* & alia ejus aut manuſcripta aut deperdita memorat Guil. Cave, *Hiſtor. Litter.* P. I. p. 523.

JOH. WICLEF.

Circa annum 1360. clarus, natione Anglus, Collegii Cantuarien-

rienſis ac Baliocenſis Præfectus & Rector Eccleſiæ de Lutterworth, Dioeceſis Lincolnienſis, prout ex Tho. Walſinghamo refert, Wicleſo aliàs, ejusque Encomiaſtæ, Balæo, parùm æquus Pitſeus, *Angl. Scriptor.* f. 54. Philoſophus atque Theologus fuit nulli ſecundus, qui omnes in ſui admirationem rapuit. Craſſiſſimis Papatus erroribus & moribus magno cum Zelo contradixit, hinc non modò in variis Conciliis damnatus, ſed ejus quoque Oſſa, demum, poſt mortem ſcilicet, an. 1428. effoſſa atque combuſta ſunt. Obiit Wicleſus, anno 1487. Lutterworthæ, neutiquam verò in Bohemia. Varios quidem in eo nævos animadvertimus, utpote in doctrina de Purgatorio, de SS. invocatione, de VII. Sacramentis & alios, quos tamen ante mortem, cognita magis Evangelii luce, eum abjuraſſe patet. Scripta ejus ſummo quidem ſtudio collegit atque recenſuit Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 36. E quibus ea ſaltem, quæ typis prodierunt, repetimus. *Dialogorum* Lib. IV. 1525. 4. excuſa. *Oſtiolum* ſive *Tractatus Anglicus de Sacramento Altaris*, Norimbergæ, 1546. 8. Oxon. 1612. 4. *Tractatus* II. *adverſus Fratres Mendicantes*, Anglicè cura Sameſii, Oxonii, 1608. 4. *Aphoriſmi* ſeu *Articuli Wicleſiani*, Argent. 1554. 8. *Concluſiones & articuli*, in *Faſciculo Rerum Expetend.* Colon 1515. fol. 95. 133. *Confeſſio fidei*, apud Foxium, in *Comment. Rerum Eccleſ.* Baſileæ, 1563. f. P. I. p. 8. *Epiſtola ad Urbanum* VI. P. R. ibidem, p 16. Alia ejus quamplurima ſuppeditabit, modo laudatus Whartonus, quæ maximam partem ipſe vidit. Confer quoque Baleum, *Centur.* VI. c. 1. Plura de Wicleſo dicunt Henr. Knygton, *in Chron. de Eventibus Angliæ*, Lib. V. Æneas Sylvius, *Hiſt. Bohem.* cap. 35. Hermannus von der Hard, *Act. Concil. Conſtant.* Kortholt. *Hiſt. Eccleſ.* Sec. XIV.

WILHELMVS vide GVILIELMVS.

WILLELMUS.

Abbas Metenſis anno 1073. ſcripſit *Epiſtolas* VII. & *Orationes in Feſto S. Auguſtini* recitandam, quas vide apud Mabillonium, *Analect.* T. I. p. 247. De eo Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 432.

WILLERAMVS.

Franconiâ oriundus, Eccleſiæ Bambergenſis Scholaſticus, deinde Monachus Fuldenſis Ord. Bened, denique Mersburgenſis

Abbas,

Abbas, anno 1070. clarus, ſcripſit *Expoſitionem ſuper Canticum Canticorum geminam*, latinam metro-Rhythmicam & Germanicam, curâ Pauli Merulæ, Lugduni Batav. 1598. editam. Ad illam notæ & ſupplementa Marquardi Freheri, Wormatiæ, 1631. prodiiſſe referuntur. Longè auctior Codex manuſcriptus in Bibl. Vindobonenſi adſervatus, memoratur Lambecio, *Comment.* Lib. II. c. 8. num. 25. p. 765. De Willeramo, Jſaacus Pontanus, *in Origin. Franc.* Lib. VI. c. 24. p. 582. & alibi. Poſſevinus, *in Appar.* S. T. II. p. 548. Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 343. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. II. p. 201. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 109.

WILLIBALDUS.

Epiſcopus Eiſtatenſis, natione Scotus, Devonius, S. Walpurgis, Abbatiſſæ Heidenheimenſis frater, S. Bonifacii diſcipulus, Ord. Bened. juxta Trithemium, floruit ab anno 742. ad 781. Ejus *de Vita Bonifacii Liber*, extat apud Caniſium, T. IV. *Antiqv. Lect.* P. II. p. 341. & cum *Bonifacii Epiſtolis*, Moguntiæ 1605. & apud Surium, d. V. Julii & Mabillonium, *Sec. Bened.* III. P. II. p. 1. Plura, quæ ſcripſit, forſan interierunt. *Vitam Willibaldi*, à diverſis deſcriptam, vide apud Caniſium, *loco citato*, p. 475. 693. Conf. Voſſius, *de Hiſtor. Lat.* Lib. II. c. 29. Pantaleon, *de viris illuſtr.* P. II. p. 263. Antonius Poſſevinus, *in Appar. S.* Aub. Miræus, *in Auctuar.* c. 216. p. 222. Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 199. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 344. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VI. p. 107.

WILLIBRANDUS ab OLDENBURG.

Gente Germanus, Canonicus Hildesheimenſis, circa annum 1211. Iter in Palæſtinam ſuſcepit, atque redux factus *Itinerarium Terræ S.* conſignavit, quod vide apud Leonem Allatium, *Symmict.* P. I. p. 104. Colon. 1653. 8. Conf. Guil. Caveum, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 491.

JACOB WIMPHELINGIUS.

Sletſtadienſis, anno 1449. natus, S. Theologiæ & Juris Pontificii Licentiatus, Eccleſiæ Spirenſis anno 1494. Presbyter, & Heidelbergenſis Gymnaſii Profeſſor, anno 1528. Sletſtadii, quo ſe contulerat, obiit. Simlerus, *Epitome Gesner.* f. 326. penè multa ejus Scripta recenſet. Ex his ea repetimus, quæ ad inſtitutum noſtrum faci-

 unt,

unt, ut ſunt *Liber de vita & moribus Epiſcoporum Argentinenſium, aliorumque Principum & Prælatorum*, Argentinæ, 1512. 1661. excuſus. *Oratio* ſive *Conſilium de bello movendo contra Turcas*, Jslebii 1603. *De Germanicæ nationis gravaminibus contra Sedem & Curiam Romanam*, apud Freherum, *Germ. Script.* T. II. *Replica ſuper eodem argumento contra Æneæ Sylvii Tractatum*, ibidem. de *Nuntio Angelico Carmen Heroicum* &c. *Oratio de Annuntiatione Angelica* & alia, de quibus poſt Simlerum, Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 124. Conf. de Jacobo Wimphelingio, Melchior Adami, *Vitis Theolog.* Lilius Gyraldus, *de Poetis ſui temporis*. Voſſius, de *Hiſtor. Lat.* Bernardus Hertzog, *Chron. Alſat.* L. VII. c. 21.

WINIFRIDVS.

Bonifacius mutato nomine dictus, quia ſemper bona faciens, natione Anglus Cridioni in agro Devonienſi an. 670. natus, vel ut quibusdam videtur, Scotus, Friſiorum, Haſſorum, nunquam verò Thuringorum juxta Sagittarium, *de Antiqu. Rerum Thur.* p. 208. Bojarorum aliorumque Germaniæ populorum Apoſtolus, quos Chriſtianismo imbuit, ſedisque Pontificiæ in ea Regione Legatus, anno 704. clarus, Willibrodo Epiſcopo in Eccleſia Trajectenſi fideliter adhærens. Anno 717. Romam profectus, a Gregorio II. gentibus Evangeliſandi poteſtatem adeptus, à Gregorio poſteà III. pallio Archi-Epiſcopali ornatus, anno 732. & laudatus, quod Deus per eum Centum millia animarum Eccleſiæ gremio aggregârit, teſtibus Sanmarthanis, T. I. *Gall. Chriſt.* f. 347. Tres potisſimùm in Germania Epiſcopatus, anno 741. inſtituit, Wurtzburgenſem Buraburgenſem, & Erphesfurtenſem, teſte Zacharia Papa, in *Epiſtol.* & Ayſtetenſem atque Friſingenſem, ſi Bruſchio fides, T. I. *de Epiſcop. German.* p. 4. celeberrimum etiam Fuldæ Monaſterium, an 750. ædificavit, cujus Bibliotheca inter alios Libros pretioſos & raros Evangelium S. Bonifacii manu conſcriptum olim continuit, idque ab Jmperatore Arnulpho, Hugoni, Abbati Fuldenſi IX. donatum, qui liber præſtans Regum Cimelium dictus Gualthero, in *Chron. Catal. Abbat. Fuld.* p. 119 Conf. Fabricium, *Chr. Fuldens.* p. 39. 84. Moguntinus præterea primus Archi-Epiſcopus, tandemque anno 754. non verò 755. ut plerique minus recte ponunt, in Friſia Martyr obiit, in Abbatia Fuldenſi ſepultus. De eo plura Nicolaus Serrarius, qui ejus *Epiſtolas* ex Auguſtisſimi Imperatoris Bibliotheca Vindobonenſi luce donavit & 1605. iterumque 1619. Moguntiæ edidit,

didit, quæ una cum Epiſtolis aliorum ad Bonifacium ſcriptis extant T. VIII. *Bibl. Magna Colon.* f. 67. & in *Hiſtoria S. Bonifacii*, quam edidere Joh. Leznerus Hardesſianus, Erfurt. 1603. & Jacobus Weberus XIV. *Homiliis*, excuſis Jenæ, 1606. *Vitam* verò à Willibaldo ſcriptam, apud Serrarium, *loco citato*, & Surium, d. 5. Junii. Henr. Caniſium, T. IV. *antiqu. Lect.* T. IV. P. II. p. 338. & ab Othlone autore conſignatam Surius & Caniſius, p. 392. ſiſtent. Epiſtolæ quædam habentur quoque *Concil.* T. VI. omnes verò *Bibl. Patr.* T. XIII. p. 70. *Vita S. Livini*, apud Mabillonium, *Sec. Bened.* II. p. 449. *Statuta* quædam, apud Dacherium, *Spicileg.* T. IX. p. 63. Conferquoque, ſi placet, Voſſium, *Hiſtor. Lat.* Lib. II. c. 29. p. 281. ſeq. Baleum, *Centur.* II. cap. 13. Arnoldum Wion, *Lign. Vitæ* L. 5. p. 688. Pitseum, *de Scriptor. Angl.* f. 148. Valerium Andream, *Bibl. Belg.* p. 117. Labbeum, *de Scriptor.* T. I. p. 208. Guil. Caveum, P. I. *Hiſt. Litter.* p. 339.

WIPERTVS.

Guibertus ſive *Wibertus*, Tullenſis Archi-Epiſcopus, anno 1056. clarus, ſcripſit *Vitam Leonis IX. P. R.* Libris II. à Jacobo Sirmondo, Pariſiis, 1615. cum notis editam. Extat quoque apud Bollandianos, d. XIX. April. Notas in hanc vitam exaravit Barthius, *Adverſar.* Lib. XLV. c. 19. De eo Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 333. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. II. p. 200.

WITTIKINDUS.

Qui & Windichindus & Widuchindus, Monachus Corbejenſis in Saxonia Coenobii, Ord. Bened. ab anno 940. ad 973. & ultra, floruit, & ſcripſit *de Geſtis Saxonum Libros III.* Baſileæ, 1532. Francof. 1577. & inter *Scriptores Rerum German.* ibidem, 1580. emendatos & notis Henrici Meibomii illuſtratos, Francofurti, 1621. cum *Verſibus* aliquot ab ipſo exaratis. *Paſſio Theclæ Virginis*, metricè ex *Vita Pauli Eremitæ*, tàm proſa, quam metro, Sigeberto *de Scriptor.* cap. 129. memorata, interierunt. Agunt de eo Voſſius, *de Hiſt. Lat.* Lib. II. c. 41. Labbeus, T. II. p. 497. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 407. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 56.

WOLBERO.

Ord. Bened. S. Pantaleonis intra Coloniam Cœnobii XII. Abbas,

Abbas, anno 1147. electus, anno verò 1167. defunctus, ſicut conſtat ex antiquiſſima tabula, quam exhibet Henr. Gravius, ejusdem Ord. Bened. editor *Commentariorum Wolberonis in Cantica Canticorum*, excuſorum Coloniæ Agrippinæ, 1630. & 1650. 4. De eo Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 422. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 185.

WOLFHARDUS.

Sive *Wilphhardus*, Monachus Monaſterii Haſenrietani, Ord. Bened. anno 886. floruit, atque *Libros IV. de Vita S. Walpurgis, Virginis*, ſcripſit, quorum II. vide apud Henr. Caniſium, *Antiqv. Lect.* T. IV. Omnes autem IV. apud Surium & Bollandum, d. XXV. Febr. Mabillonium, *Sec. Bened.* III. P. II. p. 287. Vide, quæ de eo, exhibeant Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 293. Guil. Cave, P. I. p. 397. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VII. p. 199.

WOLSTANVS.

Natione Anglus, Wintonienſis Cantor & Monachus, claruit circa annum 1001. Scripſit *Vitam Ethelwoldi Præceptoris ſui, Wintonienſis Epiſcopi*, quam edidit Jo. Mabillon, *Sec. Bened.* V. p. 606. *Vita S. Swithuni, Epiſcopi Wintonienſis*, habetur ibidem, p. 618. Plura de eo dabunt Baleus, Piſeus, de *Scriptor. Angl.* p. 181. Guil. Cave *Hiſtor. Litter.* P. I. p. 196. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 62.

HENRICVS WOLTHERUS.

Eccleſiæ Cathedralis S. Anſcharii Bremenſis Canonicus, anno 1463. conſpicuus, cujus *Chronicon Archi-Epiſcopatus Bremenſis* Henricus Meibomius, *Rerum German. Scriptor.* T. II. Helmſtadii 1688. fol. inſeruit.

WVLFHADUS.

Ex Eccleſiæ Rhemenſis Oeconomo, Archi-Epiſcopus Bituricenſis, anno 866. factus, anno 875. obiit. Extat ejus *Epiſtola Paſtoralis ad Parochos & Parochianos Diœceſeos ſuæ*, apud Mabillonium, *Analect.* T. IV. p. 602. Dicunt de eo Sanmarthani, *Gallia Chriſtiana*, T. I. p. 153. Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 267. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 390. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VII. p. 152.

X. FRAN-

X.

FRANCISCUS XIMENIUS.

HIſpanus Catalaunus, Epiſcopus Elnenſis & Pſeudo Patriarcha Hieroſolymitanus, anno 1400. floruit atque inſignem *de Natura Angelica Librum* compoſuit. Prodiit iſte Compluti, 1527. *Tractatus de Scala Dei*, Barcinone, 1501. *Paſtorale pro inſtructione Epiſcoporum & Superiorum*, ibidem 1495. fol. *de Vita Chriſtiana* Lib. IV. Valentiæ, 1484. Granatæ, 1496. De aliis ejus vide Waddingum, *de Scriptor. Ord. Minor.* p. 140. Andream Schottum & Nicolaum Antonium, *Bibl. Hiſpan.* Henr. Whartonum, *Append. Cav.* p. 49. Caſimirum Oudinum, *Supplem.* p. 671. ſeq. Alius a noſtro eſt Fr. Ximenius, Cardinalis & Archi Epiſcopus Toletanus, Archi-Cancellarius &c. qui *Bibliorum Complutenſium* impresſionem, anno 1515. T VI. fol. feliciter abſolvit, cujusque *Vitam* Alvarus Gomecius, Marſolierius & Fleckierius ex inſtituto narrarunt.

RODERICUS XIMENIUS.

Navarrus Toletanus ab anno 1208. Archi-Epiſcopus, anno 1215. Concilio Lateranenſi interfuit, atque anno 1245. obiit. Ejus *Hiſtoriæ Hiſpanicæ* Lib. IX. habentur in *Hiſpania illuſtrata*, ab Andrea Schotto edita, T. II. p. 26. *Hiſtoria Oſtro Gothorum*, ibidem, p. 148. *Hiſtoria Hunnorum, Vandalorum*, &c. ibidem, p. 151. *Hiſtoria Arabum*, p. 162. *Hiſtoria Romanorum*, ibidem, p. 194. Dicunt de eo Aub. Miræus, *in Auctuar. de Script. Eccleſ.* c. 392. p. 259. Vaſæus, *in Chron. Hiſpan.* c. 2. & 4. Vosſius, *de Hiſtor. Lat.* L. II. c. 57. Andreas Schottus & Nicolaus Antonius, *locis citatis*. Joh. Mariana, L. II. *de reb. Hiſpan.* c 21. Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 514. qui hoc ejus Epitaphium Cippo inſculptum exhibuit. *Mater Navarra, Nutrix Caſtella, Schola Pariſius, Sedes Toletum, Hortus Mauſoleum, Requies Cœlum.* Confer quoque Guil. Caveum, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 514. Tho. Pope Blount, *Cenſur. Celebr. Auctor.* p. 405.

GEORGIUS XIPHILINUS.

Magnus Scevophylax, poſt Patriarcha Conſtantinopolitanus, anno 1193. conſtitutus, anno 1199. mortalitati debitum perſolvit.

Extat

Extat ejus *Decretum de Juribus Territoriorum* gr. lat. apud Jo. Leunclavium, *in Jur. Græc. Rom.* L. I. p. 283. De aliis ejus vide Leonem Allatium, *de Georgiis eorumque Scriptis*, p. 342. Guil. Caveum, P. I. *Hiſt. Litter.* p. 480.

JOH. XIPHILINUS.

Trapezunte oriundus, ex Senatore Patriarcha Conſtantinolitanus, ab anno 1065. ad 1078. vel 1080. claruit Ejus *Oratio in Crucem ſeu in tertiam Jejuniorum Hebdomadem*, extat apud Gretſerum, *de Cruce*, T. II. p. 1449. & *Bibl. Magn. Colon.* T. X. f. 472. *Decreta II de Sponſalibus, in Jure Græco Romano* Lib. III. p. 211. *Decretum de Nuptiis prohibitis*, ibidem, Lib. IV. p. 166. *Homiliæ in Evangelia Dominicalia totius anni* manuſcriptæ adſervantur in Bibl. Bavarica & Vaticana. Malè hunc noſtrum Jo. Xiphilinum cum alio cognomine, *Dionis Caſſii Hiſtoriæ* Epitomatore, confundunt Andreas Schottus, Baronius, Spondanus, Bzovius, Ludovicus de la Cerda, Philippus Brietius, Chriſtophorus Beſoldus, Jo. Gerhardus Voſſius atque Henricus Stephanus, quos ex ipſo Jo. Xiphilino, Epitomatore, refellit Guilielmus Caveus, P. I. *Hiſt. Litter.* p. 430. qui ſe ipſum Xiphilini noſtri nepotem, appellat. Agunt de Jo. Xiphilino, Patriarcha, Antonius Poſſevinus, *in Appar.* S. T. I. p. 955. Caſimirus Oudin, *Supplem.* p. 334. Koenigius, *in Bibliotheca*. Voſſius *de Hiſtor. Græcis*, Lib. II. c. 26. *Journal des Sçavans*, T. VI. p. 258. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 113. Blount, *Cenſur. Celebr. Autor*, p. 365.

XYSTUS vide SIXTUS.

Y.

YVO.

Seu *Ivo*, Gallus, in agro Bellovacenſi natus, Lanfranci diſcipulus, ex Abbate S. Quintini, factus anno 1092. Epiſcopus, *Lucerna Occidentalis Orbis, fulgor Eccleſiæ Gallicanæ, Juris divini humanique Scientia celeberrimus*, elogio Baronii, obiit, anno 1115. aut ſequenti, poſtquam dura paſſus fuerat, inter alia, cum Philippo. Regi, in legitimum Berthæ, Uxoris, thalamum, Bertradam ſuperinducenti, contradiceret, & flagiti-

gitium exprobraret, fœdiſſimè conniventibus Regi nonnullis aliis Galliæ Præſulibus, de quibus Sanmarthani, *Gall. Chriſt.* T. II. f. 487. Confer, Yvonis *Epiſtolam* 22. De aliis ejusdem fatis dicunt paſſim autores. Duo Yvonis Epitaphia exhibet Labbeus, *in Theſauro*, p. 107. ſeq. Middendorpius, Lib. VI. *de Academiis*, p 383. ſcribit, illum à Clemente VI. P. R. in Divorum numerum fuiſſe relatum. Plurima Ivonis Opera uno ſimul grandi volumine, Pariſiis, 1647. fol. ſtudio & operâ Jo. Baptiſtæ Souchetti, in duas Partes tributa, prodierunt. Recenſent ea Labbeus, T. II. *diſſert. de Script.* p. 501. ſeq. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 437. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IX. a. p. 1. ad 25. Seorſim vero *Decretorum Liber*, Baſileæ, 1499. 4. Lovanii, 1557. 8. & cum *Epiſtolis*, 1561. fol. *Panormiam* ſive *Decretorum Eccleſiaſticorum Summam* Hugoni quidem Catalaunenſi, poſt alios, tribuit Gerhardus Maſtrichtius, *Hiſtor. Jur. Eccleſ.* num. 267. ſeq. Baluzius vero in *præfatione ad Anton. Auguſtinum, de emendatione Gratiani* num. 21. & ex Codicis Pariſienſis manuſcripti autoritate & aliis litterarum monumentis noſtro Ivoni reſtituit. Ipſa Baluzii verba transſcripſit Caſimirus Oudin, *Supplem. de Scriptor.* p. 359. ſeq. *Epiſtolæ* 287. Pariſiis, 1585. 4. & 1610. 8. *Sermones XXII. de Eccleſiaſticis Sacramentis ac officiis, præcipuisque per annum Feſtis*, inter *Scriptores de divinis officiis*, Coloniæ, 1568. Pariſiis, 1610. excuſos, habentur. *Epiſtola ad Bernerium, Abbatem Bonavallis, & alia*, ad calcem *Guilberti Operum*, à Dacherio editorum, p. 664. 668. Plura quidem Ivonis Manuſcripta adducit Antonius Sanderus, *in Bibl. Belg. Manuſcript.* P. I. p. 33. 51. P. II. p. 28. & ex eo Guilielmus Cave, *loco citato.* His adde Codicem manuſcriptum *in Pſalmos*, qui in Bibl. Colbertina, *Cod.* 1478. adſervatur. In Paulina Lipſienſi extat aliud Manuſcriptum rariſſimum *Compilationis Veteris & primæ Decretorum Ivonis* in XVI. partes diviſæ, Juris canonici velut Archetypon, ſicut annotavit Andreas Rivinus, anno 1639. illud Academiæ ſumptibus eô reponens, additô ſimul hoc diſticho:

Vltima non laus eſt Pandectas ſiquis Hetruscas
Viderit, haud minor eſt ſiquis Ivonis Opus.

Z.

FRANCISCVS ZABARELLA.

Sive de Zabarellis, patria Patavinus, J. V. D. Florentiam vocatus, Jus

Canonicum docuit, ibidemque factus Epiſcopus, dein Cardinalis, imò Concilio Conſtantienſi convocato, Pontificis ibi vices geſſit. Conſtantiæque fatis ceſſit, anno 1417. Vide Jac. Phil. Thomaſinum, *Elog. Illuſtr. Viror.* P. I. p. 5. Scripta ejus refert Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 50. *Commentarius in V. Libros Decretalium & Clementinas*, Venetiis. an. 1602. prodiit. *Comment. verò in Clementinas*, ſeorſim, Venet. 1481. T. IV. *Conſilia Juris*, Venet. 1581. *Varia legum repetitiones*, ibid. 1587. *De Schiſmatibus authoritate Imperatoris tollendis Liber*, cum aliis, Baſileæ, 1587. Argentinæ, 1609, 1618. Plura, quæ ſcripſit, typis non dum expreſſa, ibidem comparent, & apud Thomaſinum, *loco citato*, quæ nunc quidem memorare non attinet. Conf. Pancirollum, *de clar. Leg. interpret.* Lib. III. c. 38. Baylium & Buddeum, *in Lexicis*.

ZACHARIAS.

Chryſopolitanus Epiſcopus, vel juxta Albericum, *Chron.* ad annum 1157. Monachus Præmonſtratenſis apud S. Martinum, Laudunenſem, vixit circa annum 1157. ſecundum Helinandum à Labbeo, T. II. p. 505. citatum, ſcripſitque *Libros IV. Commentariorum, in Concordiam Evangelicam*, editos Coloniæ, 1535. & T. XII. *Bibl. Colon.* & *edit. noviſſ.* T. XIX. p. 732. Confer Guilielmum Caveum, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 470. Eliam du Pinium, *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 189.

ZACHARIAS P. R.

Gente Syrus, ex Monacho Pontifex, anno 741. conſtitutus, anno 752. obiit. Ejus *Epiſtolæ* XVIII. habentur *Concil.* T. VI. p. 1498. *Epiſtola ad Theodorum, Epiſcopum Ticinenſem*, apud Dacherium, *in Spicilegio*, T. VIII. p. 120. & Baluzium, *in Append. ad Reginonem*, p. 601. *Dialogi Gregorii* græcè ab ipſo verſi, extant inter *Opera Gregorii*, editionis Pariſienſis, 1640. & alibi. Plura de eo ſuppeditabunt, Platina, Anaſtaſius Bibl. Ludovicus Jacob, *Bibl. Pontif.* p. 230. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 343. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VI. p. 96.

ZACHARIAS SCHOLASTICVS.

Seu Sophiſta, Mitylenes in Lesbo Inſula Metropolitanus, Concilio Conſtantinopol. anno 536. interfuit, atque *contra ea, quæ de duobus principiis à Manichæo quodam ſcripta, inque viam projecta invenerat, diſputationem* ſcripſit, quæ ex latina Turriani Verſione, apud Caniſium

um, *Antiqu. Lect.* T. V. p. 143. habetur. *Dialogus contra Philoſophos, qui mundi æternitatem adſerunt*, gr. lat. cum Turriani & Barthii notis, Lipſiæ, anno 1653. 4. & in *Auctuario Ducæano*, T. I. p. 331. & cum Origenis *Philocalia*, Pariſiis 1619. 4. prodiit. Habes utrumque Latinè in *Bibl. Patr.* T. IX. De eo Aub. Miræus, *in Auctuar. de Scriptor. Eccleſ.* c. 152. p. 209. Poſſevinus, in *Appar. S.* Conradus Gesnerus, *in Bibliotheca.* Caſimirus Oudinus, *Supplem.* p. 127. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 288. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. V. p. 74.

ZENO.

Veronæ Epiſcopus, anno circiter 360. Martyrium paſſus vulgò perhibetur. Sunt tamen qui refragantur & ſiccâ morte obiiſſe, aut diverſum certe ab illo Zenone tradunt, qui S. Ambroſii ætate, Veronæ Epiſcopus, Syagrii deceſſor, vixit. Vide de hoc dubio & vulgò venditatis *Sermonibus de plurimis S. Scripturæ locis & rerum divinarum argumentis*, numero 90. Labbeum, T. II. *diſſert. de Scriptor. Eccleſ.* p. 509. & alios, quos exſcribere nolumus. Prodierunt iſti *Sermones*, Venetiis, 1508. Veronæ, 1586. 4. *Biblioth. Patr.* T. III. & alibi. Conf. quoque de Zenone Veronenſi, Vghellus, *Ital. Sacr.* T. V. Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 124. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. I. p. 202.

IACOBVS ZENVS.

Venetus Patricius, Epiſcopus Patavinus, ab anno 1465. ad 1476. claruit, atque *Vitam Nicolai Albergati, Epiſcopi Bononienſis*, ſcripſit, quæ cum aliis prodiit Coloniæ, 1618. 4. *De geſtis P. R.* & *Orationes de humana miſeria & de Chriſti Corpore* memorant Trithemius atque Simlerus, & ex eo Guil. Cave, *Hiſt. Litter.* P. II. p. 314.

EVTHYMIVS ZIGABENVS.

Monachus Græcus Ordinis S. Baſilii, circa annum 1116. quicquid alii hic oberrent, claruit. Ejus *Orthodoxæ fidei dogmatica Panoplia adverſus omnes Hæreſes*, Latine tantum, Petro Fr. Zino, Veronenſi Canonico, interprete, Lugduni, 1536. 8. Pariſiis, 1556. 8. Venetiis, 1575. vulgata. *Titulum* ejus ultimum, gr. lat. cum notis edidit Fridericus Sylburgius, in *Saracenicis*, à p. 1. ad 54. exinde Fronto Ducæus, in *Auctuar.* ſuo T. II. p. 292. *Commentarii in Pſalmos & X. Scripturæ Cantica*, gr. Veronæ, anno 1530. Lat. Pariſiis, an. 1543. 8. 1547. 8. Venetiis, 1568.

Præfatio in Pſalmos prolixa habetur gr. lat. apud Stephanum Moynium, *Var. Sacr.* T. I. p. 150. *Comment. in IV. Evangelia*, gr. Veronæ, 1530. lat. ex verſione Jo. Hentenii, Lovanii, 1544. 8. Pariſiis 1544. 1560. 8. 1602. Extant hæc omnia Euthymii Zigabeni Opuſcula, Lat. in *Bibl. Patr.* T. XIX. p. 1. 235. 475. *Commentarios in Epiſtolas Pauli* ex Chryſoſtomo & aliis Patribus collectos, Johan. Hentenio interprete, editos tradit Simlerus, *Epitom. Geſner.* f. 193. Conf. de Euthymio Zigabeno, Bellarminum, *de Scriptor.* p. 299. Labbeum, *diſſert. de Scriptor.* T. I. p. 311. Guil. Caveum, *Hiſt. Litter.* P. I. p. 451. P. II. p. 222. Eliam du Pinium, *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 197.

IOH. ZONARAS.

Conſtantinopolitanus, ex Magno Drungario Biglæ, & Protoaſecretis, Monachus Ordinis Baſilii, circa annum 1118. celebris, condidit *Annales*, quos tribus Tomis vulgavit gr. lat. Hieronymus Wolfius, Baſileæ, 1557. f. Rectius verò Tomis duobus eos fecit recudi, gr. lat. Carolus du Freſne, Pariſiis, 1686. f. *Commentarii in Canones SS. Apoſtolorum*, Lat. Pariſiis, 1558. *Commentarii in Canonicas aliquot Græcorum Patrum Epiſtolas*, gr. lat. ad calcem *Gregorii Neocæſarienſis*, Pariſiis, 1621. f. *Comment. in Canones* SS. *Conciliorum*. Lat. Mediolani, 1613. Hi omnes *Commentarii* gr. lat. prodierunt Pariſiis 1618. & in *Pandectis Canonum*, cum Beveregii notis, Oxon. 1672. fol. *Proemium in Tetraſticha Gregorii Naz.* gr. Venetiis, 1563. Alia ejus Opuſcula, partim edita, partim in membranis adhuc delitescentia, referunt Labbeus, T. I. p. 617. Guil. Cave, *Hiſtor. Litter.* P. I. p. 452. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. IX. p. 203. De Stylo, quô uſus potiſſimum fuit in *Annalibus* Zonaras, ipſe non dubitat ſcribere, *Annal.* T. I. p. 3. *Dictionem eſſe variam, nec per omnia ſui ſimilem, nemo miretur, aut culpet orationem, aut me autorem illius. Cum enim hiſtoriam ex variis autoribus veluti ſtipem colligere neceſſum habeam, in multis illorum & dictione & compoſitione utendum erit. Sicubi tamen ipſe de meo aliquid interjecero ac inſeruero, ſtylus ad illius, quem ſequor, autoris formam accommodabitur, ne Scriptura à ſeſe diſſidere videatur.* Plura de Joh. Zonara ſuppeditabunt, Voſſius, *de Hiſt. Græc.* Lib. II. c. 26. *Journal des Scavans*, T. XV. p. 281. ſeq. & 294. ſeq. *Acta Eruditor. Lipſ.* anno 1687. menſe Septembri, p. 663. Elogia Zonaræ exhibet Tho. Pope-Blount, *Cenſur. celebr. autor.* p. 376.

ZOSI-

ZOSIMVS P. R.

Gente Græcus, ab anno 417. ad ſequentem, Pontifex Romanus, Pelagium quidem ac Cæleſtium, Hæreticos, initio orthodoxos pronunciavit, poſtea verò meliora ab aliis edoctus, illos condemnavit. Pluribus de eo, ejusque cum Africanis Epiſcopis, controverſia, dixit Guil. Cave, *Hiſtor. Litter.* P. I. p. 217. & Clerc. *Bibl. Vniverſ.* T. VIII. p. 205. ſeq. Extant *Epiſtolæ* XIII. *Concil.* T. II. p. 1556. quas Zoſimo prolixè vendicat Garnerius, in *Append. ad* P. I. *Operum Mar. Mercatoris, Diſſertat.* 2. c. 9. Alia, quam eruditi deſiderant, Zoſimi adverſus Pelagianos *Epiſtola*, memoratur Caveo, *loco citato*. Fragmenta ejusdem exhibet Auguſtinus, *Epiſtol.* 157. ad Optatum, & alii. Conf. præter autores jam citatos, Eliam du Pinium, *Bibl. Nouv.* T. III. à p. 257. ad 260. atque uberrimum exinde fructum percipies. Adde Lud. Jacob. à S. Carolo, *Bibl. Pontif.* p. 232.

ZOZIMAS.

Cœnobii cujusdam in Palæſtina Abbas ſive Archimandrita, de quo quidem multa notatu non indigna refert Poſſinus, quibus eum cum Zozima, anno 432. celebri, conjungere laborat. Verum tanti ejus argumenta non judicat Cave, *Diſſert. I. de incertæ ætatis Scriptoribus* p. 17. quæ mereantur aſſenſum. Extant Zozimæ *Alloquia Aſcetica*, gr. lat. apud Poſſinum, in *Theſauro Aſcetico*, Pariſiis, 1684. 4. edito, p. 279. Laudat hoc Zozimæ Opuſculum idem Poſſinus, propter eflorescentem in illo genuinam indolem verè Aſceticorum ſenſuum, & quendam ſvaviſſimè fragrantem ex uberi, quâ penitus imbuitur, unctione Spiritus, heroicæ ſanctimoniæ odorem. Multa ex Zozima deſumpſit Jo. Moſchus, quæ *Prato Spirituali* inſeruit, eodem notante Poſſino, in præfat. *Theſauri Aſcetici*, quem *Acta Eruditorum Lipſienſ.* anno 1685. menſe Novembr. p. 488. repræſentant.

ADDENDA ET CORRIGENDA
IN ALTERA PARTE
BIBLIOTHECÆ SCRIPTORVM ECCLESIASTICORVM.

Ad pag. 14.

NORBERTVS.

Numum in Norberti memoriam cuſum illuſtravit frater cariſſimus, Jo. Chriſtophorus Olearius, in peculiari ad Cl. Chriſtophorum Krauſium, Hallenſem Medicum, *Epiſtola*, ut jam ſuprà diximus. Sed falsò illam de *Numis* Norberti *bracteatis* inſcripſimus, cum potius *numum ſolidum* ediſſerat.

Ad pag. 47.

ORIENTIVS.

Commonitorium fidelium Orientii denuò collatis duobus manuſcriptis Codicibus, Aquicinctino & Turonenſi, integro libro ſecundo addito, vulgavit, notasque variorum adjecit Henr. Leonardus Schurtzfleiſchius, Vitembergæ, 1706. 4. Acceſſit doctiſſima ejusdem V. C. præfatio.

Ad p. 77.

PETRVS de HONESTIS.

Sive Damiani, a fratre, quem Parentis loco habuit, cognominatus, Civis Ravennas, Ord. Bened. Monachus, & Abbas, inde, circa annum 1059. Epiſcopus Oſtienſis & Eccleſiæ Romanæ Cardinalis, corpore juxta nonnullos ſolutus, an. 1072. Si autem Epitaphio

phio fides, anno demum 1119. obiit. Exhibet illud Silveſt. Marulus, *Mare Oceano della hiſtoria Sacra di tutte le Religioni*, Lib. I. f. 20.

Hic ſitus eſt Petrus Peccans cognomine dictus,
Cui dedit hanc aulam meritorum condere Chriſtus,
Anno Milleno Centeno debita ſolvit
In decimoque nono defunctus corpore dormit.

Confer. de pœnitentia centum annorum Petro Damiano ob abdicatum Epiſcopatum à Pontifice injuncta, & quomodo illam uno anno redemerit, Cornelium à Lapide, *Comment. ad Jerem.* p. 788. b. Evolve, ſi vacat, autores circa eum à Labbeo, T. II. p. 201. productos penè multos & adde Elogia, quæ congesſit Daumius, ſæpius laudata *Præfatione Homiliarum S. S. Patr. Natalit.* Opera Petri in unum collecta cum animadverſionibus Conſtantini Cajetani, tribus Tomis prodierunt. Primus quidem, Romæ 1606. Secundus, 1608. Tertius, A. 1615. recuſi Lugduni, A. 1623. f. Quarto autem Tomo adjecto, Pariſiis, an. 1642. 1663. Seorſim excuſa ſunt Liber de correctione Papæ & Epiſcopi, Argentorati, 1561. & cum aliis, Francof. 1614. 1621. & alibi. *Epiſtolarum* Libri VIII. Pariſiis, 1619. 4. Opera Damiani omnia repræſentant Labbeus, & Guil. Cave, P. I. *Hiſtor. Litter.* p. 427. De eo Voſſius, de *Hiſtor. Lat.* Lib. II. c. 45. Caſimirus Oudin, *Supplem. de Scriptor.* p. 377. Dattichius, *Hiſtor. Cardin.* T. I. p. 16. Elias du Pin, *Bibl. Nouv.* T. VIII. p. 84. ſeqq.

Ad p. 154.

PETRVS SCHOTTVS.

Argentorati, an. 1459. natus, Lutetiæ, atque Bononiæ ſtudiis incubuit, magnamque nominis celebritatem, ſibi comparavit. Poeſeos quippe, Rhetoricæ, ac Græcarum Litterarum callentiſſimus, juri utrique ſe dedit, hincque Lauream & Doctoratus inſignia cepit. Claruit Schottus maximè circa annum 1458. quo patriæ Eccleſiæ Canonicus conſtitutus fuit. Ingenii ejus, quæ reliquit, monumenta, Argentinæ, 1498. prodierunt. Sunt autem *Vitæ S. S. Joh. Baptiſtæ & Evangeliſtæ & Chryſoſtomi*, carmine elegiaco, *Laudes Joh. Gerſonis, Epiſtolæ & Quæſtiones variæ de rebus ad Conſcientiam pertinentibus.* Plura dabunt de Petro Schotto, Trithemius, *de Scriptor.* p. 190. Henr. Wharton, *Append. Cav.* p. 118.

Ad

Ad p. 113.

RADVLPHVS de COLVMNA.

Hujus de *Tranſlatione Imperii* Tractatus ſeorſim quoque prodiit Baſileæ, 1566. 8. De eo cæteroquin non immeritò dubitat Cave, P. II. *Hiſt. Litter.* p. 274. num ſit ille, qui *Landolfus de Columna* alioqui ſcribitur.

Ad p. 160.

SVLPICIVS SEVERVS.

Sulpicii Severi *Hiſtoria Sacra* cum obſervationibus philologicis, ad modum Jo. Minellii excuſa eſt Lipſiæ, an. 1711. 12.

Ad p. 215.

PETRVS TVDEBODVS.

Presbyter apud Pictones Sivracenſis, quem male Italum credidit Aubertus Miræus, in Auctuar. *de Scriptor. Eccleſ.* c. 358. pag. 246. *de Itinere Hieroſolymitano*, cui interfuit, ſcripſit, quod opuſculum, cum aliis conſimilibus Hanoviæ, A. 1611. prodiit. Illum ad ann. 1096. repoſuit Caſimirus Oudinus, *Supplem. de Scriptor.* p. 357. quem ſequimur.

Errata.

Pag. 5. lin. 19. lege, Epiſcopo p. 6. l. 31. quem. p. 9. l. 29. Goar. p. 15. l. 8. Daciæ. p. 23. l. 5. pro ſua dimicat ſententia Michael. Henr. Reinhardus. p. 24. l. 11. an. 1090. p. 29. l. 25. an. 961. p. 40. l. 25. quo. p. 43. l. 14. an. 940. l. 23. Catenæ. p. 44. l. 25. Oreſii. l. 33. an. 1614. p. 49. l. ult. Liber iſte. p. 55. l. 25. de Sanctis, pro, Scriptura Sacra. p. 101. l. 4. 268. pro 261. p. 123. l. 28. anno 855. p. 133. l. 5. Anglicè, Gallicè. p. 166. l. 5. an. 460. p. 179. l. 23. animadverſionibus, p. 226. l. 8. Petavionenſis, p. 231. l. 3. Ludovicus.

INDEX

INDEX CHRONOLOGICUS.

Sec. I.

Nicodemus	anno 34
S. Barnabas	an. 34
Philo Judæus	a. 40
Dionyſius Areopagita	a. 50
Achaiæ Presbyteri	a. 59
Abdias, Babylonius	a. 59
Linus, Pontif. Rom.	a. 64
Clemens, P. R.	a. 65
Hermas, Paſtor	a. 65
Martialis Lemovicenſis	a. 70
Prochorus	a. 70
Cerinthus	a. 80.

Sec. II.

Ignatius, Martyr,	anno 101
Philo, Diaconus Tarſenſis	an. 107
Polycarpus, Smyrnenſis	a. 108
Papias	a. 110
Baſilides, Gnoſticus	a. 112
Hermes Pſeudo-Triſmegiſtus	a. 120
Epiphanes	a. 120
Quadratus Athenienſis	a. 123
Pius, P. R.	a. 127
Aquila	a. 128
Agrippa Caſtor	a. 132
Hermes, Presbyter	a. 136
Ariſto Pellæus	a. 136
Juſtinus Martyr	a. 140
Ptolomæus Hæreticus	a. 159
Abercius Hierapolitanus	a. 164
Irenæus	a. 167
Theophilus Antiochenus	a. 168
Melito Aſianus	a. 170
Cl. Apollinaris	a. 170
Dionyſius Corinthiacus	a. 170
Hegeſippus	a. 170
Bardeſanes	a. 172
Tatianus	a. 173
Theodotion	a. 175
Athenagoras	a. 177
Hermias	a. 177
Aſterius Urbanus	a. 188
Rhodon	a. 189
Serapion	a. 190
Theophilus Cæſarienſis	a. 192
Clemens Alexandrinus	a. 192
Tertullianus	a. 192
Apollonius	a. 192
Athenogenes Martyr	a. 196

Digitized by Google

Sec. III.

Cajus, Presbyter anno 210
Alexander Cæſarienſis a. 212
Hippolytus Portuenſis 220
Antonius Alexandrinus 220
Julius Africanus 220
Minucius Felix 230
Origenes 230
Firmilianus 233
Cyprianus Martyr 248
Cornelius, P. R. 251
Novatianus 251
Pontius, Diaconus, 251
Stephanus I. P. R. 253
Gregorius Thaumaturgus 254
Novatus Monachus 254
Dionyſius Alexandrinus 254
Sixtus II. P. R. anno 256
Dionyſius P. R. 259
Paulus Samoſatenſis 260
Aurelius 260
Anatolius Alexandrinus 270
Commodianus 270
Theognoſtus 270
Manes, Hæreticus 277
Archelaus 278
Diodorus, Presbyter 278
Victorinus Petavionenſis 290
Methodius Eubulius 290
Pamphilus 294
Lucianus 294
Phileas 296

Sec. IV.

Anaſtaſia Romana anno 301
Petrus Alexandrinus 301
Arnobius Afer 303
Lactantius 303
Dorotheus Tyrius 303
Alexander, Epiſcopus Alexandrin. 313
Atius, Hæreticus 315
Euſebius Pamphilus 315
Hoſius 316
Conſtantinus M. 316
Joh. Nicomed. 316
Euſebius Pamphilus 324
Euſebius Nicomedienſis 324
Euſtathius 325
Jacobus Sapiens 325
Athanaſius Alexandrinus anno 326
Donatus 329
Juvencus 329
Ammonius Ægyptiacus 330
Antonius Abbas 330
Aſterius Arianus 330
Acacius Cæſarienſis 330
Theodorus Heracleenſis 334
Criſpinus 337
Pachomius 340
Julius Firmicus Maternus 340
Euſebius Emiſſenus 341
Oreſieſis 344
Serapion 347
Cyrillus Hieroſolymitanus 350

Liberius, P.R.	anno 352
Euſebius Vercellenſis	354
Hilarius Diaconus	354
Lucifer Calaritanus	354
Potamius	357
Phœbadius	359
Aetius Hæreticus	359
Meletius Antiochenus	360
Eunomius	360
Zeno Veronenſis	360
Titus Boſtrenſis	362
Victorinus Afer	362
Apollinarius Senior	362
Cæſarius, Naz. frater	362
Candidus Arianus	364
Ulphilas	365
Damaſus P.R.	367
Optatus	368
Epiphanius Conſtantienſis	368
Pacianus	370
Paphnutius	370
Petrus Sebaſtenus	370
Gregorius Nyſſenus	370
Gregorius Naz.	370
Gregorius Bæticus	370
Didymus Alexandrinus	370
Apollinarius Junior	370
Baſilius M.	370
Ephræm. Syrus	370
Eſaias Abbas	371
Petrus Alexandr. Junior	371
Proba Falconia	371
Macarius Ægyptius	373
Macarius Alexandrinus	373
Ambroſius Mediolanenſis	374
Martinus Turonenſis	375
Hieronymus Stridonenſis	anno 378
Auſonius	379
Timotheus Alexandrinus	379
Philaſtrius	380
Idacius Clarus	380
Evagrius Ponticus	380
Nectarius	381
Diodorus Tarſenſis	381
Flavianus Antiochenus	381
Helvidius	382
Fauſtinus Presbyter	384
Arſenius	384
Polemon	385
Siricius P.R.	385
Theophilus Alexandrin.	385
Joh. Hieroſol.	386
Gaudentius Brixienſis	387
Evagrius Antiochenus	388
Flavius Dexter	388
Sophronius	390
Secundinus	390
Vigilius Tridentinus	390
Tichonius	390
Aurelius Carthag.	390
Hilarion	390
Ruffinus Aquilej.	390
Amphilochius Iconienſis	392
Aurelius Auguſtinus	396
Hilarion	397
Anaſtaſius I. P.R.	398
Joh. Chryſoſtomus	398
Paulinus Nolanus	399
Petilianus	399
Ammon Ægyptiacus	399
Aſterius Amaſenus	400
Fauſtus Milevitanus.	400

Sec. V.

Severus Sulpitius anno 401
Victor Antiochenus 401
Severianus 401
Philo Carpathius 401
Palladius 401
Marcus Eremita 401
Panædorus 401
Chromatius 401
Anianus 401
Antiochus Ptolemaitanus 401
Marcus Gaz. 403
Polybius 403
Evodius Africanus 404
Prudentius 405
Philoſtorgius 405
Pelagius Hæret. 405
Atticus Conſtantinop. 406
Cæleſtius Hæret. 407
Nonnus 410
Polychronius 410
Paulinus Biterrenſis 410
Syneſius 410
Cyrillus Alexandrinus 412
Iſidorus Peluſiota 412
Lucianus Presbyter 415
Paulus Oroſius 416
Zoſimus P.R. 417
Bonifacius I. P.R. 418
Heſychius Salonitanus 418
Marius Mercator 418
Severus Balear. 418
Paulinus Presbyter 420
Niceas 420
Vigilius Diaconus 420
Leporius anno 420
Severus Milevitanus 420
Evodius Uzal. 420
Faſtidius Priſcus 420
Iſidorus Cordubenſis 420
Julianus Hæreticus 420
Maximus Tauſunenſis 422
Cæleſtinus I. P.R. 423
Theodoritus 423
Joh. Caſſianus 424
Sabinus 425
Lupus Trecenſis 426
Joh. Antiochenus 427
Meletius Mopſveſtenus 428
Neſtorius 428
Poſſidius 430
Olympius 430
Hilarius Arelat. 430
Alypius Prebyter 430
Acacius Berrhoënſis 430
Uranius Presbyter 431
Theodoſius Ancyranus 431
Paulus Emeſenus 431
Rabbulas 431
Memnon 431
Eutherius 431
Helladius Tarſenſis 431
Juvenalis 431
Maximianus 431
Maximinus 431
Rheginus Conſtantienſis 431
Acacius Melitenus 431
Alexander Hierapolitanus 431
Dorotheus Martianop. 431

Andreas

Andreas Samoſatenſis	anno 431	Anatolius Conſtantinop.	449
Capreolus	431	Honoratus Antonius	450
Chariſius	431	Athanaſius Presbyter	451
Sixtus III. P.R.	432	Iſchyrion	451
Patricius	432	Photius Tyrius	452
Petrus Chryſologus	433	Theodorus Diaconus	452
Maximus Rhegienſis	433	Proterius	452
Adrianus	433	Salonius	453
Sedulius	434	Leo Bituricenſis	453
Proclus	434	Ruſticus Epiſcopus	454
Vincentius Lirin.	434	Chryſippus	455
Victorinus Maſſilienſis	434	Jacobus Diaconus	456
Eucherius	434	Agapetus Rhodienſis	457
Dracontius	435	Julianus Coenſis	457
Paulus Perſa	436	Lucianus Byzenſis	457
Valerianus Cemelienſis	439	Valentinus Philipp.	457
Leo I. P.R.	440	Victorius Aquitanus	457
Petronius	440	Theotimus	457
Socrates Scholaſticus	440	Gennadius Conſtantinop.	458
Philippus Presbyter	440	Victor Cartennenſis	460
Salvianus	440	Antipater Boſtrenſis	460
Sozomenus	440	Antonius Monachus	460
Euſtathius Baſilii Interpres	440	Arnobius Junior	460
Conſtantius Lugdunenſis	440	Bachiarius	460
Nilus Monachus	440	Diadochus	460
Baſſianus	443	Hilarius, P.R.	461
Paſchaſinus	443	Leontius Arelat.	461
Cyrus Theodorus Prodromus	444	Paulinus Petricordius	461
Proſper Aquitanus	anno 444	Perpetuus	461
Idatius Lemicenſis	445	Claudiauus Mamertus	462
Flavianus Conſtantinopolitanus	447	Simplicius P.R.	467
Turibius	447	Ruricius	470
Baſilius Seleucienſis	448	Gregentius	470
Euſebius Dorilæenſis	448	Acacius Conſtantinop.	471
Eutyches Presbyter	448	Remigius Rhemenſis	471
Symeon Stylites Senior	448	Fauſtus Rejenſis	472

Sidonius Apollinaris	anno 472	Æneas Gazæus	anno 487
Gelaſius Cyzicenus	476	Victor Uticenſis	487
Petrus Mongus	477	Honoratus Maſſilienſis	490
Eugenius Carthaginenſis	480	Avitus Viennenſis	490
Felix III. P.R.	483	Cerealis	490
Jo. Ægeates	483	Gelaſius I. P.R.	492
Antheon	484	Turcius Rufus Aſterius	494
Aſclepiades Trallenſis	484	Gennadius Maſſil.	495
Fauſtus Apollonius	484	Anaſtaſius II. P.R.	496
Juſtinus Siculus	484	Julianus Pomerius	496
Quintianus	484	Candidus Iſaurus	497
Pamphilus Abyd.	484	Ruſticus Helpidius	498
Sabas	484	Symmachus P.R.	498
Vigilius Afer	484	Andreas Cæſarienſis	500

Sec. VI.

Paſchaſius Diaconus	anno 501	Fulgentius Ferrandus	anno 520
Cæſarius Arelat.	502	Poſſeſſor	520
Laurentius Mellifluus	507	Petrus Diaconus	520
Anianus Junior.	507	Procopius Gazæus	520
Fulgentius Ruſpenſis	508	Trifolius	520
Epiphanius Scholaſticus	510	Joh. I. P.R.	523
Boethius	510	Felix IV. P.R.	526
Timotheus Conſtantinop.	511	Ephræmius Antioch.	526
Ennodius	511	Nicetius Trevirenſis	527
Eugyppius Lucullan.	511	Simeon Stylites, Junior	527
Severus Antiochenus	513	Dacius Mediolanenſis	527
Ægidius Abbas	514	Agapetus Conſtantinop.	527
M. Aurelius Caſſiodorus	514	Juſtus Orgellitanus	529
Hormiſdas P.R.	514	Eugyppius Abbas	530
Orientius	516	Tetradius	530
Joh. Conſtantinop.	517	Bonifacius II. P.R.	530
Theodorus Lector	518	Benedictus Caſinenſis	530
Epiphanius Conſtantinop.	519	Cogitoſus	530
Joh. Maxentius	520	Montanus Toletanus	680

Joh. II.

Joh. II. P. R.	anno 532	Bernardus Abbas fontis calidi	a. 557
Dionyſius Exiguus	533	Venantius Fortunatus	560
Marcellinus Comes	534	Martinus Braccarenſis	560
Liberatus Diaconus	535	Simplicius Monachus	560
Agapetus P. R.	535	Euſtratius Conſtantinop.	560
Anthimus	535	Creſconius Corippus	560
Mennas	536	Anaſtaſius Sinaita	561
Zacharias Scholaſticus	536	Joh. Climacus	564
Sylverius	536	Theodorus Iconienſis	564
Eutychianus Adanenſis	539	Joh. de Qvalea	568
Gordianus	539	Timotheus Hieroſolym.	570
Facundus Hermian.	540	Coſmas Monachus	576
Aretas Cæſarienſis	540	Pelagius II. P. R.	579
Iſaacus Syrus	540	Joh. Climacus	580
Vigilius P. R.	540	Evanthus	581
Ar ior	543	Eulogius Alexandr.	581
Victor Capuanus	545	Marius Aventicenſis	581
Domitianus Ancyrænus	545	Gildas Sapiens	581
Verecundus	546	Leander	583
Aurelianus Arelatenſis	546	Licinianus	584
Cyprianus Vitæ Cæſar. Scriptor	546	Joh. Gerundenſis	585
Ruſticus Diaconus	550	Joh. Jejunator	585
Primaſius	550	Columbanus	589
Junilius	550	Leontius Clyprius	590
Mutianus Scholaſticus	550	Leontius Byzantinus	590
Jornandes	552	Georg. Florent. Gregorius	590
Eutychius Conſtantinop.	553	Gregorius I. P. R.	590
Ferreolus	553	Dynamius	593
Agnellus	555	Evagrius Scholaſticus	595
Cyrillus Scythopolitanus	555	Iſidorus Hiſpalenſis	595
Germanus Pariſienſis	555	Auguſtinus Cantuar.	596
Paulus Cyrus Florus	555	Photinus	596
Pelagius I. P. R.	555	Anaſtaſius Sinaita Junior	599
Victor Tununenſis	555	Eutropius Valentinus	599
Procopius Cæſarienſis	557		

Sec.VII.

Sec. VII.

Paterius anno 601
Dorotheus Archimandr. 601
Euſebius Theſſalon. 601
Fauſtus Caſſinenſis 601
Heſychius Hieroſolym. 601
Joh. Philoponus 601
Joh. Malala 601
Themiſtius 601
Bonifacius V. P.R. 607
Sergius Conſtantinop. 608
Marcus Caſin. 610
Paulus Emeritenſis 610
Theophylactus Simocatta 611
Georgius Eleucius 614
Antiochus, Monachus 614
Anaſtaſius Monachus 618
Nennius 620
Bonifacius V. P.R. 620
Georgius Alexandr. 620
Sulpitius Bituric. 624
Verus 625
Honorius I. P.R. 626
Braulio 627
Sophronius Hieroſolym. 629
Joh. Moſchus 630
Gallus Abbas 630
Cyrus Alexandrinus 630
Eubulus 631
Andreas Cretenſis 635
Deſiderius Cadurcenſis 635
Theodorus Pharan. 640
Thalaſſius 640
Paulus Neapolitanus 640
Joh. IV. P. R. 640
Georgius Piſides anno 640
Anaſtaſius Nicenus 640
Donatus Biſuntinus 640
Audœnus 640
Cummianus 640
Eligius Lemovicenſis 640
Paulus Conſtantinop. 642
Theodorus P.R. 642
Tajo 644
Maximus Confeſſor 645
Sergius Cyprius 645
Eugenius Toletanus 646
Severus Alexandrinus 646
Theodorus Rayth. 646
Victor Carthaginenſis 646
Maurus Ravennat. 649
Martinus I. P.R. 649
Florentinus Presbyter 650
Fructuoſus 656
Vitalianus 657
Ildefonſus 657
Syricius 657
Marculphus 660
Cummeneus 660
Anaſtaſius Apocriſiarius 660
Jonas Abbas 664
Theodorus Cautuarienſis 668
Theodorus & Theodoſius 668
Adeodatus Papa 672
Agatho Papa 679
Adamannus 679
Petrus Nicomedienſis 680
Theodorus Campedon. 680
Valerius Aſturicenſis 680

Mans-

Digitized by Google

Manſvetus	anno 680
Julianus Toletanus	-
Adelmus	-
Agatho Conſtantinop.	-
Aponius	-
Baudemundus	-
Ceolfridus	-
Macarius	-
Benedictus II. P. R.	anno 685
Sergius I. P. R.	anno 688
Arculphus	690
Bobolenus	-
Creſconius Afer	-
Urſinus Gallus	-
Felix Toletanus	695
Angradus	699
Joh. Carpathius	700

Sec. VIII.

Beda Venerabilis	anno 701
Acca, Hagulſtadienſis	705
Ailleranus	-
Joh. VII, P. R.	-
Conſtantinus P. R.	708
Siviardus	710
Ioh. Conſtantinop.	712
Gregorius II. P. R.	715
Germanus Conſtantinop.	715
Antenor	720
Stephanus Eddius	720
Bonifacius Moguntinus	723
Jonas Fontanell.	729
Joh. Damaſcenus	730
Egbertus Eboracenſis	730
Gregorius III. P. R.	731
Cuthbertus	740
Coſmas Hieroſolymitanus	740
Anaſtaſius Abbas	741
Zacharias P. R.	-
Chrodogandus	742
Willibaldus	-
Marcus Hydrunt.	750
Priminius	-
Stephanus II. P. R.	anno 752
Iſidorus Pacenſis	754
Marcellinus Eborac.	755
Paulus I. P. R.	757
Aribo	760
Ambroſius Authpertus	-
Florus Monachus	-
Carolus M.	768
Gotteſchalcus Leodienſis	770
Hadrianus I. P. R.	772
Turpinus	773
Paulus Warnefrid.	774
Anſo Abbas	776
Paulinus Aquilej.	-
Flaccus Alcuinus	780
Etherius	785
Taraſius	-
Baſilius Ancyranus	787
Elias Cretenſis	-
Epiphanius Catanenſis	-
Theodoſius Ammon.	787
Donatus Mediomatr.	790
Theophanes Confeſſor	792
Georgius Syncellus	-

Digitized by Google

Theodulphus Aurelianenſis anno 794
Leo III. P. R. - 795
Leidradus 798
Jeſſe anno 799
Arno Salisburg. 800

Sec. IX.

Benedictus Abbas anno 801
Nicephorus Chartophylax -
Sergius Syrus -
Ludgerus 802
Odilbertus 804
Andreas Lucenſis 806
Nicephorus Patr. Conſtantinop. -
Joſephus Confeſſor 809
Othelgrimus -
Ignatius Diaconus Conſtantinop. 810
Smaragdus Verdunenſis -
Amalarius Trevirenſis -
Hatto 811
Amalarius Metenſis 812
Agobardus 813
Naucratius -
Theodorus Studites -
Frotarius -
Hilduinus 814
Hetto -
Halitgarius 816
Moduinus -
Ebbo -
Eginhardus 817
Paſchalis I. P. R. -
Sedulius Scotus 818
Theodorus Graptus -
Ægil -
Anaſtaſius Abbas -
Ethelwolfus 820
Claudius Scotus anno 820
Jonas Aurelian. anno 821
Bertoldus Micianenſis -
Dungalus -
Adalardus 822
Eugenius II. P. R. 824
Freculphus -
Candidus Fuldenſis 826
Anſegiſus 827
Gregorius VIII. P. R. 828
Theoſteriſcus -
Vulfinus Boetius 830
Michael Syncellus -
Anscharius -
Lupus Servatus -
Ernoldus Nigellus 834
Chriſtophorus Patriarcha 836
Ardo Smaragdus -
Florus Magiſter 837
Theganus -
Alfridus Monaſterienſis 839
Ratramnus 840
Gotteſchalcus -
Ermanricus -
Amulo Lugdunenſis 841
Haymo -
Georgius Hamartolus 842
Joh. Hieroſol. -
Walafridus Strabo -
Methodius Confeſſor -

Nithar-

Nithardus	anno 843
Paſchaſius Radbertus	844
Engelmodus	-
Sergius II. P. R.	-
Theophanus Graptus	845
Hincmarus Rhemenſis	-
Prudentius Galindus	846
Eulogius Cordubenſis	847
Ignatius Conſtantinop. Patr.	847
Leo IV. P. R.	-
Rabanus Maurus	-
Pardulus	-
Ermenricus	850
Hildegarius	-
Rudolphus Fuldenſis	-
Wandelbertus	-
Æneas Pariſienſis	854
Benedictus III. P. R.	855
Herardus	-
Chriſtianus Druthmarus	-
Remigius Lugdun.	-
Angelomus	856
Hincmarus Laudunenſis	-
Bertharius	857
Nicolaus I. P. R.	858
Photius Conſtantinop.	-
Joh. Erigena	-
Metrophanes	-
Ado Viennenſis	859
Alvarus Cordubenſis	-
Iſaacus Lingonenſis	-
Iſo	860
Ermentarius	863
Rembertus	865
Milo	866
Wulfadus	-
Baſilius Macedo	867
Theodorus Abucara	-
Hadrianus II. P. R.	-
Joſephus Alexandr.	869
Theodoſius Hieroſol.	-
Michael Alexandr.	-
Odo Glannafolienſis	-
Epiphanius Cyprius	870
Anaſtaſius Bibliothecarius	-
Petrus Siculus	-
Stylianus	-
Ælfredus	871
Walterius Aurelian.	-
Aimoinus Pariſienſis	872
Hartmutus	-
Joh. VIII. P. R.	873
Joh. Diaconus Rom.	874
Uſuardus	876
Michael Monachus	878
Nicetas Paphlago	880
Herricus	-
Ratpertus	-
Remigius Antiſſiodor.	-
Abbo Pariſienſis	-
Georgius Nicomedienſis	-
Helias Hieroſol.	881
Martinus II. P. R.	882
Stephanus V. P. R.	885
Wolffhardus	886
Leo Sapiens	-
Herembertus	887
Walterius Senonenſis	-
Riculphus	889
Notkerus Balbulus	890
Joh. Diaconus Conſtantinop.	-
Guil. Bibliothecarius	-

Adrevaldus Floriacenſis	anno 890
Altmannus	-
Aſſerius Menevenſis	-
Formoſus P.R.	891
Salomon	-
Nicolaus Myſticus	892
Regino	-
Auxilius	894
Gregorius Monachus	895
Waldramnus	anno 895
Nicephorus Patr. Conſtantinop.	-
Stephanus VI. P. R.	896
Joh. IX. P. R.	898
Benedictus IV. P.R.	900
Cyprianus Cordubenſis	-
Herveus, Rhemenſis	-
Otfridus	-

Sec. X.

Simeon Metaphraſtes	anno 901
Stephanus Leodicenſis	903
Conſtantinus Porphyrogenneta	911
Joh. X. P. R.	915
Hubaldus	916
Odo Cluniacenſis	926
Ratherius	928
Odiſo Monachus	930
Udalricus Auguſtanus	-
Gerhardus Sueſſion.	932
Hippolitus Thebanus	933
Eutychius Alexandr.	-
Leo VII. P.R.	936
Witikindus	940
Flodoardus	-
Adelagus Bremenſis	-
Gregorius Presbyter	-
Atto Vercellenſis	945
Agapetus II. P.R.	946
Joh. Italus	950
Luitprandus	-
Bruno M.	954
Dunſtanus	955
Joh. XII. P. R.	ann 956
Theodorus Daphnopates	-
Fridegodus	960
Adſo Hermiricus	-
Nicon	961
Bernerus	964
Fulcuinus	965
Joh. XIII. P. R.	-
Reginaldus	-
Simeon Logotheta	967
Peregrinus Laureac.	970
Rotgerus	-
Abbo Floriacenſis	-
Notkerus Leodienſis	971
Benedictus VI. P. R.	972
Benedictus VII. P. R.	975
Severus Ægyptius	978
Suidas	980
Roswitha	-
Gerhardus Presbyter	-
Adſo Dervenſis	-
Ælfricus	-
Ethelwerdus	-

Ingelra-

Ingelramnus	anno 981	Dudo	anno 990
Joh. XV. P. R.	986	Letaldus	-
Moſes Bar · Cepha	990	Odilo Abbas	994
Reimannus	-	Gebehardus	995
Olympiodorus	-	Sıſinnius Conſtantinop.	-
Oecumenius	-	Burcardus Wormat.	996
Stephanus Germanus	-	Gregorius V. P. R.	-
Harigerus	-	Sylveſter II. P. R.	999

Sec. XI.

Wolſtanus	anno 1001	Drogó Morinenſis	anno 1031
Aimoinus Floriacenſis	-	Odorannus	1032
Godehardus	1002	Bruno Herbipolitanus	1033
Golzbertus	-	Berengarius	1035
Fulbertus	1007	Theophanes Cerameus	1040
Adelboldus	1008	Petrus Antiochenus	-
Meginfredus	1010	Hermannus Contractus	-
Sampirus	-	Hepidamnus	-
Arnoldus Halberſtat.	1011	Dominicus Gradenſis	-
Erchinfredus	1012	Eugeſippus	-
Benedictus VIII. P. R.	-	Nylus Doxopatra	1043
Berno Augienſis	1014	Michael Cerularius	-
Ditmarus	1017	Bovo	-
Hugo Turonenſis	1020	Leo Atinenſis	1044
Olbertus	1020	Glaber Rodulphus	1045
Tangmarus	1024	Ainardus	1046
Arnolphus Monachus S. Emmerani	-	Clemens II. P. R.	-
Warmannus	1025	Hugo Cluniacenſis	1048
Alexius Studita	1025	Evershelmus	-
Elias Niſibenſis	1026	Adelmannus	-
Joh. Fiſcamnenſis	1028	Deoduinus	-
Warinus	-	Giſlebertus Monachus	-
Hugo de Britolio	1030	Leo IX. P. R.	1049
Ademarus	-	Anſelmus Leodienſis	-

Evervinus	anno 1050
Gerhardus Monachus	-
Michael Pſellus	-
Helgaldus	-
Richardus Bellilocenſis	-
Leo Achridrenus	1053
David Maronita	-
Humbertus Cardinalis	1054
Joh. Euchait.	-
Victor II. P. R.	1055
Wipertus	1056
Nicetas Pectoratus	1057
Georgius Cedrenus	-
Alphanus *Salernitanus*	-
Albericus Caſinenſis	-
Stephanus IX. P. R.	-
Conſtantinus Lichudes	1058
Drogo Belga	-
Marianus Scotus	-
Oſmundus	1059
Nicolaus II. P. R.	-
Petrus Damiani	-
Metellus	1060
Gozechinus	-
Gauferius	-
Folcardus	-
Alexander II. P. R.	1061
Helmoldus	1065
Guitmundus	1066
Bertoldus Conſtantienſis	-
Joh. Xiphilinus	1068
Manaſſes	-
Sigifridus	1069
Lanfrancus Cantuar.	1070
Gualdo Corbejenſis	-
Osbernus	anno 1070
Petrus Gallus	-
Willeramus	-
Durandus Troarnenſis	-
Conradus Monachus	-
Anſelmus Lucenſis	1071
Theophylactus	-
Samona	1072
Conſtantinus Afer	-
Wilhelmus Metenſis	1073
Gregorius VII. P. R.	-
Conradus Ultraject.	1075
Ingulphus	1076
Lambertus Schaffnaburg.	1077
Nicetas Serron	-
Bruno Aſtenſis	1079
Urſio	1080
Adamus Bremenſis	-
Hugo Dienſis	-
Deſiderius Papa	1085
Benno Cardinalis	-
Micrologus	-
Ricemarchus	-
Bruno Carthuſianus	1086
Paulus Benridienſis	-
Joh. Atinenſis	1087
Victor III. P. R.	-
Robertus de Tumbalenia	-
Urbanus P. R.	1088
Nicolaus Grammaticus	1089
Rabbi Samuel	1090
Guil. Pictavienſis	-
Nicolaus Methonenſis	-
Petrus Diaconus	1092
Yvo	-

Anſel-

Digitized by Google

Anſelmus Cantuarienſis	anno 1093
Lambertus Atrebatenſis	1094
Heningus	1095
Petrus de Agiles	-
Gotſelinus	1096
Marbodus	-
Petrus Tudebodus	-
Alulphus	anno 1096
Baldricus Tornacenſis	1097
Gaufredus à Mala terra	-
Hildebertus de Lavardino	-
Theodoricus Trudonis	1099
Paſchalis II. P. R.	-

Sec. XII.

Theodorus Monachus	anno 1101
Sigebertus Gemblacenſis	-
Nalgodus	-
Nicephorus Monachus	-
Theofridus	-
Othlonus	-
Robertus de Remigio	-
Hugo Flaviniacenſis	-
Anſelmus Laudunenſis	-
Guibertus	-
Benno Miſnenſis	-
Gilbertus Weſtmonaſter.	-
Rodericus Tortarius	1102
Galterus	1103
Rainaldus de Semur.	1104
Ælnothus	1105
Gregorius Caſſinenſis	-
Hariulfus	-
Philippus Solitarius	-
Odo Cameracenſis	-
Petrus Alphonſus	1106
Anſcherus	1108
Turgotus	-
Stephanus Hardingus	1109
Pelagius Ovetenſis	-
Leo Oſtienſis	anno 1110
Godefridus Vindocinenſis	-
Stephanus Leodienſis	-
Cyrus Theodorus Prodromus	-
Petrus Chryſolanus	-
Syrus	-
Nicetas Seidus	-
Berengoſus	-
Euſtratius	-
Gilebertus Lumnicenſis	-
Joh. Lugdunenſis	1112
Franco	-
Anſelmus Gemblacenſis	-
Stephanus Auguſtodunenſis	1113
Baldricus Dolenſis	1114
Bernardus Clarævall.	1115
Laurentius Veronenſis	-
Earnulphus	-
Hermannus ex Jud. Chriſtianus	1116
Gelaſius P. R.	1118
Nicephorus Bryennius	-
Florentinus Wigornienſis	-
Anna Comnema	-
Calliſtus II. P. R.	1119
Petrus Abelardus	1120

Hugo

Hugo de S. Victore	anno 1120	Radulphus Ardens	anno 1130
Hugo Floriacenſis	-	Simeon Dunelmenſis	-
Hugo de Folieto	-	Reinerus Leodienſis	-
Nicolaus Sveſſion.	-	Benedictus Anglus	-
Odo Aſtenſis	-	Fulco Beneventanus	-
Osbertus	-	Gratianus	1131
Robertus Retenenſis	-	Stephanus Pariſienſis	1132
Rudolphus Trudon.	-	Malachias Hibernus	1134
Heſſo	-	Oddo	1135
Nicolaus Leodienſis	-	Gaufridus Groſſus	-
Nicetas Byzantinus	-	Theobaudus	1136
Michael Glycas	-	Ulgerius	-
Guido Carthuſianus	-	Georgius Corcyrenſis	-
Galfridus	-	Rinaldus	-
Gualterus Tarvanenſis	-	Petrus Caſſinenſis	1137
Albertus Aquisgran.	-	Udalricus Monachus	1138
Arnulfus Roffenſis	-	Adilredus	-
Domnizo	-	Philippus Tarentinus	1139
Eadmerus	1121	Guerricus Abbas	1140
Petrus Cluniacenſis	1123	Lucas Leodienſis	-
Sugerius	-	Philippus Harvengius	-
Honorius, P. R.	1124	Bernardus Morlanenſis	-
Fulcherius	-	Bartholomæus de Fusniaco	-
Gualterus Monachus	-	Archardus Claræval.	-
Rupertus Tuitienſis	-	Antonius Meliſſa	-
Cosmas Pragenſis	1126	Guilielmus Rhemenſis Abbas	-
Norbertus	1127	Hugo Farſitus	-
Hermannus Tornacenſis	-	Ordericus Vitalis	-
Drogo Laudunenſis	1128	Gilbertus Porretanus	1141
Innocentius II. P. R.	1130	Arnulphus Luxovienſis	-
Honorius Auguſtodunenſis	-	Guilielmus Sommerſet	1142
Hervæus Dolenſis	-	Cæleſtinus II. P. R.	1143
Algerus	-	Lucius II. P. R.	1144
Waſelinus Momalius	-	Thomas Maurign.	-
Hugo Rothomag.	-	Otto Friſingenſis	-

Robertus

Robertus Pullanus	anno 1144
Eugenius III. P. R.	1145
Wolbero	1147
Serlo	1148
Lucas Chryſoberges	-
Gaufridus Antiſſodor.	-
Gilbertus	1149
Anſelmus Havelberg.	-
Conſtantinus Manaſſes	1150
Conſtantinus Hermenopulus	-
Ogerius	-
Adalgiſus	-
Theulfus	-
Stephanus Hiſpanus	-
Richardus de *S.* Victore	-
Robertus Monachus	-
Joh. Antiochenus	-
Iſaacus Armenus	-
Simeon Theologus Junior	1151
Alanus de Inſulis	-
Galfredus Monumet	-
Nicolaus Clarævall.	1152
Potho	-
Odo de Diogilo	-
Anaſtaſius II. P. R.	1153
Hadrianus IV. P. R.	1154
Alexander Abbas	-
Eliſabetha Schœnaug.	-
Baſilius Achridenus	1155
Radulphus Flaviac.	1157
Zacharias Chryſopolitanus	-
Alexander III. P.	1159
Petrus Lombardus	-
Amadeus	-
Petrus Pictavienſis	1160

Petrus Blæſenſis	anno 1160
Odo Cantuar.	-
Odo Canon. Regul.	-
Laurentius Leodienſis	-
Michael Theſſalon.	-
Ecbertus Schœnaug.	-
Folmarus	-
Bertrandus Monachus	-
Adamus Scotus	-
Faſtredus Clarævallenſis	1161
Arnoldus Carnotenſis	1162
Godofredus Clarævall.	-
Joh. Beleth	-
Thomas Becket	-
Gerhardus Germanus	1163
Bonacurſus	-
Hugo Salvanienſis	1164
Aldebertus Hildesheim.	-
Nierſes Ghelajenſis	1166
Alexius Ariſtenus	-
Michael Anchialus	1167
Gaufredus Lemovicenſis	-
Hugo Pictavinus	-
Gilbertus de Sempringham	1170
Gottofredus Viterb.	-
Gilbertus de Hoylandia	-
Hildegardis	-
Henric. Rhemenſis	-
Petrus de Riga	-
Saxo	-
Simeon Logotheta Iunior	-
Theorianus	-
Eduardus Cantuar.	1171
Joh. Sariſburienſis	1172
Petrus Comeſtor	1173

INDEX

Guil. Tyrius anno 1174
Niceres Armenus 1175
Richardus Anglus 1177
Hugo Etherianus -
Alanus Teukesburienſis -
Benedictus Anglus -
Robertus Paululus 1178
Elias III. 1180
Gerhohus -
Gvalterus de Caſtellione -
Richardus Hagulſtad. -
Philippus Claræval. -
Robertus de Monte -
Theodericus Monachus -
Theodorus Balſamon. -
Lucius III. P. R. 1181
Theodoſius Conſtantinop. -
Petrus Cellenſis 1182
Andronicus Conſtantinop. 1183
Georgius Xiphilinus -
Pandulphus 1184
Balduinus Cantuarienſis 1185
Urbanus III. P. R. -
Clemens III. P. R. 1187
Gregorius VIII. P. R. -
Gvilielmus Monſpelienſis 1190
Gonterus -
Elias de Coxida anno 1190
Alanus -
Albertus Vercellenſis -
Neophytus -
Otto de S. Blaſio -
Cæleſtinus III. P. R. 1191
Stephanus Tornacenſis 1192
Demetrius Tornicius 1193
Joh. Lyddenſis 1194
Gvilielmus Neubrigenſis 1195
Joh. Wallingford. -
Petrus Tornacenſis 1197
Odo Soliacenſis -
Radulphus de Diceto -
Rogerius de Hoveden. 1198
Innocentius III. P. R. -
Joh. Brompton. -
Joh. Chamaterus 1199
Adamus de Perſennia 1200
Nigellus de Wirecker -
Matthæus Vindocin. -
Sylveſter Gyraldus -
Dodechinus -
Theodericus -
Andreas Sylvius -
Petrus Pictavienſis -

Sec. XIII.

Gervaſius Cantuar. anno 1201
Nicolaus Hydruntinus -
Thomas Ciſtercienſis -
Hervardus -
Joachimus -
Nicetas Maronita anno 1201
Demetrius Chomatenus 1203
Michael Acominatus 1204
Nicetas Choniates -
Guil. Gallus 1206

Gervaſius

Gervaſius Sagienſis	anno 1206	Alexander de Hales	anno 1230
Stephanus Langton	-	Alexander de Villa Dei	-
Guil. de Seligniaco	-	Conradus de Marburch	-
Hugolinus	1207	Fabianus	-
Franciſcus Aſſiſias	1208	Guilielmus Andrenſis	-
Rodericus Ximenius	-	Tho. Spalatenſis	-
Arnoldus Lubecenſis	1209	Philippus Grevius	-
Wernerus Abbas	1210	Petrus de Vineis	-
Gvaltherus Mapes	-	Richardus à S. Laurentio	-
Guntherus	-	Guil. de Podio-Laurentii	-
Abſalon	-	Mauritius Rothomag.	1231
Willibrandus ab Oldenburg	1211	Edmundus Rich.	1234
Robertus	1212	Robertus Capito	1235
Petrus Monachus	-	Lucas Tudenſis	1236
Helinandus	-	Godofredus Colon.	1237
Hermannus de Lerbeke	1214	Joh. de S. Geminiano	1240
Conradus à Lichtenau	1215	Conradus Moguntinus	-
Henricus III. P. R.	1216	Ægidius à Leodio	-
Eberardus Bethunienſis	1220	Matthæus Pariſ.	-
Jacobus de Vitriaco	-	Albericus Trium fontium	1241
Antonius de Padua	-	Gualtherus Cornutus	-
Benignus Florentinus	-	Innocentius IV. P. R.	1243
Germanus Conſtantinop. Junior	1222	Richardus de S. Germano	-
Jordanus de Saxonia	1223	Vincentius Bellovacenſis	1244
Gregorius Heiſterbac.	1225	Hugo de S. Charo	1245
Conradus Lauterbergius	-	Odo Rigaldus	1247
Rigordus	-	Petrus Caſſiodorus	1250
Gerhardus de Fracheto	1226	Theobaldus Stampenſis	-
Gregorius IX. P. R.	1227	Manuel Charitopulus	-
Joh. Algrinus	-	Bernardus de Compoſtella	-
Guil. Pariſienſis	1228	David de Auguſta	-
Radulphus de Coggeshal.	-	Gertrudis	1251
Raymundus de Pennaforti	-	Robertus de Sorbona	1252
Hugo Floreſſienſis	1230	Guil. de S. Amore	1253
Conradus Everbacenſis	-	Humbertus de Romanis	1254

Reinerus Sachonus anno 1254
Alexander V. P. R. -
Bonaventura Cardin. 1255
Thomas Aquinas -
Niceporus Blemmida -
Tho. Cantipratenſis -
Arſenius Conſtantinopol. -
Albertus Stadenſis 1256
Richerius 1260
Albertus M. -
Joh. Guallenſis -
Urbanus IV. P. R. 1261
Ægidius Aſſiſias 1262
Henr. de Seguſia 1263
Bernardus Ayglerius -
Bernardus Caſſinenſis -
Clemens IV. P. R. 1265
Annibal de Annibaldis 1266
Guil. de Sanvico 1270
Gilbertus Tornacenſis -
Tho. de Leontino -
Tho. Bockingham -
Radulphus Bockingus -
Nicolaus Hanapus -
Nicolaus Gallus 1271
Gregorius X. P. R. 1272
Adamus de Dommersham -
Guil. Peraldus -
Joh. Veccus 1274
Georgius Metochita 1276
Conſtantinus Meliteniota -
Joh. XXI. P. R. -
Simon Cretenſis -
Innocentius V. P. R. -
Martinus Polonus anno 1277
Rogerus Baconus 1278
Joh. Peckam -
Mechtildis 1280
Georgius Pachymeres -
Henricus de Gandavo -
Petrus de Alvernia -
Udalricus de Argentina -
Theodoricus de Apoldia -
Martinus IV. P. R. 1281
Andronicus Palæolog. Comn. 1282
Bonaventura Brocardus 1283
Georgius Cyprius -
Guido Baiſius -
Henricus IV. P. R. 1284
Arlotus e Prato 1285
Guil. Durandus 1286
Nicolaus IV. P. R. 1288
Jacobus de Voragine 1290
Guil. Major -
Joh. Pariſ. -
Radulphus de Columna -
Richardus de Mediavilla -
Peregrinus Bononienſis -
Tho. Palmeranus -
Engelhardus -
Conradus Monachus -
Auguſtinus Anconitanus -
Henr. Suſo -
Bartholomæus de Cotton. 1292
Gregorius Siſenſis 1293
Cæleſtinus V. P. R. 1294
Alanus Magnus de Inſulis -
Bonifacius VIII. P. R. 1295

Ricoldus

Digitized by Google

Ricoldus	anno 1296
Ægidius Romanus	-
Armandus de Belloviſu	-
Engelbertus	1297
Tho. Wiccius	anno 1299
Reinerus de Piſis	1300
Fredolius	-
Juſtus Abbas	-

Sec. XIV.

Jacobus Cajetanus	anno 1301
Jacobus de Benedictis	-
Andreas Novocastrenſis	-
Dantes Aligerius	-
Guil. de Mondagot.	-
Guil. de Nangiaco	-
Henr. Stero	-
Joh. Duns	-
Raymundus Lullius	-
Joh. Friburg.	1302
Ptolomæus Lucenſis	1303
Clemens V. P. R.	1305
Tho. Jorſius	-
Eberhardus Altahenſis	-
Philippus Euſtatenſis	1307
Siffridus	-
Haito	-
Edmundus Hadenham	-
Antonius Andreas	1308
Guil. Pariſ. Junior	-
Guido Abbas	1309
Theoleptus	1310
Malachias Hybernus Junior	-
Nicolaus Trivethus	-
Theodulus Monachus	1311
Jacobus de Termis	-
Guilielmus Durandus Junior	-
Marinus Sanutus	1312
Vitalis e Furno	anno 1312
Alexander S. Elpidio	-
Hervæus Natalis	-
Hugo Pratenſis	1313
Theodorus Metochita	1314
Hubertinus de Caſſalis	1315
Porchetus Salvaticus	-
Joh. de Neapoli	-
Franciſcus Mayronius	-
Joh. XXII. P. R.	1316
Joh. de Glycis	-
Michael Cæſenas	-
Albertus Patavinus	-
Aſteſanus	1317
Jacobus de Lauſanna	-
Bertrandus de Turre	1319
Nicolaus de Lyra	1320
Albertinus Muſſatus	-
Durandus à S. Portiano	-
Adamus Goddam	-
Odoricus Forojul.	-
Andreas Horne	-
Petrus Aureolus	1321
Joh. Baſſolus	1322
Bernardus Guidonis	1323
Marſilius Patavinus	1324
Petrus Bertrandus	1325
Petrus de Dusburg	1326

Jeh. Baconus	anno 1329
Gerhardus Odonis	-
Joh. Canon	-
Guil. Occam	1330
Ludolphus de Saxonia	-
Petrus Paludanus	-
Guido Terreni	-
Monachus Beneventanus	-
Joh. Calecas	1331
Bartholomæus à S. Concordia	-
Guido de Monte Rocheri	1333
Guil. de Rubione	-
Nicephorus Calliſtus	-
Richardus Burienſis	-
Robertus de Grayſtanes	-
Benedictus XII. P. R.	1335
Simeon Fidatus	-
Rudolphus de Frameinberg	1336
Joh. Andreas	-
Gualterus Burlæus	1337
Arnaldus Cescomes	-
Simon de Cremona	1338
Joh. de Janduno	-
Arnaldus Verdala	1339
Barlaamus	1340
Nilus Cabaſilas	-
Richardus Hampolus	-
Robertus Holkot	-
Philippus de Monte Carlerio	-
Lupoldus Bamberg.	-
Bernardus Parentinus	-
Pelagius Alvarus	-
Gregorius Acindynus	-
Joh. de Rupeſciſſa	-
Henricus de Urimaria	-
Maximus Planudes	anno 1340
Clemens VI. P. R.	1342
Philippus Galterius	1344
Paulus Peruſinus	-
Nicephorus Gregoras	1345
Thomas de Argentina	-
Richardus Armachanus	1347
Theophanes Nicenus	-
Thomas Cheſterfield	-
Thomas Bradwardinus	1348
Joh. Honſemius	-
David Monachus	-
Franciſcus Petrarcha	1350
Rogerius Connovius	-
Nicolaus Cabaſilas	-
Joh. de Beka	-
Albericus Bergomenſis	-
Joh. Taulerus	-
Innocentius VI. P. R.	1352
Matthæus Cantacuz.	1354
Calliſtus Conſtantinop.	-
Gregorius Palamas	-
Joh. Palæologus	1355
Nicolaus Eumericus	1356
Adamus Woddheam	1357
Demetrius Cydonius	-
Ranulphus Hidgen.	-
Georgius de Arimino	-
Alphonſus Vargas	1358
Tho. Stübbs	1360
Joh. Wiclef.	-
Nilus Rhodius	-
Manuel Calecas	-
Joh. Calderinus	-
Joh. Sapiens	-

Bartho-

Digitized by Google

Bartholomæus de Glanvilla	anno 1360
Petrus Berchorius	-
Nicolaus Orem	1361
Urbanus V. P. R.	1362
Henricus Rebdorff.	-
Bernardus Dapifer	-
Amalricus Augerii	-
Pilotheus Conſtantinop.	-
Brigitta	1363
Joh. Sapiens Cypariſſiota	1364
Philippus Ribotus	1368
Philippus de Leydis	1369
Petrus de Luxenburg	-
Philotheus Achillinus	1370
Jordanus de Qvedlinborch.	-
Joh. de Hildesheim	-
Gallus Cuſtert.	-
Gerhardus Magnus	-
Gregorius XI. P. R.	1371
Bartholomæus Albicius	1372
Iſaacus Argyrus	1373
Catharina Senenſis	1374
Matth. de Cracovio	1375
Bonaventura Patavinus	1377
Matthæus Weſtmonaſt.	1377
Albertus Argentin.	1378
Nilus Patr. Conſtantinop.	-
Urbanus VI. P. R.	-
Joh. Rusbrochius	1380
Stephanus Byrchingtonus	anno 1380
Henr. de Huecta	-
Baldus Ubaldus	-
Guil. Thorn	-
Guil. de Wodford.	-
Michael Ancyranus	1381
Raymundus Jordanus	-
Joh. Tambaco	1384
Emanuel Imper.	-
Marſilius ab Ingen	-
Jacobus de Theramo	-
Joh. de Burgo	1385
Bonifacius IX. P. R.	1389
Joh. Bromiardus	1390
Gerhardus Zutphanienſis	-
Petrus de Herenthal	-
Jacobus Guiſius	-
Radulphus de Rivo	-
Benedictus XIII. P. R.	1394
Henr. Knigthon	1395
Petrus de Alliaco	1396
Antonius de Butrio	1398
Demetrius Chryſoloras	-
Simon Jacumæus	1400
Jacobus Magni	-
Fr. Ximenius	-
Fr. Zabarella	-
Nicolaus de Gorrham	-
Nilus Damyla	-

Sec. XV.

Aymericus de Peyraco	**anno 1401**
Joh. Charlierius de Gerſon	**1404**
Paulus Anglicus	**-**
Hermannus de Petra	**anno 1405**
Gregorius XII. P. R.	**1406**
Joh. Latteburius	**-**

Theodorius

Digitized by Google

Theodoricus Niem	anno 1408
Alexander V. P. R.	1409
Petrus Dresdenſis	-
Tho. Waldenſis	-
Simeon Theſſalon.	1410
Petrus de Ancharano	-
Henricus de Palma	-
Joh. XXIII. P. R.	-
Joh. Vitalis à Furno	-
Joh. Huſſus	1411
Joh. Groſſus	-
Hieronymus de S. Fide	1412
Vincentius Ferrerius	1414
Hermannus de Lerbeke	-
Ambroſius Camaldulenſis	-
Joh. Capreolus	1415
Paulus Burgenſis	-
Nicolaus de Clemangis	1416
Joſephus Patr. Conſtantinop.	-
Martinus V. P. R.	1417
Henr. de Haſſia	1418
Gobelinus Perſona	-
Antonius Rampelogus	-
Auguſtinus de Roma	1419
Nicolaus Dinckelſpiel	1420
Theodoricus Engelhuſius	-
Sanctius de Porta	-
Tho. Haſelbach	-
Anton. Raudenſis	-
Guilielmus Lindwood	1422
Georgius Phranza	1424
Joh. de Imola	1425
Bernardinus Senenſis	1426
Petrus de Roſenheim	1427
Nicolaus Tudeſchus	1428
Joh. Gritſch	anno 1428
Alexander Carpentarius	1429
Nicolaus Auximanus	-
Petrus Jeremiæ	-
Raymundus de Sabunde	-
Eſaias Cyprius	-
Alanus Rupenſis	-
Laurentius Juſtinianus	1431
Eugenius II. P. R.	-
Joh. Nider	-
Joh. Tarentinus	1432
Andreas de Petra	-
Ægidius Charlerius	1433
Gerhardus Landrianus	-
Henr. de Kalteiſen	-
Joh. Polemar	-
Joh. de Raguſio	-
Alphonſus Toſtatus	1434
Joh. Antiochenus	-
Nicolaus Plonius	-
Beſſarion Cardin.	1436
Marcus Eugenicus	-
Iſidorus Ruthenus	1438
Catharina Bononienſis	-
Sylveſter Sguropulus	-
Nicolaus Euboicus	1439
Joh. Turrecremata	-
Andreas Presbyter Ratiſpon.	-
Joſephus Methonenſis	1440
Joh. Segovienſis	-
Joh. Patriarch. Jac.	-
Albertus de Sarthiano	-
Georgius Trapezuntius	-
Joh. de Anania	-

Joh.

Joh Capiſtranus	anno 1440
Nicodemus Abbas	-
Gregorius Meliſſenus	-
Jannotius Manettus	-
Laurentius Valla	-
Tho. Walſinghamus	-
Joh. Lydgatus	-
Franciſcus de Platea	1442
Reginaldus Pavo	1443
Meffreth	-
Petrus de Pilichdorff	1444
Leonardus de Utino	1445
Antonius Florentinus	1446
Mathæus Vegius	1448
Nicolaus Cuſanus	-
Nicolaus V. P.R.	1449
Joh. Pluſiadenus	1450
Thomas à Kempis	-
Joh. Canales	-
Hilario Monachus	-
Petrus Candidus December	-
Bartholomæus Facius	-
Antonius de Roſellis	-
Benedictus de Accoltis	-
Dionyſius Carthuſianus	-
Guil. Vorilongus	-
Ducas	1443
Georgius Scholarius	-
Leonardus Juſtinianus	-
Calliſtus III. P. R.	1455
Felix Malleolus	-
Nicolaus de Orbellis	-
Tho. Dornberg	-
Guil. Houpelandus	1457
Jacobus de Paradiſo	-

Tho. Chaundlerus	anno 1457
Pius II. P.R.	1458
Andreas Barbatius	1460
Georgius Hermon.	-
Gregorius de Heimburg	-
Jacobus Piccolominæus	-
Joh. Aquilanus	-
Auguſtinus Dathus	-
Theodorus Lælius	-
Joh. Buſchius	-
Jacobus Gruytrodius	-
Henricus Gorcomius	-
Henricus Woltherus	1463
Ægydius de Roya	-
Joh. Antonius	-
Paulus IV. P.R.	1464
Ericus Olai	-
Jacobus Zenus	1465
Dominicus de Dominicis	-
Longinus	-
Rodericus de Arevalo	1466
Alexander de Imola	1467
Jacobus Peretzius	1468
Albertus Crummedickius	-
Joh. Beetzius	-
Henricus Harphius	-
Joh. de Weſalia	1470
Petrus de Natalibus	-
Gabriel Barletta	-
Ertwinus Erdmannus	-
Joh. Heroldus	-
Sixtus IV. P R.	1471
Bernardus Juſtinianus	-
Martinus Magiſter	1473
Rudolphus Agricola	1474

Digitized by Google

Bartholomæus Platina	anno 1474
Petrus Niger	1475
Ambroſius Coriolanus	-
Joh. Weſſelus	1476
Robertus Flemyngus	1477
Joh. de Circyo	-
Petrus Ranzanus	1478
Joh. Raulinus	1479
Hieronymus Savonarola	1480
Marſilius Ficinus	-
Pacificus	-
Stephanus Bruliſer	-
Wernerus Rolfinck	-
Robertus de Licio	-
Michael de Mediolano	-
Gabriel Biel	-
Joh. Gerbrandus	-
Bernardinus de Buſtis	-
Bernardinus Aquilanus	-
Baptiſta de Salis	-
Andreas Carnenſis	-
Angelus Clavaſius	-
Antonius de Balacho	-
Antonius Torquadus	-
Auguſtinus Senenſis	-
Bernardinus Tomitanus	-
Joh. Trithemius	1483
Sigismundus Groſſenbrot	-
Guil. Caxtonus	-
Auguſtinus Pojentinus	-
Baptiſta Trovamala	-
Felix Fabri	-
Innocentius VIII. P.R.	1484
Joh. Picus Mirandulanus	-
Petrus Brutus	1485
Philip. Callimach. Experiens	an. 1486
Carolus Fernandus	-
Otto Aroſienſis	1487
Ælius Antonius Nebriſſ.	1488
Petrus Schottus	-
Aurelius Brandolinus	-
Joh. Nivicellenſis	1489
Gaufredus Bouſſardus	-
Antonius Ghislandius	-
Antonius Boſtius	-
Donatus Boſſius	-
Joh. Annius	1490
Bonifacius Sinonetta	-
Petrus Apollonius Collatius	-
Nicaſius de Voërda	-
Matthæus Boſſus	-
Albertus de Bonſtett	1491
Alexander VI. P.R.	1492
Cherubinus de Spoletto	-
Hartmannus Schedelius	-
Bernardinus de Caravajal	-
Joh. de Lapide	-
Joh Reuchlinus	1494
Joh. Geilerus	-
Jacob. Wimpheling	-
Oliverius Maillardus	-
Nicolaus Barianus	-
Jacob. Philipp. Bergomas	-
Felinus Sandeus	-
Michael Franciſcus	-
Baptiſta Ferrarienſis	-
Antonius Bonfinius	1495
Petrus Dorlandus	-
Gotteſchalcus Holen	-
Nicolaus Simonis	-

Digitized by Google

Robertus Gaguinus	anno 1495
Jacobus Sprengerus	-
Joh. Blærus	1496
Joh. Veteraquinas	-
Vincentius Bandellus	-
Baptiſta de Roſellis	1498
Balthaſar de Lipſia	-
Bernardus à Breitenbach	1499
Carolus Bovillus	1500
Georgius Florus Baldinus	-
Guil. Pepinus	anno 1500
Joh Nauclerus	-
Joh. Parcevallus	-
Joh. Pinus	-
Paulus Corteſius	-
Paulus Svevus	-
Claudius Seiſelius	-
Petrus Burrus	-
Auguſtinus Ticinenſis	-

Sec. XVI.

Joh. Lud. Vives	anno 1501
Joh. Lud. Vivaldus	-
Baptiſta Mantuanus	-
Petrus Martyr Anglerius	-
Franciſcus Georgius	-
Antonius Trombeta	-
Bonifacins de Ceva	-
Antonius Bonitus	-
Jo. de Argamanes	-
Pelbartus Osvaldus	-
Jo. Meder	-
Mauritius de Portu Fildæus	-
Nicolaus Dionyſii	-
Jacobus Almainus	1502
Finus Hadrianus	1503
Albertus Krantzius	1504
Jo. Stella	1505
Damianus Craſſus	1506
Fr. Ximenius	-
Alphonſus Zamora	-
Antonius de Burgos	1507
Bernardus Baſinus	-
Antonius de Four	anno 1507
Philippus Decius	1508
Antonius Sorianus	-
Jac. Faber Stapul.	1510
[illegible]dacus Deza	-
[illegible]rnardus de Luxemburgo	-
Thomas Radinus	-
Cyprianus Benetus	1511
Jo. Aventinus	1512
Marcus Vigerius	-
Joh. Driedo	-
Alexius Epiſcopus Melſitanus	-
Jo. Maria de Monte	1513
Leo X. P. R.	-
Simon Benignus	-
Balthaſar del Rio	-
Jo. Baptiſta Garcha	-
Paulus Middelburgius	-
Antonius Puccius	1514
Anſelmus Minorita	-
Stephanus Torcellanus Epiſcop.	1515
Petrus Galatinus	1516

Martinus Lutherus	anno 1517
Dominicus Jacobatius	-
Franciſcus Lychetus	1519
Jacobus Latomus	-
Deſiderius Eraſmus,	1520
Sylveſter Mozolinus	-
Jacobus Sannazarius	-
Ulricus ab Hutten	-
Auguſtinus Nebienſis	-
Bartholomæus Uſinghem	-
Beatus Rhenanus	-
Carolſtadius	1521
Antonius Margarita	-
Hadrianus VI. P. R.	1522
Joh. Tabienſis	1524
Othmarus Luſcinius	-
Fr. Lambertus	1525
Albertus Brandeburgicus	1527
Joh. Major	anno 1528
Alardus Amſtelrodamus	1530
Arnoldus Luydius	-
Ambroſius Catharinus	-
Jo. Eccius	-
Joh. Roffenſis	-
Conradus Kœllin	-
Nicolaus Schonberg	-
Jacobus Sadoletus	-
Franciſcus Vatablus	-
Fr. Titelmannus	-
Hieronymus Emſerus	-
Adamus Sasbout	1540
Agathius Guidiacenſis	-
Auguſtinus Steuchus	-
Franciſcus Victoria	-
Olaus M.	1544.

FINIS.

VA1 150648S

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google